

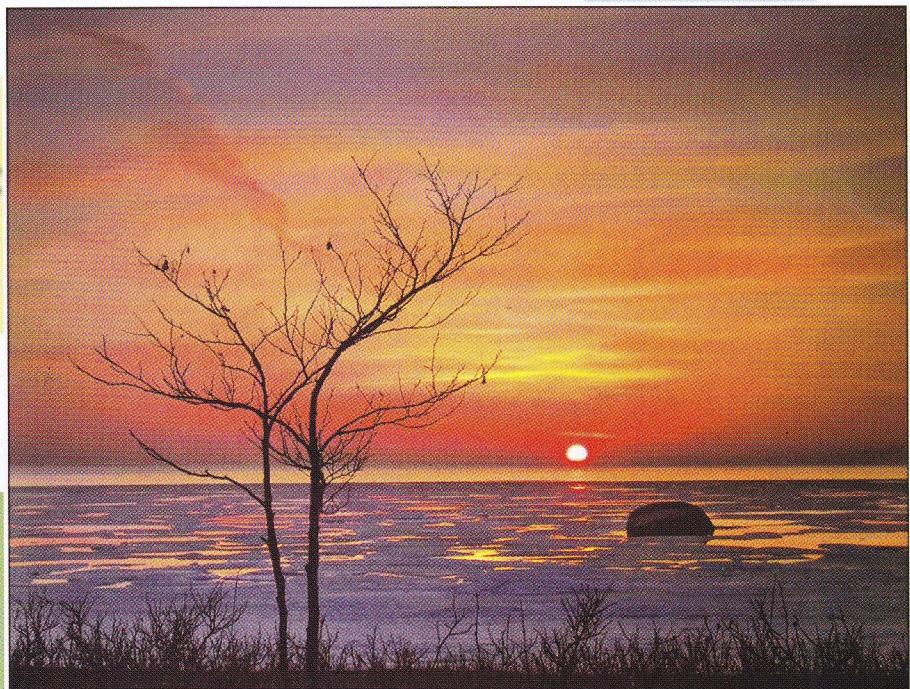
தினமுத்து

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

இதழ் 51

ஏப்பிரல் - ஜூன் 2011

நூல்யஸ் பூச்சன்:
கிளரும் நினைவுகள்

விஜய் ரெண்டேல்கார்:

ஒரு நாடக ஆளுமை குறித்த பதிவுகள்

என்பதுகளில்
புகலிடப் புதைக்கதைகள்
பார்த்திபனின் படைப்புக்களை
மையமாகக் கொண்ட பார்வை

உலகத்தாயுடன் உறவுகளை ஏற்படுத்தி
விழிய்புணர்வை ஏற்படுத்துவோம்

100/-

பத்துக்கள்

சமூத்தின் பல்வேறு பிரதேச கூத்து மரபுகளையும் உள்ளடக்கி 2005 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் திருமறைக் கலாமன்றம் தயாரித்து மேடையேற்றிய ‘கொல் சனுங் கொற்றம்’ என்னும் கூத்துருவ நாடகத்தைத் தொர்ந்து கடந்த ஆண்டில் (2010), மூலக்கைக்குத் தேர் ஈந்த வள்ளல் பாரி மன்னனின் வீர வரலாற்றினை வெளிப்படுத்தும் ‘அற்றைத் திங்கள்’ என்னும் கூத்துருவ நாடகத்தை பல்வேறு பிரதேச கூத்து மரபுகளையும் உள்ளடக்கி துயஸரித்து மேடையேற்றியது. இக் கூத்துருவ நாடகத்தின் சில காட்சிகளை படத்தில் காணலாம். இவ்வாற்றுகை முதன் முதலாக 27.06.2010 இல் யாழ் நல்லூர் சி.சி.ரி.எம். பாடசாலையில் ‘மக்கள் களி’ நாடக விழாவிலும், 21.08.2010 இல் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலையக்குத்திலும், 22.08.2010 இல் திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கிலும், 18.09.2010 இல் வவுனியா திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் வவுனியா நகரசபை மண்டபத்திலும், 02.10.2010 இல் கிளிநாச்சி இந்துக் கல்லூரியில், வடமாகாண தமிழ் இலக்கிய விழாவின் முதலாம் நாள் கலை நிகழ்வுகளின்போதும், 24.10.2010 இல் கலையக்குத்தில், திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்திய ‘முதுதமிழ் சங்கமம்- 2010’ நிறைவேநாள் நிகழ்வுகளின் போதும், 30.10.2010 இல் அளவெட்டி சுற்குறு சிவாய ஹி சுப்பிரமணிய சுவாமிகை கலாசார நிலையத்தில் அளவெட்டி மகாஜனசபை கலைஞர் வட்டம் நடத்திய ‘நிலாக்காலம்’ நிகழ்வின் போதும் மேடையேற்றப்பட்டது. இவ்வாற்றுகை இவ்வாண்டில் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் மேடையேற்றப்படவள்ளுமை குறிப்பிடத்தக்கது. ‘அற்றைத் திங்கள்’ கூத்துருவ நாடகத்திற்கான எழுத்துரு, நெறியாள்கையை யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார் மேற்கொண்டிருந்தார்.

யாழ், திருமறைக் கலாமன்றத்தால் ஆண்டுதோறும் கிரிஸ்தவர்களின் தவக்காலத்தில் பிரமாண்டமான அரங்க அமைப்பில், நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர் களின் பங்கேற்புடன் மேடையேற்றப்படும் திருப்பாடுகளின் நாடகம் இவ்வாண்டு ‘கடவூர் வட்டத்த கண்ணீ’ என்னும் பெயரில் ஏப்பிரல் மாதம் 12,13,15,16,17 ஆகிய தீக்குதிகளில் ஜந்து நாள்களுக்குத் திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது. வெள்ளிக்கிழமை மாதம் 7.30 மணிக்கும் ஏனைய நாள்களில் மாலை 6.45 மணிக்கும் மேடையேற்றப்பட்ட இவ்வாற்றுகையை இவ்வாண்டும் புத்தாயிரத்திற்கும் அதீகமான மக்கள் பார்வையிடிருந்தார்கள். திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குநர் நீ. மரிய சேவியர் அடிகளாரின் எழுத்துருவில் உருவாக்கிய இவ்வாற்றுகைக்கு பிரதி இயக்குநர் யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார் மீன் வடிவம் கொடுத்து நெறியாள்கை செய்திருந்தார்.

அகில இலங்கைக் கலை இலக்கியச் சங்கத்தினால் கலை இலக்கியத் துறைக்கு சீற்பாக சேவையாற்றும் அமைப்புக்களுக்காக ஆண்டு தோறும் வழங்கப்படும் உயர்விருதின் 2010 ஆம் ஆண்டுக்கான விருது திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விருது வழங்கும் நிகழ்வு 12.06.2010 ஞௌயிற்றுக்கிழமை அகில இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம், வடமராட்சி - துண்ணாலை, அல்லையம்பதி வடிவேலர் மணிமண்டபத்தில் நடத்திய கலை இலக்கியப் பெருவிழாவின் போது இடம்பெற்றது. இதன்போது விருதினை கலை இலக்கியச் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. பான் சுகந்தன் வழங்க, திருமறைக் கலாமன்றத்தின் சார்பில் முத்த கலைஞர் திரு. ஜி.பி.பேர்மினஸ் பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து பிரதி இயக்குநர் யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார் ஏற்புரையாற்றினார். இவ்விழாவின்போது உரைகள், பரிசுகள், நடன, நாடக நிகழ்ச்சிகள் என பல்வேறு நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. அகில இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம் 2005 ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அமைப்பு, இவ்வாலையை மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக இத்தகைய விருது வழங்கல் செயற்பாட்டை கடந்த 2009 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்ததை குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்குமொத்தம் ஆண்டு இந்த விருது கொழும்பு தமிழச் சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளுமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருமறைக் கலாமன்றம் 1965 இல் உருவாக்கப்பட்டு கடந்த 45 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கலை இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றுமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உலக அளவில் அதீகாரத்தாலும் ஆயுதத்தாலும் ஒடுக்கப்படுகின்ற மனிதக்குழுமம் நாடோடி வாழ்வக்கும் மனிதகுல அழிவுக்கும் அடையாள இழப்பிற்கும் ஆளாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் துயரங்களை எல்லாம் கடந்து செல்லக்கூடிய சில படைப்புக்கள் பார்த்திப்பிடம் வந்து சேர்ந்துள்ளாமை புலம்பெயர் படைப்புக்களின் வலிமையாகக் கொள்ள முடியும்.

என்பதுகளில் புகலிடப் புதனகதைகள்:

பார்த்திப்பின் படைப்புகளை மையமாக்கவாண்ட யார்வை

சோலைக்கிளியின் கவிதை பற்றி பலவிதமான சுர்ஜைகள் நிலவுவது கவிதை உலகம் அறிந்த ஒன்றுதான். அவரது பார்வையும் இந்த உலக உயிர்களோடு அவர் கொண்டுள்ள உறவும் அவரது மனித நேசிப்பும் எல்லையற்றவை.

இயல்பான வாழ்வின் வெளியின்றும் வருகின்ற

சோலைக்கிளியின் கவிதையொழி

தீரைக்கதை, வசனம், நெரியாள்கை என்பவற்றைப் பொறுப்பேற்று நல்லதோரு தீரைப்படைப்பை ஆக்கி அளித்த பிரசன்ன விதானகே பாராட்டுக்குரியவர் என்பதில் ஜயமில்லை.

அடுகாய் புக்கள்:

கிளரும் நினைவுகள்

வாசகர்கள் பார்வையாளர்களது நாடி பிடித்து, எழுதும் எழுத்தாள வகையறாக்களைப் போன்றவரல்ல ரெண்டுள்கார். அவர் தமக்கென சுயமான, திட்டமான தடத்தைக் கொண்டவர். அவர் யாருக்காவும் தமது எழுத்தின் தடத்தை மாற்றியிடில்லை.

விஜய் வரண்டுல்கார்:

இடு நாடக ஆளுமை குறித்த யதிவுகள்

ஒவியம் என்பது உணர்வு பூர்வமாக கலை வெளிப்படுத்தல்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மௌனமான, வலிதான கலை ஊடகமாகும். பார்க்கும்தோறும் புதிய புதிய செய்திகளைப் பார்வையாளனுக்கு வழங்கி புரிதலை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

கருவாடு காண்டியக் கலைக்காட்சி:

ஓர் அனுபவம் பகிர்வு

இன்றைய எமது சமகால வாழ்வில் போரின் உக்கிரங்களை, மனித அவலங்களை, பயங்களை, சோகங்களை, இழப்புக்களை, தான்தோன்றித் தனங்களை, தவிப்புக்களை பழிவ செய்வதில் இவரது எழுத்துக்களுக்கு ஈடு இணை இல்லையென்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

மோகவனின் படைப்புவெளி:

ஓர் அறிமுகக் குறிய்யு

04

17

20

33

46

கட்டுரைகள்

ச. குணேஸ்வரன்	04
அ. யேசுராசா	20
பப்ஸி மாரியதாசன்	33
குப்பிழான் ஜ. சண்முகன்	46
ஶாந்திபான்	59

மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள்

ஜி. ரி. கேதாரநாதன்	24, 43
--------------------	--------

கவிதைகள்

பென்னியா	04
யோகி	08
ந. முயுரானுபன்	12
வேலையைழுர் தாஸ்	16
மீனாள் செல்வன்	16
ஸ்பஹ்மா ஜஹான்	19
ந. சந்தியபாலன்	35
துவாரகன்	40
வே. ஜ. வரதராஜன்	45
கு. ரஷீபன்	45
த. ஜெயசீலன்	51
சித்தாந்தன்	54

சிறுகவைகள்

தாட்சாயனி	13
யோ. கர்ணன்	30
எம் ரிஷான் ஏரீப்	36
அங்கரஸ் சுஹாப்தீன்	48

நூல் மதிப்பீடு

தாட்சாயனி	55
-----------	----

தொடர்

சௌஜன்ய ஷாகர்	17
--------------	----

ஏணையவை

மாதங்கள்	52
----------	----

மற்றும்

தலையங்கம்	02
வரப்பெற்றோம்	57
கழுதங்கள்	61
பதிவுகள்	

தலைமுறை

கலை, இலக்கிய, சமூக திடழ்

கலை 22 முகம் 01
ஏப்பிரல் - ஜூன் 2011

பிரதம ஆசிரியர்

நீ. மாரியசேவியர் அழகன்

பொறுப்பாசிரியர்

கி. செல்மர் எமில்

அடைப்பட கணினிவிழவமைப்பு

அ. ஜாடஸன்

இணையத்துறை இருந்து
கவிதைகளுக்கான ஒளிப்பாட்கள்

பி. சே. கலீஸ்

திடழ் வழங்கமைப்பு

கி. செல்மர் எமில்

கணினி அச்சுக்கோர்ப்பும், பக்க அமைப்பும்.

ஜெயந்த் சென்றர்

28, மாட்டின் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விளம்பரம்

கி. எமில்

கொ. கரண்சன்

தொடர்புகளுக்கு
திரும்புறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
Tel. & Fax : 021-222 2393
E-Mail: cpajaffna@yahoo.co.uk

Centre for Performing Arts

19-5/6, Milagiriya Avenue,
Colombo-4, Sri Lanka.

Tel. 0112-597245 Fax: 0112-556712

வணக்கம்!

பொலீவியா நாட்டின் சட்டமன்றத்தில் அண்மைக்காலத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. அறிவு பலத்த மக்கள் மட்டும் மனித உரிமைகளுக்கு உரித்தானவர்கள் அல்லர். உயிரினம் வாழும் பூகோள் உலகத் தாழும் அவ் உரிமைகளைப் பெற்றவளே. இது விவாதத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய பொருள் என்று, ஜக்ஷிய நாடுகள் மன்றிற்கும் பொலீவியா நாட்டு அரசால் சமர்ப்பிக்கப்பட உள்ளது. இத் தீர்மானத்தின் பின்னணியில் உள்ள சமய, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பொருண்மியங்களுக்கு அப்பால், உலகில் வாழும் உயிரினங்களின் எதிர்காலம் பற்றிய அபாய அறிவித்தலும் உள்ளடங்கியுள்ளது.

அண்மையில் அறிவியல்துறை ஆய்வாளர் சீலரால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில், உலகப் பெருங்கடல்களின் தன்மை மாறி வருகின்றது என்றும், கடல் நீரின் வெப்பநிலை அளவுக்கு அதிகமாகிவருகின்றது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையை ஆராயின், பெருங்கடல் நீரின் வெப்பநிலை வெப்பமானியில் 12 பாகைகளாக மாறினால், மேற்புறத்திலுள்ள வெப்பநீர், கீழே உள்ள குளிர்ந்த நீருடன் கலவாது, மேற்புற நீரில் வாழும் உயிரினங்கள் ஊட்டச் சத்தின்றி இறக்க நேரிடும். கால ஓட்டத்தில், குதிரவன் கதிர்களால் மேற்புற நீர் வற்றி அனைத்துப் பெருங்கடல்களும் பாலை வனங்களாக மாறலாம் என்ற அச்சம் அறிவியல் ஆய்வாளர் நடுவில் தலைதூக்கியுள்ளது.

பண்டைய கதைகளில் கூறப்படும் அகிலப்பேரழிவுகளின் இடையில் நிகழும் உயிர்வாழ்வு நிலை வெறும் கற்பனை அன்று என்ற எண்ணம் தோன்றுவதீல் வியப்பேதுமில்லை. உலகில் 'உயிர் வாழ்வு' மூன்று பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடர்ச்சியது. பனிக்கடிப்பாளர்களால் மூடப்பட்ட நிலையிலிருந்து மாறி, தற்காலத்தில், அது இடைப்பட்ட பனிக்கடிப்பாளங்களின் வெப்பநிலையில் உள்ளது. வெப்ப தட்ப சீர் நிலையினால் உயிரினங்கள் வாழ்ந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆயின், உயிரினங்கள் வாழ்வதற்குச் சாதகமான நிலையையிட்டு விலகும் உலகின் 'இயல்பான' சூழல் செயற்பாடு தொடர்ச்சியிட்டதாகக் கருத இடமிருண்டு. இன்று, உலகின் பல பகுதிகளிலும் நில நடுக்கம், எரிமலைகளின் சீற்றும், ஆழிப்பேரவைகளின் அவைம், ஆற்றுநீர்ப்பெருக்கைடுப்பு போன்ற நிகழ்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகளாக கூறப்படுகின்றன.

'ஸனாமி' என்ற சொல்லைக் கண்டுபிடித்து, அதனால் விளையிடம் பேரழிவு களுக்கு முகங்காடுக்க முனைப்பட்டன் செயற்பட்ட ஜப்பான், இன்று இயற்கையின் ஆற்றல் அளப்பிரிது என்பதை துயரத்துடன் உணர்ந்துள்ளது. உலக வல்லரசாகவும் பொருளாதார இமயமாகவும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் சீனாவில், அண்மையில் வெள்ளப்பெருக்கினால் பேரழிவு ஏற்பட்டதை தொலைக்காட்சிகளில் பலரும் கண்டிருப்பர். ஜஸ்லாந்தீன் எரிமலை எழுப்பிய புகையினால் தொழில் நுட்ப உச்சியில் நிற்கின்றோம் என்று பெருமையுடன் கூறும் ஜரோப்பிய நாடுகளின் வான்வழிப் போக்குவரத்துக்கும், பொருளாதாரத்திற்கும் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. மிகுநி ஆற்றின் பெருக்க வேகத்தாலும், அடிக்கடி நிகழும் கூறாவளிப் புயல்களினாலும் நினைக்கமுடியா உயிர் - பொருட் சேதங்களுக்கு ஆளாகி உள்ளது உலகின் வல்லரசு அமெரிக்கா.

இயற்கையின் மாற்றங்களைத் துரிதப்படுத்துவது போல, மனிதர்களும் உலக வெப்பத்தை அதிகரிக்கும் செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆலைகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் கிளம்பும் புகை, வருவாயின் பொருட்டு வெட்டிக் குனிக்கப்படும் மரக்காடுகள், நச்சுத்தன்மை கலந்த கழி பொருட்கள் மற்றும் எரி பொருட்கள் நெருப்பில்

இப்படிம்போது கிளம்பும் நாச்சு ஆவி போன்றவை, வெப்பம் வெளியே செல்லாது தடுக்கும் கரியம் சருயிரகையை (கார்பன் டைடூக்ஷன்) அளவு கடந்த படலங்களாக வான் வெளியில் உருவாக்குகின்றன.

அதன் வெளிப்பாடாகவே “உலக வெப்பம் அதீகரிப்பதைத் தடுக்க தகுந்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்ற கோரிக்கையை கீழோட்டோவிலும் சரி, அம்ஸ்ரடாமிலும் சரி, எங்கெங்கு உலக அரசியல்வாதிகளும் தலைவர்களும் கூடுகின்றார்களோ, அங்கெல்லாம் வருங்கால உயிர்களையும் எண்ணிப்பார்க்கும் பண்பாளர்கள் குரல் எழுப்புகின்றனர். பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் பெயரால் அரசுகேற்றப்படும் ‘அறம் அறற செயல்கள்’ தொடர்ந்தும் நடைபெறின், உலகம் ஜம்பத்தைந்து மில்லியன் ஆண்டுகளின் முன்பிருந்த உயிரினம் தாங்க முடியா வெப்ப நிலைக்குத் தீரும்பும் என்றும் அறிவுறுத்துகின்றனர்.

காலம் கடந்து விட்ட நிலையிலும், தனது இளமையை இழந்து விட்டாலும், இன்னும் ஒரளவு வெப்ப தப்தத்தைச் செய்மாக ஒழுங்கிசைவுபடுத்தும் ஆஸ்றல் படைத்த உலகத்துடன் உயிர்களைத் தாங்கும் தாய் என்ற உணர்வுடன் உறவுகளை ஏற்படுத்தி செயற் படுத்துவதற்கான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு எழுத்துலகத்தையும் சார்ந்தது.

நிலத்தையும், நீரையும், காற்றையும் மதித்துப் போற்றிக் காத்து வருங்காலத் தலைமுறையினரும் வாழும் சூழலை இழந்து விடாதிருக்க எழுத்து என்னும் ஊடகத்தை பயன்படுத்துபவர்கள் உழைக்கவேண்டும்.

நீ. மரியுசேவியர் அடிகள்

HNB

Lifeline Scheme

FREE LIFE INSURANCE FOR CURRENT ACCOUNT HOLDERS

Free Life Insurance for Current Account Holders*

Designed to provide you and your family with financial aid in your times of need, the benefits of HNB Lifeline can be enjoyed by all customers between 18 – 60 years, who maintain the required balance in their current account continuously for 3 months immediately prior to requesting the Lifeline Insurance Scheme..

*Available only for Personal Current Account Holders

HNB
Your Partner In Progress

வேட்யாளனின் மனைவி அல்லது ஒரு ஓட்டுரீமை

தேர்தலுக்கான
மிக மோசமான ஒரு நாளைக்
எனது வாக்களிக்கும்
சுதந்திரத்தினை
மிகக் கவனமாய்ப் பாதுகாக்கத் தொடங்கினேன்
பாதுகாப்பற குதவுகளில்
முடியப்பட்டுமியலின்
அரசியல் வண்டுமுறைகளும்
அழியாட்களின்
உக்கிரமான பார்வைகளும்
நிரம்பிய நெருவில்
என் வாக்குச்சீட்டு
இறுக்கமாய்ப் பற்றியபடி
வீடின் தெருமுண்ணயத் தாண்டித் தீர்மதியையில்
வாக்களித்த பெண்கள் பலர்
கீண்று சுமைகளும் உணவு பற்றிய
தீவிர உணர்வோடு
நடையின் வேகத்தை அதிகரித்துக் கடக்கினார்கள்.
இருப்பினும்
என் ஒட்டைப் பத்திரமாகப் பிழித்தபடி
வாக்களிப்பு நிலையத்தை அடைகிறேன்
என் வாக்குச்சீட்டைப் பெற்று
அது நான்காய்க் கீழ்த்து
பெயரினுள் போட்ட பின்
என் வாக்குரிமையை
பாதுகாத்த பெருமிதுதோடு
பாதுகாப்பற தெருவின்
அத்தனை உக்கிரம்களையும் கடந்து
யம் பூசியிருக்கும் வீடின் குதவுகளைத்
தீர்ந்து விடமிருக்கிறேன்
சுதந்திரமாய்.

பெண்ணர்யா

எண்பதுகளில் புகலி

பார்த்தபன்ன்
படைப்புக்களை
மையமாகக் கொண்ட
பார்வை

அறிமுகம்

பார்த்திபன் 1984 செப்ரெம்பரில் இலங்கையிலிருந்து ஜேர்மனிக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். புகலிடத்திலிருந்து எழுதிய ஆரம்பகாலப் படைப்பாளிகளில் முதன்மையானவர். இவர் எழுதிய நாவல்களையோ சிறுகதைகளையோ படைப்புக்கள் சார்ந்த கூற்றுக்களையோ ஈழத்தில் மிகச் சாதாரணமாகப் பெற்றுவிட முடியாத நிலையே தற்போது பார்த்திபனைப் பொறுத்த வரையில் உள்ளது.

இதுவரை பார்த்திபனின் படைப்புக்களுக்கு எழுதப்பட்ட விமர்சனங்களில் 14 சிறுகதைகளை மையமாகக் கொண்டு யமுனா ராஜேந்திரன் ‘கிழக்கும் மேற்கும்’ மலரில் எழுதியதே ஒரளவு விரிவான பதிவாக இருந்தது. மேலைத்தேயப் படைப்பாளிகளில் நென்றீரிய எழுத்தாளர் பென் ஒக்ரி, குர்திஸ் எழுத்தாளரான ஸோரக்லி போன்றோரின் படைப்புக்களின் கருத்துலகமும் பார்த்திபனின் கருத்துலகமும் ஒன்றுதான் என ஒப்பிட்டுக் கூறுமளவுக்கு அவரது சிறுகதைகளின் பேசுபொருள் இருக்கின்ற நிலையில் பார்த்திபனைத் தேடவேண்டும் என்ற சிந்தனை உதித்தது.

இந்த வகையில் இக்கட்டுரையானது அவரது முழுப்படைப்புக்களையும் ஒரு வாசகனுக்கோ ஆய்வாள ஞுக்கோ தமிழ்க்குழலில் அறிமுகம் செய்வதற்கான ஆரம்ப நிலையாகவே அமைந்துள்ளது.

பார்த்திபனின் படைப்புக்கள்

நாவல் / குறுநாவல் தொகுப்புகள்

நாவல் / குறுநாவல் என்ற அடிப்படையில் ஐந்து படைப்புக்களைப் பார்த்திபன் எழுதியுள்ளமையை அறியமுடிகிறது. அவற்றுள்;

1. வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள் (1987, தென்னாசிய

ப்புனைக்கதைகள்

ச.குணேஸ்வரன்

நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி - 3ஆவது வெளியீடு)

2. பாதி உறவு (1987, தென்னாசிய நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி - 4ஆவது வெளியீடு)

3. ஆண்கள் விற்பனைக்கு (1988, தென்னாசிய நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி- 5ஆவது வெளியீடு)

4. கனவை மிதித்தவன் (1988- 1993 வரை வெளிவந்த ‘தூண்டில்’ சஞ்சிகையில் 58 தொடர்களுடன் முற்றுப் பெறாத நாவல்)

5. சித்திரா - பெண் ‘நமது குரல்’ சஞ்சிகையில் தொடர் கதையாக வந்துள்ளது. (ஆதாரம்:- மங்களேஸ்வரி, தூண்டில் -இதழ் 30, ஜூன் 1990)

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

1. நிலைங்கள் (1986, தென்னாசிய நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி - 1ஆவது வெளியீடு)

2. ஜனனம் (தென்னாசிய நிறுவனம், மேற்கு ஜேர்மனி - 2 ஆவது வெளியீடு)

தேடிப் பெற்ற தகவல்களின்படி பார்த்திபனின் 25 கதைகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் நிலைங்கள், குற்றமில் ஸாத கொலைகள், ஒரே ஒரு ஊரிலே, உயரம் பறக்கும் பற வைகள் ஆகிய நான்கும் ‘நிலைங்கள்’ தொகுப்பில் வந்துள்ளன. ‘ஜனனம்’ தொகுப்பில் வந்த கதைகள் பற்றி அறியமுடியவில்லை. ஏனையவை கல்லான கணவன், மனைவி இறக்குமதி, விபத்தை மறந்துவிடு, ஒரு காதல் நிராகரிக்கப்படுகிறது, தெரியவராதது, ஒரு அம்மாவும் அரசியலும், அத்திவாரமில் ஸாத கட்டடங்கள், ஒரு தொழிலாளியும் ஒரு தொழிலாளியும், ஜம்பது டொலர் பெண்ணே, வந்தவள் வராமல் வந்தாள், மேற்கின் ஒரு பக்கம், தூள், பணி பெய்யும் காலம், இழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், அம்மா பாவம், பசி, ராதா பெரிசான பின், ஒரு நாள், ஒரு பிரஜை ஒரு நாடு, பலமா, தீவுமனிதன் ஆகியனவாகும்.

நாவல்/குறுநாவல்

புலம்பெயர் நாவல்களில் 1980 களின் இறுதிவரை வெளிவந்த படைப்புக்களில் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக் களை முன்வைத்து நாவல்கள் படைக்கும் நிலை இருந்துள்ளது. பார்த்திபன், ஆதவன் ஆகியோர் இவ்வகை நாவல் களைத் தந்துள்ளனர். சீதனப் பிரச்சினை, சாதிப் பிரச்சினை ஆகியவற்றை மையப்படுத்திய படைப்புக்களாகவே அவை அமைந்திருந்தன.

I. வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள்

83 இன் பின்னர் புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகளின் நலீனங்களில் முதலில் வெளிவந்ததாக ‘வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள்’ என்ற குறுநாவலைக் கருதமுடியும். இது முழுமையாக சாதியத்தையே மையமாகக் கொண்டது.

கிருபைராசா வைத்தியசாலையில் மலசலகூடம் சுத்தம் செய்யும் தொழிலாளி. அவரது மகன் ரவியும் அதே ஊரில் பாடசாலை அதிபராக இருக்கும் ராமலிங்கத்தின் மகன் சுகுமாரும் இணைப்பிரியாத நன்பர்கள். இது சுகுமாரின் தாயாருக்கோ சகோதரிக்கோ அவளின் சிநேகிதி களுக்கோ பிதிக்கவில்லை. வெளிப்படையாகத் தாய் பேசியும் கூட சுகுமார் அதைப் பொருட்படுத்தியதில்லை. கிருபைராசா தன் மகன் படிக்கவேண்டும் தன்னைப் போல் கஸ்டப்படக்கூடாது என்பதற்காக மேலதிக வேலை களுக்கும் போகிறான். ஒருநாள் வைத்தியசாலை ஓவசியர் வீட்டில் பெரிய வேலை ஓன்றை முடித்தபின்னர் தனக்கு வீட்டுக்கு வெளியில் வைத்து வழங்கப்படும் சாப்பாட்டை ஓவசியரின் வீட்டுநாய் சாப்பிடும் நிலைக்கு ஒப்பிட்டு பார்க்கிறான்.

அப்போது நாட்டில் பிரச்சினை. ஷல் வீச்சு அகோரமாக நடத்தப்பட்டபோது வைத்தியசாலையில் ஓவசியரும் குண்டிடப்பட்டு உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார். வைத்தியசாலையைச் சுத்தம் செய்யும் பணியில் இருந்த கிருபைராசா நிலைமையை உணர்ந்து ஓவசியருக்கு இரத்தம் கொடுத்து அவர் உயிர் பிழைக்க உதவுகிறான்.

மறுபுறம் ரவிக்கு மட்டும் சொல்லிவிட்டு இரவோடு இரவாக சுகுமார் இயக்கத்துக்குப் போய்விடுகிறான். இதுதான் ‘வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள்’ வெளிப் படுத்தும் கதை.

மேலைத்தேயப் படைப்பாளிகளில் நெநஜீரிய எழுத்தாளர் பெண் ஓக்ரி, குர்தீஸ் எழுத்தாளரான ஸோரக்லி போன்றோராள் படைப்புக்களின் கருத்துக்கைமும் பார்த்திபனின் கருத்துக்கைமும் ஒன்றுதான் என ஒப்பிட்டுக் கூறுமளவுக்கு அவரது சிறுகதைகளின் பேசுபொருள் இருக்கின்ற நிலையில் பார்த்திபனைத் தேடவேண்டும் என்ற சிந்தனை உதித்தது.

இக்குறுநாவலில் கிருபைராசாவின் பாத்திரத்துக்கு முதன்மை கொடுக்கப்படுகிறது. மறுபுறத்தில் சுகுமார் என்ற பாத்திரம்தான் முக்கியம் பெறுகின்றது. ஆனால் எந்தவொரு பாத்திரமும் இக்குறுநாவலில் அழுத்தமும் முழுமையும் பெறவில்லை என்பது மிகப்பெரிய குறைபாடாக இருக்கின்றது. இரண்டு வர்க்கப் பிரதிநிதிகளை கதையில் உலாவ வைத்து இருவரும் செய்கின்ற தியாகங்கள் சாதி வேறுபாடு களுக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதனை உணர்த்துவதே முதன்மையான கருத்தியலாக அமைந்துள்ளது. இதனாலேயே செ. யோகராசா அவர்கள்;

இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் புரையோடிப்போயுள்ள பிரச்சினைகளுள் அன்மைக்காலம் வரையும் சாதிப்பிரச்சினை முக்கியம் பெற்று வந்துள்ளது. தற்போது இலங்கையில் இப்பிரச்சினை கணிசமான அளவு குறைந்துள்ளதாயினும் நாட்டுத் தமிழர் மத்தியில் குறைந்து போகவில்லை... இப்பொருள் பற்றி ஏலவே பல நாவல்கள் இலங்கையிலிருந்து வந்துள்ளன. இவ்வித நாவல்கள் எழுதிய டானியல், செ. கணேசனிங்கம் ஆகியோர் நன்கறியப் பட்டவர்களே. இவர்களது நாவல்கள் போன்றே இந் நாவலும் மார்க்சிச நோக்கில் போராட்ட வடிவில் அமைந்துள்ளது. ஆயினும் ஆசிரியரது மார்க்சிசப் பார்வை தெளிவற்றமை கவனத்திற் குரியது. எனினும் இளந்தலைமுறை எழுத்தாளரொருவர் சாதிப் பிரச்சினையுடன் (விடுதலை இயக்கப் பின்னணி) அது தொடர்புபட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதே. (1)

என்று எழுதுகிறார்.

2. பாதி உறவு

பார்த்திபனின் சமூக சீர்திருத்தச் சருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த ஏனைய நாவல்கள் போல் ‘பாதி உறவு’ என்ற நாவல் புகலிடத்தில் குழந்தை வளர்ப்புப் பற்றிய கருத்தினை வெளிப்படுத்துவதாக அறிய முடிகின்றது. (இக்குறுநாவல் கட்டுரையாளருக்கு கிடைக்கவில்லை) ‘ஆண்கள் விற்பனைக்கு’ நாவலின் இறுதிப் பகுதியில் பாதி உறவு பற்றிய விபரமும் அந்நாவல் பற்றிய வாசகர் கடிதங்களும் இணைந்திருப்பதால் இந் நாவல் வெளிவந்துள்ளமை உறுதி செய்யப்படுகிறது.

“பெற்றோரின் கவனக்குறைவால் பிள்ளைகள் எப்படி வளர்கிறார்கள் அவர்களின் மனதில் எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை இந்தக் கதையில் நன்றாக சித்தரிக்கிறீர்கள்.” (2)

என்று மேற்கு ஜேர்மனியில் இருந்து நா. நிருபா; பார்த்திபனின்நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். செ. யோகராசாவும் இந்நாவலை உள்ளடக்கப் புதுமையும் உளவியற் பாங்கும் கொண்டமைந்தது எனவும் இலங்கை நாவலாசிரியர் எவரும் தொட்டிராத பிரச்சினையைக் கூறுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

“குழந்தைகளுடன் அவர்களின் மனங்களும் படிப்

படியான் அனுபவங்களினாலும் படிப்பினாலும் தான் வளர்ச்சியடைகின்றன. திடீரென அவர்கள் பெரியவர்களாகி விடுவதில்லை. குழந்தைப் பருவத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள்தான் அதன் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. குழந்தைகளைப் பெற்றோர்களுடன் குழந்தைகளும் சேர்ந்தே வளர்க்கின்றன. தமது பிள்ளைகள் தீயவர்களாக வளரவேண்டும் என எந்தப் பெற்றோரும் திட்டம் போட்டு வளர்க்காவிட்டும் தங்களது கவனக்குறைவால் பிள்ளைகளை அழிவுப் பாதையில் செல்ல அனுமதித்து விடுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க முடியாதா? முடியும் என்பதனை, ரவீந்திரன் நந்தினி குடும்ப வாழ்க்கையூடாக வெளிப்படுத்துகின்றார் நாவலாசிரியர்.” (3)

குழந்தை வளர்ப்பு என்ற பொருட்பரப்பில் உள்ள இந்நாவலை புகலிடத்திலிருந்து பார்த்திபனே முதலில் எழுதியுள்ளார். இதில் உள்ளடக்கம் மற்றும் அழகியற்பார்வை என்ற வகையில் பல குறைபாடுகள் உள்ளனவாயினும், புலம்பெயர் நாவல் இலக்கிய உலகின் முதன்முயற்சி என்ற வகையில் கவனிக்கத்தக்கது.

3. ஆண்கள் விற்பனைக்கு

சீதனப்பிரச்சினையை எடுத்துக் காட்டும் நாவல்கள் புகலிடத்திலிருந்து வெளிவந்தவை மிக அரிது. என்றாலும் பார்த்திபனின் ‘ஆண்கள் விற்பனைக்கு’ என்ற நாவல் இப்பிரச்சினையைக் கருவாகக் கொண்டு அங்கிருந்து முதலில் வெளியாகியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமம் ஒன்றில் வாழும் இரு இளம் பெண்களின் கதையாக நாவல் விரிகின்றது பத்மா, உமா என்ற இரண்டு பெண்கள். பத்மா அறிவிலும் அனுபவத்திலும் உமாவை விடவும் முதிர்ச்சியானவள். பத்மா விரும்பும் வாவிபன் தன் தங்கையின் திருமணத்தைக் காரணம் காட்டி சீதனம் வாங்கி வேறு ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்ய விரும்புகிறான்.

மறுபுறத்தில் உமா பள்ளிப்பருவ வயதில் நிரஞ்சன் என்ற வாலிபனுடன் கொண்டகாதல் உமாவிடம் வூசுதியில் லாத காரணத்தால் அவனால் நிராகரிக்கப்படுகிறது. அவன் கொழுத்த சீதனம் வாங்கி வேறு ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்ய பெற்றோரால் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறான்.

இந்நாவலில் வரும் இரண்டு ஆண்களும் தாம் சீதனம் வாங்கித் திருமணம் செய்வதற்காக தமக்கேற்ற வகையில் நியாயம் கற்பிக்கின்றனர். இருவருமே தாம் காதலித்த பெண்களை நிராகரித்தும் விடுகின்றனர். இறுதி யில் பத்மாவின் கூற்றானது பின்வருமாறு அமைகிறது.

“எப்பவாவது உண்மையான ஆம்பிளை ஆராவது எங்களைச் சந்திக்கும்மட்டும் இப்பிடியே இருப்பது. சந்திச்சா கலியாணத்தைப் பற்றி யோசிப்பம். அப்பிடி சந்திக்கவில்லையென்டாலும் பிரச்சினையில்லை. இப்பிடி நாங்கள் இருக்கிறதுதான் வாழ்க்கை” (ஆண்கள் விற்பனைக்கு).

பார்த்திபனின் இந்நாவல் புலம்பெயர் நாவல்களின் ஆரம்பகால நாவல் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றாலும், மனித உறவுகளின் உணர்வுகளை விடவும் அது எடுத்துக் கொண்ட கருத்திற்கு குறிப்பாகச் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கே முதன்மையளித்துள்ளது. இதனைக் குப்பிமான் ஐ. சன்முகன் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“பொதுவாக இவரது படைப்புக்கள் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்ட வையாகும். கருத்துக்களை மையமாக வைத்தே கதைகள் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன. இதனால் மனித உணர்வுகளை அவை கவனமாக சித்திரிக்க முயல்ப்பட்ட போதும் இரண்டாமிடத்திற்கே போய் விடுகின்றன. உன்னதமான படைப்புக்கள் மனிதனையே சித்திரிக்கின்றன. அவனது எழுச்சி வீச்சிகளுடனும் மகிழ்ச்சி துயரங்களுடனும் குறைநிறைகளுடனும் பலவீனம் உன்னதங்களுடனும் அவனே சித்திரிக்கப்படுகின்றான். பார்த்திபனின் படைப்புக்கள் இந்த இடத்தில் பலவீனப் படுகின்றன. கருத்துக்களுக்கும் மனித உணர்வுகளுக்கும் இடையிலான இந்தச் சமனின்மை நிரவப்படுமானால் இவரின் படைப்புக்கள் உயர்ந்துகோர்களத்திற்கு செல்லவாம். பார்த்திபனின் அடுத்த கட்டப் பாய்ச்சல் அவ்வாறே அமையும் என்ற நம்பிக்கையை ‘ஆண்கள். விற்பனைக்கு’ என்ற இந்த நாவல் ஏற்படுத்துகின்றது.” (5)

ஸமூத்தமிழர்களிடையே பாரம்பரியமாக ஆண்களுக்குச் சீதனம் கொடுத்து பெண்வீட்டார் திருமணம் செய்யும் வழக்கம் உள்ளது. ஆனால் அப்பிரச்சினையால் பாதிக்கப்பட்டு திருமண பந்தமே இல்லாமல் ஏங்குகின்ற எத்தனையோ இளம்பெண்களின் வாழ்வும், சீதனத்திற்காகவே தம்மை வருத்தி சிறுகச் சிறுகச்சேகரித்து வரும் பெற்றோரும் கூட, தம் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை பெண்பிள்ளைகளைக் கரையேற்றுவதற்காகவே செலவழிக்கின்றனர்.

பார்த்திபனின் ‘ஆண்கள் விற்பனைக்கு’ நாவலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடப்படும் கருத்து இந்நாவலுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

“சீதனம் என்பது இப்போது பெரிய பிரச்சினை அல்ல என்பதுபோல பலர் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அது தவறானது என்பதை என்னால் நேரடியாகக் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. சகோதரிகளுக்காக பன்னிரண்டு மனிதத்தியாலங்களுக்கு மேலாக ‘காச்’ சம்பளத்தில் அடுப்பு வெக்கைக்கு முன்னால் வெந்து கொண்டிருக்கும் சகோதரர்களைச் சந்தித்த போதும் அட்டகாசமான திருமணக் கொண்டாட்டங்களில் பங்கு பற்றும் பலர் தங்களுக்குள் மனமக்களைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொள்ளும் போதும் அரசியல் தஞ்சம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள், வேலை செய்பவர்கள், குடியேற்ற அந்தஸ்து கிடைத்தவர்கள் தங்களுடைய விலை கூடிவிட-

தாக அறிவிக்கும்போதும் ஊரிலுள்ள ஆதனங்களை விற்று கூடவே குடும்பத்தையும் கடனாளி யாக்கிவிட்டு சீதனப் பொதியுடன் பிராங்போர்ட் விமான நிலையத்தில் வந்து குவியும் தமிழ்ப் பெண்களைப் பார்த்தபோதும் சீதனம் என்பதன் பாதிப்பு தெளிவாகவே புரிந்தது.” (4)

என்று குறிப்பிடும் பார்த்திபனின் “ஒரு வகையில் ஆண் சகோதரர்கள் தமது சகோதரிகளுக்காக தம்மை உருக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான். இதுவே இவ்வாறான படைப்பை உருவாக்க காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.” என்ற கருத்து முக்கியமானது.

தமிழர் சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கும் சீதனப்பிரச்சினையை முன்வைத்து ஈழத்தில் பல படைப்புக்கள் ஏற்கெனவே வெளிவந்துள்ளன. எனினும் இதனை புலம்பெயர்ந்த பின்னரும் படைப்பாளிகள் தொடர்ந்து எழுதியிருப்பது சீதனம் எமது தமிழர் சமூகத்தில் இன்னமும் தீராத ஒரு பிரச்சினை என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பார்த்திபனின் முற்றுப்பெறாத நாவலாகிய ‘கனவை மிதித்தவன்’ மற்றும் தொடர்க்கதையென அறியப்படும் ‘சித்திரா - பெண்’ ஆகியவை முழுமையாக கட்டுரையாளனுக்குக் கிடைக்காதபடியால் அவை பற்றிய கருத்துக்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.

சிறுகதைகள்

பார்த்திபனின் நாவல்களைவிட சிறுகதைகளிலேயே அவரின் எழுத்தின் வீச்சும் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியும் வெளிப்படுகிறது. இன்று புகலிட எழுத்துக்கள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட சிறுகதைகளைத் தேடுவோ மாயின் நிச்சயமாக அதில் பார்த்திபனுக்கும் ஓரிடம் இருக்கும். அந்த வகையில் அவரது சிறுகதைகளை நோக்குவோம்.

இவரின் கதைகள் ஸமூத்தமிழரின் வாழ்வனுபாம் என்பதையும் தாண்டி உலகில் அகதியாக அலைந்து திரியும் பல்கலாசார மாந்தர்களை நோக்கியும் நகர்கின்றது. இவர் எழுதிய சிறுகதைகளில் எனது வாசிப்புக்கு எட்டிய வகையில் தெரியவராதது, வந்தவள் வராமல் வந்தாள், ஒரு அம்மாவும் அரசியலும், ஐம்பது டெலர் பெண்ணே, தீவு மனிதன் ஆகியவற்றை அவரின் படைப்புக்களில் முக்கியமானவையாகக் கருதுகிறேன்.

இக்கதைகள் தாய்நாட்டுத் துன்பங்களையும் துரோகங்களையும் சமந்து வருகின்ற அதேவேளை புலம் பெயர்ந்த அகதியாக, வெளிநாட்டவரால் தீண்டத்தகாத வர்களாக, ஒதுக்கப்படுவர்களாக கிடந்து உழலுகின்ற ஒரு சாதாரண புலம் பெயர்ந்த அகதி மனிதனின் மனப்போராட்டங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இங்கு பார்த்திபனின் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் எடுத்துக்கொள்ளும் கதைக் களங்கள் மிக முக்கியமானவை. அவர் அக்கதைகளுக்குத் தேர்ந்துகொள்ளும் மொழி மிகச் சாதாரணமானது. கதைகளில் ஆழகியலைத் தேடிக்கொண்டிருக்க முடியாது. மொத்தத்தில் எல்லாக் கதைகளிலும் பார்த்திபனின் ஆக்மா கிடந்து தக்தளிப்பதைக் கண்டு

கொள்ளலாம்.

இவரின் கதைகளில் இருந்து சில பகுதிகளை இங்கு எடுத்துக் காட்டுதல் பொருத்தமென எண்ணுகிறேன்.

ஊரில் அக்கா தங்கையுடன் நிறையப் பொறுப்புக் களுடன் ஜேர்மனி வந்து, அங்கு அகதி அந்தஸ்து கிடைக்காத நிலையில், சூடுதல் வருமானம் பெற, யாருக்கும் தெரியாமல் கண்டாவுக்கு விமானத்தில் பயணம் செய்யும் போது விமானம் நடுவானில் வெடித்து சிதறி விடுகிறது. இந்திலையில் அவனின் மரணம் யாருக்கும் தெரியவராத நிலையினை, மனித மனங்களை உலுப்பிவிடும் வகையில் பர்த்திபணின் ‘தெரியவராதது’ என்ற சிறுகதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“அமெரிக்காவில் சீவிக்கும் ஒரு கறுப்பனின் பாஸ்போர்ட் எப்படியோ தனக்குரிய வழிகளில் கிடைத்தது. முகம் சுமாராய் பாலுவைப் போலவே. தலைமயிர் கூட சுருட்டத் தேவையில்லை. சென்ற குறையின் பாக்கி இருந்தது. மொத்தத்தில் மாறு வேடம் இல்லாமல் அப்படியே போக இயலக்கூடிய தாக இருந்தது... தெரிஞ்ச பொடியனிட்ட வேற சிற்றிக்குப் போறன். சிலவேளை அங்கயிருந்து ஸ்கவிக்குப் போனாலும் போவன். போனா போன் பண்ணிறன் என்று சிவகுமாருக்கும் பொய் சொல்லி வைத்தான். விமானம் இலண்டன் விமான நிலையத்தில் தரித்து சிறிது இளைப்பாறி மீண்டும்

பறந்து பல நிமிடங்களின்பின் வானத்தில் வெடித் துச் சிதறி சிதையல்கள் ‘லொக்கபே’ எனும் இடத் தில் வீழ்ந்தன. இரவுமுழுவதும்... போதைவஸ்தும் கும்மாளமுமாய் இருந்து நேரம் கழித்து வந்து படுத்து இன்னும் எழும்பாமல் இருக்கும் ‘கிறிஸ் டோபர் பீலி’ இறந்து விட்ட செய்தியை ஆழந்த கவலையுடன் தெரிவிப்பதாக வந்த தந்தியை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு ஒன்றும் புரியாமல் குழம்ப, பாலகிருஸ்னை எங்கே என்ற உண்மை தெரியாமல் அவன் சுவிஸ் போய் விட்டதாக ஜேர்மனியில் இருந்த நண்பர்கள் நினைத்துக் கொள்ள, இலங்கையில் நடுமூலையில் உழைத்துக் கொள்ளிட்டிருக்கும் அக்காவும், துப்பாக்கிகளுக்குப் பயப்பிடும் அண்ணாவும் எதிர்காலக் கணவுகள் பற்றிய ஆரம்பங்களுடன் தமிழி தங்கைகளும் பாலுவின் கடிதம் பண்திற்காக காத்திருந்தார்கள். காத்திருப்பார்கள்” (தெரியவராதது).

இவரின் ஏனைய கதைகளான அம்மாவும் அரசியலும், இழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வந்தவள் வராமல் வந்தாள் ஆகியவற்றிலும் அகதி வாழ்வின் பல பிரச்சினைகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

‘அம்மாவும் அரசியலும்’ என்ற சிறுகதையில்

நோடுங்கள் நஷ்டம்

மனவெளியில்,
அலைச்சின்றன கோடுகள்
மௌனத்தை வரைந்தபடி.

உள் கமர்ந்து எத்தனிக்கின்றன
கலையின் அனுபவவளிக்கு.

எண்ணத்திலிருந்து எண்ணம்வரை
அவைகளின் பயணம்.

புள்ளியாகி,
புள்ளியின் இன்மையிறப்பானி
உதைத்துக் கோடுகள் தீங்கொள்ளும்.

கோடுகள் காலத்தைச்
சிறைகளாள்ளும் வெனியில்
ஒனிக்கிறது ஆத்மாவின் பாடல்

கோடுகளால் ஏழதக்கூட்டும்
ஒரு கவிதை.

கோடுகள் கோடுபோன்றவை.
கோடுகளால்ல.

யோக

28112010

இரண்டு தாய்மார்களின் அப்பாவித்தனமான சித்திரிப்பும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த இளைஞர்களின் கணமுடித்தனமான போக்கும் நன்றாகப் பதிவாகியுள்ளன.

“நாசமாய்ப்போன அரசியல், கோதாரி விழுந்த
அரசியல்
ஐயோ என்ற பிள்ளையை கொண்டு
போட்டாங்களே”

என்று தன் மகனின் பிணத்தைக் கட்டிப்பிடித்து வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு மன்னில் புரண்டு அழுகின்ற அந்த நிலையை நினைத்துப் பார்க்கும்போது மனம் பேதலித் துப் போகின்றது.

பார்த்திபனின் ‘தீவு மனிதன்’ சிறுக்கையும் தனிமை அனுபவத்தினைக் கொண்டமைந்த கதைதான். துயர் மிகுந்த வாழ்விலே, தூக்கி ஏறியப்பட்டு தனிமையில் வாழும் மனிதன் சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ முற்படும் போது வரையறுத்த கட்டுப்பாட்டுக்குள் இயைந்து செல்லவேண்டியவன் ஆகின்றான். புலம்பெயர் தேசுத்தில் சமுத்தமிழர்கள் எதிர்கொள்ளும் தனிமைத் துயருக்கு சிறந்ததோர் எடுத்துக் காட்டாக தீவுமனிதனைக் குறிப்பிடலாம். இச்சிறுக்கைத் த.ஜே. கனகரத்தினா அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, டெல்லியில் இருந்து வெளிவரும் ‘The little magazine’ என்ற இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ‘பூகோலமயமாதல்’ சிறப்பிதழில் (தொகுதி V இதழ் 4+5, 2004) வெளிவந்துள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. (ஆகாரம்: அ. யேசுராசா, 2005 வைகாசி - ஆணி, தெரிதல் - இதழ் -9) இதுவும் இச்சிறுக்கையின் சிறப்புக்கு இன்னோர் அடையாளமாகும்.

“எனது தீவு நான்கு பக்கமும் சுவர்களால் சூழப் பட்டது. இந்தத் தீவில் என்னுடன் சேர்ந்து உடனிருந்தவை ஒரு புத்தக அலுமாரி, ஒரு கசற் றெக் கோடர், ஒரு செற்றி, ஒரு யன்னல் மட்டும் தான்... எனது தீவில் மட்டும்தான் நான் அழுவேன். இந்தத் தீவில் இருக்கின்றபோது அடிக்கடி அழுகை வருகிறது. வெளியே போகின்றபோதெல்லாம் அணிந்து செல்கின்ற சிரிப்பை கழுட்டி ஏறிந்து விட்டு சுதந்திரமாக அழுவேன். யன்னவுக்கு இது வடிவாகத் தெரியும்” (தீவுமனிதன்).

புகவிடப் படைப்புக்களில் தொழிற்தளத்தை மையப்படுத்திய பல சிறுக்கைகளிலும் இந்த அனுபவத் தைக் கண்டுகொள்ள முடியும். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலே அகதிகளாக வாழும் நிலையிலே நிர்வாக கெடுப்பிடிகளுக்கும் மிகுந்த மன உழைச்சலுக்கும் மத்தியில் தொழில் புரிந்து வரும் இளைஞர்கள் மத்தியில் இருந்துதான் இந்த அனுபவம் அதிகமாக வந்துள்ளது.

இவரின் சிறுக்கைகள் நமக்குத் தருகின்ற அனுபவங்கள் சில புதியவை. அவை வட்டாரம் கடந்து நாடு கடந்து தேசம் தாண்டிச் செல்லக்கூடியவை. யமுனா ராஜேந்திரனின் கூற்று இதனை வலுப்படுத்துகின்றது.

“பார்த்திபன் தேர்ந்து கொள்ளும் புலம்பெயர்

வாழ்வின் பிரச்சினைகள், இங்கு வாழ நேர்ந்த புலம் பெயர் மனிதர்கள் அனைவருமே எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள். நான் வாசித்த பெரும்பாலான பிறமொழி எழுத்தாளர்களின் படைப்புலகமும் பார்த்திபனின் படைப்புலகமும் ஒன்றுதான் என்கிற அவதானிப்பைப் பெற்றேன்... இங்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ள பார்த்திபனின் பதினான்கு கதைகளில் 1. இந்த நாடுகளுக்கு வந்து சேருவதற் கான பயணகால இடைவெளியில் நேரும் அனுபவங்களைக் குறித்த விசாரணை இருக்கிறது. 2. மேற்கத்தைய சூழலில் வாழ நேர்ந்தாலும் கூட தமது அசிங்கமான நிராகரிக்கத்தக்க மரபுகளைத் தொடர்ந்து பேணுதல் பற்றிய கோபமான விசாரணை இருக்கிறது. 3. மேற்கின் விடுதலை பெற்ற பாலுறவு பழக்கங்களுக்கும் எமது பாலியல்பு வக்கிரங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு விசாரிக்கப்படுகிறது.” (6)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவரின் சிறுக்கைகளில், வெளிநாட்டவருக்கு மத்தியில் தம்மை அந்நியராய் உணரும் அடையாளப் பிரச்சினையை எடுத்துக் காட்டும் ‘ஐம்பது டொலர் பெண்ணே’, ‘அத்திவாரமில்லாத கட்டடங்கள்’ ஆகிய கதைகளும், வேலை செய்து கொஞ்சம் பணம் அனுப்பும் ஆசையோடு பயணித்தபோது நடுவானில் விமானம் வெடித்துச் சிதறி யாருக்கும் தெரியவராது போன பாலுவின் மரணத்தை காட்டும் ‘தெரியவராதது’ மற்றும், பயண வெளியிலே பெண் உடல் சிதைக்கப்படும் கதையைக் கூறும் ‘வந்தவள் வராமல் வந்தாள்’ ஆகிய சிறுக்கைகளை மீணவும் மீளவும் படிக்கின்றபோது இன்னும் பல வெளிச் சங்கள் புலப்படும்.

‘இலவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ என்ற சிறுக்கையிலே மாஸ்கோ தெருவில் அநாதையாக செதுதுக் கிடக்கும் புனிதாவின் கதை பயண வெளிகளில் தெரியாதுபோன எத்தனையோ மரணங்களை ஞாபகப் படுத்தும் கதையாக அமைந்து விடுகிறது. இக்கதையில் இருந்து மனதை உலுக்கிலிடக்கூடிய ஒரு உரையாடல் பின்வருமாறு,

“ஆர்?

அது நான் சிவா கதைக்கிறன்.

எந்தச் சிவா?

ராங்கி சிவா. இஞ்சை மொஸ்கோவிலை நிக்கிறன்.

என்ன புதினம்?

கேட்ட காச தராததாலை புனிதாவை கோட்டல்லை விட்டிட்டு வந்தனங்களைல்லோ?

அவனுக்கென்ன? றெட்லைட் ஏரியாவிலை கொண்டுபோய் விட்டிட்டாங்களே?

அவள் செத்துப் போனாள். ஒரு குறுக்கு நோட்டிலை கிடந்து பொலிஸ் சவுத்தைக் கண்டெடுத் திருக்கு.

ஏதேன் டொக்குமென்றால் அம்பிட்டிட்டுதோ?

என்னென்டு. அதுதான் ஜெடனிக்காட்டிலையிருந்து எல்லாத்தையும் வாங்கி வேற ஆரூக்குவித்தாச்சே. ஆள் ஆர், எந்த நாடு எண்டு கண்டுபிடிக்கக் கூடிய எந்த டொக்குமென்றசம் இல்லை. இதைவிட மினைக்கெடுறளவுக்கு ரஸ்யப் பொலி சம் இல்லை.

அப்பாடா. அது சரி இப்ப என்னத்துக்கு எடுத்தனி?

இல்லை. என்ன இருந்தாலும் அவள் எங்கடை ஊர்க்காரி. கடைசி நாங்கள் ஆரெண்டு சொல்லாமல் அவளின்றை சொந்தக்காரருக்கெண்டாலும் அடிச்சுச் சொல்லுவதோமா?

பேப்... மண்டைக்கை ஒரு கொட்டையும் இல்லை. ஒண்டையும் நாத்தாம உன்றை அலுவலைப் பார்.”
(இழுவுக்கும் தொழிலுக்கும் நந்தனை செய்வோம்)

என்றவாறு அமைகின்ற இக்கதை கடலிலும் பணிவெளிகளிலும் மலை இடுக்குகளிலும் யாருக்கும் தெரியாமலே காணாமற் போன எமது ஈழத்தமிழர்களின் கதைகளுக்கு ஆகாரமாக அமைகின்றது. மேலும்.

“பார்த்திபனின் கதைகளில் புராணீகங்களும் தொல்மரபுகளும் இசையும் நளினங்களும் இடம்பெறுவதில்லை. சந்தோசத்தில் வீச்கிற சொற்கள் பார்த்தி பனுக்கு அன்னியமானது. மலம் போன்ற சொற்கள் மனதின் வெக்கையை வெளிப்படுத்த தலித் கலை வெளிப்பாடுகளில் எடுத்துக் கொள்கிற இடத்தை இங்கு பார்த்திபனின் கெட்ட வார்த்தைகளும் துக்கம் பீறிடும் உணர்ச்சிகளும் எள்ளலும் கோபமும் எடுத்துக் கொள்கின்றன... புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியம் உலகின் புலம்பெயர் இலக்கியத் தின் ஒரு பகுதிதான். அவ்வகையில் பார்த்திபன் காட்டும் தமிழ் மனிதனின் உலகம் சர்வதேச புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் படைப்புலகுக்குள் நிச்சயமாகவே நுழைந்து விட்டது.” (7)

என்று யமுனா ராஜேந்திரன் கூறுவதற்கு பல சிறுகதைகள் உதாரணமாகவே இருக்கின்றன.

தொகுப்பாக

பார்த்திபன் கவனிக்கப்படவேண்டிய படைப்பாளி. அண்மையில் ‘ஜேர்மனியில் தடம்பதித்ததமிழர்கள்’ என்ற நூலினைப் பார்க்கக் கிடைத்தது. அதில் இப்பொழுது எழுதிப் பழிக்கொண்டிருக்கும் படைப்பாளிகள் பற்றிப் புகழ் பாடப்படுகின்ற பக்கங்களில் புலம்பெயர்ந்த ஆரம்பகால ஈழப்படைப்பாளிகளில் ஒருவராகிய பார்த்தி பன் தொகுப்பாளர்களின் கண்ணுக்குத் தென்படாமற் போனது துரதிஷ்டமானதே. இலக்கியம் வளர்ந்து வந்த வரலாறே தெரியாத இன்றைய ‘டவுண்லோட்’ படைப்பாளிகளும் அவர்களைத் தூக்கிப் பிடித்து முதுகுசொறி கின்ற இலக்கியவாதிகளும் இப்படித்தான் தலையை விட்டுவிட்டு வாலைப் படிக்கின்ற கதையாக தமிழ்ச்சூழலில்

மேலோங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கு பார்த்திபனுக்கு நேர்ந்த அவலம் என்ன வென்றால்;

1. வெளிவந்த தொகுப்புக்கள் கூட மிகக் கடினப்பட்டு அச்சடிக்கப்பட்ட பிரதிகளாகவே இருந்துள்ளன. அவை ரைப்பிங் செய்யப்பட்டு சாதாரண தரத்தில் பிரதி எடுக்கப் பட்டவை. அவற்றில் சில பிரதிகளே ஈழச்சுழலுக்குக் கிடைத்துள்ளன.

2. பார்த்திபனின் எழுத்துக்களை பார்த்திபனிடமே பெற முடியாத நிலையில் அவரின் தொடர்பு நிலை இருக்கின்றது. (இருவிதத்தில் எழுத்துலகத்தில் இருந்து ஒதுங்குதல் மற்றும் தொடர்பு இல்லாமை)

3. புகிலித்தில் இருந்தவர்களிற்கூட குறிப்பிட்ட சிலரைத் தவிர பார்த்திபனின் எழுத்துக்களுக்கு முறையான விமர்சனத்தினை முன்வைக்கவில்லை.

இவையெல்லாம் பார்த்திபனின் படைப்புக்கள் மீள்பதிப்புப் பெறவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்துகின்றன.

கதைகளின் மொழிநடை ஈழத்திற்கே உரிய இயல்பான நடை. அதிலும் ஈழத்து மாந்தர்களின் உரையாடல்களில் வரும் மொழி இயல்பானது. பாத்திர வார்ப்பிற்கு ஏற்ப மொழியைச் செதுக்கியிருப்பது சிறுகதைகளில் முதன்மை பெறுகின்றது. இதன் உச்சமாக ‘தீவுமனிதன்’ சிறுகதை அமைந்திருக்கின்றது. நாவல், குறுநாவல்களில் குறைபாடுகள் இருப்பினும் சிறுகதைகளே பார்த்திபனின் படைப்புக்களைத் தூக்கி நிறுத்த வல்லவையாக உள்ளன.

மேலைத்தேயைப் படைப்பாளிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படவேண்டிய அளவுக்கு அவரின் சிறுகதைகளின் கருத்தியல் அமைந்திருத்தல் அடுத்து கவனிக்க வேண்டியதாகும்.

இன்று உலக அளவில் அதிகாரத்தாலும் ஆயுதத்தாலும் ஒடுக்கப்படுகின்ற மனிதக்குழுமம் நாடோடி வாழுவுக்கும் மனிதக்குல அழிவுக்கும் அடையாள இழப்பிற்கும் ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் துயரங்களை எல்லாம் கடந்து செல்லக்கூடிய சில படைப்புக்கள் பார்த்திபனிடம் வந்து சேர்ந்துள்ளமை புலம்பெயர் படைப்புக்களின் வலிமையாகக் கொள்ள முடியும். எனவே 80 களில் இருந்தான ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர் படைப்புக்களின் செல்நெறி யைக் கண்டுகொள்வதற்கு பார்த்திபனின் படைப்புக்கள் ஆகாரமாக இருக்கின்றமையை அவரின் படைப்புக்களை ஆழ்ந்து வாசிப்போர் புரிந்து கொள்வார். இதுவே அவரின் படைப்புக்களின் வலிமையுமாகும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. யோகராசா. செ. கலாநிதி : 2004 ஜூலை, ‘இலங்கைப் புகிலித்தாவல்கள்’ சிந்தனை, இதழ் 2, தொகுதி XIV, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கலைப்பீட்டம், ப. 35

2. நிருபா. நா. 1998, ஆண்கள் விற்பனைக்கு (வாசகர் கடிதத்தில்), மேற்கு ஜேர்மனி, தென்னாசிய நிறுவனம், ப. 126

3. யோகராசா செ. கலாநிதி: மேலது 1,ப.35
4. பார்த்திபன்: 1998, ஆண்கள் விற்பனைக்கு, மேற்கு ஜேர்மனி, தென்னாசிய நிறுவனம், ப.5
5. சண்முகன் ஐ.குப்பிழான்: 2003, அறிமுகங்கள் விமர்சனங்கள் குறிப்புக்கள், கொழும்பு, நிகரி வெளியீடு, ப. 41
6. யமுனா ராஜேந்திரன்: 1997, 'பார்த்திபனின் பதின்னான்கு சிறுகதைகளை முன்வைத்து புலம்பெயர் இலக்கியம் குறித்து', கிழக்கும் மேற்கும், (தொகுப்பாசிரியர் - பத்மநாபஜயர்) வண்டன், தமிழ் நல்லபுரிச்சங்கம் ஐ.இ, ப.24
7. யமுனா ராஜேந்திரன்: மேலது 6

உசாவியவை

1. மார்க்ஸ் அ. 1997 வெள்ளத்திமிர், 'பழைய ஞாபகங்களில் எங்கள் சீவியங்கள் கழிகின்றன' புலம் பெயர்ந்த தமிழர் பார்த்திபனுடன் ஒரு நேர்காணல். கோவை, விடியல் பதிப்பகம்.
2. குணேஸ்வரன். ச: 2006, 'இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களின் கவிதை, புனைகதைகள் பற்றிய ஆய்வு' (பதிப்பிக்கப்படாத முதுகத்துவமாணி ஆய்வேடு) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், உயர்பட்டப் படிப்புகள் பீடம்.
3. 'தூண்டில்' சஞ்சிகைகள் 1-58
4. மங்கோஸ்வரி: 1990, 'மேற்கு ஜேர்மன் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் ஆக்கங்களில் பெண்ணிலைவாதச் சுருத்துக்கள்' மேற்கு ஜேர்மனி, தூண்டில்
5. பூர்வங்கள். ப.வி: 1990, 'ஆண்கள் விற்பனைக்கு ஒரு விமர்சனம்' மேற்கு ஜேர்மனி, சிந்தனை.
6. www.noolaham.org

With best compliments from

Two Banks in One

DFCC BANK
73/5, Galle Road, Colombo 3,
Telephone: 2442442 Fax: 2440376
Website: www.dfccbank.com

DFCC Vardhana Bank
73, W.A.D.Ramanayake Mawatha, Colombo-2.
Tel.: 2371371 Fax: 2371372
Web.: <http://www.dfccvardhanabank.com>

With best compliments from

Nations Trust Bank PLC
No: 242, Union Place,
Colombo 02
General: (011)4313100
Website: www.nationstrust.com

2 கணம்

காலம் உந்நிழல் மீது மிதித்தபோது
நீவெறிந்த அக்கல்
குளத்தில் வீழ்கிறது ஆழ.
வழவழுப்பற்ற அந்தக்கல்
என் பொழுதைக்
காயப்படுத்திச் செல்கிறது.

கல்லால் முளைக்கும்
நீர்வளையங்கள்
கல்லைப்பற்ற நினைம்
என்கரங்களை ஒதுக்கித் தள்ளுகின்றன.

களிர்றும் கூற்றும்
அசையும் வளையங்கள்
பொசுங்கிடப் போகின்றன
என்னுணர்வகளில்...
கல்லைப் பற்றித் தொடர்கிறேன்.

மெய்யுறைந்து பார்மேறிய கல்
கீழே வீழ்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றது.

பற்றிய பின்னாய்
விலைந்து கொள்கிறது
கல்லின் பாரம் எனக்குள்ளும்.
மெய்யுடன் விழுந்துகொண்டேயிருக்கிறேன்
இருள் சறுக்கும் ஆழத்துள்.

08102010

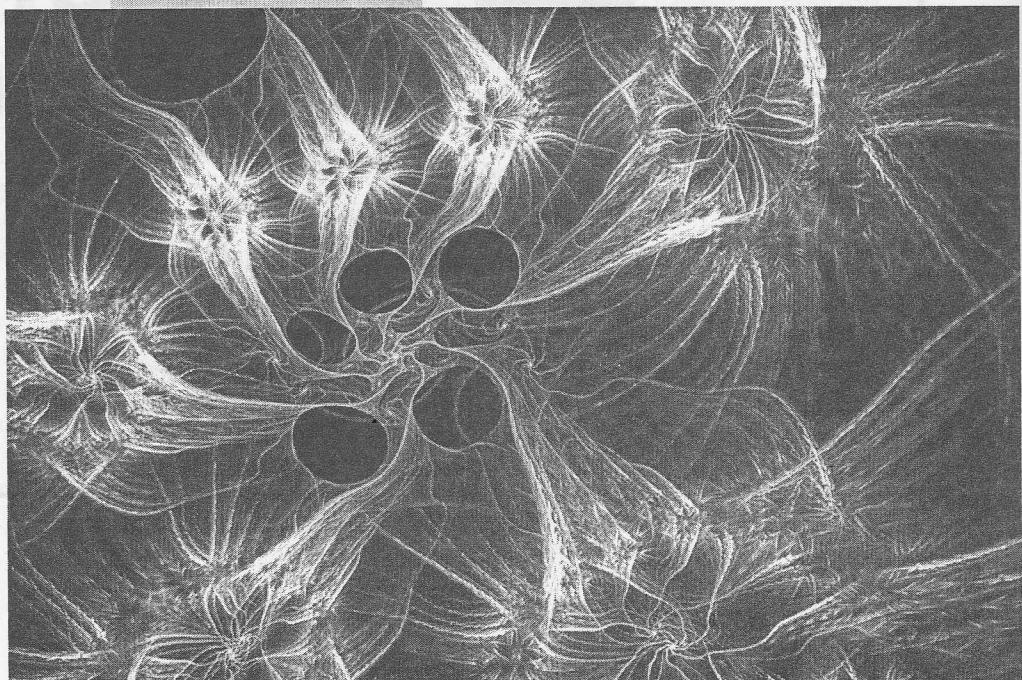
இடே சொயல்

பாதியில் ஊரும்
எனக்கான சாயல்களை
பாழடையும் மையங்களிலிருந்தே
நீ வரைகிறாய்.
உனது மையத்திலிருந்து நீஞ்மாரை
தேகங்களைத் தீண்றும்
ஆன்மாக்களைப் புணர்ந்தும்
வட்டங்களை வரைகின்றன.
காலந்தோறும் பரப்புக்குறையா
வட்டங்கள் புனைய
உன்னாலேயே சாத்தீயமாகிறது.
நீ நம்பும் தோற்றங்களைல்லாம்
பாழடைந்த மையத்தின்
பொய்மையுள் நனைந்தபடி
அந்த ஒன்றையாரையைப் பின்னுகின்றன.
மீண்டும் மீண்டும் என்னை எழுதவே
உன்னைண்ணப் பொட்டுக்கள் குனிகின்றன.
உனதாரை
இப்பொழுதும் அவர்களால்
யுகந்தோறும் மையப்பிக்கமுயலும்
அதே சாயல்களையே வரையமுடிகிறது.

28022011

குண்டு கவீதைகள்

ந. மஹாநுபன்

கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்டருக்குக் கோபம் உச்சி யில் ஏறிவிட்டது படபடவென்று வார்த்தைகள் வாய்க்கு வந்துவிட்டன.

ஆனால் இயல்புக்கு மீறி, அவற்றை அடக்க வேண்டிய தேவை அவருக்கு இருந்தது.

காரியம் ஆகு வேண்டும்.

அதற்குப் பொறுத்துத்தானாக வேண்டும்.

“என் தமிழி இந்தப்படத்துக்கென்ன...?”

“இதிலை காது சரியாத் தெரியுதில்லை.. அவங்கள் திருப்பி அனுப்பிப் போடுவாங்கள்...”

“அது நான் கதைக்கிறன்...”

“நீங்கள் கதைப்பியள். ஆனா எங்களுக்கெல்லோ, அங்கையிருந்து ஏச்ச விழும். ஏன் இப்படியானதுகளை அனுப்பின்தென்டு...”

அவன் அப்படியே விண்ணப்பப்படிவங்களை இவர்புறம் தள்ளிவிட்டுத் தன் வேலையில் முழுமூர் மானான்.

அங்கே நின்று எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லை என்பது அவருக்குத் தெட்டத்தெளிவாகவே விளங்கியது. ஆனால் நின்றால் ஏறுக்கு மாறாய் ஏதாவது கதைத்து விடு

சிறு கதை

தாட்சாயணி

வார் போலிருந்தது. அவனுக்கும் இன்றைய பொழுது நன்றாக விடியவில்லைப் போலும். நரிமுகத்தில் விழித்தவன் போல் வம்பை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு, ‘வெடிசு’ என்று நின்றுகொண்டிருந்தான். எப்படியும் இன்னும் மூன்று தினங்களில் கொழும்பு போயே தீரவேண்டும். கண்டா போவதற்குக் காத்திருக்கும் அவரது மகனுக்கு ‘விசாக்’ கிடைத்து ரிக்கெற் போட்டாகி விட்டது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் கொழும்புக்குப் போய் அலுவவு பார்க்கத் தொடங்கியவள்தான். இப்போதுதான் பயணம் சரிவந்திருக்கிறது. சேர்ந்தாற் போல் அவளோடு இரண்டு நாட்களாவது நிற்கவேண்டுமென்பதில் மனைவி பிடிவாதமாக நிற்கிறாள். இனி, மகள் கண்டா போனால் அவளைப் பிறகெப்போது காண்பது....? அதிலும் பிடிவாதம் மிக்க இவரின் குணத்தை மாற்றவே முடியாது என்பதால் பராசக்தி வியாழக்கிழமை கொழும்பு போகவே வேண்டுமென்றாள். சனிக்கிழமை வளர்மதி விமானம் ஏறுகின்றாள். அதற்குள் பராசக்தி வேண்டிய புழக்கொடியல், ஒடியல், மிளகாய்த்தாள், பயற்றம் உருண்டை எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்துப் பொதிப்பன்னி வைத்து விட்டாள். அவளைவில் எல்லாம் ரெடி. இன்றைக்கே புறப்படலாம் என்றால் கூடப் புறப்பட்டு விடுவாள். அவருக்காகத்தான் காத்திருக்கிறாள்.

அவருடைய வேலைகளும் அதிகமென்றில்லை. கொழும்புக்குப் போகின்றவர், போகின்ற கையோடு ‘ஓரு நாள்’ சேவையில் அடையாள அட்டை பெற்றுக் கொள்வ

கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்டருக்கு எதிலும் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கவேண்டும். பாடசாலையில் கற்பித்த காலத்தில் ஆசிரியராகவிருந்து, பகுதித் தலைவராகி, பாடசாலை ஒழுக்காற்று சபையின் தலைவராயிருந்தவர். எதிலும் ஒழுங்கு தவறுவது அவருக்குப் பிடிக்காது. அதனாலேயே பாடசாலைப் பிள்ளைகள் பலரினதும் வெறுப்புக்கு ஆளாகியவர். ஊருக்குள் ஏற்பட்ட ஒரு சில விரோதங்களும் அவரது அதி கூடிய இறுக்கத்தினால் ஏற்பட்ட வையாக இருக்கலாம்.

தற்காக இரண்டு நாட்களாக அலையோ அலையென்று அலைகின்றார். ‘ஓருநாள் சேவை’ யென்று சொன்னாலும் சொன்னார்கள். ஆனால் விஷயம் ஓருநாளில் முடிவதில்லை. அதற்கான அடுக்கடுக்கான விஷயங்களை இங்கே பார்த்துக் கொண்டு போனால் தான் அங்கே விஷயம் ஒரு நாளில் முடியும். அதற்காக இங்கு எத்தனை நாட்களைத்தான் செலவழிக்க வேண்டுமோ? அது கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம்.

அடையாள அட்டைக்காகத்தான் புகைப்படம் எடுத்திருந்தார். அந்தப்படம் சரியில்லை என்கின்றான் இவன். இவர் படம் எடுத்த ஸ்ரூடியோ நீண்டகாலமாகவே புகைப்படம் எடுப்பதில் பெயர் பெற்றது. ஸ்ரூடியோ வாசலிலேயே விதவிதமான புகைப்படங்கள் கறுப்பு, வெள்ளை காலத்திலிருந்து தற்போதைய நவீன ரக வர்ணங்கள் வரைக்கும் ‘பளிச்’ சென்று காட்சியளிக்கும். அந்தப் புகைப்பட நிலையத்தின் உரிமையாளர் மனோகரன் இப்போதும் கூட ‘ஆள் அடையாள அட்டை’ களைத் திறம்படப் புகைப்படம் பிடித்தமைக்கான தேர்ச்சிச் சான்றிதழை ஸ்ரூடியோவின் முகப்பில் கண்ணாடிச் சட்டமிட்டு மாட்டியிருக்கின்றார். அப்படிப்பட்ட ‘மனோ ஸ்ரூடியோ’வில் மினக்கட்டு அவர் எடுத்து வந்த படத்தை இவன் பாவி செல்லாதென்று ஒதுக்கி விட்டான்.

கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்டருக்கு எதிலும் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கவேண்டும். பாடசாலையில் கற்பித்த காலத்தில் ஆசிரியராகவிருந்து, பகுதித் தலைவராகி, பாடசாலை ஒழுக்காற்று சபையின் தலைவராயிருந்தவர். எதிலும் ஒழுங்கு தவறுவது அவருக்குப் பிடிக்காது. அதனாலேயே பாடசாலைப் பிள்ளைகள் பலரினதும்

அடையாளி

வெறுப்புக்கு ஆளாகியவர். ஊருக்குள் ஏற்பட்ட ஒரு சில விரோதங்களும் அவரது அதி கூடிய இறுக்கத்தினால் ஏற்பட்டவையாக இருக்கலாம்.

இந்த இறுக்கத்திற்கும், ஒழுங்கிற்கும் பழக்கப்படுவதில் மிகவும் சிரமப்பட்டுப் போனவள் பராசக்தி. ஆனால் இளவையதிலேயே திருமணமாகிவிட்டதாலோ என்னவோ, நாளாக, நாளாக அந்த ஒழுங்கு முறைக்குப் பழக்கப்பட்டுப் போய் அவரைவிட அதிகமாக ஒழுங்கினை அனுசரிப்பவள் ஆகிவிட்டாள். பிள்ளைகள் இரண்டேபேர். வளர்மதி, வான்மீதி. பட்டப்படிப்பை முடித்தாலும் கூட வளர்மதிக்கு கண்டாவில்தான் கல்யாணம் கைகூடிற்று. போன தையில் கல்யாணம் முடித்து, கணவனை அனுப்பிவிட்டு, இதோ, இன்னும் நாலைத்து நாளில் விமானமேறக் காத்திருக்கின்றாள். வான்மீதி ‘மொற்றட்டுவ’ வில் பொறியியல் படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். வளர்மதிக்குத் தயார்ப்படுத் திய ‘பயற்றம் உருண்டை’யின் ஒரு பகுதியை பராசக்தி அவனுக்கும் தனியாகப் பொதி பண்ணி வைத்திருந்தாள்.

இருவரோடும் ஒருசேர சில தினங்களையாவது சந்தோஷமாய்க் கழித்து விட்டு வரலாம் என நினைத்தால், அதற்குள் இப்படி ஒரு இடைஞ்சல்.

இவர் வெளியே வந்து சற்றே உணர்ச்சிகள் வடியட்டுமென்று வாங்கில் உட்கார்ந்தார். அவரது உணர்ச்சிகள் மட்டுமன்றி, அவனுடையதும்தான். அவன் இவரைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்து விட்டு வலு மும்முரமாய்த் தன் வேலையில் ஈடுபட்டான். ஏனைய அடையாள அட்டைப்படிவங்களைச் சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கண்ணாடிக் கதவுக்கு அப்பால் அவன் பேசுவது காதில் விழவில்லை. இவரைப்பற்றிய விமர்சன மாகக்கூட இருக்கலாம்.

இவர் சற்றுப் பொறுத்திருந்தார். நேரம் பத்தரையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. உள்ளே போக எழுந்தபோது அவன் அவரைக் கடந்து வெளியேறி விட்டான். உள்ளே சென்று காத்திருந்தபோது அவன் தேநீர் அருந்தச் சென்று விட்டான் என்றும் வெளியே காத்திருக்குமாறும் சொன்னார்கள். இவர் மீண்டும் வெளியே வந்து காத்திருந்தார்.

அவர் அந்த அலுவலகத்திற்குப் புதியவரல்லர். ‘இயல்வுதியம்’ தொடர்பாகப் பல தடவைகள் இங்கு வந்து போயிருக்கிறார். கணக்குப் பகுதியில் இவரிடம் படித்த மாணவி ஒருத்தி வேலை செய்கின்றாள். அவள் ஒருபோதும் அவரை அலைய வைக்க விரும்பியதில்லை. அதனால் அவரது அலுவல்கள் அனைத்தும் சலபமாய் நிறைவேறி யிருக்கின்றன. வளர்மதியின் பிறப்புச் சான்றிதழ்கள், திருமணச் சான்றிதழ்கள் எல்லாம் இங்குதான் வந்து எடுத்தார். எவ்வளவு நேர்த்தியாக, அதற்குரிய விண்ணப்பங்கள் அனைத்தையும் ஒர் ஒழுங்குமுறைப்படி பூர்த்தி செய்து அவர் சமர்ப்பித்திருந்தார். அதற்குரிய வேலைகள் அனைத்தும் சலபத்தில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டன.

ஆனால், இவன், இதுவரைக்கும் அவனை இந்த அலுவலகத்தில் கண்டதாய் ஞாபகமில்லை. புதிதாய்

அவர் அந்த அலுவலகத்திற்குப் புதியவரல்லர். ‘இயல்வுதியம்’ தொடர்பாகப் பல தடவைகள் இங்கு வந்து போயிருக்கிறார். கணக்குப் பகுதியில் இவரிடம் படித்த மாணவி ஒருத்தி வேலை செய்கின்றாள். அவள் ஒருபோதும் அவரை அலைய வைக்க விரும்பியதில்லை. அதனால் அவரது அலுவல்கள் அனைத்தும் சலபமாய் நிறைவேறியிருக்கின்றன.

மாற்றம் பெற்று வந்திருக்கிறான் போலிருக்கிறது. அதுதான் ஊர்வாசம் இல்லாமல், இவரைப் பற்றித் தெரியாமல் அவரை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

முதியோர் அடையாள அட்டை கூட கைவசம் இருந்தது. சென்ற முதியோர் தினத்தில் கூட இதே பிரதேச செயலகத்தால் அவர் கெளரவிக்கப்பட்டிருந்தார். எப்படிக் கெளரவிக்கப்பட்டிருந்தென்ன...? இவன் இப்போது அவரை அகெளரவப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றான். எத்தனை அடையாள அட்டைகள்தான் இருந்தென்ன? கடைசியில் எல்லாம் ஒன்றாகவே தொலைந்து போயிற்று. இப்படி ஒருநாளுமே நேர்ந்ததில்லை அவருக்கு. எதிலும் வலு கவனம். எந்த ஒரு பொருளும் தவறிப் போனதில்லை. வளர்மதி மட்டும் ஒரு தடவை போனஇடத்தில் ‘குடை’யைத் தவறவிட்டு விட்டாள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு அவரிடமிருந்து கிடைத்த ‘அர்ச்சனை’யின் பின் எந்த ஒரு பொருளையும் எப்போதுமே தொலைக்கக் கூடாதென அவள் முடிவெடுத்து விட்டாள். வான்மீதி ஒரு சில பொருட்களைத் தொலைத்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அவைபற்றி மூச்சக் கூட விடுவதில்லை அவரிடம். பராசக்தி அந்த விடயங்களை அவர் காதுக்கு எட்ட விடுவதில்லை.

ஆனால், இப்போது இவர் தொலைத்து தவறிப் போய் நிகழ்ந்த ஒரு காரியமாய்ப் படவில்லை. திருடன் ஒருவனின் கைவரிசை. இரண்டாயிரம் சொச்ச ரூபாக்களோடு இருந்த ‘பேர்ஸ்’ பஸ்லின் நெரிசலுக்குள் கைமாறிப் போயிற்று. அதற்குள் தான் இருந்தன சகல அடையாள அட்டைகளும். திருடிய புண்ணியவான் அடையாள அட்டைகளையாவது அவர் முகவரிக்கு அனுப்பியிருக்கலாம். அல்லது இவர் கையில் சேர்க்கூடிய வகையில் எங்கேனும் முக்கிய இடங்களில் சேர்ப்பித் திருக்கலாம். திருடனாயிருந்தாலும், ஒரு ஒழுங்கான மனிதன் அப்படித்தான் செய்வான். ஆனால், அந்தத் திருடன் தான் ஒழுங்கற்றவன் என்று நிருபித்தது போல, அந்த அடையாள அட்டைகள் தொலைந்து ஒரு மாதமான போதிலும் அவை கிடைக்கவேயில்லை.

வாழ்க்கையில் முதல் தடவையாக அவர் அலைக் கழிய வேண்டியதாயிற்று. பொலிஸ் நிலையத்தில் முறைப் பாடு எழுதிக் கொடுத்து முறைப்பாடு பெற்றுக் கொண்டார். ‘இனிக் கிடைக்காது’ என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்த பிறகு தான், புதிதாய் அடையாள அட்டை எடுப்பதற்கு யோசித் தார்.

அடையாள அட்டைக்கான தேவை முன்னரைப் போல இப்போது அவசரமானதில்லைத்தான். ஆனால் என்னவோ, அடையாள அட்டையைத் தொலைத்ததால், உடம்பின் அங்கம் ஒன்றை இழந்தது போவிருக்கிறது. முன்னரென்றால் சந்திக்குச் சந்தி அடையாள அட்டை இருக்கிறதா என்று பத்திரப்படுத்த வேண்டிய தேவை இருந்தது. ஆனால், தற்போது அப்படியில்லை. அடையாள அட்டை பற்றிய அக்கறையே குறைந்து விட்டது. ஆனாலும் அவரைப் பொறுத்தவரை அடையாள அட்டை இல்லாமல் போனதை அச்ட்டையாக எண்ணி விட்டுவிடமுடியாது. ஏதேனும் அவசரமாகத் தேவை என்று வரும்போது அந்தரப்படும் குணம் அவரிடம் இல்லை. இப்போதே எடுத்து வைத்துக் கொண்டால்தான் அவசரத்துக்கு உதவும் என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார்.

தேநீர் குடிக்கப் போனவன் வருவதற்கு இருபது நிமிடங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. திரும்பி வரும்போது அவன் காதில் கைத்தொலைபேசியை வைத்துக்கொண்டு வந்தான். அவரைக் காணாதவன் போல் கதைத்துக் கொண்டே கடந்து போனான். இவரும் பொறுமையோடு காத்திருந்தார். அவன் தொலைபேசியை வைப்பதற்குப் பத்து நிமிடங்களாகிற்று.

இவர் மறுபடியும் அவன் முன் போய் நின்றார்.

“என்னய்யா பேந்து...” அவன் எரிச்சலோடு நிமிர்ந்தான்.

“தம்பி, அவசரமென்டு தானை கேக்கிறன். கொழும்புக்குக் கொண்டுபோய் நான்தானை ஐ.சி எடுக்கப் போறன்.”

ஒரு நாளுமே அவர் இந்த அளவிற்கு இறங்கிக் கதைத்தில்லை.

“அவசரமென்டவுடனை தான் வருவீங்கள். ஏன் முதலே இதுகளை ஆயத்தப்படுத்துறதுக்கென்ன...?”

அவருக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாய் வந்தது.

இருந்தாலும் சுகித்துக் கொண்டார்.

“துலைங்கபோன அடையாள அட்டை கிடைக்கும் என்டுதான் காவலிருந்தனான். இப்ப எல்லா ‘டொக்கிழு மென்ட்சம்’ கிடக்குத்தானை. பாத்துச் சரி பண்ணித் தாரும்...”

“பாத்துச் சரி பண்ணித் தர நானென்ன சட்டம் பியாரே...”

அவர் ‘சட்டம் பியார்’ என்பதால்தான் அவனுக்குக் கோபமோ...?

யார் அவன்...? அவருக்கு ஞாபகமில்லை. அவரது பாடசாலைக் காலத்தில் அவரால் தண்டிக்கப்பட்டவனாக இருக்குமோ...?

“என்ன சட்டம் பியார் அது. இதென்டு தேவையில்லாத கதை கதைக்கிறீர்...”

அவரிடமிருந்தும் உரத்துக்குரல் கிளம்பியது.

“எனக்கு அதைப்பற்றித் தெரியா... உந்தப்படம் சரியில்லை. மாத்திக்கொண்டு வாங்கோ...”

“ஏன் இந்தப்படத்துக்கென்ன நல்லாத்தானை கிடக்கு...”

“ஓம், உங்களுக்கு நல்லாத்தான் கிடக்கும். காது தெரியேல்லை ஜீயா... அடையாள அட்டைப் படத்துக்குக் காது தெரியோணும்...”

இவருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது.

“என்றை காது உப்பிடித்தான். அதுக்கு நான் என்ன செய்யிறி...”

“அப்ப ஐ.சி வராது, பேசாமல் போங்கோ...” அவனும் திருப்பி முறுகினான்.

“என்னென்டு ஐ.சி வராது. போன முறையும் உப்பிடிப் படம் எடுத்து ஐ.சி தந்தவை தானை. நீர் மட்டும் லோ கதைச்சுக் கொண்டிருக்கிறீர்...”

வார்த்தைகள் தடித்தன...

“ஓமோம் நான் ‘லோ’த்தான் கதைக்கிறன். இது எடுக்கேலாது. அவ்வளவுதான்...”

விஷயம் முடிந்து விட்டது.

அவ்வளவு நேரம் பணிந்து, பணிந்து கதைத்தும் ஒன்றுமே இல்லை என்றாகிவிட்டது அவருக்கு.

இதற்குமேல் என்னதான் செய்வது....?

மனோ ஸ்ரூடியோவில் கேட்டால் இன்னொரு படம் எடுக்க முடியும்தான். ஆனால் அதிலும் காது தெரிய வில்லை என்றால் என்ன செய்வது...?

அதற்குமேல், தான் நினைத்தால்தான் நீ அடையாள அட்டை எடுக்கமுடியும் என்பது போல் கதைக்கின்ற அந்த ‘கெடு’பிடித்தவனை இப்படியே விட்டுவிடுவதா...?

அவர் விறுவிறென்று ஆவேசம் வந்தவராக நிர்வாக உத்தியோகத்தரின் அறையை நோக்கி நடந்தார்.

நிர்வாக உத்தியோகத்தர் வேலும் மயிலும். அவரை கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்டருக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

“இதிலை உள்ளது நானில்லையோ ஜீயா...”

என்றபடியே அந்தப் புகைப்படங்களை அவரின் முன் போட்டார்.

வேலும் மயிலும் “ஏன்... என்ன...” என்பதுபோல் நிமிர்ந்தார்.

“அடையாள அட்டைக்கு இந்தப்படம் செல்லாதாம்...” என்றார் மாஸ்டர் குரலின் உண்ணம் தணியாமலே.

அவர் விடயத்திற்குரியவனை உடனடியாகவே அழைப்பித்தார். அவன் முகம் சுருங்க வந்தான்.

“ஏன் தமிழி, அவற்றை டொக்கியூமென்ட்ஸ் எல்லாம் சரியாத்தானை கிடக்கு...”

“படத்திலை காது சரியாத் தெரியேல்லை சேர்...”

“அவர் வண்டே சேவிகிலை தானை எடுக்கப் போறார். அவங்கள் குடுக்கேலாதெண்டார் அவரிட்டையே சொல்லுவாங்கள் தானை. இடையிலை நாங்கள் ஏன் குறுக்கை நிப்பான்...”

“அதுக்கில்லை சேர்...”

“நான் தானை சைன் வைக்கப் போறன். நீர் ஏன் பயப்பிடுவீர். கொண்டுபோம். டொக்கியூமென்ட்சைச் செக் பண்ணி சைனுக்குப்போடும்...”

அவன் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு அவரைப் பார்க்காமலே திரும்பிப் போனான்.

இந்து நிமிடங்களில் அவரது படிவங்கள் கோவை யிலிடப்பட்டு நிர்வாக உத்தியோகத்தரின் மேசைக்கு வந்தது. அவர் கையொப்பமிட்ட படிவங்களைக் கடிதவு றைக்குள் போட்டு ஓட்டி ‘சீல்’ அடித்து விட்டு மாஸ்டரிடம் கொடுத்தான்.

தனது அடையாளம் தொலைந்து விடக்கூடா தென்பதில் அக்கறை காட்டிய நிர்வாக உத்தியோகத்தருக்கு நன்றி கூறி விட்டு அவர் அவ்வளவுவகுத்தைவிட்டு இறங்கி நடக்கலானார்.

இன்னும் அவரது மன ஆவேசம் தணியவில்லை.

இனி. கச்சேரி போய், கச்சேரியிலிருந்து கொழும்பு சென்று அடையாள அட்டையைப் பெற்று வந்து அவனுக்கு முன் போட்டு, இதுதான் என் அடையாளம் என்று காட்டும் வரை அவரது ஆவேசம் தணியாது போலிருந்தது. ■

குணவிடலை வாழ்தலி...

நிலாவிவரியில் பணவிவரியில்
நீண்ட மணற்பறப்பில் காலாற நடப்பதாய்
நன்பஞ்சன்
கவிஷத கதை இலக்கியம்
மனம் நிறைய பேசி மகிழ்ந்து களிப்பதாய்.
பொங்கும் கடல்லை குளிந்து
கடல்நூறு அள்ளிக் களிந்து
தூய காற்றிழுத்து நுரையீரல் நிரப்பி
சுதந்திரமாய் பறப்பதாய்
எங்கும் மலர்ந்த முகமாய் நட்பொடு பேசி
ஆண் பெண் சமநீதி அமர்ந்த தேசத்தில்
அன்பான்றே மொழியாய் அமைந்த வெளியோன்றில்
இன்புற்றிருப்பதாய்.
போடி பொறாமை வஞ்சகம் தான் நீங்கீ
புத்தம் புத்தாய் புழியிலே பிறப்பதாய்
என்னுள்ளே அடிக்கடி கனவு வரும்
அந்த நிமிடம் மனது குதுகவிக்கும்
ஆனந்தம் மேலோங்கி உயிர் பறக்கும்.
மீண்டும் விழிப்புவரும்.
நான்கு சுவருள் அக்கப்பட்டு
நுரையீரல் காற்றுக்காய் ஏங்கும்
ஸ்ரூந்த அவசரத்தில் உயிர் ஜியங்கும்
தியந்திர வாழ்க்கையில்
மகிழ்ச்சி தோலைந்த சுபாய்...

வெவாகணோயர் நாள்

மீனாள்ளிச்சல்வங்

பாதி முகமிழுந்து
ஸஹநாள் ஒளிந்திருந்து
மீதி வாழ்நாளை ஓட்டினிட
மெதுவாக நான்
யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே
அவர்கள் என்னைப் பார்த்தார்கள்!

அவர்களில் ஒருவன் சொன்னான்
“இவன் அவனைப்போல்தான் இருக்கிறான்.”
அடுத்தவன் சொன்னான்
“இவன் அவனாக இருக்கலாம்.”
மற்றவன்
“இவன் அவனேதான்”
என் மீதி வாழ்நாளை
இனி அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்!

அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றால்
ஆனாலும்
அவர்கள் ஒன்றாகவே இருக்கிறார்கள்
உப்பும் புளியும்போல
நான் எனது சிந்தனையை
மூட வைத்துவிட்டேன்
நான் எது சிந்தித்தாலும்
அவர்கள் என்னைப் பற்றித்
தீவிரமாக சிந்திக்கும் வரை என்ன பயன்...
என்னைப் பற்றி
நானே சிந்திக்கும்
ஒருநாள் வரும்வரை
காத்திருக்கத்தான் வேண்டும்!

அந்த நாள் வாடானி!

கடவுக்டேஷன் - 4

இயல்பான வாழ்வின் பசிய வெளியிலிருந்து பிழிந்தெடுத்த தனது மொழியினால் கவிதை படைப்பவர் சோலைக்கிளி. அவரது கவிதைகள் எமது தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் வகிக்கின்ற தனித்துவம் கவனிப்பைக் கோருவது. மரத்தினிருந்து உதிர்ந்து மடியில் விழுகின்ற இலை போல மிக இயல்பாய் வாழ்வில் எதிர்ப்படும் வார்த்தைகளும் நிகழ்வுகளும் மனிதர்களும் பறவை மிருகங்களும் சோலைக்கிளியின் மொழியில் கலை மெருகேறப் பெற்று மினிர்கையில் தோன்றும் பரவசம் தனியானது.

இவரது கவிதை வியக்கும், இரசிக்கும், பரிவுடன் விசாரிக்கும், நிர்த்தாட்சண்யமாய் விமர்சிக்கும், துயரும், துண்பத்தில் பங்கேற்கும் அன்பில் உருகும். இவற்றுக்கேண அவர் கையாளும் மொழியின் இயல் புத்தனமை ஒரு எளிமையழகு.

“நம் கடப்படியில் அழகி யெனத் தலை விரித்துப் பூக்கின்ற/ மல்லிகையின் மனது வெண் தங்கம்... / இந்தத் தங்க மலர் அழிக்கு/ மழையில்தான் சிறு நாட்டம்/ ஒரு வாலிப் மழைவரட்டும்/ குமர் நெருப் புகளைத் தனிப்பதற்கு....”

புதிரான சொற்கோர் வையோ குழப்பும் அமைப்பொ முங்கோ இல்லாத ஒரு அடுக்கு முறை அதனுடான் உணர்வுப் பகிர்வு - அனுபவவயம் - இது சோலைக்கிளியின் தனித்துவம்.

சோலைக்கிளிதனக்கான சொற்தேர்வு தொடர்பாக அதிர்ச்சியூட்டும் ஒருவகை உத்தியினைப்பவ கவிதைகளில் மேற்கொள்கிறார் - வெறுமனே அதிர்ச்சியூட்டுதல் அவரது நோக்கமாக இல்லை. கவிதையின் தீவிரத் தன்மையை - கவியின் உள்ளக்கொதி நிலையை காவிவிரவல்ல சொற் களோடு அவரது கவிதைகள் ஒளிர்க் காணலாம்.

“இன்றும் மனதுக்குள் மலங்கழித்து விட்டது காற்று இருபத்தி ஐந்துபேர் அதில் ஏழூபேர் ஆண்கள் பதின்மூன்று பெண்கள் நாலு குழந்தை ஒரு பிள்ளைத் தாய்ச்சியும் என அது கழித்த மலம் வயிற்றைக் குமட்டியது.

.....

வாகனத்தை மறித்தனர்
இறக்கினர்
இமுத்தனர்
இனம் இனமாகப் பிரித்தனர்
ஓர் இனம் போக ஓர் இனத்தை வெட்டினர்
குத்தினர் சுட்டனர்

.....

... இன்றையக்காற்று
என் மனதுக்குள் கழித்த மலத்தில்
மனிதத்தின் நாற்றம் தாங்காமல்
சூரியன் ஒருதரம் ஆடிநின்றது.
அதன் கதிர்கள் சில
முறிந்து தொங்கின
குடையின் கம்பி போல்.”

எனவரும் சோலைக்கிளியின் இக்கவிதையின் மொழி மனசைத் தைக்கிற விதமாய் நின்று அலைக்கழிக்கும் ஒன்று.

சோலைக்கிளியின் கவிதை பற்றி பலவிதமான சர்ச்சைகள் நிலவுவது கவிதை உலகம் அறிந்த ஒன்று தான். அவரது பார்வையும் இந்த உலக உயிர்களோடு அவர் கொண்டுள்ள உறவும் அவரது மனித நேசிப்பும் எல்லை யற்றவை. அகன்று விரிந்த அவரது இதய உலகம் தன் பிரிய வெளிக்குள் எடுத்துக் கொள்ளும் எதுவும் உயிர் கொண்டு சிறகடிக்க வல்லவை என்பதைக் கூர்ந்த அவதானிப்பும் ஆழந்தபுரிதலுமே உணர்த்த முடியும்.

இயல்ஸூவி வௌழிலீ

வெளியிலீந்து வருகிறீ

சோலைக்கிளியின் கவிதை வௌழிலீ

‘காலம்’ வெளியீடாக வந்துள்ள ‘வாத்து’ என்னும் கவிதைத் தொகுதியில் அமைந்துள்ள பல கவிதைகளுள் ‘பசை’ என்னும் கவிதை என்னைத் தொட்ட ஒன்று.

கையில்
பணமில்லை செலவழிக்க
நீ சொரியும் புண்ணகையை என்ன செய்வேன்

துளிர்
துவண்டு விழுந்தாலும்
பூக்கின்ற ஒரு சாதி
நீ
தன் கொப்பு முறிந்தாலும்
நிமிர்த்திப் பிடிக்கின்ற கொடி போல
என்னைத் தாங்குகிறாய்
வீட்டில்

என்னேய் இல்லை என்றுமில்லை

பருப்புக் குறைகிறது
சினி இனி ஒரு கரண்டி
கிடக்கிறது
மரக்கறியும்
தீந்து நம் சட்டி நாறப்
போகிறது என்றுமில்லை
முருங்கை இலை உருவுகிறாய்
ஒரு சண்டல் போட்டு இன்று
ஆணத்தில் நனைத்து விட்டாய்
நல்ல நுசி
இரவு
பிட்டுக்குப் புளி ஆணம்
கறி மாங்காய்
வளவில்
காய்த்த கறி இதுவென்று
நீ அள்ளி ஊற்றும்போது
கை பிசைந்த பிடிக்குளே
என்ன பசை
நம் உறவு
அரிசியிலும் அப்பியதா?

இந்தக் கவிதையில் சோலைக்கிளி காட்டும் உலகம் வாட்டும் வறுமையுள்ளும் தன் இயையில் மாறாத ஒரு நல்ல மனைவியின் சிறப்பை அவரது மொழியில் எடுத்துரைக் கின்றது.

நமது அன்றாட உபயோகத்தில் - புழக்கத்தில் உள்ள வார்த்தைகள் - நடைமுறைகள் இவரிடத்தில் கவிதையாகும் போது சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற கலை தீட்சண்யம் கொண்டு திகழ்கிறது. உன்னதமான மனுஷ குணங்களை அவாவி நிற்கின்ற உபாசனை செய்கின்ற ஒரு நல்ல கவிஞரின் பார்வைக் கூர்மைக்கு எந்த எளிமையுள்ளும் உறைந்து கிடக்கும் பேரழகு தப்பிப்போய் விடுவதில்லை என்பதற்கு இவரது கவிதைகள் நல்ல உதாரணங்களாகின்றன.

|கலைஞனே! நீ புகழை எதிர்பார்த்து உழைக்காதே. அது உனக்குக் |
|கீடக்காமலே போகலாம். பொருளுக்காக உழைக்காதே. உன் |
|உள்ளத்தின் ஆத்மாவையே நீ விற்றுவிடுவாய். உன் உள்ளத்தின் |
|நீரைவுக்காக, உன் ஆத்மாவின் ஆனந்தத்திற்காக நீ கலைப்பணியில் |
|ஒன்றிவிடு. உழைப்பில் உன்னை மறந்துவிடு. பிறகு ஒருவேணை நீ |
|எதிர்பாராமலே புகழும் பொருளும் உன்னைத் தேடி வந்தாலும் வரலாம். |

- கவி கென்யான் காக்ஸ்

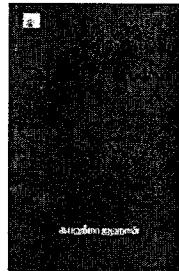
தடைகளையும் எதிர்ப்புக்களையும் பொருப்படுத்தாமல் அழகானவை, உண்மையானவை இவற்றிற்காகப் போராடுவதே தீர்ச் சையல். அதீவுள்ள கஸ்ரத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடியாமையையும் கண்டு அஞ்சிடாமல் அறியப்படாதிருப்பதை வென்று அறிய முனைவதே தீர் சிந்தனை.

- ஸ்ரீ அன்னை

ஈழத்துக் கவ்ஞர்களை புதிய கவிதைத் தொகுத்துகள்

சுவட்டெச்சம்
(சோ. பத்மநாதன்)
வெளியீடு:
சோ. பத்மநாதன், இவங்கை மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதீகள் இரண்டையும் வெளியிட்டுள்ள கவிஞரின் சொந்தக் கவிதைகளைக் கொண்ட மூன்றாவது தொகுதி இது)

ஒடுத்துயர்
(பைஹர்மாஜஹான்)

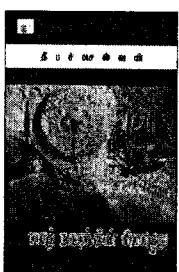
வெளியீடு:
காலச்சுவடு புதிப்பகம், இந்தியா.
மூன்றாவது தொகுதி

துரத்தும் நிழல்களின் யுகம்

(சத்தாந்தன்)

வெளியீடு:
காலச்சுவடு புதிப்பகம் இரண்டாவது தொகுதி

பாழ்நகரத்தின் பொழுது
(கீப்ச்சஸ்வன்)

வெளியீடு:
காலச்சுவடு புதிப்பகம், இந்தியா.
மூன்றாவது தொகுதி

வீழ்தலின் நிழல்

(எம். ரிஷான் ஏஷரிப்)

வெளியீடு:
காலச்சுவடு புதிப்பகம், இந்தியா.
முதலாவது தொகுதி

எதுவுமல்ல எதுவும்
(கருணாகரன்)

வெளியீடு:
மகிழ், இவங்கை.
நோன்காவது தொகுதி

மேசைத்து உருண்டோடும் பென்சிலை
 “ஓடாமல் நில்” என அதுடிடி நிறுத்தி
 என்னுலகத்தைச் சரிசெய்தபின்
 எனை அழைத்துக் கொண்டிருக்கும் குரலை
 எதிர்காண்டு தலை நியிரும் தருணத்தீல்
 உங்களால் முன்வைக்கப் படுகின்ற
 வினாக்களைச் செவியற்று
 வெகுவாகக் குழம்புகிறேன்
 கரும்பலைகயின் இருண்மைக்குள்
 கண்ணெறிந்து தோற்கிறேன்
 நான்,
 பின்தாங்கிவிட்ட சிறுமியாயிற்றே!

ஆசிரியரே...
 உங்கள் உயர்மட்ட
 அறிவு நிலைகளிலிருந்து
 கீழிறங்கி வந்து
 எனது இருக்கைத்தனில் அமருங்கள்
 தங்களின் தேர்ச்சி மிகுந்த சொற்களை
 தூர ஏறிந்துவிட்டுத்

எப்படி உருவாக வேண்டுமென்றோ
 அல்லது
 உங்களைச் சுற்றிவரும்
 ஒரு பிரகாசமான தாரலகயாக
 மாறுவதென்றிமென்றோ நூரியவே இல்லை.

கற்றுத் தாருங்களொன்க்கு.

கொம்புகளும் விசிறிகளுமாகப்
 பயங்காட்டுகின்ற சொற்களுக்கும்
 பெருக்கலும் வகுத்தலுமாக
 இருக்கமான வாய்ப்பாடுகளுக்குள்
 வீற்றிருந்தவாறு
 தீராச் சிக்கல் தரும்
 என்களுக்கும் மத்தீயில்
 முடங்கிக் கீடக்கிறதென்னுலகம்

எனக்கான கெளரவுத்தையும்
 என் விழிகளுக்கான ஓளியையும்
 கண்டடைந்து கொள்ளவே

புது தீர்மீது சூலாட்டுத் தீர்மீது...

தீக்கித் தீண்றுகின்ற குரலைன்றினை
 வழிகூட்டிச் செல்லுங்கள்
 வளராடப் பின்னை நான்.

வகுப்பறையினுள்
 வந்து விழுந்த நடசத்தீரங்கள்
 உங்களைச் சூழவே இருப்பதனால்
 இருளினுள் அந்தாரிக்கும் என்னுலகில்
 வீழ்வதேயில்லை
 உம் கிரணங்கள்.

எனது குறைபாடுகளை நீங்கள்
 முன்வைக்கும் வேலை
 தூக்கிவிடும் கரமான்றையிழுந்து
 வீழ்ந்த கிணற்றினுள்ளேயே தத்தளிக்கிறேன்
 ஏற முனைக்கயில்
 பழவரிசைக் கர்களோடு சரிந்து வீழ்வதுகண்டு
 எனைச் சூழம் ஏனைச் சிரிப்பாலிகளைப்
 புறந்தள்ளிவிட்டு
 எதையுமினிச் சாதிக்க முடியாதனப்
 பற்றியிருக்கும் புத்தகங்களைக் கைநுழவு விடுகிறேன்
 நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றோ

ஒவ்வொரு காலையிலும் வருகிறேன்
 எனினும்
 முதுகின் பின்னால் கீடந்த இருளை
 என் முன்னே நடக்கவிட்டுப்
 பயனேதுமற்ற
 பஞ்சிகுந்த பொதியொன்றைச் சுமந்தவாறு
 நிமிர முடியாப் பாஸ்தகளினுாடாகத்
 தீணந்தோறும் தீரும்பிச் செல்கிறேன்

நீங்களும் ஒரு தேரோட்டி தான்
 விபத்தின்றிக் கழிந்ததீல்லை ஒருநாளும்
 ஆணால்
 மீனா மீனாக் காய்ப்படுவதெல்லாம் நான்தானே?

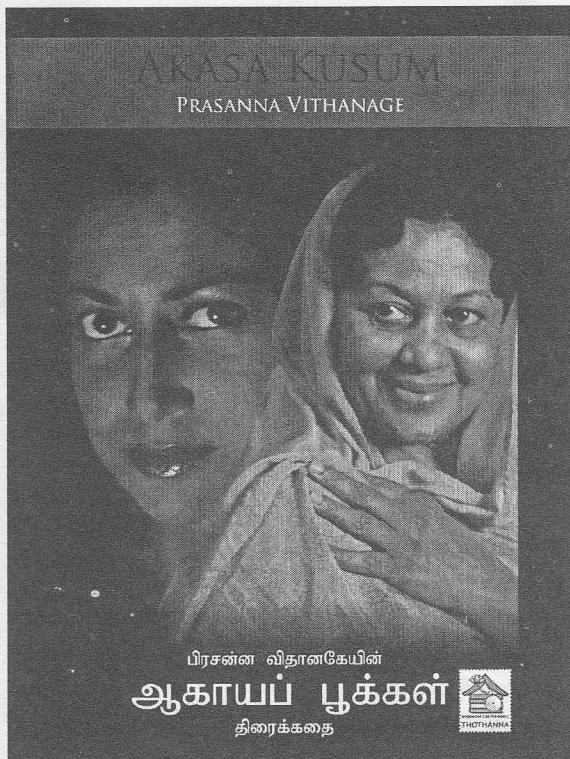
என்மீது குற்றப் புத்திரிகை வாசித்து
 தீண்மூம் தண்டனை வழங்கும்
 சிறைக்கூடமே எனது வகுப்பறையெனின்
 மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்
 எப்போது மாறப்போகிறீர்கள்-
 நீங்களும் ஒரு ஆசிரியரா?

2011.02.21

ஃபார்மீஷா ஜஹான்

பிரசன்ன விதானகே உள்நாட்டிலும் வெளிநாடு களிலும் திரைப்பட விழாக்களில் விருது பெற்ற சிங்களத் திரைப்பட நெறியாளர்களில் ஒருவர்.

‘புறஹந்த கருவர’ (பெளர்ன்மீனாளில் ஒரு மரணம்), ‘பவுரு வளலு’ (உள்ளிருக்கும் சவர்கள்), ‘அனந்த ராத்திரி’ (ஆண்மாவின் இருண்ட இரவு) ஆகியன அவரது முக்கிய திரைப்படங்கள். தமிழ்மக்கள்மீதும் தமிழ்த் திரைப்படங்கள்மீதும் அக்கறைகொண்டிருப்பவர் அவர். ‘ஆகாஸ குஸாம்’ (2008) என்ற அவரது சிங்களத் திரைப்படம் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு (தமிழாக்கம் - ரவி ரத்னவேல்) ‘ஆகாயப் பூக்கள்’ என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. 01.04.2011 இல், யாழ். ராஜா திரையரங்கில், அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கான காட்சி

இழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது; நெறியாளரும் வருகைதந் திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்னாள் திரைப்பட நடிகையான சந்தியாராணி யின் வாழ்வின் சில பகுதிகளைத் திரைப்படம் சித்திரிக் கிறது. அவளது தற்கால வாழ்வு ஒதுக்கங்கொண்டதாய், மட்டுப்பாடான பொருளாதாரச் சூழலில் எளிமையானதாக நகர்கிறது. திரைதுறைப் பிரவேசத்துக்காக, தகப்பனதும் கணவனதும் நிர்ப்பந்தத்தினால் கைக்குழந்தைப் பருவத்தில் அவள் பிரிய நேர்ந்த மகள் பிரியா, இப்போது வளர்ந்த பெண்ணாக சூறுக்கிடுகிறாள். கேரோக்கி களியாட்ட விடுதி யொன்றில், வாடிக்கையாளரைச் ‘சந்தோஷப்படுத்தும்’ பெண்களில் ஒருவளாக அவள் இருக்கிறாள். தாயின்மீதான கோபமும் பழிவாங்கும் உணர்வும் அவளிடம் நிரம்பியுள்ளன. தன்னைத் தேடிப் பாசத்துடன் வரும் சந்தியா

ராணியை வேண்டுமென்றே அவள் உதாசீனப்படுத்துகிறாள்; ஒரு தடவை, வயதுக்கு முத்த ஆணுடன் நெருக்கமாக இணைந்து அவனை முத்தமிடுவதன்மூலம் தாயைக் கொடுரமாகத் துன்புறுத்துகிறாள். சந்தியாராணி தாங்க முடியாமையில் உடனே திரும்பிச் சென்றுவிடுகிறாள்; ஒரு கட்டத்தில், மற்றவர்களுக்காக வாழ்ந்ததில் தன் வாழ்க்கை அர்த்தமற்றுப் போனதாக உணர்ந்து கண்ணீர் சிந்தி அழுகிறாள். இறுதியில், பிரசவத்தின்போது மகள் இறந்து விட, வளர்ப்பதற்காக அவளது குழந்தையை மருத்துவ மனையில் பெற்றுக்கொள்கிறாள். மகள் அவ்வப்போது தாய்க்கென எழுதிவைத்துள்ள கடிதங்களின் கட்டும் கிடைக்கிறது. அவற்றில் தாயின் பிரியில் - தாய்ப் பாசத்துக்கு ஏங்கிய மகளின் மனதிலையில், அவள்மீதான வெறுப்பை யும்; குழந்தைக்குத் தாயாகிய நிலையில் தனது தாய்மீது ஏற்படத் தொடர்க்கிய நேசத்தையும் புதிவு செய்திருந்தாள். வெறுப்பும் பாசமுங்கொண்டிருந்த மகளை சந்தியாராணி புரிந்துகொள்கிறாள்.

சந்தியாராணிதான் முக்கிய பாத்திரம். நிகழ்காலத்திலும் கடந்தகால நினைவுகளிலுமாக வாழும் அப்பாத்திரத் துக்கு மாவினி பொன்சேகா உயிருட்டியுள்ளார். 2009 இல்

பூலைப் பூக்கள் கிளரும் நினைவுகள்

அ. யேசுராசா

இத்தாவியில் நடைபெற்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாவில், சிறந்த நடிகை விருதும்; 2008 இல் இந்தியாவில் நடைபெற்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் ‘வெள்ளி மயில்’ விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மகளாக வரும் நிம்மி ஹராஸ்கம் கோபம், வெறுப்பு, உதாசீனம் என்பவற்றுடன் - அடியில் இழையோடும் தாய் மீதான பாசத்தையும் நன்கு வெளிப்படுத்துகிறார். களியாட்ட விடுதிக் காட்சிகளில் மகிழ்வூட்டும் பெண்ணாக - ஆட்டமும் கவர்ச்சித் தோற்றமுமாக - இயல்பாகப் பொருந்திப்போகிறார். துணைப்பாத்திரங்களான - சந்தியாராணியின் உதவிப் பெண் லீலா, தங்கை மல்லிகா, திரைப்பட நடிகை ஷாலிகா, பிரியாவின் தோழி பன்றி ஆகியோரும் பொருத்தமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

எம்.டி. மகின்தபாலவின் காட்சிப்படுத்தல்கள், கதை நிகழ்வுகளை ‘திரைப்படம் ஒரு காட்சி ஊடகம்’ என்ற அடிப்படைக் கருத்தைப் பேணி அதற்கே உரிய அழகிய ஒடுடன் வெளிக்கொண்டுவருகின்றன.

திரைக்கதை, வசனம், நெறியாள்கை என்பவற்றைப் பொறுப்பேற்று நல்லதொரு திரைப்படைப்பை ஆக்கி அளித்த பிரசன்ன விதானகே பாராட்டுக்குரியவர் என்பதில்

ஜியமில்லை. 2009 இல் ஸ்பெயினில் நடைபெற்ற சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவில், ‘ஆசியாவின் சிறந்த திரைப்படத்துக்கான நெட்பெக் விருதும்’, 2009 இல் பிரான்ஸ் நாட்டில் நடைபெற்ற சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவில், ஜூரியின் கெளரவிப்பும் (சிங்கள மொழித் திரைப்படத்துக்கு) வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயினும், தமிழக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டதில் சில குறைபாடுகளை உணர முடிகிறது. சென்னையில் தமிழ்நாட்டுக் கலைஞர்களே பயன்படுத்தப்பட்டதில், மொழி உச்சரிப்பு ‘இலங்கைத் தமிழ் அடையாளத்தை’ இழந்துள்ளது; தமிழ்த் திரைப் பிரதியிலும் (தற்போது புத்தகமாக வந்துள்ளது) பல இடங்களில் மொழிப் பிரயோகம் செம்மையாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

மொழிமாற்றம் செய்வதற்குப் பதிலாக தமிழ்த் துணைத் தலைப்புக்களை (sub titles) பாவிப்பது இத்தகைய பலவீணங்களை நீக்குமென்பதோடு, சிங்கள மொழி உரையாடல்களுடன் மூலத் திரைப்படத்தின் தனித்துவத்தைத் தமிழ்ப் பார்வையாளர் உணர்ந்துகொள்ளவும், அது துணைசெய்யும். இவற்றை நெறியாளர் கவனத்துக்கு எடுப்பது நல்லது.

திரைப்பட ஆர்வலனான எனக்கு வேறு சில நினைவுகளையும் இத் திரைப்படம் கிளர்த்தியது.

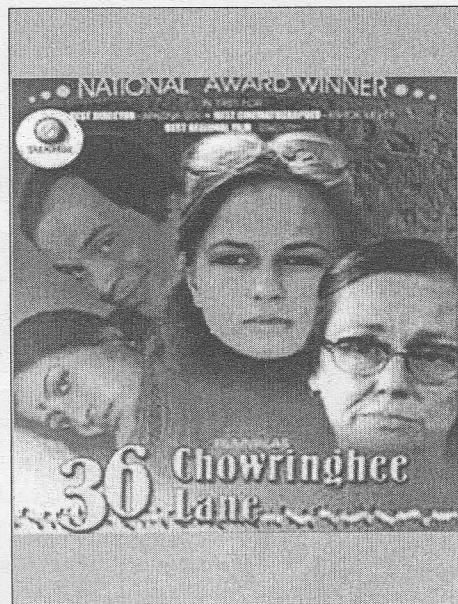
காதலர்களான ‘ஷாலிகா’யும் ‘உதித்’தும், தனிமையில் வாழும் சந்தியாராணியின் வீட்டுக்கு சில தடவைகள் வந்து, விருந்தினர் அறையில் தங்கி உல்லாசமாய் இருக்கின்றனர்; பின்னர் பணமும் அன்பளிப்புப் பொருளும் கொடுத்துச் செல்கின்றனர். புகழ்பெற்ற வங்காளப் பெண் நெறியாளரான அபர்ணா சென் உருவாக்கிய ‘36, செனாரிங்கி லேண்’ (1981) என்ற ஹிந்தி மொழிப் படத்திலும் இதனை ஒத்த காட்சிகள் வருகின்றன. தனிமையில் வசிக்கும் - ஆங்கிலோ இந்தியப் பெண்ணும் ஆங்கில ஆசிரியையுமான ‘வயலெற் ஸ்ரோன் ஹம்’ மின் வீட்டிலுள்ள அறையில், அவளது பழைய மாணவியான ‘நந்திதா’ தன் காதலனுடன், உல்லாசமாக இடைக்கிடை தங்கிச் செல்கிறான். சந்தியாராணிக்கு காதல் ஜோடி தனிமையில் உல்லாசமாக இருப்பதற்கே வருவது தெரியும்; தெரிந்து கொண்டேதான் இடம் கொடுக்கிறாள். ஆனால், மற்றத் திரைப் படத்தில் வயலெற்றுக்கு அது தெரியாது. ஏனெனில், காதலன் ஓர் எழுத்தாளன்; அவன் புதிய நாவல் எழுதுவதற்கு அமைதியான இடம் தேவையெனப் பொய் சொல்லியே, அந்த இடத்தைப் பாவிக்கின்றனர்.

* * *

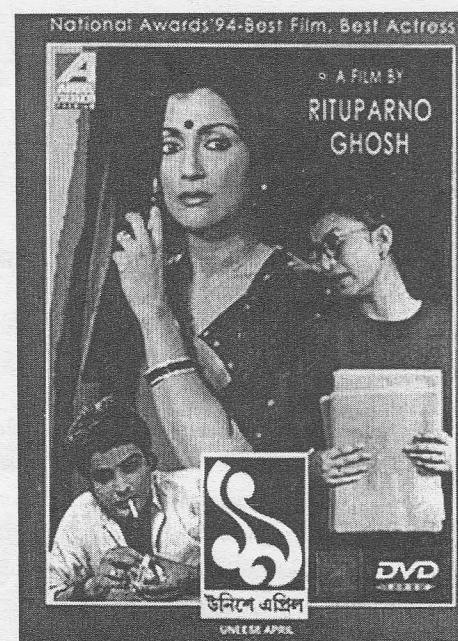
உலகப் புகழ்பெற்ற சவீடன் நெறியாளரான இங்மார் பேர்க்மன் உருவாக்கிய முக்கிய திரைப்படங்களில் ஒன்று அடையாளமாக வருகிறது. இலையுதிர் காலப் பாடல் (1978).

இசை நிகழ்ச்சிகளில் பியானோக் கலைஞராகவுள்ள ஷார்லோற், ஐரோப்பாவெங்கும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்கிறாள்; தன்னை முக்கிய கலைஞராக நிலைநிறுத்துவதே அவளது பெரும் முனைப்பு. இதனால் கணவன், இரண்டு பெண் குழந்தைகள் ஆகியோரை நீண்ட காலம் பிரிந்தே இருக்கிறாள்; சில தடவைகள்தான் வீட்டுக்கு வருகிறாள். ‘வியனாடோ’ அவளது காதலன்; அவனுடனும் காலத்தைக் கழிக்கிறாள். இரு குழந்தைகளும் தாய்ப்பாசத்துக்கு ஏங்குகின்றனர். முத்தவளான ‘ஸ்வா’ தாய்மீது வெறுப்பும் கோபமும் கொள்கிறாள்; ஹெலனா மனப்பாதிப்புக்குள்ளாகி கதைப்பதற்கு இயலாமல் ‘திக்கித் தினறுபவள்’ ஆகிறாள்.

கடைசியாகச் சந்தித்து ஏழு ஆண்டுகளின் பின், ஈவாவின் அழைப்பை

தெரியும் திரைப்படங்களைப் பாடல்

ஏப்ரில் 19

கலைகும் ஓ ஏப்பிரல் - ஜூன் - 2011 21

ஏற்று, ஈவாவின் வீட்டுக்கு ஷார்லேந் வருகிறான். ஈவா மதபோதகரான கணவனுடன் வாழ்கிறாள். நோயாளியான ஹெலனாவையும் தன்னுடன் வைத்துப் பராமரிக்கிறாள்; சிறுவனான மகனது இறப்பும் ஈவாவைப் பாதித்திருக்கிறது. இரவு தாயாருடன் உரையாடத் தொடங்குகிறாள்; நீண்ட உணர்ச்சிகரமான உரையாடல். தாயின் புறக்கணிப்பு, அன்பற் வெறுமை, தாங்கள் இழந்த குழந்தைப் பருவம், இவற்றால் தாய்மீது பெருகி நிறைந்துள்ள வெறுப்பு என்பவற்றை உணர் வெழுச்சியுடன் ஈவா கொட்டுகிறாள்; தாய் நிலைகுலைந்து போகிறாள் - குற்றவுணர்வு அவளிடம் தோன்றுகிறது.

ஆகாயப் பூக்கள் திரைப்படத்தில் சந்தியாராணியும் பிரியாவும் உரையாடுவதில்லை. ஆனால் பிரியாவின் கடிதங்களில் - தன்னைக் கைவிட்டுக் சென்ற தாய்பற்றிய வெறுப்பு, கோபம், குற்றச்சாட்டுகள் விரிவாகத் தெரியப்படுத்தப்படுகின்றன; தாய்மீதான பாசமும் இறுதியில் வெளிக்காட்டப்படுகிறது.

***

வங்காள நெறியாளரான ரிதுபர்ணோ கோஷ் 1994 இல் உருவாக்கிய ‘யனிஷே ஏப்ரில்’ (ஏப்ரில் 19) என்ற திரைப்படத்திலும், தாய் ‘சரோஜினி’க்கும் மகள் ‘அடிற்றி’க்குமுள்ள ‘இடைவெளி’ சித்திரிக்கப்படுகிறது. சரோஜினி புகழ்பெற்ற நாட்டியக் கலைஞர்; நாட்டிய நிகழ்வுகள், கருத்தரங்குகள், வகுப்புகள் என பிற மாநிலங்களுக்கும் பல்வேறு நகரங்களுக்கும் அடிக்கடி செல்கிறாள்; இதனால் மகள் மருத்துவரான தகப்பனுடனும் வீட்டிலுள்ள ஆயாவுடனுமே நெருக்கமாயிருக்கிறாள். தந்தை இறக்கும் போது மகளுக்கு ஏழு வயது; அவ்வேளையும் தாய் எங்கோ பிற மாநிலத்திற்குச் சென்றிருந்தாள். அதன் பிறகு பாடசாலை விடுதியில் தங்கவைக்கப்பட்ட அடிற்றி, தொடர்ந்து படித்து மருத்துவராகிறாள். இடையில் விடுமுறைகளின்போது வீட்டுக்கு வரும்போதும், பல தடவைகளில் தாய் இருப்பதில்லை. தாயின் நெருக்கம் கிட்டாததில் அவள்மீது கோபமும் வெறுப்பும் கொண்ட வளாகிறாள். தந்தை இறந்த ஒரு நினைவுதினத்தின்போது

(ஏப்ரில் 19) “ஒரு நாட்டியக் காரியின் மகளை மணப்பதில் பெற்றோருக்குச் சம்மதமில்லை”யெனக் காதலன் ‘சதீப்’ தொலைபேசியில் தெரிவிக்கிறான். நாள் முழுதும் விரக்தி யில் துயருற்றிருந்த அடிற்றி, இரவு தற்கொலை செய்வதான் கடித்தை எழுதி வைக்கிறாள்; தற்கொலைக்கான குளிகை களையும் தயாராக எடுத்து வைக்கிறாள்; அப்போது வீட்டில் அவள் மட்டும்தான் இருந்தாள்.

சென்னைக்குப் பயணம் செய்யவேண்டிய தாய், விமானசேவை இரத்தானதில் இரவு வீடு திரும்புகிறாள். மகளின் குழம்பிய நிலையையும், தற்கொலைக் கடித்தையும் குளிகைகளையும் கண்டவள், துயரத்துடன் மகளிடம் வினவுகிறாள். மகள் தாயின் அக்கறையற்ற தன்மைதான் தனது கோபத்தையும் வெறுப்பையும் கொட்டிக் குற்றஞ்சாட்டுகிறாள்; நாட்டியப் பிரபலயத்தின்மீது மட்டும் அக்கறைகொண்ட ஒரு சுயநலவாதியென்றும் சொல்கிறாள். துயரத்தில் நெகிழ்ந்துபோகும் தாய், தனது கணவனின் தாழ்வுச்சிக்கல், சராசரித் தன்மை, புரிந்துணர்வற்ற மனவாழ்வு, மகளினதும் குடும்பத்தினதும் உயர்ச்சிக்கான பொருளீட்டத்துக்காகவும் தனது கலை உணர்வைப் பேணுவதற்காகவுமே கலைத்துறையில் ஓய்வில்லாது ஈடுபட்டதைத் தெரிவிக்கிறாள்; மகள்மீதுள்ள பாசத்தையும் உணர்த்துகிறாள். அப்போதுதான், தாயின் கையறு நிலைமையினையும் உணர்வுகளையும் மகள் புரிந்து கொள்கிறாள்; இதுவரை இருந்து ‘இடைவெளி’ இல்லாமற் போகிறது. சுமார் முப்பது நிமிடங்களுக்கு நீண்ட இந்த உரையாடல் உணர்ச்சிகரமானதோன்று; இதுவரையும் பகிரப்படாத இரண்டு மனிதர்களின் உணர்வுகளும், சம்பவங்களும், தனிமனித இடர்நிலைகளும் வலுவுடன் இதில் வெளிப்படுகின்றன.

மூன்று திரைப்படங்களிலும் அடியாதாரமாகச் சித்திரிக்கப்படும் ‘மகள் - தாய்’ இருவருக்கிடையிலான ‘வெறுப்பும் அன்பும்’ ஒத்ததன்மையைக் கொண்டுள்ளதாக உணரமுடிகிறது; ‘தாய்’ பாத்திரம், நடிகை - பியானோ இசைக்கலைஞர் - நாட்டியக்காரி எனக் கலைத்துறையைச் சேர்ந்ததாகவே உருவாக்கப்பட்டுமூன்றாது!

எதிர்பார்க்கீண்ட்ரோம்...

‘கலைமுகம்’ காலாண்டு கலை, இலக்கிய, சமூக இதமுக்கு படைப்பாளிகளிடமிருந்து சிறுக்கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த சமகால நிகழ்வுகளின் பார்வைகள், தகவல்கள் என்பவற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம். படைப்புக்களை அனுப்பும்போது உங்கள் முகவரியை தவறாது குறிப்பிடு அனுப்புமாறு வேண்டுகின்றோம். முகவரியின்றி வருகின்ற படைப்புகள் பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாடாது. அத்துடன் உங்கள் படைப்புக்கள் எதுவானாலும் அவற்றை தெளிவான கையெழுத்தில் அல்லது

கணினியில் ரைப் செய்து அனுப்புமாறு வேண்டுகின்றோம்.

அடுத்த இதழுக்கான உங்களது ஆக்கங்களை விரைவாக அனுப்பி வையுங்கள். மற்றும் ‘கலைமுகம்’ பற்றிய உங்களது கருத்துக்களையும் எதிர்பார்க்கீண்ட்ரோம்.

ஆக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்களை

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,
‘கலைமுகம்’
திருமறைக் கலாமன்றம்
238 பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

TASTE OF JAFFNA

Restaurant

Authentic Jaffna Food
Western, Indian, Chinese Food

உங்கள் கில்லங்களில் நடைபெறும்
எல்லாவிதமான விழாக்களுக்கும் நீங்கள்
தொவிசியும் உணவு வகைகள் உங்கள்
வருப்பத்தற்கேற்ப Buffet முறையில் உங்கள்
கில்லங்களுக்கு கொண்டுவந்து வீநியோக்க்கப்படும்.

TASTE OF JAFFNA RESTAURANT

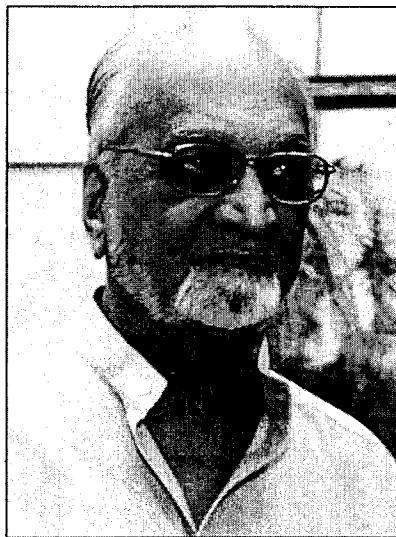
101, Main Street, Jaffna

Tel: 0094 21 222 1322, 0094 21 320 7190 Fax: 0094 21 222 1323

தலை சிறந்த நவீன் நாடகாசி ரியாக்னூள் ஒருவரான விஜய் ரெண்டுல்கார் கடந்த (2008) மே மாதம் 19 ஆம் திதி தமது 80 ஆவது வயதில் காலமானார். முப்பது நாடகங்களுக்கு மேல் எழுதிய ரெண்டுல்கார் எழுத்தில் இவை தீண்டும் பொருள், தீண்டத்தகாதது என எவற்றை யும் பாகுபடுத்தி வரையறுத்தது கிடையாது. எத்தகைய உண்மையையும் படைப் பில் வெளிப்படுத்த அவர் தயங்கியதே இல்லை. படைப்பு முறைகியில் மிக சுதந்திரமாகவும் சுயாதீனமாகவும் இயங்க முடிந்த அவருக்கு எழுத்து சுவாசம் போன்றது. நாடகங்கள் மாத்திரமின்றி சிறுக்கதைகள், நாவல்கள், மொழி பெயர்ப் புகள், கட்டுரைகள் போன்றவற் றையும் எழுதி யுள்ள ரெண்டுல்கார் சிறந்த பத்தி ரிகையாளருமாவார். காலமாவ

தற்கு சற்று முன்பாக சுயசரிதை முயற்சியொன்றிலும் அவர் ஈடுபட்டிருந்தார். அன்றாட வாழ்வின் கசப்பான நிதர்சனங்களை படைப்பிற்குள் வசப்படுத்தும் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்த ஆளுமையாளராயிருந்த ரெண்டுல்கார் சிறந்த திரைக்கதை எழுத்தாளரும் கூட. 1970, 1980களில் இந்திய புதிய அலை திரைப்படங்களின் வீராந்த புறப்பாட்டிற்கு அவரின் பங்களிப்பு கணிசமானது என சிறந்த திரைப்பட நெறியாளரான சியாம் பென்கல் கூறியிருக்கிறார். மூன்று தலைமுறையைச் சேர்ந்த வாசகர்களையும் பார்வையாளர்களையும் தொடர்ச்சியாக நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக தனது தனித்துவமிக்க படைப்புகளின் மூலம் ஈர்த்து வைத்திருந்த, சாதனையாளர் அவர் என்ற கூற்றில் மிகையெதுவும் இல்லை. சிற்சில சரிவுகளும் அவருக்கு நேர்ந்திருந்தன. சர்ச்சைக்குரியவராகவும் அதேவேளை அபிமானத் திற்குரியவராகவும் திகழ்ந்த ரெண்டுல்கார் மிகக் கடுமையான, கறாரான விமர்சகர்களது அங்கீகாரத்தையும் படைப்புகளின் மூலம் பெற்றிருந்தவரென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இந்தியாவின் “மிகத் தலை சிறந்த நாடகாசியர் அவர்” என்பது அவரது சமகாலத்தவரும் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த சக படைப்பாளியுமான கிரிஷ் கர்ணாட்டின் குற்றாகும்.

மத்தியதர வர்க்கத்து அடிநிலையிலிருந்த குடும்ப பின்னணியிலிருந்து வந்தவர் ரெண்டுல்கார். இருப்பினும் இவையதிலிருந்தே பெற்றோரது அன்புக்கும் அரவணைப் புக்கும் குறையெதுவும் அவருக்கு இருந்ததில்லை. எப்போதும் தாயாரை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்த மூர்க்கருப்பே, தந்தையார் குறித்த நினைவாக அவர்மனிதில் மேலோங்கிப் படிந்திருந்தது. பல வருடங்களின் பின்னர் தந்தையார்,

சுகோதரி ஆகியோர் குறித்து, மிக உருக்க மாக எழுதியிருக்கிறார். இதன் மூலம் மிக நெருக்கமானோர், நேசத்திற்குரியோர் மீது அவர் கொண்டிருந்த நெகிழ்ச்சி யுடன் கூடிய சிக்கலும் குழப்பமும் நிறைந்த மன உணர்வுகளின் தன்மை களை உணரமுடிகிறது. தம் மீது பெற்றோர் இளவையதில் பொழிந்த அதீ அன்பு குறித்து, கடும் குற்றவுணர்வுக்கும் சஞ்சலத்திற்குமுள்ளாகும் ரெண்டுல்கார் தனது சுகோதரிக்கு உரியதைத் தாம் களவாடியதைப் போன்று வேதனைப் படுகிறார். ஒரு ஆண் மகவாகப் பிறக்க வில்லையே என்ற நலிந்துபோன ஏக்கவுணர்க்கு இரையாகிய சுகோதரி நாள்டை வில்தீராத தாழ்வுக்கு சிக்கலுக்கு கூடும் நிறைந்தா ரெனவும் கழிவிரக்கப்படுகிறார். நாளாந்தம் உக்கிரமான வன-

(1924 - 2008)

தமிழில்: ஜி.ஆர்.கேதாரநாதன்

முறைகளின் கலமாகவிருந்த பம்பாய் நகர்ப்புறப் பகுதியை அண்டியதாகவே ரெண்டுல்காரின் குடியிருப்புப் பகுதி இருந்தது. அவருடைய இளவையது வாழ்க்கை ஆற்றமுடியாத துயரமும் வலிகளும் நிறைந்தது. இரு மாமன்மார் மனதோயாளராக மாறியிருந்தனர். காணாமல் போனதாகக் கருதப்பட்ட ஒரு சுகோதரன் நித்தியக் குடிகாரனாக வீதியோரத்தில் மாண்டு கிடந்தான். வறுமையும் சதாவனமுறை ஒலங்களும் அவலங்களும் நிறைந்ததே அவரது இல்லத்தையண்டிய குடியிருப்புப் பகுதி. ஏணையில் உறங்கும் கைக்குழந்தை சகிதம் ஜீவனத்திற்காக தொழிலில் அல்லறப்பட்டிருக்கும் பாவியல் தொழிலாளியின் அவலநிலை. திடீரென மூன்று சச்சரவு வன்முறையாகி மதுப் போத்தலை உடைத்து குத்தியதால் வயிறு பிளந்து குடல் வெளியே தள்ளி குற்றுயிருடன் துடிதுடித்துக் கிடக்கும் தெருவோர நபர். எங்கும் குருரமான வன்முறைகள் வாழ்க்கையின் பிரிக்க முடியாத ஒரு அங்கமாக மாறியிருந்தன. அங்கு மனிதர்களை எப்படியும் இரு பிரிவுக்குள் அடக்கிவிட முடியும். வன்முறையாளர்களும் பலியாவோரும். ஆக்கிரமிப்பாளர்களும் அப்பாவிகளும். பின்னர் மறுவழமாகக்கூட இதன் சுழற்சி தொடரும்.

வாசகர்கள் பார்வையாளர்களது நாடி பிடித்து, எழுதும் எழுத்தாள் வகையறாக்களைப் போன்றவர்ல்ல ரெண்டுல்கார். அவர் தமக்கென சுயமான, திட்டமான தடத்தைக் கொண்டவர். அவர் யாருக்காகவும் தமது எழுத்தின் தடத்தை மாற்றியதில்லை. மராத்திய நாடக அரங்கைப் பொறுத்தவரையில் ரெண்டுல்கார் எவ்வளவுக்கெல்வளவு மரபுக்குள்ளிருந்தாரோ அவ்வளவுக்கெல்வளவு அதிலிருந்து விலகி அதனையும் மீறியிருந்தாரென்பது நிபுணத்துவமிக்க

நாடக விமர்சகர்கள் சிலரது கணிப்பாகும்.இதனாலேயே மராத்திய, இந்திய நாடக அரங்கில் ஒரு புதிய அலை தோன்றுவதற்கு அவருடைய பிரவேசம் காரணமாக இருந்திருக்கின்றது. இந்த வகையில் வீற்றங்கி மடிந்து போய்க்கொண்டிருந்த நாடகத்துறைக்கு புத்துயிரளித்து அது புதிய வீச்சுடன் உயிர்ப்பும் உத்வேகமும் கொண்டு நவீனப் பாங்கில் எழுச்சி பெற ரெஞ்சுல்காரின் பங்களிப்பு அக்கால கட்டத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது.

‘பேபி’ என்ற நாடகம் அவருடைய நாடகங்கள் வொன்று. அந்த நாடகம் பார்வையாளர்கள் மத்தியில் போதிய வரவேற்பினைப் பெற்றிருக்காவிவிட்டனும் ரெஞ்சுல்காரைப் பொறுத்தவரையில் அவருக்கு மிக நெருக்கமானதொரு படைப்பாகும். அதில் சகோதரனொரு வன் தனது சகோதரியைப் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கிய உள்ளூர் தாதா ஒருவனைத் தாக்குகிறான். இதனால் அவன் சிறை செல்ல நேர்கிறது. சிறைவாசத்தின் பின்னர் அவன் தனது இருப்பிடத்திற்குத் திரும்புகிறான். சகோதரி அந்தத் தாதாவைப் பகைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என அவனிடம் மன்றாடுகிறான். ஏனெனில், இப்போது அவன் அந்தத் தாதாவுடன் வாழ்கிறான். இந்த நாடகத்தை மொழி மாற்றம் செய்வதில் ஈடுபட்ட மொழிபெயர்ப்பாளரொருவர் நாடகம் தமக்கு பேரதிர்ச்சியினையும் அருவருப்பினையும் ஏற்படுத்தியதாகக் கூறித் தமது முயற்சியினை இடைநடு வில் நிறுத்திக் கொண்டார். அது குறித்து என்னளவு பாதிப்புக்கூட ரெஞ்சுல்காருக்கு ஏற்படவில்லை. பேபி மேடையேற்றப்பட்டபோது பார்வையாளரிடமிருந்து போதிய வரவேற்புக் கிட்டவில்லை. இந்த அளவீட்டின் அடிப்படையில் ‘பேபி’ நாடகம் தோல்வியடைந்ததொரு படைப்பாகக் கருதப்பட்டது. இதனைச் சுட்டும் வகையில் ரெஞ்சுல்காரிடம் கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது, திரைப்பட நெறியாளர் ரித்விக் கடக் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் “பார்வையாளரது வீழ்ச்சியேயாழிய எனது படைப்பினுடையது அல்ல” என்று கூறியதைத்தான் தாழும் தமது பதிலாக கூறமுடியும் என்றார். “மக்களது வாழ்க்கை முரண்கள் நிறைந்தது. எதிரும் புதிருமானது. யதார்த்தம் மிகக் கொடுரமானது. அதேவேளை நொய்மையானதும் கூட.” எனவே போலியான பூச்சும் ஊட்டமுமளித்து யதார்த்தத் திற்கு ஒப்பனை செய்யத் தமக்கு மனம் ஒப்பவில்லையென அவர் விபரித்தார். வாழ்க்கை மீதான வன்முறையின் தாக்கங்கள் அவற்றின் பின்புலங்கள் மற்றும் தீவிர பரிமாணங்கள் குறித்து அலசி ஆராயும் நாட்டம் ரெஞ்சுல்காருக்கு என்றுமிருந்தது. 1974 - 75 காலப் பகுதியில் நேரு புலமைப்பரிசில் உதவித்திட்டத்தின் கீழ் அதற்கான விரிவான ஆய்வு முயற்சியல் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. ஒரு முறை ‘நக்லஸலைற்றுகள்’ பங்கு கொண்ட இரகசிய நாடக அரங்கு ஒன்றிற்கு போயிருந்தார். அதனை ஒரு நிலை அரங்காக மாற்றி தமது திட்டங்களை அவர்கள் துணிகரமாக முன்வைக்கத் தொடங்கியிருந்தனர். அவர்களது உணர்வுகளும் கட்டுக்கடங்கா சீற்றங்களும் வெளிப்பட்டன. ஆனால் நிதானமாக ரெஞ்சுல்கார் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இரத்தத்தை உறையவைக்கும் வன்முறைகள், கொலைகள் போன்றன குறைவில்லாமல்

மொழிபெயர்ப்பாளர் (தமிழ்) கறிப்பு

ஜி.ரி.கேதாரநாதன்

ஓர் ஆனைமை குறித்து எழுதும் சுயகட்டுரையோ அல்லது மொழிபெயரப்போ குறிப்பிடவா காலமாகிய தருணத்தில் எனோ தானோ என்ற ரீதியில் அஞ்சலியின் பொருட்டு வெறும் பதிலுக்காக எழுதும் இயாந்திரிகமானதொரு மரபாகப் போய் விடக்கூடாது என்பதில் இயன்றவு எச்சரிக்கையுணர்வுடன் செயறப்பட்டு வருகிறேன். இக்கட்டுரை பூர்ண்டலைன் ஆங்கிலச் சஞ்சிகையில் வெளியாகியதன் தமிழர்க்கமாகும். ஆங்கிலத்தில் எழுதுபட்ட கட்டுரை முழுஅளவில் பூரணமான கட்டுரை எனக் கூறமுடியாது. எனினும் நாடகாசிரியரான விஜய் ரெஞ்சுல்கார் பற்றிய அறிமுகமோ, மதிப்பிடோ தமிழ் வாசகப் பரப்பில் தமிழ்நாடு உட்பட மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்ற காரணத்தினால் ஒரு அறிமுகமாகவேனும் இக் கட்டுரை மொழியாக்கம் செய்யப்படுவது இத்தருணத்தில் அவசியம் எனப்படுகின்றது.

மகாராஷ்டிரமாநிலம் கோவல்ஹாடுரில் 1928 ஜெவரியில் பிறந்த விஜய் ரெஞ்சுல்கார் 1942 காலத்து ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ போராட்டத்தால் சர்க்கப்பட்டு அதனால் பாதியிலேயே படிப்பை நிறுத்தியவர். அதன் பின்பு பல தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு வந்த பின்னர் மராத்திய தினசரியொன்றில் நிருபராக எழுத்துவகப் பிரிவேசம் செய்தார். அக்காலப்பகுதியில் பாலதக்ரே அத்தினசரியில் கருத்துச் சித்திரங்கள் வரைபவராகப் பணியாற்றினார். நாடகாசிரியராக முயன்று கொண்டிருந்த ஆரம்ப காலத்தில் நாடகங்களில் நடிப்பது, பின்னரங்க வேலைகளில் ஈடுபடுவது பேரனாற் அனுபவங்களையும் பெற்றிருந்தார். நாடகத்தின் சகல கூறுகளையும் தனவைப்படுத்திக் கொண்ட ஒரு கலைஞராக அவர் உருவாகுவதற்கு அத்தகையதொரு பின்னணி வாய்ப்பாக இருந்திருக்கின்றது. நவீன இந்திய நாடக மரபை உருவாக்குவதில் அவர் முதன்மையானவராகவும் முன்னோடியாகவும் நாடகத்துறை திறனாய்வாளர்களில் மதிக்கப்படுகிறார். வன்முறையின் இயலைபையும் பரிமாணங்களையும் தமது படைப்புகளில் அடையாளப்படுத்திய நாடகாசிரியர் என்ற வகையில் விஜய் ரெஞ்சுல்காருக்கு மராத்திய நாடக அரங்கில் மாத்திரமினரி, இந்திய அளவிலும் அவருக்கென்கு தனியான இடமுண்டு.

மராத்திய நாடகப் பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சிக் கட்டமாக 1930 கலை எடுத்து ஆராய்ந்தால், அதன் அரம்ப காலத்துச் சர்த்தாக்களாக பாலசுந்தரவா,

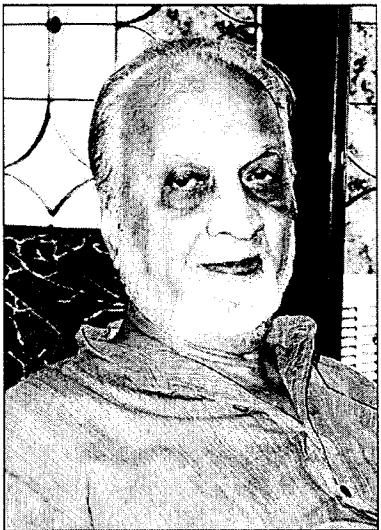
கட்டார் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். அவர்கள் தொடக்கிலைத்து இந்த இழையின் நட்சி, ரென்டுல்காரில் முழுமையடைந்ததாக விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். மராத்திய நாடக உலகில் கிட்டத்தட்ட நான்கு தசாப்த காலம் கோலோச்சியவர் அவர். சமூகப் பிரக்ஞாருடன் அரசியல் வன்முறை, அதிகாரத்துவ வன்முறை, குடும்ப வன்முறை உட்பட வன்முறையின் வியாபகங்களையும் சுகல பரிமாணங்களையும் தமது படைப்புகளின் வழி அடையாளப்படுத்தி அதில் கணிசமானவை வெற்றியும் கண்டவர் விஜய் ரென்டுல்கார். நாடகங்களில் தற்புதுமை வாய்ந்த உரையாற்ற கூறுகளையும் உத்தியையும் அவர் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார்.

வரலாற்றின் மீது விசாரணைகளையும் நிகழ்காலத்தின் மீது விமர்சனங்களையும் இடையொது தமது நாடகங்களில் தொடர்ந்து வந்த ரென்டுல்கார் தமக்கு பிதித்த இந்திய நாடகாசிரியர்களுள் முதன்மையானவரென விமர்சகர் அ. ராமசாமி கூறியுள்ளார். நவீன இந்திய, நாடகத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் முக்கிய தடம் பதித்தவர்களாக விஜய் ரென்டுல்கார், கிரீஷ்காரணாட், மோகன் ராகேஷ், பாதல் சர்க்கார் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

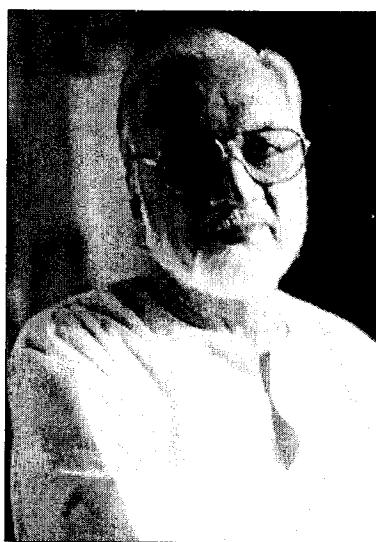
ரென்டுல்கார் சிறந்த திரைக்கதை எழுத்தாளருமாவார். 1970, 1980 களில் இந்திய புதிய அலை திரைப்படங்களது எழுச்சிக்கு அவரின் பங்களிப்பு மக்கதானது. பல படைப்புகளின் மூலம் திரைப்படத்துறையினர் மத்தியில் பூரண அங்கீகாரத்தினையும் செல்வாக்கினையும் பெற்றிருந்த போதிலும் திரையுலகிலிருந்து சற்று ஒதுக்கியிருக்கவே அவர் பிரியப்பட்டிருந்தார். தமது திரைக்கதை வெறும் ‘க்ஷாப் பொருளாக’ மாறிவிடக்கூடாதென்ற எச்சரிக்கையுணவு அவருக்கு எப்போதும் இருந்து வந்திருக்கின்றது. நேர்காணல் ஒன்றின் போது அவர் பின்வருமாறு கூறியிருந்தார். “நாடகாசிரியராக இருப்பதும் திரைக்கதை எழுத்தாளராக இருப்பதும் இருவேறுபட்ட அனுபவங்களாகும். நாடக நெறியாளருடன் நெருக்கின்று மேடைத்தயாரிப்பு உட்பட முழு அரங்க செயற்பாடுகளைக் கவனிக்கவும், வேண்டியபோது ஆலோசனை கூறவும் முடியும். ஆனால் சினிமாவில் அத்தகைய சாத்தியங்கள் மிகக் குறைவு. தனது திரைக்கதைக்கு பங்கம் ஏற்படுவதைத் தடுத்து மீட்க விரும்பினால், திரைக்கதை எழுத்தாளரே நெறியாளராக மாற வேண்டியதைத் தவிர வேறு வரியெதுமில்லை” அமெரிக்க நவீன நாடகத்துறை முன்னோடியான ஆர்தர் மில்லருக்கும் ரென்டுல்காருக்குமிடையே பல ஒத்த போக்குகள் இருந்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும். இருவருக்கும் முதல் காதல் நாடகம்தான். எனினும் இருவரும் சினிமாவிலும் ஆற்றல் வாய்ந்த திரைக்கதை எழுத்தாளர்கள். தமது திரைக்கதைகளின் மூலம் சினிமாத்துறையில் தமக்கான

தாராளமாக நடந்தேறின. ஒரு கட்டத்தில், இடை நடு வில் அவர்கள் ரென்டுல்காரி டம் “அதிர்ச்சியாக இருக்கிறதா?” என்று கேட்ட போது, “இதில் அதிர்ச்சியோ பதற்றமோ அடைவதற்கு என்ன இருக்கிறது, எதிர்பார்க் கப்பட்டதுதான்.” எனது தமது உள்ளார்ந்த ஒப்புதலை அவர்களுக்கு குறிப்பாலும் ணர்த்தினார்.

மிற்றாச்சி கொஸ்ரா என்ற நாடகம் ஆரம்ப நிலைகளில் ‘தோல்லி’யைத் தழுவிக்கொண்ட அவரது இன்னுமொரு படைப்பாகும். ஒரு தறவைச் சித்திரிக்கும் முதலாவது இந்திய நாடகம் என்ற வகையில், புரட்சிகர மானதும்கூட. இளவுயது ரென்டுல்காருக்கு பரிச்சயமா யிருந்த மித்ரா என்ற பெண் இதன் பிரதான பாத்திரமாகும். சூதுவாதற்ற ஒரு எளிமையான பையனையும், அவனிலும் சற்று வயது கூடிய ஆனால் அவனுக்குள் ஆழந்த பரவசத் தையும் அதேவேளை உள்ளரா பிதியையும் ஏற்படுத்தும் ஆகிருதி படைத்த இளம் பெண்ணையும் வைத்து சிறுகதை ஓன்றினையும் ரென்டுல்கார் எழுதியிருந்தார். ரோகினி ஹ்ரான் கெடி பிரதான பாத்திரத்தையேற்று நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டபோது பெருமளவில் மண்டபம் காலியாக இருந்தது. வெற்று இருக்கைகளே அவர்களை வரவேற்றன. அதுகுறித்து வழமைபோல் ரென்டுல்கார் ஏமாற்றமடைந்து அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் ரோகினி ஹ்ரான் கெடி ஏமாற்றமடைந்திருக்கக்கூடும். நாடகத்துக்கான பார்வையாளரது எதிர்வினை குறித்து, ரோகினியிடமே கேட்கப்பட்டபோது, “அக் காலங்களில் பேசாப்பொருளாக, தீண்டப்படாதிருந்த கருப்பொருளினை நாடகம் கொண்டிருந்தது ஒரு வேளை காரணமாக இருந்திருக்கலாம்” என்றார். சமகாலத்திலோ அதற்கு முன்போ ரென்டுல்காரர்ப்போல் அவரளவுக்கு எவரும் தமது படைப்புகளின் மூலம் சர்ச்சைகளில் சிக்கிக்கொண்டதில்லை. காசிராம் கொத்வால் மற்றும் சாகரம் பைன்டர் ஆகியன் குறித்து தீவிரமான எதிர்ப்புகள் கிளம்பின. அரசியல் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. காசிராம் கொத்வால் 1970 களில் தோன்றிய அடிப்படைவாத இயக்கமான சிவசேனையின் எழுச்சியினை அடியொற்றியதாக எழுதப்பட்டது. அதன் மூலவேர்களை ஆராயும் அப்படைப்பு அதனுடைய காலத்திற்குப் பின்னரும்கூட நாட்டின் ஏனைய அரசியல் குழ்நிலைகளுக்கு மாதத்திரமின்றி இந்தியாவின் எல்லைகளையும் தாண்டி ஏனையபல நாட்டு அரசியல் குழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடியவித்தில் ஒரு விரிந்த தளத்தினையும் தொலைநோக்குப் பார்வையி னையும் கொண்டிருந்தது கண்கூடு. காசிராம் கொத்வால் நாடகத்தை முதலில் பி.வி.காரந் நெறியாளுகை செய்திருந்தார். ரென்டுல்காருக்கு பெரும் செல்வாக்கினை இந்த

நாடகம் தேடிக்கொடுத்தது. 2006இல் பி.வி.காரந்தின் ஞாபகார்த்த தினத்தையொட்டி இந்த நாடகமே பரத பவானில் மேடையேற்றப்பட்டது. சாகரம் பைண்டர் மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் திருமணங்கள் எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் பெண்களது பாலியல் இயல்புகள் தொடர்பிலான இறுக்கமான குறுசிய மதிப்பீடுகள் நம்பிக்கைகள் போன்ற வற்றை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. மகாராஜ்டிர மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் உணர்வுகளை Vnetures போன்ற அதற்கு முன் வேறு எந்தப் படைப்புமே நிலைகுலையச் செய்தது கிடையாது. வன்முறைகளிலும் கொடுரங்களிலும் தினைக்கிருந்த குடும்பத்தினது பின்னணியில், அவர்களது உணர்வுகளையும் கொந்தளிப்புகளையும் வெளிக்கொணர முற்றிலும் புதிய நாடக மொழியொன்று அங்கு ரெண்டுல் கார் வசமாகியிருந்தது. கருச்சிதைவினை உண்டு பண்ணு வதற்கு கார்ப்பினிப் பெண்ணை உதைப்பது. இரத்தம் பீரிட்ட நிலையில் அப்பெண் ஒடுவது போன்றவற்றைக் கண்டு பார்வையாளர்கள் பீதியிலும் அதிர்ச்சியிலும் உறைந்து போயிருந்தனர். மராத்திய நாடக அரங்கினை இதற்கு முன்னர் அத்தகைய காட்சிகள் எவ்வயும் அவ்வாறு உலுக்கியதில்லை. நாடகத்துக்கான உள்ளடக்கம், வடிவம், உத்தி, மொழிப்பிரயோகம் என்ற ரீதியில் ரெண்டுல்காரரைப் போன்று எவரும் புதுமைகளைப் படைக்கவில்லை. நாடகத்திற்கான கட்டமைப்பு ஒவ்வொன்றுமே தனித்தனி வேறுபட்டது. ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமிக்கது. பரிட்சார்த்த அரங்குக்கு உவப்பானவையாக புதிய தடத்தில் உருவானவை. படைப்பாளிக்கான சுதந்திர வெளியை அளிப்பவை. இந்த வகையில் அவரது ஓரங்க நாடகங்கள் மேலும் அற்புதமானவையென நெறியாளர்கள் சிலாகிக்கின்றனர். அவரது சில நாடகங்கள் சற்று அளவுக்கு அதிகமாக நீட்சியறுவனவாக இருந்தாலும்கூட பொருத்தமான குறுக்குதலின் மூலம் இறுக்கமடைந்துவிடும் தன்மை வாய்ந்தவை. ஆனால் அவர்களையானும் மொழி, அழுத்தமும் செறிவும் கொண்டது. சில படைப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் ஆரம்பக் காலங்களில் பொருத்தமான குறுக்குதல்களை அவர் அனுமதித்திருந்தார். குறிப்பாக, 6 மணிநேர மீ ஜிங்காலோ மீ ஹார் லோவை விஜய மேத்தாவினால் நன்கு குறுக்கமுடிந்தது. சிறீராம லாகோ... ஐ குறுக்கி ஏற்ற விறுவிறுப்பைக் கொண்டு வந்தார். படைப்பு, நாடகப் பிரதி நிலையிலிருக்கையில் மாத்திரமே நெறியாளர்களால் அவற்றை மேற் கொள்ளமுடிந்தது. ஆனால், பிரசரமாகிவிட்டால் எதனையும் ரெண்டுல்கார் ஏற்க மாட்டார். ரெண்டுல்காரின் அரங்கு தொடர்பிலான முக்கிய குறிப்புகள் அல்லது வழி காட்டுத் தல் குள் எப்போதும் அவரது வசனங்களையும்விட கூடுதலாக

தனித்தடங்களை இருவருமே பதித்திருந்தார்கள். மிகச் சிறங்க நெறியாளாகளால் மேதைகளை மதிக்கப்பட்டு போற்றப்பட்டார்கள். சிறங்க திரைக்கதைகளின் மூலம் கூர்மையான விமர்சகர்களுடு பூரண அங்கீகாரத்தினையும் பெற்றிருந்தார்கள். எனினும் இருவரும் நாடகத்துறையையே நாடியிருந்தனர். படைப்பியக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் சுதந்திரமாகவும் சுயாதீனமாகவும் இயங்குவதற்கு நாடகமே தமக்கு பொருத்தமான ஊடகம் என இருவருமே சுருத்துத் தெளிவித்திருந்தனர். அந்தவகையில் இருவருக்குமே படைப்பாளிக்கான சுதந்திரவெளி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்திருக்கிறது.

நவீன் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிப் போக்கு தொடர்பில் உக்காவிய ரீதியில் நாடகங்களின் எதிர்காலம் மங்கிக் கொண்டு வருவதாகவும், ஒருவகையில் சினிமாவின் வளர்ச்சி அவற்றுக்குச் சவாலாக இருப்பதாகவும் உலகின் பல நகரங்களிலும் நாடக அரங்குகள் அருகிக்கொண்டு வருகின்றனவென்றும் தெரிவிக்கப்படும் சுருத்துகள், அவதானிப்புகள் குறித்து நாடகக்காரர்கள் அக்கறை கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும் இந்தியாவில் குறிப்பாக, வங்காளம் மற்றும் மராத்தி மாநிலங்கள் தவிர ஏனையவற்றில் நகர்ப்பிழை நாடக அரங்குகள், செயற்பாடுகள் அருகி வருகின்றனவென்பது நாடகத்துறை ஈடுபாட்டாளர்களுக்கு அதிர்ச்சியானதொரு தகவலாகும். நாடகம், சினிமா ஆகிய இரு துறைகளிலுமே காலாண்றிய பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த ஆற்றல்மிக்க படைப்பாளியான கிரீஷ்கார்னாட் நாடகங்கள் எதிர்நோக்கும் எதிர்காலம் தொடர்பிலான இத்தகையதொரு நெருக்கடி நிலை குறித்து சுற்றியிருப்பது எம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. “திரைப்படங்கள், நாடகங்களை விழுக்கி விடக்கூடிய இக்கட்டான் நிலை எப்போதோ உருவாகி விட்டது. ஒரு வகையில் அவை விழுங்கி விட்டன என்று கூறுவதே இன்றைய யதார்த்த நிலையினைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கும். நல்லன பலவற்றை திரைப்பட ஊடகத்தின் பெருக்கம் அடித்துச் சென்று விட்டது என்பது உண்மைதான். எனினும், அகற்காக அந்த ஊடகத்தை நாம் வெறுத்து விடவும் முடியாது. சத்யஜித்ரே, அகிரா குரோ சோவா போன்றவர்களையும் உருவாக்கியதும் அந்த ஊடகம்தான். என்ன செய்வது உலகத்தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியையும் அதன் போக்கையும் நாம் திருப்பி விடமுடியாது. இதன் முடிவுகள் எல்லாமே நல்லதாக இருக்கமுடியாது. ஆனால், நம் நாகரிக உலகம் விரும்பும் நல்லதைத் தருமளவுக்கு இந்த ஊடகத்தை ஒரு கட்டுக்குள் வைத்திருக்க இயலும் என்று நம்பிக்கை வைக்கமுடியும்” என்றார். மேற்கு நாடுகளிலும் திரைப்படத்தாக்கம் உண்டென்றும் அங்கு உருவாகிவரும் புதிய நாடகாசிரியர்களும் தேர்ந்த பார்வையாளர்களும் பல விதங்களிலும் அரங்கை உயிர்ப்புடன் தக்க வைத்துக்கொள்ள இடையாக முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என அவர் மேலும் கட்டிக்காட்டினார்.

இருக்கும் என்று சுக படைப்பாளிகளும் நெறியாளர்களும் பரஸ்பரம் பிரஸ்தாபிப்பதனை கேட்கமுடியும். தாம் நாடகத்துக்கு கொடுத்திருந்த அர்த்தமும் அழுத்தமும் எந்த விதத்திலும் நெறியாளரது தலையீடு காரணமாக, பிச்கிப் போய் விடக் கூடாது என்பதில் அல்லது அதன் வீறும் விறு விறுப்பும் வேறு எந்த வகையிலும் நீங்கி விடக்கூடாது என்பதில் மிகமிகக் கண்டிப்பாக இயங்குபவர் ரென்டுல்கார். ரென்டுல்காரின் நாடகங்களில் போலியான உணர்வுகளுக்கோ, பாசாங்குகளுக்கோ இடமில்லை. ஆனால், பரிவும், வலியும் இருக்கும். கமலா என்ற நாடகத்தில் மத்தியதர வர்க்கத்துப் பெண்ணாக சரித்தா என்ற பெண் வருகிறாள். அவள் பத்திரிகையாளரொருவரின் மனைவி. இந்தநாடகத்தில் கிராமத்துப் பெண் ஒருவர் சரித்தாவிடம் “உன்னை என்ன விலைக்கு அவன் வாங்கினான்?” என்று கேட்டது பலத்த அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்துகின்றது. படிப்பறிவற்ற அந்த கிராமத்துப் பெண்ணின் கேள்வியின் மூலம் சரித்தா சுயபிரக்ஞா நிலைக்கு திரும்புகிறாள். முரண்பாடுகள் வெளிக்கிளம்பியதொரு பின்புலத்தில் பல பிரச்சினைகள் அலசப்படுகின்றன.

ரென்டுல்கார் அபாரமான அவதானிப்பும் ஞாபக சக்தியும் கொண்டவர். மனிதர்களுடைய பேச்சு, அசைவு, அவர்களுடைய உடல் மொழி, முக பாவங்கள், நடையுடைய பாவளைகள் மற்றும் விசித்திரமான தன்மைகள் போன்ற வற்றையெல்லாம் இயல்பாகவே தமது படைப்புகளில் கொண்டுவந்துவிடுவார். அத்தகையதொரு பரவசமிக்க ஈடுபாடும் திறனுமே உயர்தளத்தில் சஞ்சரிக்கக்கூடிய ஒரு பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த கலைஞராக அவரை உருவாக்கியது.

நாடகம்தான் ரென்டுல்காரின் முதல் காதல். ஆயினும் திரைப்பட ஊடகத்தையும் அவர் நேசிக்காமலில்லை. எழுத்தாளர் என்ற வகையில், அவருக்குரிய சுயாதீனமும் சுதந்திரமும் திரைக்கதை எழுத்தாளராகும்போது பறிபோய் விடக்கூடிய ஆயுத்தான கட்டடத்தை நெருங்க வேண்டியிருப்பதனாலேயே அவர் அதனை வெறுத்து சற்று ஒதுங்கியும் வந்தார். அவருடைய மூலப்பிரதியில் மாற்றங்கள் சிலவற்றைச் செய்த திரைப்பட நெறியாளர்களை கண்டித்ததுடன் அவற்றைப் பகிரங்கமாகவும் விமர்சித்துமிருந்தார். அதே வேளை மிக அரிதாக ஒரு சில தடவைகளில் சில மாற்றங்களை வரவேற்றி சிலாகித்துமிருக்கிறார். அத்தகைய மாற்றங்கள் சிலவற்றை மூலப்பிரதியிலும் மேலானதாக இருந்ததற்காகப் பாராட்டியுமிருக்கிறார். வல்லபாய் பட்டேல் பற்றி சிரத்தையான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் அவர் எழுதிய ‘சர்தார்’ திரைப்பிரதியை உடனடியாகவே பதிவின் பொருட்டு சொந்தமாகவே வெளியிட்டுமிருந்தார். விமர்சகர்களது பாராட்டுதல்களையும் விருதுகளையும் பெற்ற உன்னத திரைப்படங்களான ஆக்ரோஷ், அர்த்தச்சுயா மாந்தன் மற்றும் அக்ஸ் போன்றவற்றிகான திரைக்கதை களை ரென்டுல்காரே எழுதியிருந்தார். இந்த வகையில், 1970களிலும் 1980களிலும் இந்திய புதிய அலை திரைப்படங்களது எழுச்சிக்கு, அவற்றின் வீரார்ந்த புறப் பாட்டிற்கு ரென்டுல்கார் பின்னணியிலிருந்து இயங்கியிடுமிருந்தார்.

ருக்கிறாரென்பதை யாருமே ஏற்றுக்கொள்வார். வசனங்களில் சிக்கனமும் கூர்மையும் கைகூடியதாக அத்துடன் மௌனங்களது அர்த்தங்களும் வியாபகம் பெறும் தன்மையில் எளிமையற்ற பாத்திர வார்ப்புகளுடன் அவற்றின் திரைக்கதைகள் அமைந்திருந்ததே அத்திரைப்படங்கள் புதிய அலை திரைப்படங்களாக பரிணமிக்க ஆதாரமாக இருந்ததாக அவற்றின் நெறியாளர்கள் பலரும் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். ‘நிஷாந்’ திரைப்படத்தில் பெண்பாத்திரம்(சாபனா அஸ்மி) இராமாயணத்தில் போனில் லாமல் தன்னை கடத்தியவனுடே னேயே ஓடிப்போய் விடுகிறாள். ரென்டுல்காரின் கையெழுத்தில் மூலப்பிரதி மிக அருமையாக, தீர்க்கமாக எதுவித பிசிற்ளகளு மின்றி எழுதப் பட்டிருந்ததை நினைவு கூரும்சியாம் பெனகல், படைப்பின் உள்ளார்ந்த அம்சமாக குழுவும் கொந்தளிப்பும் கண்ணற கொண்டிருந்த அதேவேளை, பாத்திரங்களை ஒருபோதும் அவர் எளிமைப்படுத்தியதில்லை என்று கூறி வியக்கிறார். காசிராம் கொத்வால் திரைப்படமாக்கப்பட்டப் போது, அதனை நெறியாளுகை செய்த முபார் பட்டுடேல் ரென்டுல்காரின் மொழி அபரிதமான சக்தி வாய்ந்ததென்றும் வாசிக்கும்போதே அகவயமான கணமும் உணர்வுகளை, சலனங்களை துல்லியமாக எவ்வாறு பிரதிபலிப்பதென்பதை முழுமையுடன் நெறியாளரிடம் வெகு இயல்பாகவே தொற்றவைத்து விடுகிறாரென்கிறார். எத்தகைய ஆர்ப்பரிப்போ, ஆர்ப்பாட்டமோவின்றி உண்மையை நெருங்கி விடும் அவரது படைப்பியக்க அணுகு முறை ஈடினையற்றது எனக்கூறி பிரமிப்படைகிறார் சாபனா அஸ்மி.

மராத்திய, இந்திய நாடகப்பரப்பில் நீண்டகாலம் ஆதிக்கம் செல்வாக்குடன் சர்ச்சைகளும் வாய்க்கப்பெற்ற ஒரு ஆளுமையாக ரென்டுல்கார் திகழ்ந்தார். மூன்று தலை முறையினர் அவரது படைப்புகளை மராத்தி உட்பட பல மொழிகளிலும் மேடையேற்றியுள்ளனர். ஆங்கிலமொழி யிலும் சில படைப்புகள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் மேடையேற்றம் கண்டுள்ளன. 1990களில் பம்பாயில் ஆற்றல் வாய்ந்த பத்து இனம் நெறியாளர்கள் தக்தமது தெரிவுக்குரிய அவரது படைப்புகளை மேடையேற்றி ரென்டுல்கார் நாடக விழாவொன்றினைக் கொண்டாடி னாடகர்கள். அமோல் பலிக்கார், சண்டிகியா கோகாலே ஆகியோர் அதைப்போன்று 2005 இல் புனேயில் ஒருவாரா காலம் நடத்தினார்கள். 2004 இல் நியூயோர்க்கில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு மாதகால ரென்டுல்கார் நாடக விழாவுக்கு போதிய வரவேற்புக் கிடைத்தது. சாகரம் பைண்டருக்கு முகவரையாகும் வகையில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட *The Fifth woman* என்ற நாடகம் அங்கு முதல் தடவையாக மேடையேற்றப்பட்டது. மாரியா மைலீவின் நெறியாளுகையில் சாகரம் பைண்டர் மேடையேற்றம் கண்டது. அந்லாந்திக் எல்லைகளையும் கடந்த ரிதியில் முற்றிலும் புதிய பார்வையாளர்களிடமுக்கூட புரிதலையும் ஈர்ப்பினையும் ரென்டுல்காரால் ஏற்படுத்தமுடியும் என்பதை அது நிருபணமாக்கியது. அதுகுறித்து “படைப்பின் அசாத்திய தன்மை காரணமாக பார்வையாளர்கள் கட்டுண்டு போயிருந்தனரென” பிரபல விமர்சகரொருவர் எழுதியிருந்தார்.

வாழ்வியலின் சகல கூறுகளையும் எழுத்தில் கொண்டுவந்து எம்மைப் பரவசத்திலாழுத்திய ரெண்டுல்கார் இறுதியில் மரணத்திற்காகவும் காத்திருந்தார். நன்பரொரு வருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் இதற்கான தமது ஆவலையும் அவர் வெளியிட்டிருந்தார். ஆனால் அது கைகூட முடியாத நிலையிலேயே அவர் மரணிக்க நேர்ந்தது. நோய்முற்றி மாதக் கணக்கில் அவருடைய காலம் பெருமளவில் ஆஸ்பத் திரியிலேயே கழிந்தது. இறுதியில் நினைவிழுந்த நிலையிலேயே அவருடைய உயிர் பிரியநேர்ந்தது. “கடந்த காலத் தின் சமை கண்த பாரமாக என்னை அழுத்தினாலும் கூட நிகழ்காலத்தில் காலான்றி நிற்கவே பிரியப்படுகிறேன்” என்று அவர் இறுதியாகக் கூறியிருந்தார். ஒவ்வொரு தடவையும் அவரை நாம் வாசிக்கும்போது நெருக்கமாக, மிக நெருக்கமாக அவர் எம்முடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்றதொரு உணர்வே எமக்கு ஏற்படுகின்றது. ■

நன்றி : புரங்கலன்

தியல்விருது - 2010

2010 ஆம் ஆண்டுக்கான வாழ்நாள் தமிழ்லிங்கமிய சாதனை விருதான் ‘தியல்விருது’ ஈழத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்லிங்கமியத்தின் முக்கிய முன்னோடிப் படையாளியான எஸ்.பொ. என் அழைக்கப்படும் எஸ்.பொன்னுக்குறைக்கு வழங்கப்படுவதை, எஸ்.பொ. யாழ்ப்பாணத்தைப் பிரபுபியமாகக்கொண்டவர். தனது திளவைது முதல் எழுத்துக்குறைக்குள் கால்பதித்து இன்றுவரை திடையறாது தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகின்ற வா. திதுவரை சிறுக்கைகள், நாவல்கள், குடும்பங்கள், மொழிபெயர்ப்பக் களை 25 திருக்கும் மேற்பட்ட நால்களை இவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

தாயகம்
கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான
காலாண்மீதம்)

ஜனவரி - மார்ச் 2011

இதழ் 80

வெளியீடு:

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

தொடர்புகளுக்கு:

ஆசிரியர்

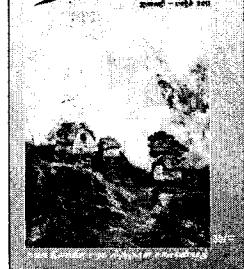
‘தாயகம்’

ஆடியாதம் வீதி,

கொக்குவில்.

வாழு

தியல்விருது

தியல்விருதினை கண்டாவிலை இயங்கும் ‘தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம்’ என்ற அமைப்பு 2001 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆண்டுதோறும் வழங்கி வருகின்றது. கேட்யமும் 1500 பொலர் மதிப்புங்களைடு தீவிருது, தமிழ் இலக்கியத்துறைக்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவமிக்க விருதாக அண்மைக்காலத்தில் கவனிப்பைப் பெற்றுவருகின்றது. இதுவரை 11 இலக்கிய ஆளுமைகளுக்கு தியல்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் கே.கணேஷ், பத்மநாபா ஜயர், தாசீகியல், எஸ்.பொ. ஆகிய நால்வர் தியல்வைக்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜன் மாதத்தில் தியல்விருது வழங்கும் நிகழ்வு கண்டாவிலை இப்படிப்பட்டுள்ளது.

**IMPORTERS + DEALERS IN ALL KINDS OF DYESTUFFS
+ INDUSTRIAL CHEMICALS,
FOODSTUFFS + SOLVENTS + AYURVEDIC DRUGS**

**DAVI TRADING
COMPANY**

*No. 125, Bankshall Street,
Colombo - 11, Sri Lanka.*

Sales : 2320314, 2335125 Hotlines : 5736736 Office : 2335124

Fax : 0094-11-2432444 Email: devi@slt.lk / devi@devi.wow.lk

Website : www.devitrading.com

சோமக்ந்தரம் மாஸ்ராஇன்ற -

இனைய பொடியன் பெரிய கள்ளன என்றில்லை. கள்ளனென்டால் கறுப்போ வெள்ளள துணியால முகத்தை முடிக்கட்டிக் கொண்டு வான் அல்லது துவக்கு கொண்டுவந்து களவுக்க வேணும். களவுக்கேக்க ஓராளை போட்டுத்தள்ள வேணும். அல்லது இரண்டு பேரின்ற காதையோ கையையோ அறுத்தெறிய வேணும். இல்லையென்டால் கள்ளனுக்கு மரியாதையில்லை.

இவன் பெரிய கள்ளன் இல்லையென்டுமில்லை. முந்தி சின்னப் பொடியனாக இருக்கேக்க கைச் செலவுக்கு என்ன செய்வான்? மாஸ்ரர் சேட்டைக்கழற்றிப்போட்டிட்டு ஈசிசேரில வயித்தைத் தடவிக் குடுத்துக்கொண்டு படுத்திருப்பார். இவன் பொக்கற்றுக்குள்ள இருபதோ முப்பதோ ரூபாயை எடுத்து கொப்பி உறைக்குள்ள வைச்சு மறைக்கிடுவான். அன்று பார்த்து கன நேரமிருந்து படிப்பான். மாஸ்ரருக்கு கணக்கு வழக்கு தெரியாது. எப்பவாவது அபூர்வமாக காசு குறையிற்றை கண்டுபிடிச்சால் மனிசியோட ஏறி விழுவார்.

அடுத்தநாள் சூட்டாளிய கோட்ட பள்ளிக்கூட கண்ணுக்கு போய் போண்டாவும், பிளேனரீயும் வாங்குவான். அவன் ஏ.எல் சோதினை எடுக்கும் மட்டும் மாஸ்ரரினர் பொக்கற்குள்ள காசு குறைஞ்சு கொண்டுதானி ருந்தது. ஏ.எல் எடுத்தால் பெரிய பொடியன்தானே. கைச் செலவுக்கென்று தாய்க்காரியிட்ட கேட்டு வாங்குவான்.

இவன் ஏ. எல்: சோதினை எடுத்த நேரம் தான் இவன்ற கொப்பிக்குள்ள வித்தியா வல்லெற்றர் வைச்சாள். என்ற இதயத்தை திருடிவிட்டாய். ஒழுங்கு மரியாதையாக அதை திருப்பிக்குடுக்கிற அலுவலைப்பார் என்ற தொனியில் வல்லெற்றர் வந்தது.

இவனிய இந்த இரண்டு கள் வையும் தவிர வேற களவுதுவும் எடுக்கயில்லை. மாஸ்ரருக்கென்று ஊரில் நல்ல இமேஜ் இருந்தது. இவனும் தமக்கைமாரும் நல்லாக் கஸ்டப்பட்டு அதைக் காப்பாத்திக் கொண்டிருந்துகள்.

சிறு க்கை

யோ. கர்ணன்

இன்டைக்கு காலையிலதான் இவன் இந்த முடிவெடுத்தான். அப்பரின்ற இமேஜ் பார்த்து ஒன்றும் செய்யேலாது என்ற முடிவுக்கு வந்திருந்தான். அப்பரே இல்லை. பிறகென்ன இமேஜ் என்று யோசிச்சான்.

என்னயிருந்தாலும் தகப்பன்காரன் இப்படிச் செத்திருக்கக்கூடாது என்றுதான் எல்லாரின்ற அபிப்பிராயமும். அந்தாளுக்கென்ன சாகிற வயசா? அந்தாள் இப்பவும் இளம் பொடியளோட சேர்ந்து வொலிவோல் விளையாடும். போன கிழமை சுதந்திரபுரத்திலயிருந்து இடம்பெயர வேண்டியிருந்தது. இவன்ற குடும்பத்துக்கு இது ஆராவது இடப்பெயர்வு. மல்லாவியில் ஸ்ராட் பண்ணியது அஞ்சலோட்டம்

தில்லை. பேசாமல் இருந்திட்டான். ஒருதரின்ட பேச்சையும் கேக்காமல் மாஸ்ரர் போனார். போனவர் போனவர்தான். திரும்பி வரயில்லை. அடுத்தநாள் விதிய இவன் தேடிப் போனான்.

வீட்டு வாசலில் ஒரே சதைக்துண்டுகள். கை மணிக்கூட்டை வைச்சுத்தான் அடையாளம் பிடிச்சான். மாஸ்ரருக்கு மேல் செல் விழுந்திருக்க வேணும். கூட்டியள்ளி ஒரு கிடங்குக்க போட்டு மூடிப்போட்டு வந்தான். மாத்தளன் ஆஸ்பத்திரிக்குப் பக்கத்தி விழிக்கிற தரப்பாள் ஒன்றில் கோழிச் சுத்தம் கேட்டதை இரண்டு மூன்று தரம் கவனிச்சிருக்கிறான். அந்தரையில் பாதுகாப்பு வலயத்துக்கு கொஞ்ச கோழியள்தான் இருந்தன.

ஓழுங்கான சாப்பாடு தண்ணி யில்லாமல் தாயும் தமக்கைக்காரி யரும் நோஞ்சான்மாதிரி திரியற தைப்பார்க்க பொடியனுக்கு வயிறு எரிஞ்சது. இப்ப இவனுக்கு தலை கீழாக நின்றாலும் இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எப்படியாவது ரையன்னி ஒரு கோழி பிடிக்கிறதுதான் என்று பிளான் பண்ணினான்.

இரண்டு நாள் அந்த இடத்தை சுத்தி சுத்தி வந்தான். சரிப்பட்டு வரயில்லை. மூன்றாவது நாள் இவன் அங்க மின்கெட ஆமிக்காரர் இரண்டொரு செல் அடிச்சினம். எல்லாச்சனமும் விழுந்திட்சுக்கொண்டு ஒடிச்சுதுகள். இவன் பெரிய பொடியன்தானே. தகப்பனோட முகம் குடுத்து கதைக்கிற இரப்பாளுக்குப் பின்னால் போனான். இரண்டு கோழியை கீலைத்துணியில் கட்டி வைச்சிருந்திதுகள். ஒன்றை அறுத்தெடுத்தான். நேரே தன்ற தரப்பாளுக்கு ஒடினான். கோழியை ஒரு காட் போட் பெட்டிக்குள்ள வைச்சுதரப்பாளுக்க வைச்சான்.

கோழியை சமைக்க வெளிக்கிடத்தான் பிரச்சினை தொடங்கிச்சுது. இவன்ற வீட்டில் இப்ப இருக்கிற தென்டால் நாலைஞ்சு சமையல் பாத்திரங்களும், அரைக்கிலோ உப்பும், கொஞ்சத் தேயிலையும் தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. ரி. ஆர். ஒ. காரர்

மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்குது. எல்லாரையும் மாத்தளனில் கொண்டு வந்து விட்டிட்டு மாஸ்ரர் மட்டும் சுதந்திரபுரத்துக்கு திரும்பிப்போனார். மிச்ச சொச்ச சாமானுகள் கொஞ்சம் கிடந்தது. அதுகளை எடுத்து வாறது தான் பிளான். வெளிக்கிடும் போதே மனிசியும், மகள்மாரும் மறிச்சதுகள். இவன் பெரிய பொடியன்தானே. தகப்பனோட முகம் குடுத்து கதைக்கிற

இவன் ஏ. எல் சோதினை எடுத்த நேரம் தான் இவன்ற கொப்பிக்குள்ள வித்தியா வல்லெற்றர் வைச்சாள். என்ற இதயத்தை திருப்பிக்குடுக்கிற அலுவலைப்பார் என்ற தொனியில் வல்லெற்றர் வந்தது.

தீருஷினிடாய். ஒழுங்கு மரியாதையாக அதை தீருப்பிக்குடுக்கிற அலுவலைப்பார் என்ற தொனியில் வல்லெற்றர் வந்தது.

குடுக்கிற கஞ்சியை வைச்சு சமாளிச்சுக் கொண்டிருக்குதுகள்.

முந்தி இவன்ர வீட்டில் ஒவ் வொரு சனிக்கிழமையும் கோழி அடிப்பினம். புதன் கிழமையில் ஆராவது பண்டியோ, உடும்போ கொண்டு வந்து வீட்டு வாசலில் நின்று மாஸ்ரரை கூப்பிட்டு குடுத்திட்டுப் போவினம். அந்த இரண்டு நாளும்தான் இவன்ர தாய் தன்ர கைப்பக்குவமெல்லாம் காட்டுவா. கோழிக்கறி சமைக்கிற சனிக்கிழமையிலதான் இவனை குளத் தில் குளிக்க மாஸ்ரர் விடுவார். அதுவும் மாஸ்ரரினர் கைக்குள்ளதான் நிக்க வேணும். இவன் வளந்ததுக்குப் பிறகு சனி, ஞாயிறு பார்க்கிறதில்லை. எப்பவாவது காயத்திரி குளத்துக்குப் போனால் இவனும் போவான். இவன் ஆள் கொஞ்சம் மெல்லிய ஆள். அவ ஞக்கு முன்னால் சேட்டில்லாமல் நிக்கவும் வெக்கம். சேட்டைக்கழற்றா மலே குளிப்பான். அவனுக்கு மூன்று கடிதம் குடுத்திருந்தான். கன நாளாக ஒன்றுக்கும் ரிப்ளை வரயில்லை. பிறகு, ஒரு தீபாவளி காட் அனுப்பியிருந்தான்.

அந்த ரைமில் பிள்ளையார் கோவில் திருவிழா நடந்தது. இவன் தன்ர கூட்டாளியளோட் போனான். கண்ணன்னை கூப்பிட்டார். அவர் இவனை விட ஆறேழு வயசு மூத்தவர். கன்டாவில் இருந்து வந்த நிற்கிறார். இவன் காயத்திரையை வென்று ராணோ என்று கேட்டார். இவன் சிரிச்சான். அவரும் சிரிச்சுப்போட்டு சொன்னார். “சரி.. சரி.. அதுகள் இஞ்ச நிக்கமட்டும் செய்யிறதைச் செய்யுங்கோ. பிறகு கலியாணமென்டு வரேக்க எங்களிட்டத்தானே வீட்டுக் காரர் வருங்கள்.” அவள் இப்ப கன்டா வில் இருக்கிறான். இவன் இஞ்ச ரி.ஆர்.ஒ. காரர் குடுக்கிற கஞ்சிக்கு அடிபடுறான்.

ஒரு கோழியை உரிச்சு உப்புப் போட்டு அவிச்சு, கஞ்சியோட் சாப்பி டுற கொம்பினேசன் இவனுக்குப் பிடிக்கயில்லை. ஒரு நேர சமையலுக்கு எங்கயாவது கொஞ்ச அரிசி எடுக்க ஒடித்திரிஞ்சான். சித்தப்பாக்காரனிடத் தேட்டான். இல்லை, மாமனிடத் தேட்டான். இல்லை, கடையில்

அந்த ரைமில் பிள்ளையார் கோவில் திருவிழா நடந்தது. இவன் தன்ர கூட்டாளியளோட் போனான். கண்ணன்னையை கூப்பிட்டார். அவர் இவனை விட ஆறேழு வயசு மூத்தவர். கன்டாவில் இருந்து வந்த நிற்கிறார். இவன் காயத்திரையை வென்று ராணோ என்று கேட்டார்.

யும் இல்லை, இவனின்ர பக்கத்துத் தரப்பாள்காரர் எங்கயோ ஒரு பவுண் சங்கிலி குடுத்து ஒரு கிலோ அரிசி வாங்கி வைச்சிருந்ததுகள்.

இவன் ஒரு நாள் மாமன்கார னிட்டுப் போகேக்கதான் கவனிச்சான். ரோட்டுக்கரையில் பெரிய உமிக்குவிய லொற்று இருக்குது. நிறையச்சனம் அதிலயிருந்து அரிசி பொறுக்கிக் கொண்டிருக்குதுகள். இவன் மாமனிட்டுப் போகயில்லை. அரிசி பொறுக்கினான். பாதி, பாதியில் பாதி என்ற கணக்கில் கால்ச்சட்டை பொக்கற் ஒன்றுக்குள்ள கொண்டு போனான்.

வெக்கத்தையோ, கெளரவத் தையோ பாக்கிறதில் ஒன்றுமில்லை. தாங்களும் வாறும் என தமக்கைக்காரி யனும் அடுத்தநாள் வெளிக்கிட்டுது கள். செல்லடி ரவுண்சடியில் இருந்து காப்பாத்திக்கொண்டு வாற பொறுப்பை இவனிட்டதான் தாய்க்காரி ஒப்படைச்சிருந்தது.

மூன்று பேரும் குடும்பக் கதையல் கதைச்சுக் கொண்டு அரிசி பொறுக்கிச்சுதுகள். அந்த ரணகளத்துக்குள்ள யும் ஆரோ ஒரு பொடியன் தமைக்கைக்கு சிட்ட வந்து உரஞ்சி உரஞ்சி அரிசி பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தான். இவனுக்கு பத்திக் கொண்டு வந்தது. அர்ச்சன் மாதிரி ஒரு அடி குடுப்போ என்று யோசிச்சான். விலைங்கம் வரப் போறது தமக்கைக்கு விளங்கி விட்டது. இவன்ர கையைப் பிடிச்சு அவசரப்படாதை என்பது மாதிரியான ஒரு மெசேஜ் செண்ட பண்ணினாள். பிறகு, உரஞ்சினவனைப்பார்த்துச் சொன்னாள் “பக்கத்திலதான் காவல்

துறையிருக்குது. சொன்னென்டால் பிடிச்சு சண்டைக்கு விடுவினை. வீணாச் சாகதை.” அவன் அதுக்குப்பிறகு அரிசி பொறுக்கின்றை இவன் காணயில்லை. அன்று முழு நாளும் பொறுக்கி இவன்ர கால்ச்சட்டைப் பொக்கற் மூன்று தரம் நிறையக் கூடியளவு அரிசி வந்தது.

அடுத்த நாளும் போச்சதுகள். இன்றுடன் அரிசி பொறுக்கி முடிய வேணும் என்று ஏற்கெனவே பிளான் பண்ணியிருந்ததுகள். வலு மும்முர மாக அரிசி பொறுக்கிச்சதுகள். அன்றைக்கு மூன்று தரம் ஆமி செல்லடிச் சான். நாலு தரம் கிபீர் வந்தது. எல்லாத்துக்கும் பக்கத்திலயிருக்கிற கண்டல் பத்தைக்குள்ள ஒடி ஒளிச்சு, ஒளிச்சு இவன்ர கால்ச்சட்டை பொக்கற் இரண்டரை தரம் நிறையிற அளவு பொறுக்கிச்சதுகள். இன்னம் கொஞ்ச நேரம் பொறுக்கியிருக்கலாம். சந்திப் பக்கம் இரண்டொரு செல் விழுந்தது. இருக்கிறதை வைச்சுச் சமாளிப்பம் என்று தமக்கைமாரை கூட்டிக் கொண்டு வெளிக்கிட்டான்.

இதுகள் மூன்றும் தரப்பாஞ்கக் கூடிடத்தான் தாய்க்காரர் கந்தசட்டிக்கவசம் சொல்லுற்றை நிப் பாட்டிச்சது. இவனுக்கு உதிலேயெல் லாம் நம்பிக்கை விட்டுப்போச்சது. துவக்குத்தான் சரியெண்டது இவன்ர நிலைப்பாடு.

தமக்கைக்காரியள் குளிக்க வேணுமென்றுதுகள். இஞ்சு குளிக்கவும் ஒழுங்கான இடமில்லை. எல்லாச் சனமும் சின்ன இடத்தில் கூடிக் கும் மாளமடிக்க வேண்டியதுதான். இவன்ர தமக்கைக்காரியனுக்கு இது சரிவராது. கண்ணகிக்குப்பிறகு பெயர் சொல்லத் தக்கது கெள்ளால் இதுகள்தான் என்றது மாதிரித்தானிருந்ததுகள். கொஞ்சத்தூரம் தள்ளியிருந்த வெட்டையில் ஒரு பத்தையிருந்தது. தமக்கைமார் இரண்டு பேரும் அதுக்குள்ள போய் நிக்குங்கள். இவன் ஆளுக்கு நாலைஞ்ச வாளித்தண்ணையளிக்க குடுப்பான். அதில் குளிச்சு, உடுப்புத்தோச்சு கரையேறுங்கள். அந்த நேரம் தண்ணிக்கும் தட்டுப்பாடு. அப்ப நேடியோவிலயும் 40 லீற்றர் தண்ணைபோது மெண்டும், எப்பிடி அதில் குளிக்கிறதென்டும் ஒவ்வொரு கலைகும் 0 ஸ்பிரல் - ஜென் - 2011 31

நானும் சொல்லுவினம். முதலில் ஒரு மெலலிய ஆடை அணிய வேணுமென்டும், ஒரு சிறு பாத்திரத்தால் அள்ளி மெது மெதுவாக தலையில் விட வேணு மென்றும், பிறகு ஊத்தை உரஞ்சி, சவர்க்காரம் போட்டு, இன்னும் கொஞ்சத் தண்ணி விட்டு என்ற கணக்கில் புறோக்கிறாம் நடக்கும். அதைக் கேட்க இவனுக்கென்றால் சினிமாவில் குளிக்கிற கவர்ச்சி நடிகையன்தான் நினைவுக்கு வருவினம்.

குளிச்சிட்டு வர, தாய்க்காரி ஒரு அரிக்கன் சட்டியில் அரிசி கழுவிக் கொண்டிருக்குது. இவன் நேடி யோ வைப் போட்டான். காலையில் ஒவி பரப்பான 40 விற்றர் கதை மீன் ஒலிபரப்பாகுது. நேடி யோவை நிப் பாட்டு என தமக்கை சத்தம் போட்டான். தமக்கைமாருக்கு இந்த புறோ கிறாம் கொஞ்சமும் பிடிக்காது. இவன் நேடி யோவை நிப்பாட்டின் இருபத் தொன்பதாவது செக்கன் ‘ஸ்..ஸ்..’ என ஒரு மார்க்கமான சத்தத்துடன் செல் விழுத்தொடங்கியது.

“எல்லாம் பங்கருக்குள்ள ஒடு...” என்று கத்திக்கொண்டு பங்கருக்குள் பாய்ந்தான். அதுக்குள்ள தமக்கை மாரும், பக்கத்து வீட்டுப் பெட்டையும் இருக்குதுகள். தாய் இல்லை. கத்திக் கூப்பிட்டான். ஒரு சத்தமும் இல்லை. வெளியால் வந்து பார்க்கலாமென் றால், செல் விடாமல் விழுந்து கொண் டிருக்குது. கொஞ்ச நேரம் இருக்க செல் விழுகிற ரைமிங்கை பிடிச்சான். ஒரு செல் விழுந்து வெடிச்ச கையோட பங்கருக்குள்ளால் எட்டிப்பார்த்தான். ஒன்றும் தெரியயில்லை. ஒரே புகை மண்டலம். ‘தக்’ கென தலையை உள்

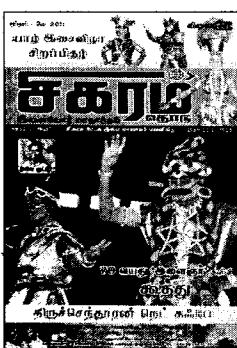
ஞக்கு எடுக்க அடுத்த செல் விழுந்தது.

பக்கத்து வீட்டுப் பெட்டை சொல்லிச்சுது. “உது எயிற்றி பைப் செல். அதுதான் சத்தமில்லாமல் வருது” என்று. கன சனத்துக்கு எல்லாம் தெரி யும். சத்தத்தை வைச்சுச் சொல்லுங்கள். இது ஆட்டி, இது அஞ்சிஞ்சி, இது கணோன் என.

ஒரு அஞ்சுநிமிச ரணகளத்துக்குப்பறிற்கு செல்லடி நிக்குது. இவன் வெளியால் ஓடி வந்தான். ஓரே புகை மணமும், கரி மருந்து மணமும். கையை விசிக்கி புகையை விலத்திக் கொண்டு ஓடி வந்தான். தரப்பாலுக்கு முன்னால் யிருந்து அரிசி கழுவினது மாதிரியே அரிசிச் சட்டிக்கு மேல மனிசி விழுந்து கிடக்குது. ‘அம்மா’ என்று கத்திக் கொண்டு தலையைத் தூக்கினான். அரிசி சட்டி நிறைய ரக்தமிருந்தது.

தாயின்ர நெஞ்சில ஒரு செல்
பீஸ் ஏறியிருக்குது. மனிசி கண்ணென்
மூடாமலே செத்திருக்குது. இவனுக்கு
என்ன செய்யிறதென்டெ தெரியேல்ல.
பக்கத்திலவிருக்கிற மரத்தோட நாலு
தரம் தலையை மோதிப்பார்த்தான்.
பெரிய தடியெடுத்து நிலத்தில அடிச்
சான். மண்ணில புரண்டு கத்திப்பார்த்
தான். ஒன்றுக்கும் சரிவரேல்ல. தாய்
செத்த எபக்ட் அப்படியே இருக்குது.
அத்த தமக்கை அழியில்லை.
மூன்று தரம் மயங்கி விழுந்தாள்.
மாமன்காரன் வந்து அறுந்து கிடந்த
தரப்பாளை இழுத்துக் கட்டினார்.
பெட்டையளின்ர தலையைத் தடவிலி
விட்டார்.

பக்கத்திலையிருக்கிற ஓர் ஆள் வந்து சொன்னார். “பொம்மை தன

ಕೆತ್ತಾರ್ ಕೊಡು

(இளையோர் மாதாந்தம்)

ඝපාල - මො 2011

சிகரம் 02 அடி 0

தொடர்புகளுக்கு:

சிகரம் ஊடக இல்லம்

இல. 221, பெ

கந்தர்மடம்,

四

కులాంకీపం

(ନୂତନ କବିତା ପଠି)

கை. மாதி. பங்களி - 2011

மலர் 18 இகம் 35

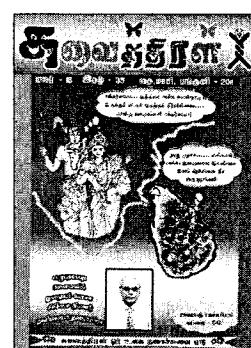
கொடர்ப்புகளுக்கு;

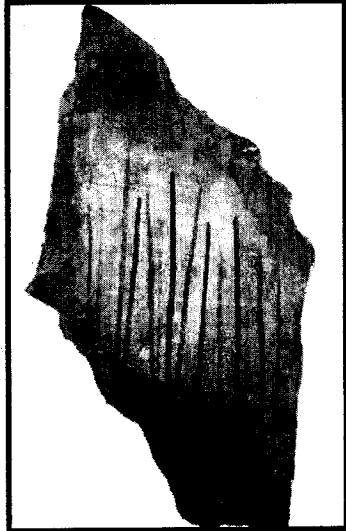
ஷாகிரியர்

‘ക്ഷമൈക്കുന്നിരാൻ’

இல. 15, வெயிலி வீக்கி,

ମଟଟକ୍ଷଣପ୍ତ୍ର

2004 ஆம் ஆண்டு நான் யாழ்ப்பாணத் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் ஆசிரிய கல்வியியலாளராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட காலம். அநேகமாக எனது முதல் விரிவுரையில் மனப்பதிவுவாதம், வெளிப்பாட்டுவாதம் எனும் கலைக் கொள்கைகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது பின் மனப்பதிவுவாதம் பற்றிப் பேசிய பயிற்சி ஆசிரியர் ஒருவர் எழுந்து நின்றார். இவ்வாறு எனக்கு அறிமுகமானவர் சுசிமன் நிர்மலவாசன். இருவருட கால கற்பித்தல் பயிற்சி தொடர்பில் எனது மாணவராக இருந்த அவரை ஓயாத தேடலுக்குள் உழன்று கொண்டிருக்கும் மனிதராக இனங்கண்டிருந்தேன். ‘கருவாடு’ காண்பியக் கலைக்காட்சியானது அவரை ஒரு வளர்ச்சி பெற்ற ஓவியராக வெளிப்படுத்துகின்றது.

இலக்கை ஓவியக் கலை வரலாற்றில் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஓவியம் பற்றிய புதிய போக்குகள் கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு ‘43 ஆவது’ குழுவின் ஊடாக எழுந்தன. அதற்குப் பூர்ம்பாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் மையம் கொண்ட ‘வின்சர் கிளாப்’ எனும் ஓவியக் குழு, ஓவியர் மாற்குவின் விடுமுறைக்கால ஓவியர் கழகம் ஆசியன ஈழத்தமிழர் மத்தியில் ஓவியக்கலை பற்றிய பிரக்ஞை உருவாக அத்திவாரம் இட்டன. இதன் மற்றுமொரு வளர்ச்சிப் படிநிலையாக 1990களில் மட்டக்களனப்புப் பிரதேசத்தில் கருக் கொண்ட ஓவியச் சூழலின் ஊடாக உருவாக்கம் பெற்ற நிர்மலவாசனும் அவரது ஓவியக் காட்சிகளும் அமைகின்றன.

2006 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் போர் உக்கிரம் பெற்ற காலகட்டங்களில் மட்டக்களனப்பில் ‘வாழ்க்கை வெளி’, ‘புழுதி’, ‘வர்ணங்களுடன் வாழ்தல்’ ஆகிய தலைப்புக்களில் சூழலாகவும் தனியாகவும் ஓவியக்காட்சிகள் நிர்மலவாசனின் ஒழுங்கமைப்பில் ‘மூன்றாவது கண்’ உள்ளூர் அறிவு, திறன் செய்றபாட்டுக் குழுவினரால் நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. இத்தொடாரில் மற்றுமொரு ஓவியக் காட்சி கடந்த ஆண்டு (2010) செப்ரெம்பர் 17, 18, 19 ஆகிய திகதிகளில் மட்டக்களனப்பு புனித சான்ஸ் மண்டபத்தில் ‘மூன்றாவது கண்’ அரங்கச் செயற்பாட்டுக் குழுவினரால் ‘கருவாடு’ என்னும் தலைப்பில் நடத்தப்பட்டது. கொடுரமான போரின் பின்னணியில் எழுந்த சமூக, பொருளாதார

சூழல்களை உள்வாங்கிய ‘கருவாடு’ காண்பியக் கலைக் காட்சியைப்பார்த்துச் சுவைப்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அரசியல், சமூக, பொருளாதார தளங்களில் எனது அனுபவங்கள் சிந்தனைகளுடாக இக் காண்பியக் கலைக் காட்சி அர்த்தம் பொதிந்த கலைப் பெறுமதியுடன் இரசனைக்குரியதாய் அமைந்திருந்தது.

ஓவியம் என்பது உணர்வு பூர்வமாக கலை வெளிப்படுத்தல்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மௌனமான, வலிதான் கலை ஊடகமாகும். பார்க்கும்தோறும் புதிய புதிய செய்திகளைப் பார்வையாளனுக்கு வழங்கி புரிதலை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. இவ்வகையில் மனிதனின் அக்துடைன் இணைந்து நின்று பன்னெடுங்காலம் வாழ்கின்றது. எனவே சமூக வரலாற்றுப் பதிவுகளை அடுத்த கலைமுறைக்கு கடத்தப் பொருத்தமான கலை மொழியாகவும் இனங்காணப்பட்டுள்ளது. ‘கருவாடு’ பொருத்தமிகு நேரத்தில் பொருத்தமான செய்தியை சமூகத்திற்கு வழங்கி நின்றமையானது அதன் சிறப்பிற்கு பகைப்படுவமாக உள்ளது.

30 வருட போரின் முடிவில் அரசியல், சமூக, பொருளாதார அழுத்தங்களால் ஓட்டி உலர்ந்து கருவாடாகிப் போன தமிழ்ச்சமூகத்தின் வாழ்நிலைகள் ஓவியங்களின் பேச பொருளாய்க் காணப்பட்டன. காலனித்துவ, நவகாலனித்துவ எண்ணக்கருக்களிற்கு அப்பால் கோளமயமாதல் எனும் வலைக்குள் உலகம் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் வாழும் நமக்கு அழகான வெள்ளைக் கையுறைகள் எம்மை விழுங்கக் காத்திருக்கும் வல்லரசுகளின் பேராதிக்கம் பற்றிய சிந்தனையைக் கிளருவதாயுள்ளது.

கருவாடுகளின் மேல் நடத்தல் எனும் தாபனக் கலைக்காட்சியானது பல்வேறு சமூக நெருக்கடிக்குள் அகப்பட்டு தம் முகமிழந்து உயிரை மட்டுமே காவிக்கிடக்கும் கருவாடான மக்களின் அவலங்களையும், அதன் மேல் ஆரோக்கியமாகக் கால் பதித்து நடக்கும் அவதியையும் எமது ஆரோக்கியமிழந்து போன சிந்தனைகளின்பால் அசுசை உணர்வுகளையும்

கடுவாடு

காண்பியக் கலைக் காலசி

ஸ்ரீ அனுபவர் பக்ரத்

பப்சி மரியதாசன்

ஏற்படுத்தும் களமாகக் காட்சி கொண்டது.

கட்டுலத்தை நான்கு சட்டங்களுக்குள் மட்டுப் படுத்தாது விரிந்து பரந்து செல்லக்கூடியதாக படைப் பாக்கம் செய்யப்பட்ட எல்லைகளாற்ற ஓவியங்கள் வெள்ளைநிறப் பின்னணியில் மிகவும் ஆழமான, அழுத்த மான உணர்வைகளை சுவைஞிடத்தில் ஏற்படுத்திச் செல்வதை அவதானிக்க முடிந்தது. இவ்வகையில்

கருவாட்டுப்பனை, சொர்க்கத்தில் இரவு, நாகாஸ்திரம், கருவாடுகளுடன் யுத்தம், அகராதித்தெரு, வெள்ளைக் காகம், பட்டாம் பூச்சியாகுதல் போன்ற ஓவியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும் தன்னிலை சார்ந்து என்னைத் தேடுதல், மரங்கொத்தி, வயிறுகளின் வரிசை, நேற்றையத் தேடுதல் எனப் பல ஓவியங்கள் காட்சிப் பொருளாய் எம் உணர்வைகளைத் தொட்டு நின்றன.

எ9 பாதை திறக்கப்பட்ட தொடக்க நாட்களில் பளைப் பிரதேசத்தைக் கடக்கும்போது நீல வானப் பின்னணியில் கரிய பனைகள் தமது கரங்களை இழுந்து மொட்டையாக வானத்தை நோக்கி குத்திட்டு நிற்கும் காட்சி ‘கருவாட்டுப் பனை’யாக என்முன் விரிகின்றது. யாழ் குடாநாட்டின் வளிமையினதும், மனத்தின்மையினதும் குறியீடாகக் கருதப்படும் பனைகள் கருவாடாகிப் போன கதை நெஞ்சை நெருடுகின்றது.

எ9 வீதியூடாகப் பயணித்த ஓர் இரவில் பேருந்தின் யன்னல் வழியே வன்னி மண்ணினைப் பார்த்தபடிகடக்க நேர்கையில் நான் உணர்ந்த காட்சி, மரணித்து மறைந்து போன எம்மவர்கள் கருவாடாகிப் புதைந்துபோன வன்னி மண்ணின் மேல், அடர்ந்த காடுகளின் மேற்பரப்பைக் காட்டி நிற்கும் நெடிதுயர்ந்த மரங்களின்மேல், இடியுண்டுபோன ஒலைக் குடிசைகளின் கூரைகளின் மேல், மருச்சன் நிலவொளி பற்றிப்படற மௌனமாகிப்போன நிலப்பரப்பும் அது தன்னுள் புதைத்துக் கொண்ட சோகமும் வலிதாகப் புலப்பட்டதை ‘சொர்க்கத்தில் இரவு’ படம் பிடித்துக் காட்டிற்று. ஒரு காலத்தில் சொர்க்கமாயிருந்த எனது ஊரில் நான் வாழ்ந்த இரவுகள் இன்றும் மனதினுள் சொர்க்கமாய் இருக்கிறது.

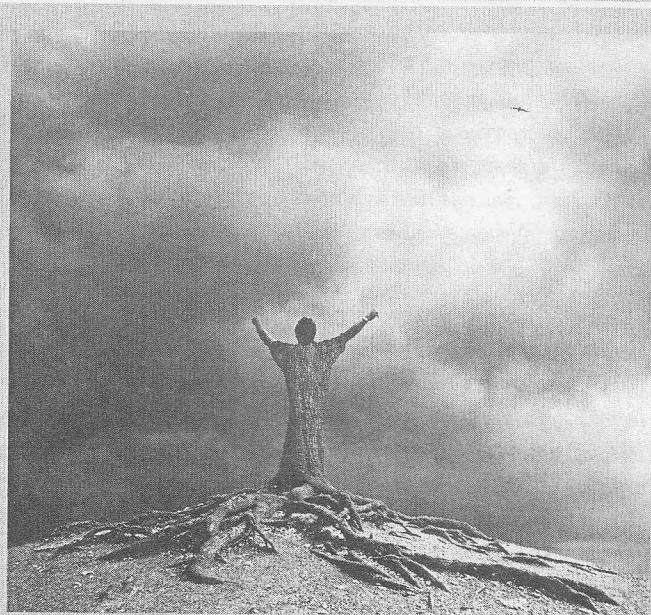
போர்க்களத்தில் எமது சமூகத்தின் மீது துணிக்கப்பட்ட பாலியல் வன்முறைகள் பற்றிய பதிவுகளை பேசுபொருளாய்க் கொண்டு ‘நாகாஸ்திரம்’ எனும் ஓவியமும், இறந்து புதையுண்ட போன மக்களை நினைவு கூரமுடியாத சூழலில் வாழும் எமது பரிதாப

நிலையைப் பேசுவதாக ‘கருவாடுகளுடன் யுத்தம்’ எனும் ஓவியப்படைப்பும் காட்சி தந்தது. சடலமாகிப் போன கருவாடுகள் சக்தியற்றவை எனினும் அவற்றைக்கூட புதைத்தல் அடையாளமிடல் ஆபத்தானது எனக் கருதுவோர் அவற்றுடன் தமது அகோர யுத்தத்தைத் தொடரத் தயாராகவே உள்ளனர்.

சுயதேடல் என்பது துன்பமானதும், சுகமானதுமான இரு முரண்நிலைகளுக்குள் சிக்கிக் கொள்ளும் செயல்நிலையாகும். எனது அகத்துள் நுழைந்து அடையாளம் காணுதல், எனது அருவருப்பான பக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் கடினமானது எனினும் அதற்கப்பால் பெறும் தெளிவும் ஞானமும் மனதினைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தவல்லது. தன் கண்ணைத் தானே பிடுங்கி ஆயிரம் கண்கள் கொண்ட தேடலின் இறுதியில் பெறும் அமைதியின் ஓளியில் ‘என்னைத் தேடுதல்’ ஒளிர்கின்றது.

ஓவியத்தில் ஊடகத்தைக் கையாளுதல் என்பது அதன் வெளிப்பாட்டுக் கண்மைக்கும் நுகர்வோனின் புரிதலுக்கும் இடையில் ஊடாட்டத்தை ஏற்படுத்தும் முக்கிய நுட்பத் திறனாகவும் ஓவியக் கலைஞரின் வெற்றிக்குத் துணைசெய்யும் கருவியாகவும் அமைகிறது. தைவலர்னாம், கனவஸ் போன்றவற்றிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்ட ஓவியன், ஓவியத்தின் பேசுபொருளை அழுத்திச் சொல்லவும், நகர்த்திச் செல்லவும் வாகான ஊடகத்தைக் கையாளுதல் அதற்குப் பொருத்தமான தளத்தைத் தெரிவு செய்தல் போன்ற நுட்பங்கள் ஓவியம் வெளிப்படுத்தும் செய்தியை வலிதாக்கும். நிர்மலவாசனால் கையாளப்பட்டிருக்கும் ஊடக்கையாள்கை ஓவியங்களின் படைப்புரவாக்கத்தில் வெற்றிகரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. கடதாசி, தேயிலைச்சாயம், வெள்ளை, இளமஞ்சள், நிறக்கலவைகள், ஒட்டுதல், உருமறைத்தல் போன்ற நுட்பங்கள் போர்க்கால ஓவியங்களின் உடனான ஊடாட்டத்தை மன உணர்வுகளுடன் இலகுவாக்க தொடர்புபடுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இருஞம், ஒளியும் மிகவே மறைத்துவரப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள நுட்பங்கள் தளப்பரப்பின் உருவாக்கம், எல்லைகளாற்ற ஓரங்கள் காட்சியின் உணர் வலைகளை ஏற்படுத்தும் வலிய கருவிகளாக இயங்குகின்றன. சுவைஞன் அதி உச்சமட்டத்தில் தன் முன்னாலான காட்சிப் புலத்துடன் இணைந்து பயணிக்குத் தொண்டப்படுகின்றான். ‘கருவாடு’ காண்பியக் காட்சியின் வெற்றியும் இதுவே. நிர்மலவாசன் சமூகத்தமிழர் ஓவிய வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாதவராகத் தடம் பதிக்கிறார். ■

புற்று

இருள் முடியிருந்த என் பேற்ற காலங்களில்
என் புலனாகாலம் தந்த பெரும் பல உந்துதலில்
மெல்ல மெல்ல எங்கும் வியாபித்தாய்
மச்சக்களை ஓட்ட உறிஞ்சி
எலும்புகளைக் கோதாக்கினாய்
கன்னாாத போவும் சவ்வகளாய்
விழிகளிற் படர்ந்து பார்வையை மங்கலவுத்து
இருளாக்கினாய்
உதவிக்காம் நீடிக் கூடநடந்தாய்
என் பயணங்களின் தீசக்களையும்
நீயே தீர்மானித்தாய்
முன்பே நீயரிந்திருந்த என் தோல்விகளுக்கு
என் பலவரீனங்களே முழுக்காரணமென்றாய்
அனுதாப சுரவிப்பை
இரக்கமென நம்பவைத்தாய்
என் ஆதாரங்கள் விழுந்து சிதறிய
ஒரு துயர நாளில்
துக்கம் பகிரும் கூட்டத்துடன் வந்தமர்ந்தாய்
விசனம் படர்ந்த முகத்தோடு!
துயருற்ற சங்கடத்துடன் கேவும் குரவினை
தொண்டை செருமிச்சரியாக்கி
இரங்கலுரை வழங்கினாய்
நீயுமிழ்ந்த பொய்களில் நலைந்தவிழிகளில்
தீருப்தியுற்றாய்
பிரேத நாற்றத்தையும் மேவிக் காற்றிற்பரவியது
உன்று பொய்களின் தூர்வநடி!

இறுதி ஊர்வலத்தில் குனிந்த தலையடன்
உள்ளாங்கிய தொனியிற் பேசிநடக்கும்
உண்ணோடு கூடவரும்
உன்தான கூட்டம்!

காற்றோடமையும் பாடல்

காற்றின் பெருவவளியில்
சிறகுதைத்து மேலெழும் பறவை
மேலே... மேலே... மேலே...
சுமையிழந்த பறப்பு
மிக மதுவான சிறகசைப்பு...
தன் மறதி...
காற்றோடமையும் பாடல்...
இன்னுமின்னுமாய்.... இன்னுமின்னுமாய்...
மிதத்தலென..... நீந்தலென
காற்றின் ஏடுகளில் எழுதப்படுகிறது.
இருப்பின் அர்த்தம்...
தானும் அற்ற வயம்
விடுதலை வவளி...
.... உள்ளிருந்துமும் ஒரு குரல்...
உறைகிறது எல்லாமும்
கூடு...
குஞ்சுகள்...
நிலம்!

அந்த மோதிரத்துக்கு கெட்ட செய்திகளை மட்டும் ஈர்த்துக் கொண்டுவரும் சக்தி இருக்கிறதோ என்று அவன் ஜயப்பட்டது அன்று உறுதியாகிவிட்டது. அந்த மோதிரத்தை விரலில் மாட்டிய நாளிலிருந்து தினம் ஏதேனுமொரு கெட்ட தகவல் வந்துகொண்டே இருந்தது. அனிந்த முதல்நாள் வந்த தகவல் மிகவும் மோசமானது. அவன் தங்கிப் படித்து வந்த வீட்டு அத்தை கிணற்றில் விழுந்து தவறிப்போயிருந்தாள். அன்றிலிருந்து தினம் வரும் ஏதேனுமொரு தகவலாவது அவனைக் கவலைக்குள்ளாக்கிக் கொண்டே இருந்தது. முதலில் அவன் அந்த மோதிரத்தை இது குறித்துச் சந்தேகப்படவில்லை. அதுவும் சாதுவான பிராணியொன்றின் உறக்கத்தைப் போல அவனது மோதிர விரலில் மென்னமாக அழகு காட்டிக் கொண்டிருந்தது.

அவனுக்கு ஆபரணங்கள்மேல் எவ்விதமான ஈர்ப்பு மில்லை. அவனது தாய், பரம்பரைப் பொக்கிழுமாக வந்த அந்த மோதிரத்தைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்து அவனுக்கு இருபத்து மூன்றாம் வயது பிறந்தபொழுதில் சரியாக நன்றிரு 12 மணிக்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்தவனை எழுப்பி அதனை அவனது வலதுகை மோதிரவிரலில் அணிவித்து,

உஞ்சல்கள் தேவோந்

பின் அவனுக்கு முதலாவதாகப் பிறக்கும் குழந்தைக்கு சரியாக இருபத்து மூன்று வயது பிறக்கும்போது அதனை அணிவித்து விடவேண்டுமென்றும் அதுவரையில் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அதனைக் கழற்றக் கூடாதென்றும் ஆணையிட்டு, நெற்றியில் முத்தமிட்டாள். அவனுக்கு தூக்கக் கலக்கத்தில் எதுவும் புரியவில்லை. அடுத்தநாள் காலையிலும் அம்மா அதனையே சொன்னாள். காரணம் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்ல அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவனது அப்பா அப்படிச் சொல்லித்தான் அதனை அவனது இருபத்து மூன்றாவது வயதில் அவனுக்கு அணிவித்ததாகச் சொன்னாள். அவனும் அம்மோதிரத்தை இதற்கு முன்னால் அவனது விரல்களில் பாத்திருக்கிறான். அவனுக்கென இருந்த ஒரே மோதிரமும் அவன் வசமானதில் கைவிரல்கள் மூளியாகிப்போனது அவனுக்கு.

அது சற்று அகலமானதும் பாரமானதுமான வெள்ளி மோதிரம். நடுவில் ஒரே அளவான சற்றுப் பெரிய இரு கறுப்பு வைரங்களும் ஓரங்களில் எட்டு சிறு சிறு வெள்ளை வைரங்களும் பதிக்கப்பட்டிருந்த அழகிய மோதிரம். வெளிச்சம் படும்போதெல்லாம் பள்ளென மின்னு

மதன் பட்டையான இருபுறங்களிலும் கூட சின்னச் சின்னதாக அலங்காரங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. அதிலிருக்கும் கற்களை விற்றிருந்தால் கூட ஒரு நல்ல வீட்டை விலைக்கு வாங்குமளவிற்குப் பணம் கிடைத்திருக்கக் கூடும். இப்பொழுது வரையில் வாடகை வீட்டிலேயே வசித்துவரும் அம்மாவுக்கும் இந்த எண்ணம் தோன்றியிருக்கும். ஆனால் என்ன கஷ்டம் வந்தபோதிலும் அவன் அதனை விற்கவோ, அடக்கவைக்கவோ ஒருபோதும் துணியவில்லை. அவனது இருபத்து மூன்று வயது வரும்வரையில் விரல்களிலிருந்து அவன் அதனைக் கழற்றக்கூட இல்லை.

அம்மா அவனுக்குச் சரியான பொழுதில் இம் மோதிரத்தை அணிவித்துவிட்டுப் போகவென்றே மூன்று மணித்தியாலம் பஸ்ஸிலும் அரை மணித்தியாலம் நடையுமாகப் பிரயாணம் செய்து அத்தை வீட்டுக்கு வந்திருந்தாள். அவன் வந்த நோக்கம் கிஞ்சித்தேனும் அத்தைக்குத் தெரியாது. அத்தை எப்பொழுதும் அப்படித்தான். அம்மாவைப் போல எதையும் கேள்விகள் கேட்டு, தூண்டித் துருவி ஆராய்பவளில்லை. பார்க்கத்தான் கரடுமுரடாகத் தென்பட்டாளே தவிர மிகவும் அப்பாவியாக இருந்தாள். எதையும் விசாரித்து அறிந்துகொள்ளும் ஆவல்கூட அவனுக்கு இருக்கவில்லை. அம்மாவும் தானாக தான் வந்த விபரத்தைச் சொல்லவில்லை. மறைத்தாள் என்று இல்லை. மதினி கேட்கவில்லை. அதனால் சொல்லவில்லை என்று இருந்தாள்.

சிறு க நூ

எம். ரிவான் வெரிப்

அன்றைய தினம் அம்மா உறங்கவில்லை. வழைமையாக ஒன்பது மணியடிக்கும்போதே உறங்கிவிடும் அத்தைக்கு அருகிலேயே பாய்விரித்து அம்மாவும் படுத்திருந்தா ளௌனினும் சிறிதும் கண்மூடவில்லை. நடந்துவந்த அசதியை, மகனுக்கு மோதிரம் அணிவித்துவிட்டு உறங்கலா மென்று எங்கோதாரத்துக்கு அனுப்பியிருந்தாள். கூரையின் கண்ணாடி ஓட்டுக்குள்ளால் நிலா வெளிச்சம் அறைக்குள் ஒரு பெரிய நட்சத்திர மீணப்போலப் படுத்திருந்தது. பின்கவரில் ஊசலாடும் பழங்காலக் கடிகாரத்தில் நகரும் முட்களை அல்வப்போது வேலியோர் ஒணானைப் போலத்தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தவாறிருந்தாள்.

அத்தைக்கு அவர்களை விட்டால் வேறு யாருமில்லை. அவளது கணவன் குடித்துக் குடித்து கல்லீரல் கெட்டு செத்துப்போயிருந்தான். அதன் பிறகு அவனது பென்ஷன் பணம் அவன் சிலிக்கப் போதுமானதாக இருந்தது. பிள்ளைகளேதுமற்றவர் கணவனின் இறப்புக்குப் பிறகு அவனது அண்ணனுடன் அதாவது அவனின் அப்பாவுடன் அவர்களது ஊருக்குப் போய்விடுவாளென்றே ஊரில் எல்லோரும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவன் அவனது அம்மா, அப்பா எவ்வளவோ அழைத்தும் கூட வரமறுத்துவிட்டாள். அவளைத் தனியே விட்டுப்போக அவர்களுக்கும் இஷ்டமில்லை. கொஞ்சநாளைக்கு அவன் அங்கே தங்கியிருக்கட்டுமெனச் சொல்லி அவனை மட்டும் விட்டுப் போனார்கள். பள்ளிப்படிப்பு முடித்திருந்தவன்

அந்த ஊரிலேயே தங்கி, பிறகு அந்த ஊருக்கு அருகாமை யிலிருந்த ஒரு கல்லூரியில் சேர்ந்துவிட்டான். அப்பா அவ்வப்போது அவர்களது வயலில் விளைந்த நெல்லும் பயறும் ஊருக்குப் போகும் அவனிடம் அத்தைக்கென கொடுத்த னுப்புவார். அத்தையும் வீட்டில் சம்மா இல்லை. அருமையாக பனை ஓலையால் பாயும், கூடையும் பின்னுவாள். அதில் உழைத்த பணத்தில் ஒரு முறை அவனுக்கு புது ஆடை கூட வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறாள்.

மோதிரம் அணிந்த நாளின் பகலில் அவன் ஏதோ பரீட்சை எழுதிக்கொண்டிருந்தபோதுதான் அந்த முதல் செய்தி வந்தது. அவன் எழுதிக் கொண்டிருந்த தாளின் பாதி வரை முடித்திருந்தான். செய்திகொண்டு வந்த காவலாளி மேற்பார்வையாளரை வாசல்வரை அழைத்து மூன்று விரல்களை வாய் மூன்வைத்து முன்னோக்கி லேசாகமடிந்து மிகவும் பவ்யமாகவும் இரகசியமாகவும் விடயத்தை அவரிடம் சொன்னான். மேற்பார்வையாளர் எழுதிக் கொண்டிருந்தவனை ஒருமுறை பார்த்தார். பரீட்சை முடிய இன்னும் முக்கால் மணி நேரம் இருப்பதை அவதானித்து காவலாளியை திருப்பி அனுப்பிவை த்து அமைதியாக இருந்தார். பரீட்சைத் தாளை அவன் ஒப்படைத்து வெளியேற முற்பட்ட போதுதான் அவர் அவனிடம் விடயத்தைச் சொன்னார். ஏதும் புரியாமல் முதலில் மெளனமாயிருந்து கேட்ட வன் பின் கலவரப்பட்டு வீட்டுக்கு ஒடினான். அவனை பஸ் ஸாக்குக் காத்திருக்கவைக்காமல் நல்ல வேளை பக்கத்துவீட்டுச் சின்னசாமியின் சைக்கிள் வந்திருந்தது.

சின்னசாமிக்கு எப்பொழுதுமே சைக்கிளில் ஒரு ஆளை அருகிலமர்த்தி ஒழுங்காக மிதிக்கவராது. பாதையின் எல்லாத் திக்கிலும் சக்கரங்கள் அலைபாயும். எனவே கவலையை மனதுக்குள் புதைத்தபடி அவனே சின்னசாமியை அருகிலமர்த்தி அவசரமாகச் சைக்கிள் மிதித்து அத்தை வீடு போய்ச் சேர்ந்தான். வீடு போய்ச் சேரும்வரை மோதிரமும் வெள்ளிந்ற சைக்கிளின் ஹெண்டில் பாரும் ஊர் பூராவும் பரவியிருந்த மதியவெயில் பட்டு மின்னிக் கொண்டே இருந்தது.

அத்தையைக் குளிப்பாட்டி கூடத்தில் கிடத்தியிருந்தார்கள். நெற்றியில் போடப்பட்டிருந்த வெள்ளைத் துணிக் கட்டில் கருஞ்சிவப்பில் இரத்தம் உறைந்திருந்ததார்களாகபக். அம்மாவும் இன்னும் ஊரின் சில வயதான பெண் களும் அருகிலிருந்து ஒப்பாரி வைத்து அழுதுகொண்-

டிருந்தனர். அம்மா இவனைக் கண்டதும் வெறிபிடித்தவள் போல அவிழ்ந்துகிடந்த கூந்தலோடு ஓடிவந்து அவனைக் கட்டிக் கொண்டு அழுதாள். சவுமும் எரித்து எல்லாம் முடிந்தபிறகுதான் அவனுக்கு மரணத்தின் காரணம் புரிந்தது.

காலையில் அவ்லூரில் தெரிந்தவர்கள் சிலரோடு பேசிவரவென அம்மா வெளியே புறப்பட்ட போது அத்தை தன் வீட்டுக் கிணற்றுக்குள் தவறி விழுந்திருந்த பூணைக்குட்டியொன்றுக்கு கயிறு நீட்டியும், வாளி போட்டும் அதனைக் காப்பாற்ற முயற்சித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறாள். அம்மா எல்லோரையும் சந்தித்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து தேடிப்பார்த்தபோது அத்தை கிணற்றுநீரில் பின்மாக மிதந்திருக்கிறாள். பழங்காலக் கிணற்றின் உட்பற கருங்கல் சுவரில் தலை மோதி இரத்தம் கிணற்றுநீரை நிறம் மாற்றியிருந்திருக்கிறது. வழுக்கி விழுந்திருப்பாளென்பது எல்லோர்தும் ஊகம். பின்தை எடுத்தபின்னர் ஊரார் சிலர் அக்கிணற்றுக்குள் தென்னென்டைகளையும் கற்களையும் குப்பைகளையும் போட்டு பாவனைக்குதவா வண்ணம் ஆக்கிவிட்டிருந்தனர்.

ஊரின் சிறுவர்கள் அவ்லூரின் கிணற்றுடிகளில் கூடி வினையாடும் வாய்ப்பு பெரியவர்களால் தடுக்கப்பட்டது. அத்தை ஆவியாக உருமாறி கிணற்றுடிகளில் அலைக்கூடுமெனவும் சிறுவர்களை கிணற்றுக்குள் இழுத்துக் கொள்வாள் எனவும் அவர்களிடம் கதைகள் சொல்லப்பட்டன. எவ்வளவோ தேடியும் முதலில் விழுந்த பூணைக்குட்டியைத்தான் இறுதிவரை

காணக்கிடைக்கவேயில்லை.

அத்தையும் போன்பின்னால் வீட்டைப் பூட்டிச் சாவியை எடுத்துக்கொண்டு அப்பா, அம்மாவோடு அவனும் சொந்த ஊருக்கே வந்துவிட்டான். அத்தை வீட்டிலிருந்து வந்த முதல் நாள் மதியவேளை, தின்னையிலிருந்து கயிற்றுக் கட்டிலில் அவன் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபோது தான் அப்பா பஸ்ஸிலிருந்து தவற்றிவிழுந்து கால் எலும்பை உடைத்துக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டி ருப்பதாகச் செய்திவந்தது. அப்பாவும் அம்மாவும் பக்கத்து ஊர் வரைக்கும் ஏதோ வேலையொன்றுக்கெனப் போயிருந்தார்கள். அவன் அடுத்த பஸ்ஸில் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒடினான். பார்க்காத வைத்தியரில்லை. பண்ணாத வைத்திய மில்லை. கொஞ்ச நஞ்சமாகச் சேர்த்திருந்த பணத்தையும் கரைத்துக் குடித்த காலின் வலி குறைந்ததே தவிர காயமடைந்த கால் முழுவதுமாகக் குண்மடையவில்லை. இறுதியாக ஒரு நாள் தாங்கி நடக்கவென்று இருக்டைகளைக்

அம்மா அவனுக்குச் சரியான பொழுதில் இம் மோதிரத்தை அணிவித்துவிட்டுப் போகவென்றே மூன்று மணித்தியாலம் பஸ்ஸிலிலும் அரை மணித்தியாலம் நடையாகப் பிரயாணம் செய்து அத்தை வீட்டுக்கு வந்திருந்தாள். அவள் வந்த நோக்கம் கிஞ்சித்தேனும் அத்தைக்குத் தெரியாது. அத்தை எப்பொழுதும் அப்படித்தான். அம்மாவைப் போல எதையும் கேள்விகள் கேட்டு, தூண்டித் துருவி ஆராய்பவளில்லை.

காணக்கிடைக்கவேயில்லை.

கையில் கொடுத்து வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டது ஆஸ்பத்திரி. வீட்டில் ஒரு நேரம் கூடத் தங்காமல் ஓடியாடி அவைந்தவர் தன்னை பஸ்ஸிலிருந்து தள்ளிவிட்டது அம்மாதான் என்று தினந்தோறும் புலம்பியவாறே ஒரு நத்தையைப் போல வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கிப்போனார். விவசாயத்தையும் குடும்பத்தையும் பார்த்துக் கவனிக்கும் பெரும் பொறுப்பு அவன் தலையில் விழுந்தது.

பிறகோர்நாள் அவர்களது வயற்காடு எரிந்து கொண்டிருப்பதாகச் செய்திவந்தபோது அவன் சந்திக்கடையில் கருப்பட்டி கடித்தபடி செஞ்சாயத் தேநீர் பருகிக் கொண்டிருந்தான். அன்று அம்மாவும் வயலைப் பார்த்து வருவதாகப் போயிருந்ததை அவன் அறிவான். கண்ணாடிக் குவளையை மேசையில் வைத்ததும் வைக்காததுமாக அவன் வயலை நோக்கி ஒடத் தொடங்கினான். ஒருத்தில் வைக்கப் பட்டது சாணி மெழுகிய தரையில் விழுந்து உடையாமல் உருண்டது. பாதி வைத்திருந்த பானத்தைத் தரை தாக்க தோடு உறிஞ்சிக்கொள்ளத் தொடங்கியது. இருட்டு வருவதற்குள் எல்லாக்

கதிர்களையும் தின்று

முடித்துவிட வேண்டு

மென்ற பேராசை

யோடு தீ நாக்குகள்

உக்கிரமாகவும் ஒருவித

வன்மத்தோடும் வயல்

முழுவதையும் விழுங்

கிக் கொண்டிருந்ததை

அவன் கண்டான். அம்

மாவுக்கு ஏதுமாகியி

ருக்கவில்லை. நிழலுக்

காக நடப்பட்டிருந்த

பூவரச மரத்தடியில்

முன்குவுடன் வாடிக்

கிடந்தவருக்கு அருகி

இருந்த இருவர் காற்ற

டித்துக் கொண்டிருந்

தனர். இவனைக் கண்டதும் அத்தையின் மரணவீட்டில்

நிகழ்ந்ததைப் போலவே நெஞ்சிலடித்துக்கொண்டு அம்மா

சத்தமிட்டு அழத்தொடங்கினாள். வயல்வேலைக்கென்

வந்திருந்த எல்லோரும் தீயை அணைப்பதிலேயே மும்

முரமாக இருந்தனர். பெரும் உஷ்ணம் கிளப்பி எரியும்

நெருப்புக்கு உதவியாகக் காற்றும் அது இழுத்த இழுப்புக்

கெல்லாம் சென்று கொண்டிருந்தது.

வயற்காடு எரிந்ததில் பெரும் நஷ்டமும் கடனும் அவர்களைச் சூழ்ந்தது. பலத்த யோசனையோடு சில நாட்களை வீட்டில் கழித்தவனிடம் நகரத்துக்கு வேலை தேடிப் போவது நன்றாக இருக்குமென அம்மா சொன்னாள். உழைக்கும் பணத்தை வீண்செலவு செய்யாமல் அவனுக்கு அனுப்பிவைக்கும் படியும், சிட்டுப்பிடித்துக்கு சேமித்து அவள் எப்படியாவது கடன்களையெல்லாம் அடைத்துவிடுவதாக வும் அவனுக்கு இரவு உணவிட்டபோது அவள் சொன்னாள். அவனது முடிவு அவனுக்கு எவ்வித வருத்தத்தையும் தரவில்லை. எப்படியாவது கடன் தொல்லைகளிலிருந்து

மீண்டு அவனது மாமா பெண் கோமதியை மணமுடிக்கும் ஆசை அவன் மனதுக்குள் ஓனிந்திருந்தது. அப்பாதான் முதன்முறையாக அவன் பார்க்க ஒரு குழந்தையைப் போல அழுதார். அம்மாவிடம் தன்னைத் தனியே விட்டுப்போ காதே என்பதுபோல மன்றாட்டமான பார்வையை அவனது விழிகளில் ஒட விட்டார். இறுதியாக அவன் நகரத்துக்கெனப் புறப்பட்ட நாளில் தலைதடவி அவனது நெற்றியில் முத்த மிட்டு ஆசிர்வதித்து அனுப்பி வைத்தார். அம்மா வீட்டுப் பட்டவைரை கூடவந்தாள். அத்தை வீடு அங்கே அநாதை யாகக் கிடக்கிறதெனவும் அதனை அவன் பெயருக்கு எப்படிமாற்றுவதெனவும் நகரத்தில் யாராவது தெரிந்த வக்கீல்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து வரும்படி அவனையும் அவனையும் தவிர்த்து வேறு யாருக்கும் கேட்காவண்ணம் மெதுவான சூரியில் சொன்னாள். அவர்களிருவரையும் அங்கு மேய்ந்து கொண்டிருந்த கோழிகளையும் தவிர வேறு யாரும் அங்கு இருக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வெக்கை நிறைந்த மதியப்பொழுது வெயில் அவனது மோதிரத்தை வழமை போலவே மின்னச் செய்தபடி ஊர் முழுதும் திரிந்தது.

நகரத்துக்கு போய் அவனுடன் கல்லூரியில் ஒன்றாகப் படித்த நண்பனிடம் சொல்லி எப்படி யோ வேலை வாங்கிவிட்டான். அவனது அறையிலேயே தங்கிக் கொண்டான். அதன் பிறகும் மோதிரத்தை உற்றுக் கவனிக்கவோ, அதன் அழகினை ரசிக்கவோ அவனுக்கு நேரமே கொடுக்காதபடி ஏதேனும் தீய நிகழ்வுகள் நடந்துகொண்டே இருந்தன. ஒருநாள் வீட்டில் அவன் ஆசையாக வளர்த்த புறாக்களெல்லாம் கூண்டை விட்டுப் பறந்துபோய்விட்டதாகத் தகவல் வந்தது. தொடர்ச்சியாக தினம் தினம் ஊரிலிருந்து இதுபோல ஏதேனுமொரு தீய செய்தி அவனுக்கு எட்டியபடி இருந்த போதுதான் அவனது நண்பன்; விரல்களில் மின்னிய புது மோதிரம் குறித்து வினவினான். அப்பொழுதுதான் அவனும் அதுபற்றிச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டான். ஒருவேளை எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் தான் அணிந்திருக்கும் மோதிரம்தான் காரணமாக இருக்கக் கூடுமோ என எண்ணத் தொடங்கினான். நடந்த நிகழ்வுகளைக் கோர்வையாக மனதிலே ஒட்டிப்பார்த்தான். ஊருக்குப் போய் ஒருநாள் அம்மாவிடம் இது குறித்து விசாரிக்கவேண்டுமென எண்ணி அப்படியே உறங்கிப்போனான். அன்று இரவுவேலைக்கெனப் போன நண்பன் விபத்தில் இறந்த செய்தி விடியமுன்னர் வந்து சேர்ந்தது.

பிறகோர் நாள் அவர்களது வயற்காடு

எரிந்துகொண்டிருப்பதாகச் செய்திவந்தபோது அவன் சந்திக்கடையில் கருப்பட்டி கடித்தபடி செஞ்சாயத் தேநீர் பருகிக் கொண்டிருந்தான். அன்று அம்மாவும் வயலைப் பார்த்து வருவதாகப் போயிருந்ததை அவன் அறிவான். கண்ணாடிக் குவளையை மேசையில் வைத்ததும் வைக்காததுமாக அவன் வயலை நோக்கி ஒடத் தொடங்கினான். அன்று அம்மாவும் வயலைப் பார்த்து வருவதாகப் போயிருந்ததை அவன் அறிவான். கண்ணாடிக் குவளையை மேசையில் வைத்ததும் வைக்காததுமாக அவன் வயலை நோக்கி ஒடத் தொடங்கினான்.

பிண்டதை எடுத்துக்கொண்டு நண்பனின் ஊருக்குப்போய் அருகிலிருந்து எல்லாக் காரியங்களும் செய்து முடித்தான். நகரத்துக்கு தனது அறைக்குத் தனியாக வந்த பொழுது கொடியில் காய்ந்துகொண்டிருந்த நண்பனின் சட்டை கண்டு வெடித்தமுதான். சத்தமிட்டு அழுதான். அத்தையின் மரண வீட்டிலும் வயற்காடு பற்றியெரிகை யிலும் சத்தமிட்டமுத அம்மாவைப் போலவே கண்ணீரும், திறந்திருந்த வாய்வழியே எச்சிலும் வடிய வடிய கதறிக்கதறி அழுதான். அழுகையெல்லாம் ஓய்ந்தபோது அறையினைப் பெரும் மெளனம் சூழ்ந்ததை உணர்ந்தான். வாழ்க்கை குறித்து முதன்முதலாக அச்சப்பட்டான். அடுத்தநாள் விடிகாலையிலேயே அம்மாவைக் கொலைபேசியில் அழைத்து விபரம் சொல்லி தான் ஊருக்கே வந்துவிடுவதாக மீண்டும் அழுதான். கடனில் பாதி அடைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இன்னும் சிலமாதங்கள் பொறுத்து ஊருக்கு வரும்படியும் அம்மா சொன்னாள். அப்பா திரும்பவும் இருமுறை வழுக்கி விழுந்ததாகவும் கால் வீங்கி நடமாடவே முடியாமல் படுத்தே

இருப்பதாகவும், தினந்தோறும் காலுக்கு என்னைய தடவிவருவதாகவும் சொன்னாள். மறக்காமல் அன்றும் அத்தையின் வீடு பற்றிந்தை ஒட்டினாள். அவனுக்கு உடனே அப்பாவைப் பார்க்க வேண்டும் போலவும் கோமதியோடு ஏதேனும் பேசவேண்டும் போலவும் இருந்தது.

கோமதிக்கும் அவன் மேல் காதலிருந்ததை அவன் அறிவான். இரு தங்கைகளோடும் அவன் தண்ணீர் எடுத்து வரும் வேளையில் இவன் தேநீர்க் கடையருகில் நின்றிருப்பான். அவன் ஓரக்கண்ணால் பார்த்து பின்னவிருந்து தானாக உதிரும் ஒரு பூவைப் போல ஒரு புஞ்சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டுப் போவாள். சில அடித்தாரம் சென்று ஒரு பூவைப் போவாள். சில அடித்தாரம் சென்று திரும்பிப்பார்த்து மீண்டும் ஒரு சிரிப்பைத் தருவாள். நேர்மோதும் பார்வைகளிலும் சிந்திய புண்ணகைகளிலும் சொந்தக்காரர்களென்ற உறவையும் மீறி காதவின் தவிப்பு மிகைத்திருந்ததை இருவரும் அறிந்திருந்தனர். அவனுக்கு அவனது அப்பாவைப் போலவே சிரித்த முகம். எப்பொழுதும் சிரிப்பினை ஒரு உண்டியலைப்போல வாய்க்குள் அடக்கிவைத்திருப்பாள். அவன் அத்தை வீட்டிலிருந்து நிரந்தரமாக வீட்டுக்கு வந்தபோது துக்கம் விசாரிக்க வந்திருந்த அவனது அப்பா, அம்மா, தங்கைகளோடு அவளையும் கண்டான். அடையாளமே கண்டுகொள்ள முடியாத அளவுக்கு அழுகாக வளர்ந்திருந்தாள். அவன் அவனுடன் சிறு வயதுகளில் ஒன்றாக விளையாடியதைத் தவிர பெரியவளானதும் எதுவும் பேசியதில்லை. அவன் அவளைப்

பெண்கேட்டுப் போனால் மறுக்காமல் மாலை மாற்றிக் கூட அனுப்பி வைக்கும் அளவுக்கு மரியாதையும் அன்பும் நிறைந்த அவனது மாமா குடும்பம் வசதிகளேதுமற்றது.

அவனது அறை நண்பர்களாக புதிதாக இருவர் வந்து சேர்ந்தனர். ஒரு சின்ன அறைக்குள் மூவராக அறையைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதிலொருவன் சற்று வயதானவன். ஓயாமல் வெற்றிலை மென்று ஒரு சொம்பு வைத்து அதில் துப்பிக் கொண்டே இருந்தான். துப்புகையில் தெறிக்கும் சிறு சிவப்புத் துளிகள் சுவரெல் லாம் நல்லை ஓவியங்களை வரைந்திருந்தன. அவன் பேசும் போது மேலுதடும் கீழுதடும் வெற்றிலைச் சாற்றினை வழியவிடாமலிருக்கப் பல கோண்களில் வளைந்தன. மற்றவன் கண்களின் கருமணிகளைப் பெரிதாகக் காட்டும் கண்ணாடி அணிந்திருந்தான். நகரும் ஓவ்வொரு கணமும் ஏதேனும் செய்துகொண்டே இருந்தான். அறையின் மூலையில் நன்றாக இருந்த நேடி யோவைக் கழற்றி மீண்டும் பூட்டி உடைத்து வைத்தான். தினமும் தவறாது டயறி எழுதினான். மாநகரக்குப்பைகளிலிருந்து ஏதேனும் உடைந்த பொருட்களை, பொம்மைகளை எடுத்துவந்து பொருத்த முயற்சித் தான். பத்திரிகைகள் வாங்கி அதில் ஒரு வரி கூட விடாமல் படித்து குறுக்க கூட சூழ்நிலைத் துறுத்து, சுடோகு நிரப்பினான். சிலவேளை தூங்கி னான். தினமும் மறக்காமல் அவ் வயதானவை ணோடு சண்டை பிடித்தான். அவ் இருவரும் ஒருவரையொருவர்

கோமதிக்கும் அவன் மேல் காதலிருந்ததை
அவன் அறிவான். இரு தங்கைகளோடும் அவன் தண்ணீர் எடுத்து வரும் வேளையில் இவன் தேநீர்க் கடையருகில் நின்றிருப்பான். அவன் ஓரக்கண்ணால் பார்த்து பின்னவிருந்து தானாக உதிரும் ஒரு பூவைப் போல ஒரு புஞ்சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டுப் போவாள். சில அடித்தாரம் சென்று ஒரு பூவைப் போவாள். சில அடித்தாரம் சென்று திரும்பிப்பார்த்து மீண்டும் ஒரு சிரிப்பைத் தருவாள். நேர்மோதும் பார்வைகளிலும் சிந்திய புண்ணகைகளிலும் சொந்தக்காரர்களென்ற உறவையும் மீறி காதவின் தவிப்பு மிகைத்திருந்ததை இருவரும் அறிந்திருந்தனர். அவனுக்கு அவனது அப்பாவைப் போலவே சிரித்த முகம். எப்பொழுதும் சிரிப்பினை ஒரு உண்டியலைப்போல வாய்க்குள் அடக்கிவைத்திருப்பாள். அவன் அத்தை வீட்டிலிருந்து நிரந்தரமாக வீட்டுக்கு வந்தபோது துக்கம் விசாரிக்க வந்திருந்த அவனது அப்பா, அம்மா, தங்கைகளோடு அவளையும் கண்டான். அடையாளமே கண்டுகொள்ள முடியாத அளவுக்கு அழுகாக வளர்ந்திருந்தாள். அவன் அவனுடன் சிறு வயதுகளில் ஒன்றாக விளையாடியதைத் தவிர பெரியவளானதும் எதுவும் பேசியதில்லை. அவன் அவளைப்

குற்றங்கள் கண்டு சத்தமாகச் சண்டைபிடித்துக் கொண்டார்கள். எல்லாம் ஓய்ந்த பின்னர் இருவரும் திரும்ப ஒற்றுமைப் பட்டு ஒன்றாகவே சாப்பிடவும் போனார்கள். இன்னும் சில மாதங்கள்தானே இவ்வறையில் இருக்கப்போகிறோமென் அவன் மட்டும் இதையெல்லாம் அமைதியாக ஒதுங்கிப் பார்த்திருப்பான். இவ்வளவு நாளும் தீய செய்திகளாகக் கொண்டுவந்த மோதிரம் இப்பொழுது தனது நிம்மதிக்கே சாபமென ஒரு கண்ணாடிக்காரனையும் வயதானவளையும் அழைத்துவந்திருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றியது.

அன்றையநாள் அவனுக்கு வந்த செய்தி அவனை முழுவதுமாக உடைத்துப் போட்டுவிட்டது. யாரிடமோ அவனது தொலைபேசி எண்ணைக் கேட்டு வாங்கி, என்றுமே அவனுடன் பேசியிராத கோமதி அன்று அவனைத் தொலைபேசியில் அழைத்து அழுதமுது விடயம் சொன்னாள். அவனுக்கு சில தினங்களுக்கு முன்னர் அவசரமாகத் திருமணம் ஆகிவிட்டதாம். அவசர அவசரமாக மாப்பிள்ளை பார்த்து மணமுடித்து வைத்தது அவனது அம்மாதானாம்.

இறுதியாக அவன் எங்கிருந்தாலும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமெனச் சொல்லிவிட்டு அழைப்பைத் துண்டித்து விட்டாள். கேட்டுக்கொண்டு நின்றிருந்தவனுக்குத் தரை பிளந்து, அப்பிளவு வழியே முடிவேதுமற்ற ஆழக்குழியொன்றுக்குள் தான் விழுவதைப்போல உடல் பதறியது. அவனால் நம்பமுடியவில்லை. செய்தி கொண்டுவந்தவள் அவனது நம்பிக்கைக்குரியவள்.

அவனது ஊரிலிருந்து வந்து அங்கு ஹோட்டலொன்றில் வேலை செய்துவரும் குட்டியிடமும் இதுபற்றிக் கேட்டுப்பார்த்தான். குட்டி பொய் சொல்லமாட்டான். அதுவும் அவனதும் கோமதியினதும் காதலைக் குறித்து ஏதும் தெரியாதவன் மிகச் சாதாரணமாக, ஊரில் வெக்கை அதிகமெனச் சொல்வதைப் போலத்தான் இது குறித்தும் அவனிடம் சொன்னான். இவனுக்குள் இடி விழுந்ததைப் போல இருந்தது. இவனது காதலைப் பற்றி அம்மாவுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கோமதியைப் பற்றி அவ்வப்போது அம்மாவிடம்தான் ஏதேனும் அவளுக்கு விளங்காவன்னை விசாரித்துக்கொள்வான். நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தது தனது அம்மாதானா என்பதனை அவனால் ஏற்றுக்கொள்ள வும் முடியவில்லை. நாளைக் காலை தொலைபேசியில் மூத்து விசாரிக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

அவனுக்கு அழுகை அழுகையாக வந்தது. சத்த மிட்டுப் பெரிதாக அழவேண்டும்போல இருந்தது. காதல் உடைந்துபோன துயரம். மலைமலையாகச் சேர்த்து வைத் திருந்த நம்பிக்கைகள் மன்மேடெனச் சரிந்த அவலம் இருவருமாக எதிர்பார்த்திருந்த எதிர்கால வாழ்க்கையினை பெரிதாக வந்து அடித்துப்போன காட்டாற்றுப் பெருவெள்ளம். உழைக்கவும் கடன்டைக்கவுமென அவனை ஊரிலிருந்து அகற்றிவிட்டு எல்லாமும் நடத்திய அம்மாவின் துரோகம். எல்லாம் விழிந்றோடு சிந்தியும் கரைந்தும் போக வேண்டும். அவனுக்கு அழவேண்டும். அதற்கு அந்த அறை

சாத்தியப்படவில்லை.

அந் நள்ளிரவில் எழுந்து கடற்கரைப்பக்கமாக நடக்கத் தொடங்கினான். கோமதியுடனான காதல் நினை வுகள் ஒரு பெரும் சுமையினைப் போல அழுக்க கால்கள் தள்ளாடத் தள்ளாட அலைகளாகுகில் வந்து நின்றான். கால் நனைத்த அலைகளோடு, அவற்றின் பெரும் ஓசையோடு, யாருமற்ற அவ்வெளியில் ஒவென்று கதறியமுதான். அத்தைக்காக அப்பாவுக்காக, நண்பனுக்காக அழுத பல விழி களைக் கண்டிருக்கிறான். அதுபோல தனது சோகங்களெல்லாம் இரு விழித் துவாரங்கள் வழியேயும் இறங்கிப் போய்விடாதாவென்ற ஏக்கத்தோடு அவன் அழுதான். திறந்திருந்த வாயிலிருந்து எச்சில் ஒழுகியது. நாவில் உப்புச் சுவை வந்து மோதி ஒட்டிக்கொண்டது. அக் கடலையே விழுங்கிவிடும் அளவுக்கு பெரிதாக தாகுமெடுத்தது. அப்படியே உட்கார்ந்தான். நழுவிவந்த அலைகள் அவனது இடைவரை நனைத்துச் சென்றன. கைக்கு அகப்பட்ட மணலை வாரியெடுத்து கடலைச் சபித்து எறிந்தான். அதுவரை அக்கடல் கண்டிருக்கும் அத்தனை கோமதிகளையும் அழைப்பதைப் போல கோமதி... எனப் பெரிதாகச் சுத்தமிட்டமுதான். மணலோடு விரவில் இடறிய மோதிரம் நீர்ப்பட்டு நிலவொளியில் மின்னி அவனது பார்வையில் குவிந்தது. எல்லாம் உன்னால்தான் என்பதுபோல ஏதோ ஒரு வெறி உந்தித்தள்ள விரலில் இறுகியிருந்த மோதிரத்தை மன்றுரசித் தோலில் இரத்தம் கசியக் கசியக் கழற்றி எடுத்து உள்ளங்கையில் வைத்து வெறுப்பாகப் பார்த்து அதற்குத் தூண்து துப்பினான். பின்னர் கடலுக்குள் வீசியெறிந்தான். அவனது மகனது அல்லது மகனது இருபத்து மூன்று வயது வரை காத்திருக்க முடியாமல் போன சோகத்தோடு கறுப்பும் வெள்ளையுமான வைரங்களும், அலங்காரங்களுடனுமான வெள்ளியும் உப்புநீரின் அழுத்துக்குள் புதைந்தது. முந்தைய நள்ளிரவில் அம்மா செத்துப்போனதாக அடுத்த நாள் காலையில் அவனுக்குச்செய்தி வந்தது. ■

எமக்குக் கைகளிருந்தால்
ஒருவரைக் கன்னத்தில் அறையலாம்
துடியால் அடிக்கலாம்
சட்டு விரலால் அதிகாரம் செய்யலாம்
இன்னும் எதுவும் செய்யலாம்

எமக்குக் கைகளிருந்தால்
ஒழுவரும் குழந்தையை அள்ளி அணைக்கலாம்
ஷ்டியில் விழுந்தவரைத் தூக்கி விடலாம்
நட்புன் பற்றிக் கொள்ளலாம்
நாலுபேருக்கு உதவலாம்
நாட்டைக் கட்டியமுப்பலாம்
கையிரண்டு இல்லாவிடால்

தைவுளிருந்தால்...

துவாரகன்

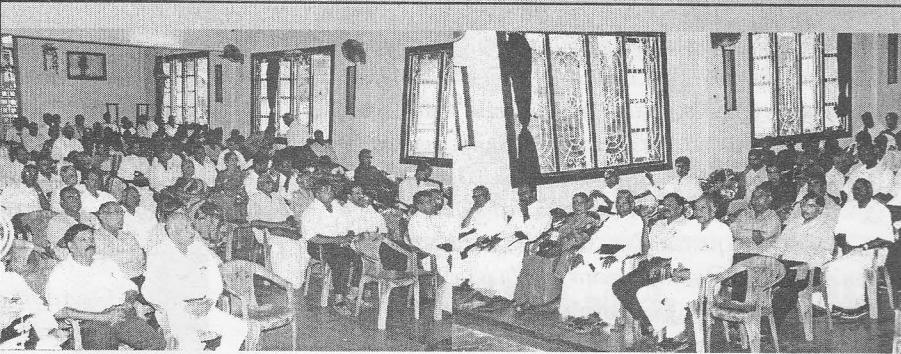
எல்லாவற்றுக்கும் எல்லா ஞேரமும்
யாஹரயும் எதிர்பார்க்கக்கூடும்

ஒரு பயணத்தில்
கையிரண்டும் இல்லாமல்
பிகப்பிரயத்தனப்பட்டாள் அவள்.

ஆனாலும்
அவள் சீரித்தாள்
நடபோடு உரையாழனாள்

மனிதராயிருக்கிற மனிதருக்கு மத்தியில்
இன்னும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஆதலால்
அவள் உயிரோடுக்கிறாள்.

சிறப்பாக நடையெற்ற ‘கலைமுகம்’ 50 ஆவது இதழின் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணத்தில்...

‘கலைமுகம்’ கலை இலக்கிய சமூக இதழின் 50 ஆவது இதழின் வெளியீடு 10.10.2010 ஞாயிற்றுக்கிழமை, 286, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைத்தாது கலையகுத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடையெற்றது.

அன்றைய தினம் காலை 10.30 மணிக்கு ஆரம்பமாகிய இந் நிகழ்வுக்கு கவிஞர் சோ. பத்ம நாதன் தலைமை தாங்கினார். ஆரம்ப நிகழ்வாக மங்கல விளக்கேற்றலும், அதனைத் தொடர்ந்து இறைவணக்கம், வரவேற்புரை ஆகியனவும் இடம் பெற்றன. இறைவணக்கத்தை திருமறைக் கலாமன் றத்தைச் சேர்ந்த செல்வி ஹரிஸ் மேரி உத்தரியம் பாட, வரவேற்புரையை திருமறைக் கலாமன்றத்தைச் சேர்ந்த திரு. பி. சே. கலீஸ் வழங்கினார்.

இந்நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து தலைமையுரையை கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் வழங்கினார். தொடர்ந்து வாழ்த்து ரைகள் இடம்பெற்றன. வாழ்த்துரைகளை சூழலியலாளரும், ஊடகவியலாளருமான திரு. பொ. ஐங்கரநேசன், சிகரம் ஊடக இல்லப்பணிப்பாளர் திரு. கோ. ருஷாங்கன் ஆகியோர் வழங்கினார்கள்.

தொடர்ந்து வெளியீட்டுரை இடம்பெற்றது. வெளியீட்டுரையை திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பிரதி இயக்குநரான திரு. யோ. யோண்கன் ராஜ்குமார் வழங்கினார். இதனைத் தொடர்ந்து நிகழ்வின் முக்கிய பகுதியாக

‘கலைமுகம்’ சஞ்சிகையின் 50 ஆவது இதழை வெளியீடு செய்யும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. இதன்போது திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குநரும், ‘கலைமுகம்’ சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான நீ.மரியசேவியர் அடிகள் இதழை வெளியீட்டு வைக்க, முதற்பிரதியை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் செயலாளரும், சட்டத்தரணியுமான திரு. சோ. தேவராஜா பெற்றுச் சிறப்பித்தார். இதன் பின்னர் சிறப்புப் பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன. இவற்றை பலவேறு முக்கிய பிரமுகர்கள், கலைஞர்கள், வாசகர்கள், படைப்பாளர்கள், திருமறைக் கலாமன்ற அங்கத்தவர்கள் எனப் பலரும் பெற்றுச் சிறப்பித்தார்கள்.

அதனைத் தொடர்ந்து மதிப்பீட்டுரைகளும், கருத்துரையும் இடம்பெற்றன. மதிப்பீட்டுரைகளை எழுத்தாளரும், யாழ். கீரிமலை நகுலேஸ்வர மகாவித்தியாலய அதிபருமான திரு. கு. ஸ்ரீகுமரன், எழுத்தாளரும், யாழ். பல்கலைக்கழக சமூகவியல்துறை

விரிவுரையாளருமான திரு. இ. இராஜேஸ்கண்ணன் ஆகியோர் வழங்கினர். முதலாவது மதிப்பீட்டுரையைத் தொடர்ந்து திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குநரும், ‘கலைமுகம்’ சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான திரு. நீ. மரியசேவியர் அடிகளாரின் கருத்துரை இடம்பெற்றது. அதன்பின்னரே இரண்டாவது மதிப்பீட்டுரை இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து ஏற்புரை, நன்றியுரை என்பன இடம்பெற்றன. ஏற்புரையை ‘கலைமுகம்’ சஞ்சிகையின் பொறுப்பாசிரியர் கி. செல்மர் எமிலும், நன்றியுரையை யாழ். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயலாளர் திரு. கு. சதீஸ்குமாரும் வழங்கினார்கள். இந் நிகழ்வுகளுடன் வெளியீட்டு நிகழ்வு இனிதாக நிறைவேற்றது.

இந்திகழ்வில் ‘கலைமுகம்’ இதழின் வாசகர்கள், படைப்பாளர்கள், திருமறைக் கலாமன்ற ஆதரவாளர்கள், அங்கத்தவர்கள் உட்பட பல நூற்றுக்கணக்கானோர் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். ■

கொழும்பில்...

‘கலைமுகம்’ கலை இலக்கிய சமூக இதழின் 50 ஆவது இதழின் அறிமுக நிகழ்வு 22.10.2010 வெள்ளிக்கிழமை, கொழும்பு 13, கொட்டாஞ்சேணை புனித பெண்டிக்ற் மாவத்தையில் அமைந்துள்ள கொழும்புத் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பணியகத்தில் இடம்பெற்றது. கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றம் மாதந்தேரூரும் நோன்மதி தினத்தில் நடத்தி வருகின்ற இலக்கியப் பாசறை நிகழ்வின் ஒக்ரோபர் 2010 மாதத்திற்கான நிகழ்விலேயே இவ் அறிமுக நிகழ்வு இடம்பெற்றது.

சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளரும் ஊடகவியலாளருமான செல்வி சற்சொருபவதி நாதனின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந் நிகழ்வில் மௌன இறைவணக்கத்தைத் தொடர்ந்து திருமதி மைதிலி

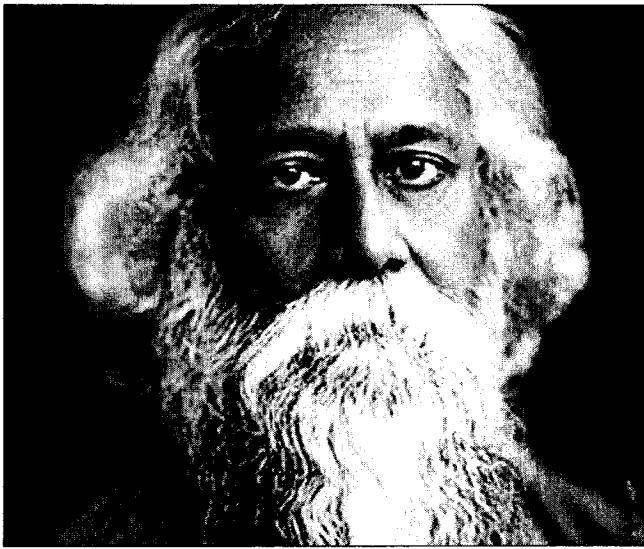
அமுதன் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தைப் பாடினார். தொடர்ந்து கொழும்புத் திருமறைக் கலாமன்ற இணைப்பாளர் திரு. அம்புரோஸ் பீற்றர் வரவேற்புரை வழங்க அதனைத் தொடர்ந்து தலைமையுரை இடம்பெற்றது.

தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து ‘கலைமுகம்’ இதழின் வெளியீடு இடம்பெற்றது. இதன்போது நிகழ்வின் தலைவர் 50 ஆவது இதழை வெளியீட்டு வைக்க புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் நிறுவனர் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் அதனைப் பெற்றுச் சிறப்பித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து சிறப்புப் பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன.

அதனையுடுத்து மதிப்பீட்டுரைகள் இடம்பெற்றன. இதன்போது ‘கலைமுகம்’ இதழில் வெளிவந்த கவிதைகள் பற்றி கவிஞர் மேமன் கவியும், சிறுகதைகள் பற்றி திருமதி வசந்தி தயாபரனும், கட்டுரைகள் பற்றி விமர்சகர் வி. கிருபாகரனும் மதிப்பீட்டுரைகளை வழங்கினார்கள். தொடர்ந்து நிகழ்வில் பங்குபற்றியவர்களிடமிருந்து திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன், திரு. மு. தயாபரன் உட்பட சிலர் தமது கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

நிறைவாக, நன்றியுரையை கவிஞர் மன்னார் அமுதன் வழங்கினார்.

இதேவேளை பிரான்ஸ் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் ‘கலைமுகம்’ 50ஆவது இதழுக்கான அறிமுக நிகழ்வு 04.12.2010 இல் பிரான்ஸில் ஒபே வில்லியே மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரான்ஸ் திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்திய ‘கலைவண்ணம் 2010’ நிகழ்விலேயே இவ் அறிமுகம் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ■

ரவිந்திரநாத் தாகூரின் வாழ்க்கை பற்றிய திரைப்படம்

ஆங்கில மூலம்: Society
தமிழில்: ஜி.ரி.கேதாரநாதன்

சுற்றில் ரண் டொனின்
திரைப்படமான ‘சிரோஸ்க்கா’
(Tagore straight from the heart)
ரவිந்திரநாத் தாகூரின் வாழ்க்கை
வரலாறு பற்றியதொன்றாகும். இது
அவருக்கும் அவரது தமயனாரின்
மனவியான காதம்பரிதேவிக்கும்
இருந்த ஆழமான உறவினை ஆராயும்
திரைப்படமாகும். கோவாலில்
நடைபெற்ற இந்தியாவின் 38ஆவது
சர்வதேச திரைப்பட விழாவிற்கு
இத்திரைப்படம்
நிராகரிக்கப்பட்டதையடுத்து பலத்த
சர்ச்சையினை ஏற்படுத்தியிருந்தது.
தமது திரைப்படம்
முற்றுமுழுதாகவே எந்தவிதத்திலும்
சர்ச்சை எதனையும்
கொண்டிருக்கவில்லை என்றும்,
நிச்சயமாகவே அதற்கு இக்கதி
நேர்ந்ததற்கு காரணம்
வேறொன்றுமில்லை, ‘ஜாரி’
அங்கத்தவர்கள் சிலர் வங்காளிகளாக
இருக்க நேர்ந்த ஒரேயொரு
காரணம்தான் எனவும் ரண்டொன்
திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறார்.
திரைப்படத்தைப் பொறுத்தவரையில்
தமக்குப் பாரதாரமான அநீதி
இழைக்கப்பட்டுவிட்டதாகத்
தெரிவிக்கும் ‘ரண்டொன்’ நீதி
கோரித் தாம் உயர் நீதிமன்றம்
செல்லவுள்ளதாகவும் தெரிவிக்கிறார்.

திரைப்பட
சிருஷ்டியாளர்கள், எழுத்தாளர்கள்
மற்றும் ஓவியர்கள் ஆகியோர்
பலவேறு கால கட்டங்களிலும்

கருத்துச் சுதந்திரம், வெளிப்பாட்டுச்
சுதந்திரம் என்ற ரீதியில் நெருக்கடி
நிலைகளை எதிர்நோக்கி
வந்திருக்கின்றனர் என்பது
வரலாறாகும். அரசியல் ரீதியாக
ஆர்ப்பாட்டங்கள் தூண்டப்படுவதும்
நகரங்களில் அவை சினிமா
அரங்குகளின் முன்பாக
நடத்தப்படுவதும், அதன்போது
அவை தாக்குதல்களுக்கு
இலக்காவதும், அதையடுத்து
இறுதியில் தடைகளும் இப்போது
வழமையாகி விட்டன.

ரண்டொன் தனது
எழுத்தாணை மனுவினை பம்பாய்
மேல் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல்
செய்திருந்தார். கோவா திரைப்பட
விழா இந்தியத் திரைப்படங்கள்
தேர்வுப் பிரிவைச் சேர்ந்த
வங்காளிகளான மூவர் தமது
திரைப்படத்தை நிராகரிக்கும்
வகையில் பாரபட்சமாக இயங்கி
இருந்தனரென அந்த மனுவில் அவர்
ஆட்சேபனை கிளப்பியிருந்தார்.
தாகூரை எழுத்துத் துறைக்குள்
ஸ்ரத்தவரும் அவருக்கு ஆதர்சமாய்
இருந்தவருமான காதம்பரிதேவி
குறித்து நிலவும் புதிரையும்
மர்மத்தையும் துலக்குவதே
திரைப்படத்தின் பிரதான
நோக்கமென ரண்டொன் கூறுகிறார்.

இந்தவகையில் தாக்குக்கும்
காதம்பரிதேவிக்குமிடையேயிருந்த
ஆழமும் தீவிரமும் நிரம்பிய உறவின்
தன்மையினை ஆராயத் திரைப்படம்

முற்பட்டுள்ளதாகவும் அவர்
விபரிக்கிறார்.

இத்தகையதொரு
பரிட்சார்த்த முயற்சியில் ரண்டொன்
சடுபட்டதற்கான பின்னணி குறித்து
வினாவியபோது, அவர் பின்வருமாறு

தெரிவித்தார். இவையதிருந்தே
ரவිந்திரநாத் தாகூர்மீது பிரியமும்
பிரமிப்பும் எனக்கு இருந்தது.

திரைப்படம் எடுக்கும் வாய்ப்பு
கீட்டுமாணால், அதனை நிச்சயமாக
அவர் வாழ்க்கை பற்றியதாக,

பெரிதாக சர்வதேசாவினதாக
எடுக்கவேண்டும் என்பதே எனது
நெடுநாளைய விருப்பம். மேலும்
திரைப்படம் குறித்து நெறியாளர்
பண்டான முக்கோபாத்தியாவும்

நானும் விரிவான ஆய்வுகளில்
நீண்டகாலம் சடுபட்டதன் பின்னரே
அதற்கான திரைக்கதையினை எழுதி
முடித்தோம். நடிகர்கள், குறிப்பாக

பிரதான பாத்திரங்களை ஏற்று
நடித்தவர்கள் வங்காளத்தைச்
சேர்ந்தவர்கள். அதுமாத்திரமல்ல
அவர்கள் ஏதோவிதத்தில் தாகூர்

குடும்பத்தினருக்கு
பரிச்சயமானவர்களும் கூட. தாகூர்
வாழ்ந்த இல்லத்திற்கு அருகிலேயே
திரைப்படத்தின் பெரும்பகுதி
எடுக்கப்பட்டது என்றார்.

எல்லாவிதத்திலும் மிகுந்த
நுட்பத்துடனும் ஆய்வு நோக்குடன்
கூடிய எச்சரிக்கையுணர்வுடனும் பக்
குவமாக எடுக்கப்பட்ட திரைப்படம்,
பொறுப்பீனமாக மிகுந்த

வீம்புத்தனத்துடன்
நிராகரிக்கப்பட்டதுடன்
மாத்திரமின்றி திரைப்படத்திற்காக
வணிக நோக்கமின்றி
அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டுப்
பணியாற்றிய தமது குழுவினரது
உணர்வும் உழைப்பும்
மலினப்படுத்தப்பட்டது குறித்து,
இன்னமும் அவருக்கு
மனக்குமுறலடங்கவில்லை. கடும்
விசனமும் வேதனையும் வெளிப்படத்
அவர் தொடர்ந்து உரையாடினார்.

திரைப்படத்தின்

உள்ளடக்கத்திலிருந்து சகல
கூறுகளிலும் அடையணித் தேர்வுகள்
சறாக ஆய்வுகளின்
அடிப்படையிலேயே முடிவுகள்
எடுக்கப்பட்டதாகவும் ஆடை
வடிவமைப்பு, அலங்காரங்களில்கூட
தேர்ச்சியும் பயிற்சியும் கொண்ட
தமது மகளான அபர்னா ரன் டொன்
அவற்றை பொறுப்பேற்று
செய்திருந்தாரெனவும் விபரித்தார்.
குறிப்பாக, தமது திரைப்படத்தின்
நெறியாளர் உள்ளடக்கம்
தொடர்பில் மிக விரிவான
ஆய்வுகளை ஏழு ஆண்டுகள்
வரையில் நீண்டகாலம் மேற்
கொண்டிருந்தாரெனவும்
ஆதங்கப்படுகிறார்.

ரவீந்திரநாத் தாகூரின்
இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு

ஆதர்சமாகவும் மூல
உற்றாகவுமிருந்த காதம்பரிதேவி
வரலாற்றாசிரியர்களாலோ அல்லது
ஆய்வு நோக்குடைய
இலக்கியக்காரர்களாலோ சரியாக
இனக்காணப்படாதது தமக்கு
ஏமாற்றத்தையும் மன
ஆதங்கத்தையும்

ஏற்படுத்தியிருந்ததாகவும்
ஒருவகையில், திரைப்படமுயற்சியில்
தம்மை ஈடுபடத் தூண்டிய
அடிப்படைக் காரணிகளுள் அதுவும்
ஒன்றெனவும் அவர் தெரிவித்தார்.
கல்கத்தாவில் புத்திரிகையாளர்கள்,
திரைப்படத்துறை
விமர்சகர்களாடங்கிய
ஊடகவியலாளர்களுக்கு இரு விசேட
காட்சிகளைத் தாம் ஏற்பாடு
செய்திருந்ததாகவும் அதையாடுத்து
திரைப்பட முயற்சியினை அவர்கள்

நன்கு வரவேற்றுப்
பாராட்டியதாகவும் அவர்
குறிப்பிட்டார்.

குறிப்பாக, தனிக்கைச்சபை
அனுமதியளித்ததன் பின்னரே
சர்ச்சை கிளப்பப்பட்டதைச்
சுட்டிக்காட்டிய ரன்டோன் அதற்கு
வேறு உள்நோக்கங்களே காரணமாக

இருந்திருக்கிறதெனவும்
வாதிடுகிறார். திரைப்படத்தைப்
பார்வையிட்டதன் பின்னர்,
காதம்பரிதேவி எவ்வாறு நஞ்சினை

உட்கொண்டாரெனவும், அதனை
உறுதிசெய்து கொள்வதற்கு தகுந்த
ஆதாரங்களை தமதுபரிசிலைனயின்
பொருட்டு அனுப்பிவைக்குமாறும்

தனிக்கைச்சபை
கோரியிருந்ததையாடுத்து, அதற்கேற்ப
பொருத்தமான ஆவணங்களை

தனிக்கைச்சபையிடம் தாம்
சமர்பித்திருந்த பின்னனை குறித்தும்

அவர் விபரித்தார். மேலும்
தனிக்கைச் சபையின் தலைவராக
தாகூர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த
ஷர்மிலா தாகூர் இருந்ததாகவும்,
அவர் திரைப்படம் தொடர்பில்
எத்தகைய அதிருப்தியினையோ

ஆட்சேபனையினையோ

வெளியிடவில்லையென்பதையும்

எடுத்துக் காட்டினார்.

வெளிநாட்டுத் திரைப்பட

விழாக்கள் சிலவற்றைப்

பொறுத்தவரை குறிப்பாக, ஆசிய
திரைப்பட விழாவில் மூன்றாவது

சிறந்த திரைப்படமாகத் தமது

திரைப்படம்

தேர்வுசெய்யப்பட்டிருந்ததைச்

சுட்டிக் காட்டிய ரன்டோன்

நியூயோர்க் மற்றும் கேன்ஸ்

திரைப்பட விழாக்கள்

போன்றவற்றிற்கும் திரைப்படம்

அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும்

தெரிவித்தார். வெளிநாடுகளில்

கிடைத்த பாராட்டுதல்களும்

வரவேற்பும் தமக்கு

மகிழ்ச்சியினையளிக்கும்

அதேவேளை, உள்நாட்டிலோ

தமக்கு பலத்த ஏமாற்றமும்

உதாசீனப்படுத்தல்களுமே

கிடைத்ததாக வேதனையுடன்

விசனப்படுகிறார். கோவா திரைப்பட

விழாவிற்கு தமது திரைப்படம்
நிராகரிக்கப்படுவதற்கு முற்றிலும்
உள் நோக்கமே

காரணமாயிருந்திருக்கிறது என்பதை
மீண்டும் வலியுறுத்திய ரன்டோன்,
அதன் பின்னனை குறித்து
பின்வருமாறு விபரிக்கிறார்.

“தகவல் ஒலிபரப்புத்துறை
அமைச்ச திரைப்படத்தைப்
பார்வையிட்டதன் பின்னர், எனது
முயற்சியைப் பாராட்டியும்
திரைப்படைப்பை நயந்தும் கடித
மொன்றினை எனக்கு

அனுப்பிவைத்திருந்தது. கடிதம்
என்வசமுள்ளது. இணையத்தில்
பார்த்தபோது எனது திரைப்படம்
தேர்வு செய்யப்படாததை நான்
அறிய நேரிட்டது. திரைப்பட

நிராகரிப்புக் குறித்து எனக்கு

உரியவாறு அறிவிக்கப்படவில்லை.

எப்போது திரைப்படம்
நிராகரிப்புக்குள்ளானது என்பது

புற்றியும் உண்மையில் எனக்குத்
தெரியாது. ‘ஜாரி’ உறுப்பினர்கள்

மொத்தமாக 268 திரைப்படங்களை

15 நாட்களில் பார்வையிடவேண்டும்.

ஒவ்வொரு திரைப்படத்தின் நீளமும்

குறைந்து இரண்டு மணித்தியாலங்கள் எனக்

கணிக்கப்பட்டால், எல்லாமாக 560

மணித்தியாலங்கள் மணித்தியாலங்கள்

செலவிடவேண்டும். 24

மணித்தியாலமும் இடையறாது

திரைப்படங்களைப் பார்ப்பது

என்பது இயலாத காரியமாகும் 200

மணித்தியாலங்களை எங்கிருந்து

பெற்றார்களென ‘ஜாரி’

உறுப்பினர்களிடம்

கேட்கவிரும்புகிறேன்.

திரைப்படங்களை பார்க்காமலே

நிராகரிக்க முடியுமென்பதையே இது

நிருபணப்படுத்துவதாயிருக்கின்றது.

எதிர்பாளர்களுக்கு எனது

திரைப்படத்தைப் போட்டுக்காட்டி,

அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு

பதிலளிக்க விரும்புகிறேன்.

துரத்திருப்புத்துவமாக எல்லோரும்

வதந்திகளின் அடிப்படையிலேயே

திரைப்படத்தை எதிர்க்கின்றனர்.

திரைப்படத்தை நிராகரிக்க

காரணங்களென்ன என்பதை

அவர்கள் கூற முன்வரவேண்டும்.

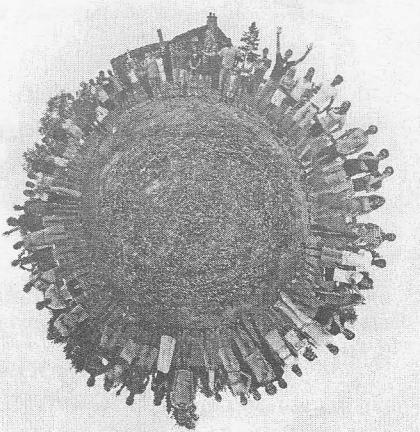
திரைப்படம் கூடாது எனில், ஏன் கூடாது எனக் கூற வேண்டும்.
அவ்வாறு கூடாதெனில்
தனிக்கைச்சபை எவ்வாறு
அனுமதியளித்திருக்கமுடியும்?
ஆங்கிலம், வங்காளம், ஹிந்தி ஆகிய
மூன்று மொழிகளிலுமே எமக்கு
அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கின்றது”
என்றார்.

மாநில அடிப்படையிலான பாரபட்சமே சுலதிற்கும் அடிப்படைக் காரணம் எனக்கூறும் ரன்டோன், வங்காளியோருவர் திரைப்படத்தை எடுத்திருக்கும் பட்சத்தில் அதற்கு கிடைக்க வேண்டிய சுலவிலுதுகளும் கெளரவங்களும் நிச்சயமாகவே கிடைத்திருக்கும் என்றும் கூறுகிறார். மஞ்சபோரா, லெஸ்லியோகார்லால்கோ, அபிஜித்தாஸ்குப்தா, மிருனாளினி பட்டேல் தயால் மற்றும் சுப்ராதாஸ்குப்தா ஆகியோரை உள்ளடக்கிய ‘ஜாரி’ உறுப்பினர்களை கடுமையாக விமர்சிக்கும் ரன்டோன், திரைப்படங்களை பகுப்பாய்வு செய்யக்கூடிய தகுதியும் ஆற்றலும் அவர்களுக்கு எள்ளளவுமில்லை என்கிறார். கோவா திரைப்படவிழா அதற்குரிய நம்பகத்தன்மையினை முற்றாக இழந்துள்ளதாகக் கண்டனம் தெரிவிக்கும் ரன்டோன், முழு இந்தியளவிலான ‘ஜாரி’ பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமற்போனதும், தகுதியானவர்கள் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்படாததுமே குழறுபடிகளுக்கு மூலகாரணமெனச் சாடுகிறார்.

தற்போது நீதிகோரி ரன்டோன் உயர் நீதிமன்றம் செல்லவுள்ள நிலையில், திரைப்படத்தையொட்டிய சர்ச்சை விரைவில் ஓய்ந்து விடப்போவதில்லை. ■

என் மனம் விரும்பும் புத்தகங்களை மட்டும் கொடுத்து என்ன வாழ்நாள் முழுதும் சிறையிட்டாலும் நான் வருந்த மாட்டேன். -மாஜினி

ஒருமுகமாய் வாழ்தல் கூடும்

வே. ஜ. வரதாஜன்

விளையாத விளை நிலங்கள் வெந்து தீயில் வாடுதல் போல் ஓயாத துன்பச் சுமையில் உழன்றிடும் மக்கள் பாவம் ஊர் எப்படிப் போனாலென்ன உலகமே விதந்து போற்ற பேராக வாழ்ந்தாற் போதும் பிறர் துன்பம் பார்க்க மாட்டார் பாரான மன்னர் கூடத், தம் பவிசினைக் காட்டு தற்காய் சோரா மற் செலவு செய்து சோபிதங்கள் காட்டி நிற்பார் தேர் ஓட வடம் பிழத்தல் தெய்வ சுந்திதீக்கு மட்டுமல்ல ஊர் மேவி ஒன்று கூடின் ஒரு முகமாய் வாழ்தல் கூடும்.

கீற்று

(காலாண்டிதழ்)

மார்கழி 2010

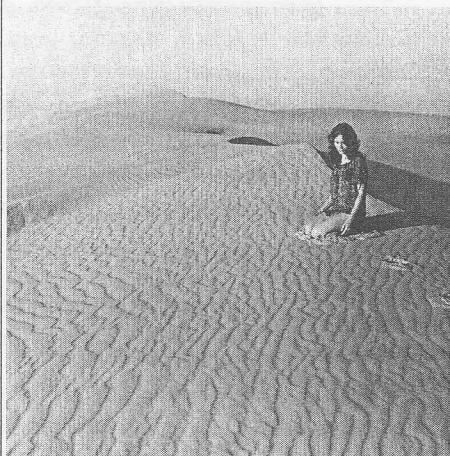
கீற்று 01

தொடர்புகளுக்கு:

தூய சவேரியார் ஆலயம்,
அல்வாய் வடமேற்கு,
சற்கோட்டை.

இருப்பின் ஞாபகங்கள்

எமது எல்லா புரிதல்களுக்கும் அப்பால் எதையோ இழந்தற்கான நினைப்பு ஒருகால் எழுக கூடும். அப்போது இருந்தலவுகள் இருந்த இடத்தில் இருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் இருக்கப்போவதில்லை. பறத்தலும் படபடப்படும் அடங்கிய ஓர் இரவில் பழைய ஞாபகங்களின் வெட்டுமூகத்தில் மங்கலாய்த்துவமிக்க போகும் பழைய இருப்பின்ஞாபகங்கள்.

ரு. ரஷ்மிபன்

இராகவனின் சிறுகதை யோடு ஓர் எட்டுப் பத்து வருடம் பரிசுசயம் எனக்குண்டு. ‘இங்கிருந்து’ என்று, ‘சஞ்சிலி’ எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு முன்னுரை எழுத முன்பாகவே, இராகவனின் கதைகளை வாசித்திருக்கின்றேன். தனது வித்தியாசமான சொல்லும் முறையாலும், சம்பவங்களை அணுகும் முறையாலும், நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளாக அப்போதே அவரைக் கணித்துமிருக்கின்றேன். என்றாலும் அப்போது அவர் ஒரு சாதாரணமான எழுத்தாளர் (எங்களில் பலரைப்போல) தான். முந்திய தலைமுறை எழுத்தாளர்களி னால் பாதிக்கப்பட்டு, அருட்டப்பட்டு எழுத்துலகிற்கு வந்தவர்களைப்போலவே - இராகவனும் எழுதத் தொடங்கி னார். முன்னவர்களின் பாதிப்பு இருந்தாலும், அந்த அடித் தளத்தில் கால் வைத்து சுயத்தைத் தேடும் அவா (Urge) - அல்லது பொறி அவரது ஆரம்ப காலக் கதைகளில் இருந்தது. ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டதுபோல, சாதாரண சம்பவங்களாயிருந்தாலும், அணுகும் விதத்திலும்- சொல்லப்பட்ட முறையிலும் ஒரு புதுமையை அல்லது ஈர்ப்பை அவற்றில் காணமுடிந்தது. எத்தகைய வாசகரையும் கவர்ந்திமுத்து கட்டிப்போடும் ஆற்றல் அவைக்கிருந்தன. அதனால்தான் அவர் தன் சொந்தப் பெயரிலும் வேறு பெயர்களி

இராகவன் படைப்புவேள்

- வூரி ஆரீழகுச் சுறுபிபு

‘கலாவல்லி முதலான கதைகள்’ (புது எழுத்து வெளியீடு, இந்தியா) என்ற இராகவனின் சிறுகதைத் தொகுப்பை முன்வைத்து...

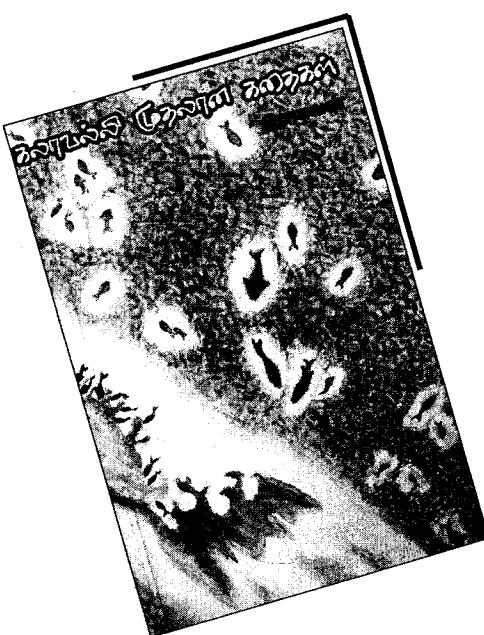
குப்பிழான் ஜ. சண்முகன்

லும் பல பரிசுகளைப்பெற்றிருக்கிறார். இவற்றை இராகவனது முதலாவது காலப் படைப்புகளை வகைப்படுத்தலாம்.

‘இங்கிருந்து’ தொகுப்பு வெளியானதன் பின், இராகவனுடனான நேரடியான பழக்கம்- தொடர்பு ஏற்பட்டது. (இராகவனைப்போலவே ‘நம்பிக்கையளித்த’ பல இளம் எழுத்தாளர்கள் அப்போது நேரடியாக அறிமுக மாணார்கள்.) அந்தக் காலங்களில் அவர் எழுதிய கதைகளில் பலவற்றை அவற்றின் மூலப்பிரதியிலே வாசிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது. உண்மையில் அவை ஒரு வகையில் எனக்கு அதிர்ச்சி அளித்தன. காலம் காலமாக ஒழிக்கப்பட்டு - முறைக்கப்பட்ட விடயங்கள் - சொல்ல வேண்டி வந்தால் ‘அரசல் புரசலாக’ சொல்லப்பட்ட விடயங்கள் மிக வெளிப்படையாக, கிராமிய மொழியில் ‘பச்சையாக’ அழகான மொழி நடையில் கற்பனை மெருகு ஏற்றப்பட்டு (வர்ணிக்கப்பட்டு?) அதே வேளையில் கதையின் இயல்பும் கெடாமல் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இவை பற்றிய ‘அலசல்களில்’ இராகவனின் ‘தனித்து வத்தை’ ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. காலம்காலமாகச் கட்டப்பட்டு மரபு வழிவந்த ‘மனதுகளிற்கு’ அதிர்ச்சி அளித்தல், புனிதமானவையென்றும் போற்றப்படவேண்டியவையென்றும், ‘அரசல் புரசலாக’ சொல்லப்பட வேண்டியவை யென்றும் கருதப்பட்டவைகளை கட்டுடைத்தல். (ஒரு வகையில் மரபு சார்ந்து அமைந்த மனித மனங்களில் - மொழியாலும், பழக்க வழக்கங்களினாலும் கட்டப்பட்ட ‘இருண்மையை’ கேள்விகட்கு உட்படுத்தல், அதிரவைத்தல்) மனிதன் என்பவன் எப்போதும் மனிதன் தான்; எங்கேயும் எச் சூழ்நிலையிலும் மனிதன் தான். பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லாமே அவை அவை, அவ்வாறுக்கேயுரிய போக்கில் (தமது தனித்துவம் கெடாமல்) இயங்குகின்றன. காரியங்கள் இயல்பாகவே நடைபெறுகின்றன என்றவாறு...

இராகவனின் இந்த இரண்டாவது காலத்தில், அவதானித்த ஒரு விடயம் விலங்குகள்- பூச்சிகள் முதலிய அற்ப ஜீவிகளினுராடாக கதையை வளர்த்துச் செல்லல்; மயிர்க்கொட்டிகள் (மசுக்குட்டிகள்), பல்லிகள், செண்பகம்... இப்படி இப்படியே... எங்கள் மரபார்ந்த இலக்கியங்களிலும் விலங்குகளும், பறவைகளும், புழுக்களும், பூச்சிகளும் வந்திருக்கின்றனதான். எங்கள் இலக்கிய வரலாறு ‘இயற்கை நெறிக் காலம்’ என ஒரு காலத்தை வரையறுத்துள்ளதுதான். ஆனால், இராகவனின் கதைகளில் இந்த ‘அற்ப ஜீவிகள்’ வேறோர் அர்த்தத்தில் (நோக்கத்தில்) இயற்கை நெறிகளுக்கு அப்பால் குறியீட்டுப்பாங்கில் கையாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றினுராடாக ஏதோ ஏதோ எல்லாவற்றையும் அவர் வெளிப்படுத்த முனைகின்றார். இதனால் அவர் கதைகள் ஒரு பல்பரிமாண வீச்சைப் பெறுகின்றன. பல அர்த்தங்களைப் பொழிகின்றன; ஒரு விதமான மாயக்கவர்க்கிகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

இந்த இரண்டாவது காலத்தில், அவர் கதைகள் மூனையால் எழுதப்பட்ட கதைகள் என்பதோர் தோற்றம் கொள்கின்றன. பொதுவாகவே கதைகள் ‘உணர்வுகளால் எழுதப்பட வேண்டும்- உணர்வுகளைத் தொட்டு நிற்க வேண்டும்’ என்கின்ற நம்பிக்கைகளுக்கு அப்பால் இவர் கதைகள் மூனையால் எழுதப்பட்டவைதானா? ஆம் - ஒரு வகையில் மூனையால் எழுதப்பட்டவை

தான். தான் உணர்ந்தவற்றை, தன்னைப் பாதிப்பதை சொற்களில் வடிக்க முடியாத ஒரு கால நிர்ப்பந்தம் - ஒரு காலத்தின் கட்டாயம் - அவர் உணர்ந்தவற்றை எழுத நினைப்பதை, மூளையால் எழுதத் தூண்டியிருக்குமா? ஒரு கலைஞர் தன்னை வெளிப்படுத்தி, தான் நினைப்பவற்றைச் சொல்லி உயிர் வாழ வேறு என்ன வழி?

அடுத்த மூன்றாவது காலகட்டம் மிக முக்கியமானது. இக் கால கட்டத்தில் தான் இராகவன் பல பரிசோதனைகளில் இறங்கியிருக்கின்றார். தொன்மங்களையும், ஐதீகங்களையும், நம்பிக்கைகளையும், சமன்பாடுகளையும், அட்டவணைகளையும், மேற்கோள்களையும், வரைபடங்களையும், பட்டியல் களையும், இந்து - சிறிஸ்தவ - பௌத்த - இஸ்லாம் மதக்கருத்துக்களையும், பழைய புதிய கதைகளையும், கடிதங்களையும், விமர்சனங்களையும், கவிதை களையும், விளாக்களையும், விடைகளையும், உண்மைகளையும், பொய் களையும் கலந்து இராகவனின் படைப்புலகம் விரிவு கொள்கின்றது. புதிய புதிய பிரதேசங்களில் சஞ்சாரம் கொள்கின்றது. இதனால் அவரின் வாசகர்களை அதிர் வைக்கிறார்; திகைக்க வைக்கிறார்; பிரமிக்கவைக்கின்றார்.

இக் காலத்தில் இவரது கதைகள் புதியதோர் பரிமாணம் கொள்கின்றன. தளையசிங்கம் தனது சிந்தனைகளால் எதிர்வு கூறிய ‘வடிவங்களை கடந்த வடிவம்’, ‘மெய்யுன்?’ இவர் கதைகளில் சாத்தியமாகின்றது? கட்டுடைதல் நிகழ்கின்றது. இருண்மைப் பிரதேசங்களில் உலாவர முடிகின்றது. புனைவுகின் கதைவெளி விரிவுகொள்கின்றது. முற்றிலும் எதிரெதிரான பல முனைகளில் இவர் பயணம் தொடர்கின்றது. (வட துருவத்திலும் நிற்கின்றார் அதேவேளை தென் துருவத்திலும் நிற்கின்றார்.)

இவர் கதைகளை வாசிக்கும் போது இவர் அறிந்து வைத்திருப் பவைகளை’ அறிந்து ஆச்சரியம் மேலிடுகின்றது. பைபிள் வாசகங்களை மேற்கோள் காட்டும் அதேவேளை - திருவருட் பயன் சூத்திரங்களையும் நினைவு கொள்கின்றார். ஜயஸ்மைனின் விஞ்ஞானச் சமன்பாடுகளைக் குறிப்பிடும் அதே வேளை சத்தியஜித் ரேயின் திரைப்படங்களின் அழூர்வ காட்சிகளை நினைவுபடுத்துகின்றார்.

மெய்யியல் கோட்பாடுகளையும், வணிகக் கோட்பாடுகளையும், அழகியல் கோட்பாடுகளையும், மொழியியல் சார்ந்த விடயங்களையும் அடுத்துத்து அடுக்கிச் செல்கின்றார். இத்தகைய அடுக்குகளினுடாக, மெல்லிய சரடாக ஓடும் கதை அல்லது கற்பனை அல்லது உண்மை, ஒரு வகையில் வாசகர்களை அதிரவைக்கிறது.

இத்தகைய கூட்டுக்களை இணைத்து கதை சொல்லும் இராகவனின் மொழி நடை தனித்துவமானது. இதுவரை ஏவராலும் கையாளப்படாத ஒரு மொழிநடை என்று சொல்லலாமா? பல்வேறுபட்ட இலக்கியங்களின், பல்வேறுபட்ட துறைகளின், (உ+ம்: வணிகவியல், மெய்யியல், பெளதிகவியல், என்பனவாக) பல்வேறுபட்ட ஆனுமைகளின் பரிச்சயத்தில் வேர்கொண்டு, அவற்றின் செழுமையில் சடைத்துக் கிளைத்துப் பரந்து தனித்தன்மை காட்டும் மொழிநடை. மரபு சார்ந்த வாசக மனதிற்கு எதிர்ப்படும் இடர்களைக் (கோட்பாடுகள், சமன்பாடுகள், அட்டவணைகள்) கடந்து கதைச்சரடுடன் ஒன்றித்துப் போகச் செய்யும் மொழிநடை. அதிரவைக்கும் மொழிநடை, ஆச்சரியப்படவைக்கும் மொழிநடை, கவர்ந்திமுக்கும் மொழிநடை,

இராகவனின் கதைகளில் கூறப்படும் பெரிய குற்றச்சாட்டு, இவர் ‘எல்லை மீறிய ஆபாசங்களை’ எழுதுகிறார் என்பதுதான். எங்கள் கலாசார மரபுகளை பாதிக்கின்ற விடயங்களைப் புட்டுவைக்கின்றார் என்பதைத்தகான். தமிழர் கலை இலக்கியங்களில், கீழைத்தேச கலை இலக்கியங்களில், உலகக் கலை இலக்கியங்களில் இல்லாத சமாசாரங்களையா அவர் எழுதுகின்றார் என்று எதிர்க் கேள்வியும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. “உலகில் நடக்காதவற்றையா நான் எழுதுகின்றேன்? ஒழிவு மறைவாக நடப்பவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றேன்.”

இந்தச் சமகால உலகில் ‘மனித னின் பாடுகளை’ எழுதுகின்றேன்” என்று அவரே சொல்கிறார். அழகான மொழிநடை, கொஞ்சம் மிகைப்படுத்த பட்ட கற்பனை, சமரசம் செய்யாத வாழ்வின் போக்குகள் (தனிமனிதன் சார்ந்த / சமூகம் சார்ந்த) அப்பட்ட மான அத்துமீறல்கள் என்றவாறு அவரின் கதைகளின் மையப்பொருள் அமைகின்றது.

மிக முக்கியமானதொன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். இன்றைய எமது சமகால வாழ்வில் போரின் உக்கிரங்களை, மனித அவலங்களை, பயங்களை, சோகங்களை, இழப்புக்களை, தான்தோன்றித் தனங்களை, தவிப்புக்களை பதிவு செய்வதில் இவரது எழுத்துக்களுக்கு ‘சடு இணை’ இல்லையென்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

முடிவாக, ‘கலாவல்லி முதலான கதைகள்’ என்ற இந்தத் தொகுப்பை கருத்தான்றிப்படித்த அருட்டுணர்வில் எழுதப்பட்ட இந்தக் குறிப்புகள் பல ‘போதாமைகளைக்’ கொண்டுள்ளன என்பதை என்னால் உணர முடிகின்றது. சகிக்க முடியாத எழுத்துப்பிழைகளோடு கூடிய இத் தொகுப்பை - அர்த்தங்களை விளங்கிப் படிப்பதே மிகச் சிரமம் தருவதாயுள்ளது. இவரின் கதைகள் இன்னும் விரிவான தளத்தில், அதற்குப் பொருத்தமானவர்களால் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது. ■

அய்யோவுக்கு

‘தமிழ்க் கவிதைகளில் புண்ணாக்கு’ என்று எனக்குத் தலைப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓர் ஆழமான தலைப்பு. ஏறக்குறைய ஓர் ஆய்வு நாலுக்கான தலைப்பு என்று சொல்லலாம். என்னால் முடிந்தவரை கவிதைகளில் புண்ணாக்குப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்ட தகவல்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். இத் தலைப்பிலான ஒரு முன்னோடி அறிமுகமாக இதை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு இங்கு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வாசிக்கும் எனது பேராசிரிய நன்பர்களையும் உங்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘தமிழ்க் கவிதைப் புண்ணாக்கு’ என்று எனக்குத் தலைப்புத் தராதிருந்தமைக்காக மாநாடு நடத்தும் நன்பர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கடைசி வசனத்தைப் பேராசிரியர் சொன்னபோது சபையிலிருந்து ‘கொல்’ வென்ற சிரிப்புச்சத்தம் எழுந்தது. அவரது அடுத்த வார்த்தைக்கிடையில் பலர் கசுமாசுவெனப் பேசிக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். அவர் தனது பேச்சைத் தொடர்ந்தார்.

இந்த மாநாட்டின் ஆய்வரங்குக்கான தலைப்பு களை எனது அன்புக்கும் நெஞ்சார்ந்த நேசத்துக்கும் உரியவரும் எனது உள்ளத்தில் உறைந்திருக்கும் முன்னாள் முதுநிலை விரிவுறையாளருமான செவ்வண்ணன் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார். அவரைப் போன்ற உயரிய தமிழ் அறிஞர்களால் என்னைப் போன்ற பல நூறு கல்விமான்கள் நாட்டில் உருவானார்கள். இவ்வாறான தமிழ் வளர்க்கும் மாநாடுகளில் அவரது பங்கு எத்தகையது என்பதைத் தமிழ் சுறும் நல்லுலகம் புரிந்து கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

“பெரிய புண்ணாக்கைச் சின்னப் புண்ணாக்குப் புகழ்ந்து தள்ளுது. அடுத்த சோதினை இருக்குமாக்கும்” என்று சபையில் அமர்ந்திருந்த ஓர் இளைஞர் மற்றவன் காதில் குசுகுசுத்தான்.

முதலில் புண்ணாக்கு என்பது என்ன என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். புண்ணாக்கு என்பதன் சரியான வடிவம் பிண்ணாக்கு என்பதாகும். பிண்ணாக்கை நமது புண்ணாக்குகள் பேசிப்பேசி புண்ணாக்காக மாற்றி விட்டார்கள்.

எண்ணெய் வித்துக்களில் இருந்து எண்ணெய் எடுக்கப்பட்ட பின் எஞ்சும் சக்கைப் பொருள் புண்ணாக்கு

எனப்படும். புண்ணாக்கு மூன்று வகைப்படுகிறது. தேங்காய்ப் புண்ணாக்கு, கடலைப் புண்ணாக்கு, எள்ளுப் புண்ணாக்கு ஆகியவையே அவை மூன்றுமாம். தேங்காய், கடலை, எள்ளு ஆகியவற்றிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கப் படுகிறது. தேங்காயிலிருந்து தேங்காய் எண்ணெயும் கடலையிலிருந்து கடலை எண்ணெயும் எள்ளிலிருந்து நல்லெண்ணெயும் பெறப்படுகிறது. இவற்றின் சக்கையாக எஞ்சுவது புண்ணாக்கு. பொதுவாக புண்ணாக்கு மாடுகளுக்குத் தீவனமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சங்க கால, சங்கமருவிய கால, பல்லவர் கால இலக்கியங்களில் புண்ணாக்குக் கிடையாது. அதாவது நமது பழந் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஓர் இடத்திலாவது புண்ணாக்கு என்ற பகுத்தை நமது புலவர்கள் யாரும் பயன் படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இந்தக் கட்டுரைக்காகவும் உரைக்காகவும் பல இலக்கியங்களைக் கண்ணில் எண்ணெய் விட்டுக் கொண்டு தேடி நேன், கிடைக்கவேயில்லை. கண்ணில் விட்டது எந்த எண்ணெய் என்று கேட்க வேண்டாம். (சபையில் மறுபடி சிரிப்பு)

பாரதிக்குப் பிறகு பலர் புண்ணாக்கைப் பாடியிருக்கிறார்கள். சற்றுத் தெளிவாக அதைச் சொல்ல வேண்டுமாயின் முன் நவீந்த்துவ, பின் நவீந்த்துவ காலக் கவிதைகளில் ஏராளமாகப் புண்ணாக்குக் கிடைக்கிறது. மரபுக் கவிதைகளில் புண்ணாக்கு விரவிக் கிடப்பதாக பலரும் அவ்வப்போது எழுதும் கட்டுரைகளில் படித்து வந்திருக்கிறேன்.

ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையையோ ஒரு உரையையோ நான் தயார் செய்ய அமர்ந்தால் நான் நொறுக்குத் தீவிர உண்பது வழக்கம். இந்த உரைக்காக நான் தயாராகும் வேளை எனது சின்ன மகனிடம் ஒரு பருப்பு வடை வாங்கி வருமாறு கடைக்கு அனுப்பினேன். வடையை உண்பதற்காக அதைச் சுற்றியிருந்த தாளைப் பிரத்தும் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அந்தக் தாளில் புண்ணாக்குப் பற்றிக் கவிதை வரிகள் இரண்டிருந்தன. அது ஒரு சஞ்சிகையில் தீழிக்கப் பட்ட தாள். தாறுமாறாக அந்தக் தாள் தீழிக்கப்பட்டி ருந்தால் அதன் அடுத்த துண்டு கடையில் இருக்கலாம் என்னின்தது அவசர் அவசரமாகக் கடைக்குச் சென்று விசாரித்தேன். எனது மகன் வடை வாங்கிய அடுத்த நிமிடத்தில் இன்னொரு நபருக்கு இரண்டு வடைகள் சுற்றிக் கொடுத்த தாக்கடைக்காரர் சொன்னார். அவர் பதில் சொன்ன போது ‘இரண்டு’ என்ற சொல்லில் அழுத்திச் சொன்னது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

ஒரு பேராசிரியரான எனக்கு வால் கிடைத்தால் போதாதா? அத்துண்டை எடுத்துப் பார்வையைச் செலுத்தினேன். அதில் பின்வரும் சொற்கள் இருந்தன. புலவர் பேத்தை, மகன் நீ, கடனைத் திருப்பிக் கேட்டு, வறுமையில் உழன்ற ஆகிய சொற்களுடன் “எதிர் வந்தால் புண்ணாக்கு - கதிரில் குருவி சுண்ணாக்கு” என்ற கவிதை வரிகளும் இருந்தன.

கவிஞர் காத்து வாய்னைப் போல் புலவர் பேத்தை வாயன் என்று ஒருவர் இருந்திருக்கிறார். வறுமையில் வாடிய

புலவர் யாரிடமோ கடன் பட்டிருக்கிறார். கடனைத் திருப்பிக் கேட்க வந்தவனைத் தாக்குமாறு புலவர் மகனைக் கேட்டுக் கொள்கிறார். அதாவது இந்த இடத்தில் புண்ணாக்கு என்பது புண்படுத்து என்கிற அர்த்தத்தில் வருவதை நாம் காண்கிறோம். புலவர்கள் ஒரு சொல்லில் பல பொருள் கோடுவார்கள். எனவே “எதிரி வந்தால் புண்ணாக்கு” என்ற அர்த்தத்தில் புலவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்தக் கவியத்தையே யுத்தம் நடக்கும் போது நாட்டு வீரர்களுக்கு உற்சாகமுட்டவும் பயன்படுத்தலாம் என்பது வெள்ளிடை மலை.

இந்தக் கவியத்தையே மற்றொரு நாட்டுடன் யுத்தம் புரியும் எந்தவொரு நாட்டு மக்களும் பயன்படுத்த முடியும் என்பதால் கவிஞர் சர்வதேச தொத்தைத் தொட்டு விடுகிறார். அதேவேளை இச்சொல் மற்றொரு பொருளையும் குறிக்கிறது என்பதை மேல் நாட்டார் அறிய வருகையில் அவர்கள் தமிழ் மொழியின் மேன்மை குறித்துச் சிலரிப் படைய நேரிடும் என்பது நமக்கெல்லாம் நிறைந்த பெருமையாகும். அதே போல பிற நாட்டார் புண்ணாக்குப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் வழியேற்படும்.

அடுத்த வரி நமக்கு அவசியம் இல்லையெனினும் அதன் மூலம் நாம் புரிந்து கொள்வது யாதெனில் விளைந்திருக்கும் வேளாண்மைக் கதிரில் குருவிகள் உட்கார்ந்தால் அத்தனையையும் கொறித்து விட்டுப் போய்விடும். குருவிகள் எப்போதும் வயலுக்குப் பாட்டம் பாட்டமாகவே வரும். அப்படி குருவிகள் வரும் போது சண்ணக் கல் எடுத்து வீச என்பதையே ‘சுண்ணாக்கு’ என்பதன் மூலம் நமக்குப் புரிய வைக்கிறார். அதற்கு ஏன் சுண்ணாக்கு என்று சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்கக் கூடாது. புலவர்கள் அப்படித்தான். கவிதைக்கு ஏற்றவாறு தமிழைப் பயன்படுத்துவார்கள்.

இந்தக் கவிஞர் வாழ்ந்த காலப் பகுதி நமக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தும் இவரது கவிதையின் மூலம் இவர் வயல் சார்ந்ததும் சுண்ணக் கல் அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடியதுமான பிரதேசத்தில் வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பது புலனாகின்றது. சுண்ணக் கல்லால் குருவி துரத்தும் படி புலவர் சொல்லுவதைக் கொண்டு விவசாயத்துக்கு இயந்தி ரங்கள் பயன்படுத்தப்படாத காலத்தில் அவர் வாழ்ந்தி ருக்கலாம் என்பது எனது முடிபு. இது அறுதியானதல்ல என்பதையும் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

1949 இல் ஒரு பெரு வெள்ளம் கிழக்கிலே ஏற்பட்டுப் பெரும் அழிவுகள் நடந்திருக்கின்றன. இந்தக் சம்பவம் ஒரு மழைக் காவியத்தில் முற்று முழுதாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. மசாலப் புலவர் இயற்றிய இந்தக் காவியம் வெளி உலகுக்குத் தெரியாமல் பலகாலம் இருந்து வந்துள்ளது. இப்புலவரைப் பற்றி முதலில் வெளிக் கொண்டந்தவர் கவிஞர் வவ்வாலு அவர்கள். கவிஞர் வவ்வாலு மசாலப் புலவர் பற்றிய வாய்மொழித் தகவல்களைக் கொண்டு ஒரு கட்டுரையை நீண்டகாலத் துக்கு முன்னர் எழுதியிருந்தார்.

பின்னாளில் கவிஞர் சன்னாசி அவர்கள் நடத்திய

இலக்கிய விழாவில் இப்புலவரின் மழைக்காவியம் முழுதாக வெளியிடப்பட்டது. இக்காவியம் பாடியவர் மசாலப் புலவர் அல்ல, மஸ் அலாப் புலவர் என்று கவிஞர் சன்னாசி தனது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதோடு காவிய நூலின் அட்டையிலும் மஸ் அலாப் புலவர் பாடியது என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த சிறு நூல் வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து இரண்டு கவிஞர்களும் ஆள்மாறி ஆள் சஞ்சிகைகளில் சண்டையிடுவது வழக்கமாகிப் போன்று சுவாரசியமான விடயம்.

மசாலா என்பதும் சரி, மஸ் அலா என்று சொல்வதும் சரி. இரண்டுமே ஒரு கருத்தைத்தான் குறிக்கிறது. எனவே எப்படி எழுதினாலும் சரி யே என்பது கவிஞர் வவ்வாலு அவர்களது வாதம். சரியான சொல் மஸ் அலா என்பதுதான். அதை ஏன் மசாலா என்று எழுத வேண்டும்? இலக்கியம் என்பது கறி மசாலாவா அல்லது கொத்து மசாலாவா என்று கவிஞர் சன்னாசி கேட்டதைத் தொடர்ந்து பிரச்சினை ஆரம்பமாகி விட்டது.

அவருக்கு இலக்கியம் பற்றி ஆய்வதற்கும் பேசுவதற்கும் இயலும் என்று ஏற்றுக் கொள்ளும் கவிஞர் சன்னாசி, வவ்வாலு ஒரு கவிஞரே அல்ல, வேண்டுமானால் கவிஞர்ச்சர் என்று சொல்லலாம் என்று சொல்ல, வவ்வாலுவோ, இவருக்கு மரபு இலக்கியத்தைக் கவிர இலக்கியத்தில் வேறு எதுவும் தெரியாது என்று எழுதினார். வவ்வாலுவைக் கவிஞர்ச்சர் என்று சொன்னது சரியது என்று ஒரு சாராரும் பிழை என்று இன்னொரு சாராரும் இப்போது விவாதம் நடத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைக்குள் நான் கருத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. கருத்துச் சொல்லப் படுகுந்தால் நானும் நாறிப் போகலாம்.

கவிஞர் சன்னாசி வெளியிட்ட மழைக்காவியத்தில் ஒரு பாட்டு வருகிறது. அதில் பின்வருமாறு புண்ணாக்குப் பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறு நகரத் தெருவெல்லாம் சீறியது வெள்ளம் சீரானபல பொருட்கள் மிதந்து வரக் கண்டோம் பருப்புவகை, பப்படமும் பால்மாவும் மற்றும் பணியாரம் சிறைதந்தது போல் புண்ணாக்கும் கண்டோம்.

புலவரின் மொழி மிக இலகுவானது. மிகத் தெளி வாக எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியது. அவரது காவியம் ஒசையுடனானது. வானோலி, தொலைக் காட்சி போன்ற நவீன சாதனங்கள் இல்லாத அந்தக் காலங்களில் பொழுது போக்காக மக்கள் இவ்வாறான காவியங்களைப் பாடி வந்திருக்கிறார்கள்.

ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் பல பொருட்கள் மிதந்து வந்ததைக் குறிப்பிடும் புலவர் சிறைதந்து பணியாரம் போல புண்ணாக்குத் துண்டுகள் மிதந்து வந்தன என்று சொல்கிறார். அக்காலங்களில் செக்குகள் மூலம் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது வரலாறு. அப்பிராந்தியத்தில் அதிக தென்னை மரங்கள் இருந்தன. மக்கள் தொடை

இன்றையைப் போல் அதிகம் இல்லை. எனவே வீடுகளிலும் கூட எண்ணெய்தயாரித்திருந்திருக்கிறார்கள். புண்ணாக்குச் சாதாரணமாக எல்லாக் கடைகளிலும் விற்பனையில் இருந்திருக்க வேண்டும். இதனால்தான் நகரத்து வெள்ள நீரில் புண்ணாக்கு மிதந்து வந்திருக்கிறது.

1950க்கும் 1970க்குமிடையில் தமிழக் கவிதைக்குப் பங்களிப்பு நல்கிய புலவர்கள், கவிஞர்கள் பலர் உள்ளனர். இக்காலப் பிரிவில் தமிழ்க் கவியியற்றிய சில புலவர்களின் எழுத்துக்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஏனையோரின் பாடல்களில் கவிதைகளில் புண்ணாக்கு வந்திருப்பதை என்னால் காணமுடியவில்லை. அப்படி இருப்பதாகக் காணப்போர் எனக்குத் தெரியப்படுத்தி உதவினால் இத் தலைப்பில் நான் எழுத நினைத்திருக்கும் நூலுக்குப் பேருதவியாக அமையும்.

70களுக்குப் பின்னர் மரபுக்காரர்களுக்கும் புதுக் கவிதைக்காரர்களுக்கும் இடையிலான யுத்தம் ஆரம்பமாகிறது. பொருட் செறிவுடன் நூற்றுக்கு நூறு அதி உன்னதமான மரபுக் கவிதைகள் படைக்கப்படவில்லை என்ற போதும் ஓசை பிறழாமல் சந்தம் சறுக்காமல் அவை அமைந்திருந்தன என்பது நோக்கற்பாலது. புதுக் கவிதை மீதான யுத்தத்தில் முதல் அஸ்திரத்தை எய்தவர்கள் மரபுக் கவிதையாளர்களே. புதுக் கவிதையானது கவிதையே அல்ல என்றும் தமிழுக்கு நேர்ந்துள்ள அவலம் என்றும் அவர்கள் கருதினார்கள். புதுக் கவிதையாளர்களில் அநேகர் இளைஞர்களாயிருந்தனர். இன்றே புரட்சி தோன்றி உலகம் உடனடி மாற்றம் பெற்று விட வேண்டும் என அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். இந்த நிலையில் ஓர் அணி இன்னொரு அனியைத் தாக்குவதற்குப் புண்ணாக்கு என்ற பத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பதை ஆங்காங்கு காண முடிகிறது.

வில் வளைக்கத் தெரியாதான் விறகு கொண்டு
வித்தை செய்ய விளையுமொரு வீண் வேவை
போல்

மல் யுத்தம் அறியாதான் எழுந்து நின்று
மாட்டுடையவால் மூறுக்கிக் காட்டினாற் போல்
புல் அனைய மேனியர்கள் போர்க்களத்தே
போய் நின்று புஜ பலத்தைக் காட்டுமாப்போல்
சொல்லணையக் கவி செய்யத் தெரியாக் கூட்டம்
சொத்துப்புகிற புதுக் கவிதை கவிதையாமோ!

இவ்வாறு கவிஞர் கஞ்சகுடியான் புதுக் கவிதையைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமற் பாடியபோது புதுக் கவிதையாளர்கள் பலர் வெகுண்டெடமுந்தனர். கவிஞர் கஞ்சகுடியானுக்குப் பதிலடியைப் புதுக் கவிதையிலேயே கொடுத்தார்கள். அதில் ஒரு கவிதைதான் நமது தலைப்புக்குள் வருகிறது.

காலாதிகாலமாகக்
கால் நீட்டி அமர்ந்து
புகழ் தமிழில்
நீங்கள்
புண்ணாக்குப் பிசைந்தீர்கள்
மானுட உயர்வுக்காய்
மணித் தமிழை

நாங்கள் துப்பாக்கியாய்நீட்டத் துணிந்தோம்

இந்தக் கவிதையை எழுதியவர் ஈழத்துப் பேன் அவர்கள். ஈழத்துப் பேன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவு கவிதைகளையே எழுதியிருக்கிறார். அக்கால கட்டடத்தில் புதுக் கவிதை படைத்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். பலரால் மறக்கப்பட்டவர்.

வெறும் அழகியலையும் பெண்களையும் பாடிக் கொண்டிருந்த மரபுக் கவிஞர்களை அவர் புண்ணாக்குப் பிசைந்தவர்கள் என்று காட்டமாய்ப் பதிலளித்தார். மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதைப் பிரச்சினையில் பல நூறு கவிதைகளில் புண்ணாக்கு இருந்தது. எல்லாக் கவிதைகளையும் எடுத்துக் காட்டுவது சாத்தியப்படாது என்பதால் ஓன்றை மட்டும் எடுத்தாண்டேன். இதே காலப் பிரிவில் படைக் கப்பட்ட பேச்சோசைக் கவிதைகளில் புண்ணாக்கு எனது அறிவுக்கு எட்டிய வரை இருந்ததில்லை.

1990 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகான காலம் நவீன கவிதைகளின் காலமாகும். நவீன் கவிதைகளில் ஆரம்பமாகி பின் நவீனத்துவம், பின் பின் நவீனத்துவம் வரை வந்து இன்று நிலை கொண்டிருக்கிறது. கவிதை இனிமேல் எங்கு போகும் என்று திக்குமுக்காடிக் கொண்டிருப்பதாக எனக்குப்படுகிறது. எல்லாக் காலங்களையும் விட நவீன கவிதைகளிலேயே புண்ணாக்குக் கவிதைகள் அதிகம். அப்படி அதிகமாக இருந்த போதும் இன்று ஓர் உதாரணத்தை மட்டுமே உங்கள் கவனத்துக்குத் தருகிறேன். வெளிவரவுள்ள எனது நாலில் கூடியவரை புண்ணாக்குக் கவிதை வரிகளையும் அதை எழுதி யோர் பட்டியலையும் தர விஷேகிறேன்.

நவீன் கவிஞர்களில் கவிஞர் ஓலை வேந்தன், ஒரு முக்கியமான கவிஞராக ஒரு குழுவினரால் போற்றப் படுகிறார். அவரது கவிதைகளில் ஒன்றான ‘திண்ணையில் பேண்ட கோழி’ என்ற கவிதை இவ்வாறு ஆரம்பமாகிறது.

நடுத் திண்ணையில்
பேண்டு விட்டுப் போகிறாய் கோழி
புண்ணாக்குக் கரைசலைப் போல்
என்ன
அள்ளச் சொல்கிறாயா
உன்னை அறுக்கச் சொல்கிறாயா

இந்தக் கவிதையில் கோழியின் மலம் புண்ணாக்குக் கரைசலைப் போல் இருப்பதாக உவமிக்கிறார் கவிஞர். இக்கவிஞருக்கு புண்ணாக்குப் பற்றி நன்கு அறிவு இருக்க வேண்டும் என்பது இதன் மூலம் நமக்குப் புரியக் கூடியதாக இருக்கிறது. இவ்வாறு அவர் கூறும் உன்னதமான உவமானங்களால் மெய் சிலிர்ப்போர் பலர் உள்ளனர் என்பதும் கவனத்துக்குரியது.

இந்த வெளையில் மணி ஓலிக்கிறது. அரங்கத் தலைவர், “உங்களது நேரம் முடிந்த விட்டது” என்று பேராசிரியருக்குச் சொன்னார். பேராசிரியர் திரும்பி

அரங்கின் நடுவில் அமர்ந்திருந்த தலைவரை ஒரு முறை கோபமாகப் பார்த்தார்.

பேராசிரியரின் கோபத்துக்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஆய்வரங்குக்குத் தலைவராக இருக்கும் கலாநிதி, பேராசிரியரை விட வயதில் குறைந்தவர். பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியருக்கு ஜானியராக இருந்தவர். தனது படிப்பில் முன்னேறி இன்று கலாநிதியாக உயர்ந்து விட்டார். பேராசிரியர் முத்தவராக இருந்த போதும் அவருக்கு ஆய்வரங்குத் தலைமை வழங்கப்படாமல் வயதில் குறைந்தவரான் கலாநிதிக்கு வழங்கப்பட்ட கோபம் பேராசிரியருக்கு. அந்த உறுத்தலில் இருந்தவருக்கு மனி ஒலித்து நேரஞாபகரமுட்டப்பட்டது பிடிக்கவில்லை.

மனியையும் தலைவரின் குரலையும் பொருட்படுத்தாமல் பேராசிரியர் தனது உரையைத் தொடர்ந்தார்.

இதற்கிடையில் சினிமாப் பாடல்களும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். கடந்த கால சினிமாப் பாடல்கள் இலக்கியத் தரம் மிக்கவை என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இப்போது வரும் சினிமாப் பாடல்கள் அநேகமானவை கேட்கச் சுகிக்காத வைதாம். ஆனாலும் புதிய பாடல்களிலும்கூட நல்ல பாடல்கள் இருக்கவே செய்கின்றன.

நமது தலைப்புக்கு உட்பட்ட வகையில் ஒரு பாடல் இருக்கிறது. ‘என் ராசாவின் மனசல்’ என்று ஒரு திரைப்படம். ராஜ்கிரண் நடிச்சது என்று நினைக்கிறேன். இந்தப்படத்தில் வரும் கோஷ்டிப்பாடல் இது.

போடாபோடாபுண்ணாக்கு
போடாத தப்புக் கணக்கு
அட கிறுக்கு உனக்கு இருக்கு
இப்ப என்னால மனக் கணக்கு

பேராசிரியர் தலைவரைத் திரும்பிப் பார்த்தபடி ‘அட கிறுக்கு உனக்கு இருக்கு... இப்ப என்னால மனக் கணக்கு’ என்ற வசனத்தை மீண்டும் ஒரு முறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் தலைவர் மீண்டும் மனியை அடித்து “உங்களது நேரம் முடிந்து விட்டது...” என்றார். கோபத்துடன் தலைவரைப் பார்த்த பேராசிரியர் பேச்சை முடிக்காமல் தான் பேசக் கொண்டு வந்திருந்த துண்டு துணிகளை அள்ளிக் கொண்டு ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.

தலைவராயிருந்த கலாநிதி அடுத்த பேச்சாளரைத் தனது பேச்சை ஆரம்பிக்கப் பணித்தார். கையினால் தனக்கு முன்னாலிருந்த மைக்கைப் பொத்தியபடி பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த பேராசியரைத் திருப்பிப் பார்த்து “நேரத்துக்கு முடிக்கவில்லையென்றால் கஷ்டம்” என்றார்.

ஏற்கெனவே சூட்டில் இருந்த பேராசிரியர் தலைவருக்கு அருகில் கோபத்துடன் உடலைச்சாய்த்த வேகத்தில் தலைவர் மைக்கை முடியிருந்த கையை எடுத்து விலக, பேராசிரியர் தலைவரைப்பார்த்துப் “போடாபுண்ணாக்கு!” என்றார். ■

வாரணாஸ்கள் புதந்த வயல்

பெரிய மிகப்பொரிய யானைகள் பசியாறும் வயலாச்சு எங்கள் வயல்;
இந்த வயலிடையே வசிக்கும் எலிகள்நாம்....
இந்த வயலைநம்பி உயிர்வளர்த்துப் பாம்போடு போராட வெராந்துபோன எலிகள்நாம்:
எம்பக்கம் நியாயம் இருந்தாலும், வயலைங்கள் பரம்பரையின் வழிவழியே வந்ததெனத் தீகழ்ந்தாலும் யானைகளின் காலடி இடிரவிலே அகப்படைம் வணைகள் அடிக்கடி சீதபட்டு எதுஞ்செய்ய ஏலா வாளிகளாய்... இருக்கின்றோம்! யானைக்குப் பாம்புகள் பகையான போதினிலும் “யானைகளின் துதிக்கைபோல்த் தான்நாமும்” என்னின்று பாம்புகள் பகர்ந்து யானைகளின் கால்சுற்றி விளையாட.. நாமோ வில்லங்கப் படுகின்றோம். எங்கள் இருப்புற்றிப் பாம்புக்கே கவலையில்லை, எங்கள் இருப்புற்றி யானைக்கா வருங்கவலை? யானைகள் தமது பசிக்குணவு கிடைக்குமட்டும் நாம்தீரிந்த வயல்களிற்தான் தங்கும் அதுவரைக்கும் நாமிருக்கவா முடியும்?
காலநிலக்குள் நசிப்பட்டே நாம் அழியக் கூடும்!
நாங்கள் இந்த யானைகள்முன் ‘நாமும்நும் வால்போல்’ எனவரைக்கவா ஏலும்? நியாயம் அநியாயம் தர்மம் இவைதான்டிச் கழுமில் ஒழுங்குக்குள் யாரும் கணக்கெடுக்கா... அப்பாவிகள் எமது விருப்பங்கள் என்னாகும்?

த. ரெஜய்ஸன்

‘கரியா’வின் பிரெயில் தமிழ் அகராதி

மாதங்கள்

‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் (தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்) விரிவாக்கப்பட்ட திருத்திய பதிப்பு 2008 இல் வெளிவந்தது. இவ் அகராதியின் பயன் கருதி இதன் மின்னணு வடிவப் பிரதியை அராய்ச்சி நிறுவனங்கள் ரூபா. 4 இலட்சம் இந்தியப்பணம் கொடுத்துப் பெற்று ஆய்வு செய்துவருகின்றன. ‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியினை பார்வையற்றவர்கள் பயன்படுத்தக் கூடியவகையில் பிரெயில் தமிழ்ப்பதிப்பாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற எண்ணம் ராமகிருஷ்ணனிடம் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. இந்நிலையில் மதுரையில் உள்ள இந்தியப் பார்வையற்றோர் சங்கத்திற்கு (IBA- Indian Association for the Blind Madurai) ராமகிருஷ்ணன் இலவசமாக இத் தமிழகராதியின் மின்னணு வடிவப் பிரதியை (digital version) வழங்கியிருந்தார்.

தற்காலத் தமிழகராதியின் மின்னணு வடிவப் பிரதியை பிரெயில் (தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்) மின்னணு வடிவத்திற்கு மாற்றி பிரெயில் பதிப்பாகக் கொண்டுவருவதற்கு தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனமான Cognizant foundation ஜக் தொடர்பு கொண்டு இவர்களது நிதியுதவியை IBA இற்கு பெற்றுக்கொடுப்பதில் ராமகிருஷ்ணன் ஆற்றிய பணி போற்றுதற்குரியது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பார்வையற்றோர் பள்ளிகளுக்கும் பார்வையற்றோர் அதிகம் கற்கும் கல்லூரி களுக்குமாக 40 பிரதிகளை Cognizant foundation தனது நிதியின் மூலம் அச்சிட்டு இலவசமாக வழங்கியிருந்தது. இந்திய மொழிகளில் தமிழிலே முதன்முதல் இத்தகைய ஒரு அகராதி வெளிவந்திருப்பது ராமகிருஷ்ணனது அயரா முயற்சியினாலேயாகும்.

‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் பிரெயில் தமிழ்ப் பதிப்பு வெளிவர இருக்கின்ற தகவலை ராமகிருஷ்ணன் யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறையில் உள்ள தனது நண்பர் குலசிங்கத்திற்கு தொலைபேசி வழி அறிவிக்கின்றார். இங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு பிரதி அனுப்புமாறு குலசிங்கம் ராமகிருஷ்ணனிடம் வேண்டுகிறார். அதற்கு ராமகிருஷ்ணன் விழிப்புலன் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள்

அதிகம் வாழும் நிறுவனம் ஒன்றிலிருந்து விண்ணப்பக் கடிதம் ஒன்றைப் பெற்று அனுப்புமாறு கேட்டிருந்தார். இந்நிலையில் குலசிங்கம் நண்பர்கள் உள்ளாக சன்னாகத்தில் உள்ள விழிப்புலன் வலுவிழுந்தோர் இல்லத்தின் தலைவரிடம் இருந்து விண்ணப்பக் கடிதத்தைப் பெற்று ராமகிருஷ்ணனுக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

40 பிரதிகள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பார்வையற்ற பிள்ளைகளுக்கு Cognizant foundation ஆல் அச்சிடப்பட்ட நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பார்வையற்ற பிள்ளைகள் பயன்பெறும் நோக்கில் சன்னாகத்தில் உள்ள வாழ்வக்திற்கு ஒரு பிரதியை விசேடமாக அச்சிட்டு வழங்க வேண்டி ராமகிருஷ்ணன் Cognizant foundation இற்கு ரூபா 1500 இந்தியப் பணம் கொடுத்து 53 தொகுதிகள் அடங்கிய இவ்வகராதியின் மேலதிக விசேட பிரதியைப் பதிப்பித்து அமரர் வி. ஜெயலட்சுமி அவர்களின் பிறந்துதின நினைவாக 01.02.2011 அன்று வாழ்வக்திற்கு வழங்கியிருந்தார்.

‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் பிரெயில் தமிழ்ப்பதிப்பை வாழ்வக்திற்கு கையளிக்கும் வைபவம் வாழ்வக மண்டபத்தில் 10.04.2011 அன்று நிகழ்ந்தது. இந்நிகழ்விற்கு சிறப்பு விருந்தினராக சன்னாகம் நூல்நிலைய நூலகர் சௌந்தரராஜன் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இது குலசிங்கம், சௌந்தரராஜன், பா.துவாரகன், எதிர்வீரசிங்

‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் பிரெயில்

தமிழ்ப்பதிப்பை சன்னாகத்தில் உள்ள விழிப்புல

வலுவிழுந்தோர் வாழ்வக்திற்கு கையளிக்கும் நிகழ்வு

10.04.2011 அன்று பி.ப 4.00 மணியளவில்

வாழ்வக்ததில் நடைபெற்றது.

கம், மருத்துவர் வெ. நாகநாதன், வாழ்வக மாணவன் க.கலைச்செல்வன், வாழ்வக துணைத்தலைவர் ரவீந்தரன் ஆகியோரது மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து வாழ்வக மாணவன் கு.ஜெயத்சனது தேவாரத்துடன் நிகழ்வு ஆரம்பாகியது.

வாழ்வகத் தலைவர் ரவீந்திரன் தனது வரவேற் புரையின்போது, தமிழகத்திலுள்ள ‘கரியா’ பதிப்பக உரிமையாளர் ராமகிருஷ்ணன், சன்னாகத்திலுள்ள தமது வாழ்க நிறுவனத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து இவ் அகராதியை அன்பளிப்பாக வழங்கியமைக்காக தமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டதுடன் இலங்கையில் முதன்முதல் தமது நிறுவனத்துக்கு இத்தகைய ஒரு அகராதி கிடைப்பதையிட்டு தாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவதாகவும் தெரிவித்தார். அவர் தனது உரையின்போது, “இலங்கையில் எமது நிறுவனத்துக்கு பிரெயில் அகராதி கிடைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த இது குலசிங்கம் ஐயா அவர்கள். அவருக்கும் கரியா ராமகிருஷ்ணனுக்கும் இடையிலான நட்பு - தொடர்பு இவ் அகராதி எமக்குக் கிடைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்ததையும் குறிப்பிட வேண்டும்” என்றார். மேலும் பிரெயில் அகராதி வெளிவர இருக்கின்ற செய்தியை எமக்கு அறிவித்து 4

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் உள்ளிட்ட 43 மாணவர் களுக்கு அபயமளித்துவரும் எமது வாழ்வக நிறுவன நாலகத்திற்கு இத்தகைய அகராதி கிடைக்கப்பெறும் பட்சத் தில் பெரும் வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்ற விண்ணப்பக் கடிதத்தை குலசிங்கம் ஜயா ராமகிருஷ்ணனுக்கு உரிய காலத்தில் சேர்ப்பித்து இவ் விலைமதிப்பற்ற அகராதியை எமக்குக் கிடைக்கச் செய்திருந்தார் என்றும், துவாரகன், ரமேஷ், ஸ்ரீகுமரன் ஆகியோரும் இவ் அகராதி கிடைப் பதற்கு உதவியிருந்தனர் என்றும் தெரிவித்தார்.

அவர் தனது உரையில் மேலும் தெரிவிக்கையில், “பொதுவாக பிரெயில் பதிப்பில் நூல்கள் வெளிவருகின்ற போது சுருக்கமாகவே வெளிவரும். அது எமக்குச் செய்கின்ற பெரும் துரோகமாகும். இந்த இடத்தில் ராமகிருஷ்ணனுக்கு நாம் நன்றி கூற வேண்டும். ‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழ் கராதியை எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் முழுமையாக பிரெயில் தமிழ்ப்பதிப்பாகக் கொணர்ந்திருக்கிறார். இந்த இடத்தில் ராமகிருஷ்ணன் இல்லாவிட்டாலும் இப்பணிக் காக அவருக்கு நாம் சிரம் தாழ்த்தி நன்றி கூறுகின்றோம்” என்றார்.

தொடர்ந்து சம்பிரதாயூர்வமாக இந் நூற்றொகு தியை இலக்கியச் சோலை இ.து. குலசிங்கம் கையளிக்க யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரையாளரும் வாழ்வகத் தலைவருமான ஆ. ரவீந்திரன் பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து குலசிங்கம் அவர்களைப் பாராட்டிக் கொரவிக் கும் நிகழ்வு நடைபெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து குலசிங்கம் ‘கரியா’ ராமகிருஷ்ணனுடனான தனது நீண்ட நட்பனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

குலசிங்கம் தனதுரையின்போது ராமகிருஷ்ணன் தனது மனைவிக்குப் புற்று நோய் என்று மருத்துவர்கள் அறிவித்த மறுதினம்கூட தனது கவலையைப் புறந்தள்ளி இவ்வகராதியை வாழ்வகத்துக்கு அனுப்பும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்ததையும் ராமகிருஷ்ணன் என்ற நல்ல மனிதரது நேர்மையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். ‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியை உருவாக்க 6 ஆண்டுகளாக ராமகிருஷ்ணனுடன் இணைந்து உழைத்த தையும் நினைவுபடுத்தினார். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் களிடம் இலங்கையில் வழங்கிவரும் தமிழ்ச்சொற்களை தொகுத்துத் தருமாறு கேட்க அவர்கள் பதில்தராத நிலையில் தனது பரந்த வாசிப்பனுபவத்தையும் நன்பர் களுடனான தொடர்பையும் கொண்டு ஏற்கதாழ் 1700 இலங்கைத் தமிழ்ச் சொற்களையும் அவற்றின் கருத்துக்

களையும் தொகுத்து க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதிக்குப் பங்களித்திருந்ததை நினைவு கூர்ந்தார்.

சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்ட நூலகர் சௌந்தரராஜன் தனதுரையின்போது ‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் 2008 விரிவாக்கப்பட்ட திருத்திய பதிப்பின் சிறப்பை, ஏனைய அகராதிகளில் இருந்து ‘கரியா’வின் அகராதி கொண்டுள்ள வேறுபாட்டினை ராமகிருஷ்ணனுடைய பதிப்புரையில் இருந்து மேற்கொள்ள காட்டிப் பேசுகின்றபோது “பிரெயில் பதிப்பிலும் உள்ள விவேஷட தன்மையை பிரெயில் அகராதியை பயன்படுத்து கின்ற மாணவர்களால்தான் அறியியமுடியும்” என்றார். அவர் மேலும் தெரிவிக்கையில், விழிப்புலன் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பயன்பெறும் வகையில் ‘கரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதி பிரெயில் (தமிழ்- தமிழ் - ஆங்கிலம்) வடிவில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதும் யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கிடைத்தி ருப்பதும் போற்றுதற்குரிய விடயம் என்றதுடன் இவ் அகராதி வாழ்வகத்திற்குக் கிடைக்கப் பாடுபட்ட அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள் என்றார்.

ராமகிருஷ்ணன்- குலசிங்கம் நட்பு யாழ்ப்பாணத் திற்குப் பிரெயில் தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலம் அகராதியைப் பெற்றுத்தந்தது என்றால் மிகையில்லை. இலங்கையின் கிழக்கில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கும் இத்தகைய அகராதியை வழங்கும் நோக்கில் மட்டக்களப்பிலுள்ள ‘தரிசனம்’ என்ற விழிப்புலன் வலுவிழுந்தோர் இல்லத்திடமிருந்து விண்ணப்பக் கடிதத்தைப் பெற்று ராமகிருஷ்ணனுக்கு அனுப்பு வதற்கு ரமேஷ் முயற்சி செய்திருந்தார். மட்டக்களப்பி வேற்பட்ட வெள்ளம் காரணமாக கடிதத்தை உரியகாலத் திற் பெறமுடியாமற் போன்றை வருத்தமளிக்கிறது. இலங்கைக்கு கிடைத்துள்ள ஒரேயொரு பிரெயில் தமிழ் அகராதித் தொகுதி சன்னாகம் வாழ்வகத்திலே உள்ளது. இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் வசிக்கின்ற விழிப்புலன் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களும் இங்கு வந்து அகராதியில் இருந்த தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ■

கனவில் தோன்றிய நாவல்

ஆங்கில நாவலாசிரியரான ஆர். எல். ஸ்வென்ஸன் என்பவர் ஒருநாள் இன்பக்கனவு கண்டு அதில் எதையோ பார்த்து அச்சம்கொண்டு கத்தினார்.

அவர் அருகில் இருந்த அவருடைய மனைவியார் உடனே அவரை எழுப்பினார். அதனால் அவருக்கு மிகுந்த கோபம் உண்டாயிற்று.

“என்னை ஏன் எழுப்பினாய்? நான் ஒரு அழகான பயங்கரக் கதை ஒன்றைக் கணவு கண்டுகொண்டிருந்தேன்” என்று கூறினார்.

இந்தக் கனவை ஆதாரமாகக் கொண்டே அவர் பின்னர் தமது சிறந்த ‘டாக்டர் ஜெக்கில் - மிஸ்டர் வைஸ்’ என்ற நாவலை எழுதினார்.

அறியாலையூடன், தன்னடக்கம் இல்லாமல், ஒருவன் நூற்றாண்டு வாழ்வதைவிட அறிவுடன், தன் நிறைவோடு ஒருவன் ஒரேயாருநாள் வாழும் வாழ்க்கை மேலானது.

- புத்தர்

மண்சிலைகளை உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்

பிரதிபலிப்புக்களின் கூடமான கலைவெளியில்
இப்போது நீ
யாரின் சிலையை உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்
சிறுகுப்பந்த தும்பியொன்றின்
அவலம் மிகும் குரல்
பெயர்த்தலையும் மரங்களின் கீதமாய்
இன்னும் கேட்கின்றது

நீ மண்சிலைகளை
உடைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறாய்
காலபூதம் மறந்த உன்கைகளில்
பிசுபிசுக்கும் இருத்தம்
எனது மண்சிலையினதாய் இருக்கலாமென
அஞ்சகிள்ளேன்

சற்றும் அயராத உனதுடவில்
வழியும் வியாரவை
ஒரு நதியாக ஊரத்தொடங்கியிருக்கின்றது

மங்கியதிரும் பொழுதில்
நீ இப்போது உடைக்கின்ற சிலை உன்னுடையது
பிசுபிசுக்கும் இருத்தமும் உன்னுடையது
ஆனாலும்
கதறியமுதபடி உடைத்தபடியிருக்கிறாய்

கால்களின் கீழ்
உதிர்ந்திருக்கும் உனதுடவின் மணதுகழ்களை
அள்ளிச் செல்லும் யாரோ ஒருவன்
செய்யத் தொடங்கியிருக்கின்றான்
யாரோ எவரினதோ பிரதிபலிப்பான
மண்சிலையை.

இரண்டு கவிதைகள்

சுத்தாந்தன்

விலக்கப்பட்டவனின் தீரவு
முட்களில் வீழ்ந்துகிடக்கிறது
அவன்
தனது நூற்றாவது கவிதையை
எழுதிக்கொண்டிருக்கிறான்

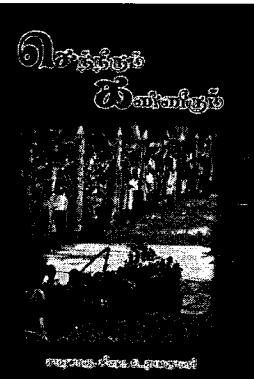
பறவைகளின் தாகம்
அதில் வற்றிப்போயிருக்கிறது
பிளவுண்ட ஆறுகளின் சுணைகள்
அடைபட்டிருக்கின்றன

பகவின் நிர்வானம்
கவிதையில் மிதக்கின்றது
ஆயிரக்கணக்கான பிணங்களை
இழுத்துக் கொண்டு
ஒரு காலம் ஊர்ந்து கடக்கிறது

அவனின் நூற்றாவது கவிதை
மௌனங்களைத் தீண்று
ஒரு சொல்லடுக்காய் நீள்கின்றது

கருணைக்கவர மறந்த நாட்களை
இன்னும் நீணவுகளில் தேக்கிக்கொண்டு
ஒரு சருஙைப் போல
வெளி மூழுதும் படர்கிறது
கவிதையிலிருந்து தவறிய ஒற்றைச்சால்.

நால்: எந்தீரும் கண்ணிரும்
(இறுக்கைத் தொடரி)
ஆசிரியர்: சமரபாகு சீனா. உதயகுமார்
வெளியீடு: ஜங்கரன் பதிப்பகம்
மலையாங் தோட்டம்,
கொற்றாவத்தை,
வல்வெட்டுத்துறை.
பதிப்பு: 06.11.2010
விலை: 250.00

சிறுக்கை என்பது வெறுமனே பொழுது போக்கிற கான ஊடகம் அல்ல. அது காலத்தின் கண்ணாடியாக நிலைபெற்று அந்தந்தக் காலகட்டத்திற்கு வாசகனை இட்டுச் சென்று சமூகத்தின் குறைகளையும் குற்றங்களையும் இனங்காட்டி அவற்றில் ஒரு சிலதையேனும் மாற்ற முனையும் ஊடகமாகவே நான் அதனைக் காண விழைகிறேன். அந்த வகையில் அண்மையில் படிக்கக் கிடைத்த சமரபாகு சி. உதயகுமாரின் ‘செந்தீரும் கண்ணீரும்’ எனும் சிறுக்கைத் தொகுப்பு பல்வேறுபட்ட சமூகச் செய்திகளைச் சொல்லி நின்றமையை அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருந்தது. எனவே அந்நால் பற்றிய எனது மனப் பதிவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாமென நினைக்கிறேன்.

எழுத்துத் துறைக்கு சி. உதயகுமார் புதியவரல்லர். ஏற்கெனவே இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புக்களையும், கணிதப் பாடநூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டிருப்பவர். இலங்கையில் பேசப்படும் சிற்றிதழ்களில் தன் சிறுக்கை களைப் பதிந்து வருபவர். அந்த வகையில் தன் பதினெட்டு சிறுக்கைகளைத் தொகுத்து ‘செந்தீரும் கண்ணீரும்’ எனும் தொகுப்பினை உருவாக்கித் தந்துள்ளார்.

இந்தக் தொகுப்பிலுள்ள கதைகளைப் பொதுவாக நோக்கினோமாயின் கிராமச்சமூகம், அலுவலகச் சமூகம், பாடசாலைச் சமூகம் போன்றவற்றைக் களங்களாகக் கொண்ட கதைகளாக விரிவுதனைக் காணலாம். பெரும்பாலான கதைகள் அவசரச்சவை கொண்ட கதைகளாகவும், சில கதைகள் சற்றே மன இறுக்கத்தைத் தளர்த்தும் கதைகளாகவும் இருக்கக் காணலாம். போரின் தாக்கங்கள் எந்த ஒரு எழுத்தாளனையும் உலுப்பாமல் விட்டதில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துவது போல் இதிலுள்ள போர்க்காலக் கதைகள் மனதைப் பிசைகின்றன. உதாரணமாக; சன்னங்கள் தூரத்துகின்றன, செந்தீரும் கண்ணீரும், புத்தம்புது மனிதன் வேண்டும், மனிதன் நாய் முட்கம்பிக்கூடு என்பவற்றைக் கூறலாம். வன்னிப் பேரவலத்தின் வடுக்களை இந்தச் சிறுக்கைகளில் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது.

மனித மனங்களின் வேறுபட்ட குணாதிசயங்களை எழுத்தாளர் நுணுகி ஆராய்ந்திருக்கிறார். இன்றைய சமுதாயத்தில் நம்மால் காணக்கூடிய ஒவ்வொரு வகைப்பட்ட மனிதர்களையும் நம் முன் துல்லியமாக இனங்காட்டி உயிருள்ள பாத்திரங்களாக உலாவ விட்டிருக்கின்றார். பதவிச்சுகம் தேடிக்கையில் வரும் ஏ. ஓ, ஊர் மரியாதை - லோகநாதன், கதைகட்டுதல் - யோகேந்திரம், மாற்றங்கள்

ஜெயகாந்தன், சுயநலம் - தீபன், மனித மனங்கள் - ஏ.ஓ, புதியதல்லவே - மகேஸ்வரி போன்ற பாத்திரங்கள் அன்றாட வாழ்வில் தமது சுயநலத்தோடு மற்றவர்களின் உயர்ச்சி பொறுக்காது பொருமிக் கொண்டிருப்பவர்களாக நாம் அடையாளம் காணக்கூடியவர்களே. இவர்கள் தவிர பிரச்சினைக்குள் சிக்கித்தவிக்கும் கதையின் மையப்பாத் திரங்கள் தவிர, பிறர்க்கு உதவி செய்யும் நேர்ப்பாத்திரங்களையும், சமூகத்தில் நாம் காணமுடியும் என்பதற்கு உதாரணம் காட்டுகின்றார் கதாசிரியர். இதற்கு உதாரணமாக இரக்க குணமுள்ள டி. எஸ், மனிதாபிமானமிக்க ஆயி, சின்னத்தம்பி சேர் போன்ற பாத்திரங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

கதைகளில் வெளிப்படுகின்ற பாத்திர வர்ணனை மெச்சும்படியாகக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக; செந்தீரும் கண்ணீரும் கதையில் வரும் மயிலர், முன் மாதிரியாய் கதையில் வரும் கந்தையா வாத்தியார், ஊர் மரியாதையில் வரும் விதானை அப்பு போன்ற பாத்திரங்கள் கச்சிதமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கதைகளில் வரும் கிராமிய வாசகளை மனதைத்தொடும் விதத்தில் உள்ளது. வலுவெள்ளென, துடைதுண்டு, மனதுளை தல், அண்டலன், நஞ்சன், நரியன், பழங்கஞ்சி பினாட்டுத் துண்டுகள், டியாறோ ஓவ்விஸ், மால், ஒலைவிசிறி, ஒத்தாப்பு, சணக்கெட்டுப்போன எனும் புதங்கள் கிராமியப் பேசுக் கூழ்க்கை ஞாபகப்படுத்திச் செல்கின்றன.

“அவசரத்திலை பிடிச்ச கொளுக்கட்டையள் மாதிரி...” எனும் சொற்றொடர் கிராமங்களில் நின்றுலவும் வார்த்தை வசீகரங்களைத் துலாம்பரப்படுத்திச் செல்கின்றது.

“குளிர்ச்சியின் உச்ச வார்ப்பு தளர்ந்து ஓய் வெடுக்க.....”

“பங்கர்களும் நடுங்கிக்கொள்ளும் அளவிற்கு ஷல்களின் அதிர்வு...”

என்னுமிடங்களில் கதாசிரியர் தன் எழுத்தாளுமையை வாசகர்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார்.

பதவிச்சுகம் தேடி, மனித மனங்கள், மாற்றங்கள், புதியதல்லவே எனும் நான்கு கதைகளும் அலுவலகச் சூழலைக் களமாகக் கொண்டவை. பதவிச்சுகம் தேடி கதையில் வருகின்ற ஏ. ஓ. தன்னுடைய சுயநலத்தை மட்டுமே கருதுபவராக, ஏனைய உத்தியோகத்தர்களின்

வெறுப்புக்கு ஆளாகும் அதேநேரம் ஏழையொருவனுக்குச் சேரவேண்டிய துவிச்சக்கர வண்டியையும் ஏமாற்றிக் கையாடல் செய்துவிட்டவராகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றார். இவ்வாறு ஊழல் செய்யும் அதிகாரிகள் இங்கும் இல்லாம லில்லை. அவர்களைத் தோலுரித்துக் காட்டுவதுபோல் இந்தக்கதை அமைந்துள்ளது. ‘மனித மனங்கள்’ எனும் கதையிலும் இவ்வாறான ஒரு ஏ. ஓ. ஏழை எளியவர்களை அவைவிப்பவராகக் காட்டப்பட்டுள்ள போதும் அங்குள்ள டி.எஸ் சரியான வழியில் செயற்படுகின்றதைக் காட்டுகின்ற போது நல்ல அதிகாரிகளும் இங்கு வசிக்கின்றார்கள் என்பதனை உணர்த்துவது போல் உள்ளது. ‘மாற்றங்கள்’ கதை மற்றவர்களிடையே நல்லுறவைப் பேணாத ஒரு அரச ஊழியன் தனக்கு ஒரு இக்கட்டு வரும்போது மனம் மாறுவதைக் காட்டுகின்றது. இந்தக்கதையிலே மூன்று கருக்கள் காணப்படுவது போல் தோன்றுகின்றது. பிரதான கரு ஜெயகாந்தனின் மனமாற்றம். அதனை மட்டும் கொண்டு கதையை விரித்திருக்கலாம். ஆழிக்காரனின் மனிதாபிமானத்தினை இன்னொரு கதை ஆகவும், டி.எஸ்ஸின் தயாள சிந்தையை இன்னொரு கதையாகவும் ஆக்கியிருக்கலாம் போல எனக்குத் தோன்றுகிறது.

‘புதியதல்வே’ எனும் கதையும் அவைக்ககளம் சார்ந்தது. எனினும் சாதியத்தை மையக்கருவாகக் கொண்டது. முடிவு கச்சிதமாக மனதில் ஓட்டிக்கொள்கிறது.

அடுத்து போர்க்காலக் கதைகள் எனும் வகையில் எடுத்துக் கொண்டால் நான்கு கதைகளும் அவைச் சுவை கொண்டவை. நடந்து முடிந்த கொடிய யுத்தத்தில் அகப்பட்ட, எமதுறவுகளின் அவலத்தைத் துளித்துளியாய் உணரவைக்கூடிய கதைகளாய் சன்னங்கள் தூரத்துகின்றன, நாய் மனிதன் முட்டக்மிக்கூடு என்பவை அமைகின்றன. ஒரு காலத்தில் காணாமல் போதலும், சுட்டுக் கொல்லப் படுதலும் நிகழ்ந்த காலங்களின் சாட்சியாய் எழுதப்பட்ட கதை ‘புத்தம்புது மனிதன் வேண்டும்.’

‘அந்தக்காலத்தில் ஆரும், ஆருடைய பிள்ளைகளையும் திருத்தலாம்’ என்பதிலிருந்து

‘மனித உயிர்களுக்கு முன்பிருந்த மதிப்பு இன்றில்லை’ என்பதுவரை உண்மை உறைக்கும்படி சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஆள் மாறாட்டம் காரணமாக அநியாயமாகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட ‘விக்னேவி’ன் சாவு அநாதரவாய் கேட்டுக் கேள்வியின்றி சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட பலபேரின் ஆத்மாவாய் எம் முன் கேள்வியெழுப்புகிறது.

‘செந்நீரும் கண்ணீரும்’ எனும் இத்தொகுப்பின் பெயரால் அமைந்துள்ள கதை வாசகர்களின் மனதில் நின்று நிலைக்கூடிய துயரப்படைப்பு. போரின் அசுரக் கரங்கள் எவ்வாறு ஒரு குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சியை நகச்குகின்றது என்பதை ஆரவாரமில்லாமல் அமைதியாகச் சொல்லிச் செல்லும் கதை. ‘அவற்றில் ஒன்று இன்றைக்கோ, நாளைக்கோ விழுந்தாலும் விழலாம்’ என்று இறுதி முத்தாய்ப்பு அமைவது நெஞ்சைத் தொட்டுச் செல்கிறது.

சலனங்கள், கதைகட்டுதல் போன்ற கதைகள் சமூகத்தில் காணப்படும் சில வேண்டாத புல்லுருவிகளின் புனைவுகள் ஒவ்வொருவர் மனத்தையும் எவ்வாறு சின்னா

பின்னப்படுத்துகின்றன என்பதைச் சொல்லுகின்றன. யதார்த்தமான கதைகளாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும், சலனங்கள் கதையைத் தொகுத்ததில் சுற்றுக் கவனம் எடுத்திருக்க வேண்டும்போல் தோன்றுகிறது. விடயக்கணதி இருந்தாலும் கதை ஒழுங்கு வாசகனை ஈர்ப்பதில் பெரும் பங்காற்றுகிறது என்பதனைக் கதாசிரியர் மறந்துவிடக் கூடாது.

மோகனா தப்பிவிட்டாள், சுயநலம் போன்ற கதைகள் பெண்வர்க்கம் மீது ஆண்களால் ஏற்படுத்தப்படும் மன இம்சைகளைப் பதிவு செய்ய முனைகின்ற கதை களாகும். ஆண் வர்க்கத்திலுள்ள சில வசைபாடிகளால் ஒரு அழகான பெண் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றாள் என்பதையும், விதவைத்தன்மையின் வலியையும் சமூகத்தைக் கோபத்தோடு பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார் கதாசிரியர். சாவு சமூகத்தை விட மேன்மையானது என இறுதியில் கதை முற்றுப் பெறுவது சமூகத்தின் மீதான சாட்டையாக விழுகிறது.

முன்மாதிரியாய், ஊர்மரியாதை போன்ற கதை களில் வரும் விதானை அப்பு, கந்தையா வாத்தியார் போன்ற பாத்திரங்கள் மனதைத் தொடும்படி படைக்கப்பட்டி ருக்கின்றன. இக்கதைகளிலும் உருவ அமைப்பு கவனிக்கப் பட்டிருப்பின் இன்னும் சிறப்புப்பெறக் கூடிய கதைகள்.

ஒரு அன்னையின் இறுதி ஆத்மா, பெண்பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாயினதும், பெண் சகோதரங்களைக் கொண்ட அண்ணனினதும் மனச் சுமைகளை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தும் கதை. இன்றைய காலகட்ட இளம் பெண்கள் கைத்தொலைபேசிப் பாவனையால் எவ்வளவு விரைவில் தம் வாழ்க்கையை இழந்து போகின்றார்கள் என்பதற்கு இக்கதையில் வரும் தரசி நல்ல உதாரணம்.

கதை கட்டுதல், நாலும் இரண்டும் ஆகிய கதைகள் பாடசாலைப் பருவத்தை முன்னிலைப்படுத்தி மாணவர்களின் குறும்பினை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைவதோடு நல்ல கருத்தம்சமும் கொண்டு அமைந்திருக்கின்றன.

‘மலர்விழியாள்’ வாசகனின் தீர்பார்ப்பை இறுதியில் பொய்ப்பித்து விடுகின்ற கதை. இதில் உருவ அமைப்பு சிறப்பாயுள்ளது. ‘கடைசிபல்’ காலச்சுழலைப்பொருத்தி சுற்றே நகைச்சவைத்தும்ப எழுதப்பட்ட கதை. ஒரு இளைஞரின் மன அவசங்களாத்திறம்பாட வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்விரு கதைகளுமே இத்தொகுதியின் வாசிப்பின் முடிவில் வாசகனின் இறுக்கம் தளர்த்தும் கதைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

மொத்தமாக எடுத்துப்பார்த்தால், இத்தொகுதியின் உள்ளடக்கம் கனதியாக சமூகப்பொறுப்பு வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும், ஒரே கதையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கருக்கள் காணப்படுவதனை நோக்கமுடிகின்றது. மேலும் கதைகள் தொகுக்கப்படும் நேர்த்தியிலும் கதாசிரியர் கவனம் செலுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. எனினும், கிராமிய வாசனை கமழும், கருத்தாழமிக்க, யதார்த்தமான சிறுகதைகளைப் படைத்தவகையில் இச் சிறுகதையாசிரியரும் தீர்க்காலத்தில் பேசப்படுவார் என்பதை இச்சிறுகதைத் தொகுதி வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

வரப்பெற்றோம்

நூல்: கவிதையும் கவிஞரும் கட்டுரைகளும் கவிதை களும்), தொகுப்பாசிரியர்: எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம், வெளியீடு: நீங்களும் எழுதலாம், 103/1, திருமால் வீதி, திருக்கோணமலை, முதற்பதிப்பு: ஜனவரி 2011, விலை: 150.00

‘நீங்களும் எழுதலாம்’ கவிதைச் சிற்றிதழின் மூன்றாம் ஆண்டு நிறைவே முன்னிட்டு அதன் ஆசிரியரால் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப் பட்டுள்ள இந் நூலில் அமரர் கவிஞர் சிலலையூர் செல்வராசனின் கட்டுரை ஒன்றை மையமாக வைத்து எழுந்த கருத்தாட்டகள், வேறு சில கட்டுரைகள், ‘நீங்களும் எழுதலாம்’ சஞ்சிகையின் முதல் ஆறு இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகள் போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளன.

நூல்: பயணிகள் கவனத்திற்கு (கவிதைத் தொகுதி), ஆசிரியர்: நெடுந்தீவு முகிலன், வெளியீடு: காயத்திரி பயனிகேஷன், த.பெ.இ. 64, தெஹிவளை. முதற்பதிப்பு: ஏப்ரில் 2011, விலை: 200.00.

குறுகிய காலத்தில் எழு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ள நெடுந்தீவு முகிலனின் எட்டாவது கவிதைத் தொகுதியாக ‘பயணிகள் கவனத்திற்கு’ வெளிவந்துள்ளது. இலங்கை நூல் வெளியீட்டு வரலாற்றில் முதற் தடவையாக புதுமையைப் புகுத்தி ஒடும் பேரூந்தில் இக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்ட முகிலன், தான் மேற்கொண்ட பஸ் பயணங்களின்போது அனுபவித்த பிரதிகாலமான அனுபவங்களை, சிந்தனையைத் தூண்டும் கலைவடிவங்களாக வடித்து இத்தொகுதியில் தந்துள்ளார்.

நூல்: செம்மாதுளம்பு (கவிதைத் தொகுதி), ஆசிரியர்: வெஷல்லிதாசன், வெளியீடு: நீங்களும் எழுதலாம், 103/1, திருமால் வீதி, திருக்கோணமலை. முதற்பதிப்பு: ஜூலை 2010, விலை: 200.00

2007-2010 காலப்பகுதியில் ஆசிரியரால் பல்வேறு சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளுக்கு எழுதப்பட்டு வெளிவந்த பெரும்பாலான கவிதைகளையும், ஏனைய சில கவிதைகளையும் தாங்கி ‘செம்மாதுளம்பு’ வெளிவந்துள்ளது. நீண்டகாலமாக கவிதைகளை எழுதி வருகின்ற ஆசிரியரின் முதலாவது நூலாக இது அமைந்துள்ளது.

நூல்: இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் நீதியின் குரல் சொலமன் கு. சிறில் அவர்களின் நாடாளுமன்ற உரைகளின் தொகுப்பு), தொகுப்பாசிரியர்: துறை ஆரோக்கியதாசன், முதற் பதிப்பு: 24. 06. 2010, விலை: ரூப்பியில்ப்படவில்லை).

யாழ். மாவட்ட முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சொலமன் கு. சிறில் அவர்கள் 2008 மார்ச் முதல் 2010 ஏப்ரில் வரையுள்ளகாலப்பகுதி யில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து -

நாடாளுமன்றத்தில் ஆற்றிய 20 உரைகள் நாடாளுமன்றப் பதிவேட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு இந்துவில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

நூல்: நீதிகளைத் தேடும் கூரிய சவுக்காரம் (கவிதைத் தொகுதி), ஆசிரியர்: கிண்ணனியா ஏ. நல்ஸுள்ளாஹ், வெளியீடு: பொன்னகை இலக்கிய வட்டம், கிண்ணனியா, முதற்பதிப்பு: மே 2009, விலை: 200.00

“பன்முகத் தன்மைகளை உள்ளடக்கிய இலங்கை இன்னும் சர்வதேசப் பிரச்சினையில் ‘மனிதம்’, ‘ஆரசியல்’ என்ற இரு பகுதிகளை எனது கவிதைகள் தொட்டுக் காட்டும் என்கின்ற நம்புதலில்... புதிய உடைப்பாக சர்வியலிஷம் கலந்து இந்தப் புனிதத்துளிகள் உங்கள் பார்வைக்கு வருகின்றன” என ஆசிரியர் இந் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூல்: அவல அடைகாப்பு (கவிதைத் தொகுதி), ஆசிரியர்: கமல சுதாசன், வெளியீடு: அம்பிகை, தும்பனை மேற்கு, தும்பனை. முதற்பதிப்பு: நவம்பர் 2009, விலை 120.00 ஏற்கெனவே, தனது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியாக ‘மெளனமே வாழ்வாக...’ என்ற நூலை வெளியிட்ட சுதாசனின் இரண்டாவது தொகுதியாக ‘அவல அடைகாப்பு’ வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில் ஏற்றதாழ 40 கவிதைகள் (ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் உட்பட) இடம்பெற்றுள்ளன.

பேசற்க (கவிதைகள்), ஆசிரியர்: கு. ரஜீப்ன், வெளியீடு: சித்தி விநாயகர் நூல் நிலையம், ஏழாலை, முதற்பதிப்பு: ஜூன் 2010, விலை: 20.00

மெளனத்துயில், வலிகளைத் தாங்கி, ஒரு நதியின் தேடல் என மூன்று கவிதைத் தொகுதிகளை இதுவரை வெளியிட்டுள்ள கு. ரஜீப்னின் நான் காவது கவிதைத் தொகுதியாக ‘பேசற்க’ வெளிவந்துள்ளது. “இரக்கமற்ற இருண்மைப் பொழுது களில் உயிர்ப்பின் அவசியத்திற்கான நிமிடங்களில் அந்தரித்த உணர்வின் ஊசலாட்டம் கவிதையாக உருவப்பட்டிருக்கின்றது” என ஆசிரியர் ‘பேசற்க’ குறித்து குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூல்: சுருகும் சுடுகீடும் (கவிதைத் தொகுதி), ஆசிரியர்: எஸ்.பி. ஆன் வரேஸ் சொய்சா, வெளியீடு: அகில இலங்கை இளங்கோ கழகம், முதற்பதிப்பு: சித்திரை 2008, விலை: 100.00

மன்னார் வங்காலையைச் சேர்ந்த மாணவநிலைக் கவிஞரான இவரின் முதல் நூலாகிய இதில் 24 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. “சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற நிறைகள் கூடவே குறைகள், கிராமிய வாழ்வின் சுகம்- பெறுமானம், பண்பாட்டு மாற்றம், உறவுகளின் நிலை, நட்பின் தாக்கம், மனித வாழ்வின் அவலம் எனப் பல்வேறு விடயங்களையும் இக் கவிதைத் தொகுதி வெளிப்படுத்தி நிற்பதாக” அனிந்துரையில் பேரா. இரா.வை. கனகரத்தினம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூல்: நவாவியுரானின் சிறுக்கதைகள் (சிறுக்கதைத்தொகுதி, பதிப்பாசிரியர்: வி.பி. தணேந்தீரா, வெளியீடு: யாழ். ராதவல்லி வெளியீட்டுக்கம், மாழ்ப்பாணம். முதற்பதிப்பு : வைகாசி 2010, விலை 200.00

நாடகக் கலைஞரான் நவாவியுர் நா. செல்வத்துரை (நவாவியுரான்) அவர்களால் பல்வேறு காலப் பகுதிகளிலும் எழுதப்பட்ட சிறுக்கதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 14 சிறுக்கதைகள் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளன. நாவல், நாடக, கூத்து நூல் களை ஏற்கெனவே வெளியீட்டுள்ள நவாவியுரானின் முதலாவது சிறுக்கதை நூல் இதுவாகும்.

மார்க்கியமும் தொண்டியதாக
வெளியிடப்பட்டுள்ள புத்தகம்

நூல்: மார்க்கியமும் தீக்கியமும் சீல நோக்குகள் கூட்டுரைகள், ஆசிரியர்: ஏ. ஜே. கணகரட்னா, வெளியீடு: பாரிசில் புத்தக நிலையம், 176 Q பிளாக், தொல்காப்பியர் தெரு, எம்.எம்.ஏ. காலனி அரும்பகம், சென்னை, 106, இரண்டாம் பதிப்பு: டிசெம்பர் 2009, விலை: 60.00 (இந்தியரூப)

அமர்வி. ஜே.கணகரட்னாவால் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட மூன்று கட்டுரைகளையும், அவரால் எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரையையும் உள்ளடக்கி 1981 இல் அலை வெளியீடாக இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட இந்நாலின், இரண்டாம் பதிப்பு இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மார்க்கியம் தொடர்பாக அறிய முனையும் அனைவருக்கும் பயனுள்ள நூல் இதுவாகும். இந்நாலின் இறுதியில் நூல் தொடர்பான இருவரது கருத்துக்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தீக்கியமும்

நூல்: தீர்க்க வர்ணம் (பிள்ளைப் பத்திகளின் தொகுப்பு), ஆசிரியர்: அஷ்வஸ் சீலநாய்தீன், வெளியீடு: யாத்ரா, 37 ஸ்ரீ சித்தாராந்த மாவட்டத், மாபோளை, வத்துளை. முதற்பதிப்பு: ஒக்டோபர் 2009, விலை: 250.00.

தினகரன் வாரமஞ்சரியின் ‘கூராயுதம்’ இலக்கியப் பக்கங்களில் கிட்டத்தட்ட பதினாறு மாதங்களாக ஒவ்வொரு வாரமும் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்ட பத்திகளின் தொகுப்பாக இந்நால் அமைந்துள்ளது. பல்வேறுபட்ட விடயங்களையும் கொண்ட மைந்த இப் பத்தி பத்திரிகையில் வெளிவந்த காலத்தில் பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்திருந்தது.

நூல்: வாசாப்பு (நாவல்), ஆசிரியர்: எஸ். ஏ. உதயன், வெளியீடு: தீருமறைக் கலாமன்றம், கொழும்பு; முதற்பதிப்பு: 12.12.2010, விலை: 250.00

மன்னார், பேசாலையைச் சேர்ந்த ஆசிரியரின் மூன்றாவது நாவலாக ‘வாசாப்பு’ வெளிவந்துள்ளது. ஏற்கெனவே ‘ஹோமியா’, ‘தெம்மாடுகள்’ ஆகிய நாவல்களை நூல்களாக வெளியீட்டுள்ள ஆசிரியர் “கிராமியக் கலைகளும் அதன் வீரிய வீச்சங்களும் முனை மழுங்கிப் போயிற்று. நகர மயமாதல் என்ற நகர்த்தலில் எமது பண்பாட்டு வாண்மைகள் பதுங்கிப் படுகின்றன என்ற இக்காலத்து அச்சு உணர்வுதான் ‘வாசாப்பு’ நாவலை எழுதத் துண்டியதாக” குறிப்பிடுகின்றார்.

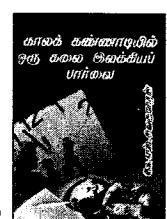
நூல்: கண்ணாடி முகங்கள் (கவிதைத்தொகுதி), தொகுப்பாளர்: விஜயலட்சுமி சேகர், வெளியீடு: குரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம், இல, 20, யஸ் லேன், மட்டக்களப்படு, விலை: 100.00, முதற்பதிப்பு: 2009

இத் தொகுப்பில் குரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் சஞ்சிகைகளில் எழுதும் பெண்களான குழுதினி, ரி. உருத்திரா, அனார், ஜெயந்தி தலையசிங்கம், விஜயலட்சுமி சேகர், கலைமகள், குதநிதி, ஆரையூர்தாமரை, வாசுகி குணரத்தினம், இராமையா அருள்ஜோதி, சகன்யா, சுதாகினி, இலங்கேஸ்வரி, தம்பிலுவில் ஜெகா, சுமி, மதசாரா. ஆகிய 16 பெண்களின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

நூல்: காலக் கண்ணாடியில் ஒரு கலை தீக்கியப் பார்வைக்கட்டுரைகள், பத்திகள், குறிப்புகள், தகவல்கள்), ஆசிரியர்: கே.என். சீவகுமாரன், வெளியீடு: மணி மேகலைப் பிரைரம், சென்னை 600 017, முதற்பதிப்பு: 2010, விலை: 100.00 (இந்தியரூபர்)

ஆசிரியரால் காலத்திற்குக்காலம் எழுதப்பட்டு பல்வேறு பத்திரிகைகள், மலர்கள் போன்றவற்றில் வெளிவந்த கலை, இலக்கியம் சார்ந்த பல விடயங்கள் 46 தலைப்புகளில் இந்நாலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த கால நிகழ்வுகளை கண்முன் கொண்டுவரும் பயனுள்ள நூலாக இது அமைந்துள்ளது.

நூல் மதிப்பீடுகள்

நூல் மதிப்பீடுகள் பகுதியில் தங்கள் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் அறிமுகம் செய்யப்படுவதை விரும்பும் வெளியீட்டாளர்கள் தமது படைப்புகளின் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பி வைக்கவும். ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பினால் அது தொடர்பான சிறிய அறிமுகம் மட்டுமே இடம்பெறும்.

பாதல் சர்க்கார் காலமானார்

இந்தியாவில் புகழ்பூர்த்த நாடக ஆசிரியரும் நெறியாளருமான பாதல் சர்க்கார் 13.05.2001 இல் தனது 86 வது வயதில் கொல்கொத்தாவில் காலமானார். சீந்திரசர்க்கார் என்ற இயற்பெயரைக்கொண்ட பாதல் சர்க்கார் 1925 இல் பிறந்தார். இவரால் எழுதப்பட்டு புகழ்பெற்ற நாடகங்களில் ‘ஏவம் இந்திரஜித்’ என்ற நாடகம் இந்திய மொழிகள் பலவற்றில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“கண்ணுடையார் என்பர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையார் கல்லாதவா”

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கிணங்க மனிதர்களைக் கற்றோர் ஆக்குவது நூல்கள் எனலாம். மேற் சொன்ன குறளின் மூலம் அறிவுவளர்ச்சிக்கு உபகாரப்படும் கல்வியின் சிறப்பையும் பயனையும் எடுத்துக் காட்டப் போதுமானது.

மேலும், அத்தகைய கல்வியைப் பெற்றுப் பயன் பெறுவதற்கு உலகில் பல சாதனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் நூல்கள், வாணோலி, தொலைக்காட்சி, சுற்றுலா என்பவை முக்கியமானவை. எனினும் கல்வியைனும் தீபுத்தை அன்று தொட்டு இன்றுவரை

பேச்சுமொழியை இயன்றளவு எழுத்து மொழியுட் புகுத்தாமல் செந்தமிழ் நடையில் எழுதவேண்டும். அப்போது தான் பேச்சுத் தமிழ் வேறு, எழுத்துத் தமிழ் வேறு என்று பிரித்தறியலாம். ஆனால் இன்று பேச்சுத் தமிழும் எழுத்துத் தமிழும் ஒன்றாக கலக்கப்படுவது வேதனைக்குரியது அந்த வகையிலே தமிழ் மொழி நூல்களிலே பேச்சுத்தமிழ் புகுத்தப்பட்டதை நாம் சுற்று நோக்கும்போது அக்கால மக்களின் நாட்டுப் பாடல்கள் இக் கால மக்களும் படித்தறிய வேண்டும் என எண்ணி அக்கால நாட்டுப் பாடல்கள் தமிழ் நூல்களில் அறிஞர்களால் புகுத்தப்பட்டது. அந்த வகையிலே நாட்டுப் பாடல்கள் சந்தர்ப்ப சூழ் நிலைகளுக்கேற்ப நாட்டு மக்களின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுவதைப்

தத்துவங்களும் கொண்டவையாய் பாமரர் அல்லாத சிறிது நாகரிகம் படைத்தோரிடையே வழங்கிவரும் பாடல்கள் ஒருவகையின. திருவிழாக் காலங்களிலே ஆனந்தக் களிப்போடு பெண்கள் வாயினின்றும் சமயோசிதமாகப் பிறக்கும் பாடல்கள் இன்னொரு வகையின, கதைகளையும் வெற்றி வீரர்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு பாடப்படுவன இன்னொரு வகை. தாய்மார் தமது குழந்தைகளை கண் வளரச் செய்வதற்காக பாடும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் ஒருவகை. காதற் சுவையும் நகைச் சுவையும் மிலிர நெஞ்சையள்ளும் உயிரோட்டமான வாய்ப்பாடல்களும் வழக்கிலுள். மேலும் பொழுதுபோக்கிற்கும் தெய்வ வழிபாட்டிற்காககவும்

தமிழ்ப் பாடநூல்களில் பேச்சுத் தமிழ்

நீ. நதிபரன்

அணையவிடாது காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பவை நூல்கள் அன்றி வேறில்லை எனலாம்.

அந்த வகையில் இன்று பல தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளன. இத்தகைய நூல்களில் எவ்வாறு பேச்சுத் தமிழ் பரம்பியுள்ளதென்பதைச் சுற்று ஆராய்வோம். இப்போதிருக்கும் பல குறைகள் நீங்கித் தமிழ் மொழி ஒங்குவதற்கு பல வழிகள் உண்டு. முன்னோர் தமிழை ஏன் கற்றோம் என்று வருந்திப் பாடியதுண்டு. எடுத்துக் காட்டாக “அடக்கெடுவாய் பல தொழிலும் இருக்கக் கல்வி அதிகமென்றே கற்றுவிட்டோம் அறிவில்லாமல்...” எனத் தொடங்கும் பாடலிலே ‘சனியான தமிழ்’ எனத் தமிழை கொச்சைப்படுத்திப் பாடினான் ஒரு தமிழ்ப் புலவன். எனவே தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தும் வகையில் நாம் மொழியை சரியாக உச்சரித்து

பொறுத்துப் பல வகையாகப் பிரித்து நோக்கப்படுகின்றன.

உயரிய கருத்துக்களும்

தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தும் வகையில் நாம் மொழியை சரியாக உச்சரித்து பேச்சுமொழியை இயன்றளவு எழுத்து மொழியுட் புகுத்தாமல் செந்தமிழ் நடையில் எழுதவேண்டும். அப்போது தான் பேச்சுத் தமிழ் வேறு, எழுத்துத் தமிழ் வேறு என்று பிரித்தறியலாம். ஆனால் இன்று பேச்சுத் தமிழும் எழுத்துத் தமிழும் ஒன்றாக கலக்கப்படுவது வேதனைக்குரியது

பாடப்படும் பாடல்கள் அநேகம். மற்றும் கும்மி, கோலாட்டம், காவடிச் சிந்து, அம்மானை, வில்லுப்பாட்டு, நாட்டுக் கூத்து வகைகள் என்பவை அவ்வகை சார்ந்த பாடல்களுள் சிலவாகும். இவை தவிர இடையர், குறவர், மீனவர், தொழிலாளர் (விவசாயம்)

முதலியோர் தமது தொழிலைச் செய்யும் போது சோர்வு வரமாற் பாடப்படும் பாடல்களும் இதனுள் அடக்கம். அதுமட்டுமன்றி இறந்தோரை நினைத்து கிராமத்துப் பெண்கள் கூடி வைக்கும் ஒப்பாரியையும் குறிப்பிடலாம்.

மேலும்

அக்காலமக்களினுடைய திருமண வைபவம் மரணச் சடங்கு போன்றவற்றிலும் பேச்சுத்தமிழ் கலந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களை நம் தமிழ் நூல்கள் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. அக்கால திருமண வைபவங்களிலே மணமக்களுக்கு அறுகரிசி இட்டு கலைகும் ० ஜெமிரல் - ஜென் - 2011 59

வாழ்த்துவது வழக்கம். இதை நாட்டுப் புறக் கவிஞர் ஒருவர் “அறுகாசி தானிடுங்கோ அதற்குரிய பேர்களெல்லாம்...” என்று பாடியதாக நால்கள் வாயிலாக அறியக் கிடக்கிறது. தவிரவும் அக்கால மரணச் சடங்குகளிலும் கிராமத்துப் பெண்கள் ஒன்றுகூடி நிகழ்த்தும் ஒப்பாரியும் பேச்சுத்தமிழுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. “பொழுதாய் இலங்குவாயே நீயும் பொழுதுபட்டால் மங்காயே...” என்ற உப்பாரி சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

இவ்விதமான நாட்டுப் பாடல்கள் இலக்கிய நால்களிலே பெருமளவு ஆதிக்கம் பெற்றன. பல்வேறு தமிழ்ப் புலவர்கள் இந் நாட்டுப் பாடல்களைத் தழுவி பல பேச்சு மொழிக் கவிதைகளை இயற்றியுள்ளமையை நால்கள் வாயிலாக நாம் அறியலாம். சிலப்பதிகாரத்திலே காணப்படும் வரிப்பாடல்களும், பல குரவைப் பாடல்களும் இவ் வகையில் நோக்கத்தக்கது. மேலும் மனிவாசகப் பெருமானது திருவாசகத் தேனில் வரும் திருவும்மானையும் அத்தகையது. மேலும், கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரும், கூப்பிரமணிய பாரதியாரும் இத்தகைய நாட்டுப் பாடல்களைத் தழுவி பல கவிதைகளை பேச்சுத் தமிழிலே பாடியுள்ளதை நாம் காணலாம். தவிர, வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டுப் பாடல்கள், இலக்கண நுட்பம் கொண்ட எழுத்து வழக்கில் பெரிதும் செல்வாக்குப் பெற்று இன்றும் பல நால்களிலும் ஒருபகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதை கவனிக்கவேண்டும். எனவே இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த நாட்டாரிலக்கியமெனும் பேச்சுத்தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் நால்களிலே புகுத்தப்பட்டுள்ளதை மேற் கூறிய விடயங்கள் மூலம் அறியலாம். மேற்கூறிய நாட்டாரிலக்கியங்கள் பேச்சுத் தமிழிலே உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பேச்சுத் தமிழில் உருவான நாட்டார் பாடல்கள் தமிழ் நால்களிலும் இடம் பிடித்துள்ளன என்றால் மிகையாகாது. ஏனெனில்

எதிர்கால சந்ததியினர், அக்கால கிராம மக்களின் வாழ்க்கை வரப்புகள், பண்பாடு பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்ற பல அம்சங்களை அறிதற் பொருட்டே இவ் இலக்கியங்கள் பாடநால்களில் புகுத்தப்பட்டது.

இன்றுகூட பாடசாலைத் தமிழ்ப் பாடநால்களில் கூட இந்த நாட்டார் பாடல்கள் இடம் பிடித் துள்ளன. நாவலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரது பாடல்கள் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். உதாரணமாக “கத்தரித் தோட்டத்து வெகுளி”, “ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை” போன்ற பல பாடல் களைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் வயற் கிராம மக்கள் தமது தொழிலைச் செய்கையில் களைப்பைப் போக்குவ தற்காக பல நகைச்சவையான பாடல்களைப் பாடுவர். உதாரணமாக அருவி வெட்டுப் பாடல் களில் “அருவி வெட்டப் போறன் பெண்ணே அரிவாளைக் கொண்டா...” என்ற பாடலையும் களை எடுத்துக் கொட்ட பாடல்களை வெட்டுக்கொண்டாடி வளையல் போட்டு களையெடுக்க வந்த புள்ளே...” என்ற பாடலையும் நாம் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும்.

மேலும் தாலாட்டுப் பாடல் களை எடுத்துக் கொண்டால், இவை கிராமத்துக்குக் கிராமம் வேறுபட்டுக் காணப்படும். தாய் தனது பிள்ளையை நித்திரை செய்வதற்காக பாடப்படும் பாடல்களைக் குறிக்கும். எடுத்துக் காட்டாக “ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராடித்து நீயமுதாய், கண் மனியே கண்ணுறங்கு...” என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம். இவை பல சொற்களைப் பொருட்சவை உடையனவாகக் காணப்படும்.

அதுமட்டுமன்றி நவீன இலக்கிய வடிவங்களான சிறுகதை, நாவல், நாடகம் முதலிய இலக்கிய வடிவங்களிலும் பேச்சுத் தமிழின் செல்வாக்கை காணலாம். தமிழகத்தி லும் சரி, ஈழத்திலும் சரி மேற் சொன்ன இலக்கிய வடிவங்களில் பேச்சுத் தமிழின் தாக்கம் காணப்படுகிறது. அந்த வகையில்

சிறுகதையை எடுத்துக் கொண்டால் பேச்சுத் தமிழுக்கே முன்னுரிமை கொடுப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக புதுமைப்பித்தனின் ‘ஒரு நாள்க்கழிந்தது’ என்ற சிறுகதையை எடுத்தால் முருகதாசர் என்ற பாத்தி ரத்தினாடாக ஆசிரியர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். “கமலம் வெற்றிலைச் செலவும் எங்க எல்லாம் வைத்த இடத்தில் கிடந்தால் தானே...” என்ற பேச்சுத் தமிழில் கூறுவது நோக்கத் தக்கது. அதேபோல நாவல்களிலும் பேச்சுத் தமிழின் செல்வாக்கை காணலாம். எடுத்துக் காட்டாக நாகம்மாள் நாவலில் வரும் ‘நாகம்மாள்’ என்ற பாத்திரத்தினாடாக ஆசிரியர் “நல்ல குடும்பத்திற்கு நான் ஏன் ஒரு கோடாவில் காம்புபோல குடும்பத்தைக் கெடுக்கணும்..” என்ற வரிகள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

அதுமட்டுமன்றி நாடகக் கலையை எடுத்தால் இது பண்டைத் தமிழர் வாழ்வில் பெருஞ்சு செல் வாக்குப் பெற்று விளங்கியது. முதலில் மக்கள் தமது மனத்திலெலமுந்த என்னங்களை மெய்ப்பாடுகள் அபிநியங்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தினர். இதை கூத்து என்றும் அழைப்பார். அக்காலத்தில் எழுந்த வசந்தன் கூத்து, காத்தவராயன் கூத்து போன்ற பல வகைக் கூத்துக்கள் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றில் பேச்சுத் தமிழின் செல்வாக்கைக் காணலாம். இன்றுகூட தமிழ் நால்களில் இவ்வகையான கூத்துக்களும் ‘ஆர்க்கோலோ சதுரார்’, ‘ரவிவர்மா’ போன்ற பல நாடகங்கள் எல்லாம் அச்சு வாகனம் ஏற்றப்பட்டு இன்றும் கூட அறிஞர்களால் கட்டிக் காக்கப்பட்டு வருகிறது.

எனவே மேற் கூறப்பட்ட அம்சங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து நோக்கும் போது தமிழ் நால்களிலே பேச்சுத் தமிழ் எவ்வாறு புகுந்ததென்பதை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பது மாத்திரமன்றி சில இலக்கிய வடிவங்களுக்கு பேச்சுத் தமிழின் அவசியத் தன்மை பெரிதும் உணரப்பட்டுள்ளது. என்றாலும் அந்த வகையில் மறுக்க முடியாதது. ■

கலைமுகத்தோடு என் முதல் பரிச்சயம் எப்போது என்பது என் ஞாபகத்தில் இல்லை. எனினும் 2006ஆம் ஆண்டிலிருந்து அதனோடு நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஏனென்றால் என் ஆக்கங்கள் அதில் அவ்வாண்டிலிருந்து பிரசரமாகி வந்துள்ளன. மனித உறவுகள் மாத்திரமல்ல புத்தகங்களோடும், சஞ்சிகைகளோடும் கொண்டுள்ள உறவுகள் எம் வாழ்க்கையை முழுமைப்படுத்த உதவுகின்றன. அந்த வகையில் கலைமுகமும் ஊக்கக சக்தியாக இருக்கிறது. எனக்கு மட்டுமல்ல, இன்னும் பல எழுத்தாளர்களுக்கும், தரமான கலை இலக்கிய அறிவியல் குழலைப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதன் மூலம் ஆரோக்கியமான சமூகம் உருவாவதற்கு உதவுகிறது. அறிவு சோடைபோகிறபோது ஒரு சமூகத்தின் ஆத்மாவே அழிந்துபோகும்.

நீண்ட காலமாக எழுதாதிருந்த என்னை கலைமுகத்தினுடோக ‘இரண்டாவது காலகட்டத்துள்’ நுழைய வைத்தவர் நண்பர் அ. யேசுராசா என்பதை நன்றியுடன் இவ்

படத்திலிருந்து மாறுபட்ட இன்னோர் கோணத்தை பி.சே.கலீஸின் ‘அவதார் - கனவில் உறையும் உலகம்’ என்ற கட்டுரையும் என்.எம்.எஸ் இன் ‘வல்லினமும் மெல்லினமும் அவ(த)தார்’ என்ற கட்டுரையும் காட்டுகிறது. அந்தப் படத்தைப் பற்றிச் சொல்கையில் பி.சே. கலீஸ் *Suspension of disbelief* என்ற கருத்தை முதன்மைப்படுத்துகிறார். அதாவது படத்தில் என்னதான் நம்பமுடியாத காட்சிகள் வந்தாலும் அவை பார்க்கும் பார்வையாளரால் நம்பப்பட வேண்டும் என்கிறார். என். எம். எஸ் இன்னும் ஆழமாகச் சென்று வேறு ஆழ்மனத் தளங்களுக்குள் எம்மை நகர்த்துகிறார். பகுத்தறிவுப் பார்வையில் ‘நம்பமுடியாதது’ அடி மனப் பிரச்சினைகள் சார்ந்ததாக இருப்பதை என்.எம்.எஸ் உணர்கிறார். பின்வரும் மேற்கோள்கள் அதனைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தும் “யதார்த்தத்துள் கனவையும், கற்பனையையும் இழையோட வைத்து ‘மஜிக்’ எனப்படும் மாயா உலகினுள் யதார்த்தத்தை புகுத்தி நடப்பு நிகழ்வுகள் பலவற்றைக் குறியீடுகளாக அமைத்து.....”

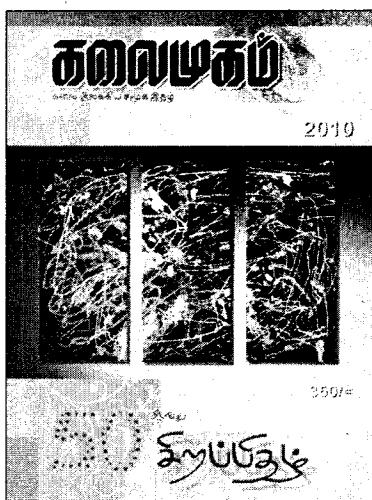
“அவ(த)தாரைப் பார்க்கும்போது இந்துசமயப் புராணங்களின் தாக்கம்....”

அவ(த)தாரில் செய்நலத்துக்காக பேராசை கொண்டு அறம் விதிக்கும் அனைத்து எல்லைகளையும் மறிச் செய்யப்படும் அறிவுபடைத்த மக்களின் போக்கு ஒரு புறம், மனிதாபி மானம் அற்ற செயல்களைக் கண்டு அடக்கி ஒடுக்கப்படும் மக்களை அழிவிலிருந்து காக்க தமது உயிரையும் தியாகம் செய்யத் துணிந்த ஒரு சிலரின் மனித மாண்பு மறுபுறம்: தமது இருப்பைக் காப்பதற்கு தம்மிலும் மிகமிக ஆயுத வளிமை கொண்ட மாற்று இனத்துடனும், குழுவுடனும் அந்திய (பூவுலக) ஆதிக்கத்துக்கு அடிமையாகி தமது சுயஅடையாளங்களை இழப்பதை விட செத்து மடிந்தாலும் பரவாயில்லை எனத் தம் வதிவிடங்களையும், வாழ்க்கை முறைகளையும், உறவுநிலைகளையும் கட்டிக் காக்க முனைந்து செயற்படும் சிறுபான்மை மக்களின் மனநிலை வேறோர் புறம்: இவைகள் அனைத்தையும் ‘அவ(த)தார்’ துல்லியமாகவும் சுவைபடவும் திரையிட்டுக் காட்டுகிறது.

‘காலங்களையும் உலகங்களையும் கடந்து விணைப்படும் மேற்கூறிய உணர்ச்சிப் பிழம்புகள் போல் இன்னும் ஒரு சக்தியை ‘அவ(த)தார்’ அழகாகச் சித்திரிக்கின்றது: ‘காதல்’

‘அவ(த)தார் நாயக உரைஞரின் கூற்றுகள் ‘இறந்து கொண்டிருக்கும்’ இப்பூவுலகில் நீதியையும், அறத்தின் வெற்றியையும் எதிர்பார்த்து ஏமாந்து போகாது, இவைகள் நிலைத்து நிற்கும் இன்னும் ஓர் உலக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை ‘அவ(த)தார்’ கூறுகின்றதா? ஜேக் உடைய உயிர் பிரிய, உயிரற்றுக் கிடந்த ஜேக்கின் அவதாரம் விழிக்கின்றது. கண்கள் ஓளியுடன் திறக்கின்றன. அதுதான் கிரேக்க புராணப் பன்டோறாக் கதையின் சாடியில் வெளியேறாதிருக்கும் நம்பிக்கையோ?’

வாழ்க்கை யதார்த்தத்தாலும் கனவுகளாலும் கலைமுகம் ० எப்பிரல் - ஜூன் - 2011 61

விடத்தில் நினைவுகொள்கிறேன். ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் ‘அவை’ கொண்டு வந்த தரமான கலை இலக்கிய விழிப்புணர்வு சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு முன் உதாரணமாக உள்ளது. அதன் வழியிலேயே கலைமுகமும் தொடர்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. நட்டத்தில் இயங்கும் ஈழத்து சிறுசஞ்சிகைச் சூழலில் இருநூற்று ஐம்பத்திரண்டு பக்கங்களில் கண்டியான கட்டுரைகளையும் படைப்புகளையும் கொண்டு ‘கலைமுகம்’ நேர்த்தியாக வந்திருப்பது திருமறைக் கலாமன்றத்தின் குறிப்பாகப் பொறுப்பாசிரியர் அவர்களுடைய அர்ப்பணிப்போடு கூடிய உழைப்பைக் காட்டுகிறது.

The Bicycle Thieves, Two Women ஆகிய இரண்டு திரைப்படங்கள் பற்றிய ஜி.ரி.கேதாரநாதனின் கட்டுரைகள் மிக நன்றாகவே வந்துள்ளன. *Neo-Realism* பற்றிய குறிப்புகளும், பெண்ணியம் பற்றிய குறிப்புகளும் சினிமா பற்றியவைகளும் கட்டுரையாசிரியரின் அவை பற்றிய ஆழந்த அறிவை வெளிப்படுத்துகின்றது. *Neo-Realism*

ஆனது. விழிப்பிலும் அரை உறக்கத்திலும் காணும் கனவுகள், கற்பனைகள், சிருஷ்டி ஆற்றல், உள்ளுணர்வுகள் போன்றன மனத்தின் நாம் அறியாத (*unknowown*) ஆழ்பாகத்தின் இருப்பு. அவை பொய்யல்ல, உண்மை. நமது வேத, உபநிடத, மகாபாரத, இராமாயன, புராணங்கள் போன்றவற்றின் ஊற்றும், கலை இலக்கியங்களின் ஊற்றும் இந்த ஆழ் மனங்களோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. கிளறப்படும்போது வெளிக் கொட்டும். பகுத்தறிவும் விஞ்ஞானமும் நம்புவது போல வாழ்க்கை மேல் மனத்துக்கு மட்டும் உரியதல்ல. இதனோடு நாம் அறியமுடியாத ஆழ்துயில் என்னும் (*unknowable*) மனத்தளமும் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையது என்பதை நாம் உணர்வதில்லை. அதனாலேதான் மேல் மனத்துக்குரிய *Realism* ம் என்பதில் தொடங்கி மெல்ல மெல்ல அகன்ற *Neo Realism, Surrealism, Magical Realism* என்றாகிக்கொண்டு போகிறது.

கோ.கைலாசநாதன் எழுதிய ‘ஓவியர் வான்கோ - இறந்தபின்னும் வாழும் கலைஞர்’ இன்னொரு முக்கிய கட்டுரை. ‘வாழ்வில் தோல்வி கண்ட கலைஞர்’ மன அழுத்தமும் ஆன்மிகத் தாகமும் அதிகரித்த வேளையில் ‘தன்னைத்தானே துப்பாக்கியால் கட்டுக் கொண்ட கலைஞர்’ ‘வாழ்ந்த காலத்தில் பெரிதும் அறியப்படாது இறந்தபின் பெரிதும் புகழ் பெற்றவன்’ என்று ஓவியர் வான்கோவைப் பற்றிக்குறிப்பிடும் கோ.கைலாசநாதனின் ஓவியம் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு தெளிவாகவே இக் கட்டுரை மூலம் புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

அடுத்து என்னை மிகவும் கவர்ந்த கட்டுரை நீரியசேவியர் அடிகளார் அவர்களது புதிய தொடரான ‘கடந்த அரை நூற்றாண்டின் கவிதைத்துறவுகள் - மேலோட்டமான ஒரு உலகவலம்’ ஆங்கில இலக்கியத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் தமிழில் மிகக் குறைவென்றே நினைக்கிறேன். இருப்பவைகளும் படர்க்கை நிலையினின்று வரலாறாக விரியும் பண்பைக் கொண்டன வாக உள்ளன. அவற்றிலிருந்து சற்று வித்தியாசமாக இலக்கியத்தை தானே அனுபவித்து அறிவும் உணர்வும் கலந்து அழகிய நடையில் தரப்படும் இக்கட்டுரையின் விபரிப்புகள் நிறைவை ஏற்படுத்துகின்றன. இது ஜீன் அரச நாயகத்தில் தொடங்கி உலகை வலம்வரும் என்று ஆவலோடு காத்திருப்போம்.

இன்னும் இருபது கட்டுரைகளையும், பல கவிதைகளையும், சிறுக்கதைகளையும், மொழிபெயர்ப்பு படைப்புகளையும், நூல் மதிப்பீடுகளையும் முழுமையான விமர்சனத்துக்குள்ளாக்குவது மிகச் சிரமமான காரியம். சிறுக்கதை, கவிதைகள் பற்றிய விசாலமான நோக்குகளை பின்புலமாக வைத்துக்கொண்டு விமர்சனத்தில் இறங்குகின்றபோதே அவை ஆழமாக இருக்கும். அதை இப்போது செய்வதற்கு அவகாசமில்லை. எனவே மேலோட்டமாக இரண்டொரு சுருத்துகளைச் சொல்லி என் கருத்துக்களை முடிக்கலாம் என எண்ணுகிறேன். யேசுராசாவின் ‘அங்குமிங்குமாய்... இணையுங் கதைகள்’ இலக்கியம் சார்ந்து அவரது பரந்த வாசக அனுபவத்தை வெளிக் கொண்டுவருகின்றது. என்றாலும்

எனக்கு ஒரு துக்கம். ஈழத்தில் கைவிரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய முக்கிய நவீன தமிழ் இலக்கிய ஆளுமைகளுள் அவரும் ஒருவர். ஆனால் அண்மைக்காலமாக அவர் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம் செய்வதைவிட எதிர்மறை விமர்சனத்தில் ஈடுபடுவதிலேயே அதிகம் ஆர்வம் காட்டுகிறார். அவரது சிறுக்கதை தொகுதியான ‘தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்,’ ‘அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக’ கவிதைத் தொகுப்பும், ‘தூவானம்’ ‘பதிவுகள்’ ஆகிய நூல்களும், பல இலக்கிய நூல் வெளியீடுகளில் குறிப்பாக தமிழியல் நூல் வெளியீட்டில் அவரது பங்களிப்பும் அவரது ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுக்குச் சான்றாக உள்ளன. ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும், புலம்பெயர் ஈழத்து எழுத்தாளர்களிடையேயும் அவருக்கு ஒரு அங்கோரம் உள்ளது ஒரு தனித்துவமான எழுத்தாளர் என. எனக்கும் அவருக்கும் தத்துவார்த்தப் பார்வையில் நிறைய கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தபோதி ஒரும் அவரைப் பற்றிய உயர்வான அபிப்பிராயமே என்னிடம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எதிர்வரும் காலத்தில் ஆக்கபூர்வமாக கலை இலக்கிய செயற்பாட்டில் தன்னை ஈடுபடுத்தி நம் நவீன இலக்கியத்துக்க வளம் சேர்ப்பார் என நம்புவோம்.

‘நிலம்’ கவிதை நாயகியின் கடும் உழைப்போடு கூடிய அழகிய வாழ்க்கையை விபரித்த ஃப்லீமா ஐஹான் கடைசி வரிகளில் எம்மைத் துணுக்குற வைக்கிறார்.

கணவன், மகன், கடைசியில் சிறுமியும்
திரும்பி வராமற் போன பின்னர்
அவர் தம் நினைவு துலங்கும் பொருட்களை
யெல்லாம்

தடவித் தடவித் தினமும்
காலத் தீர்ப்பின் வலியினால் நொந்தாள்.

இறுதியில்
ஓயாது அழைத்துக் கொண்டிருந்த
அருபக் குரலொன்றுக்கும் பதில் அளித்து
அவள் போனாள்
புற்களையும் செடிகளையும் வளரவிட்டு
அந் நிலம்
அவளைப் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டது.

இந்தக் கவிதையைப் படிக்கின்ற இந்த நேரத்தில் பின்புலமும் பாடுபொருளும் முழுக்கமுழுக்க வேறாக இருந்தாலும் ஏனோ வேட்ஸ்வேதத்தின் *She dwelt among the untrodden ways* என்ற கவிதை எனக்கு ஞாபகம் வருகின்றது. முடிவு ஒன்று போல இருந்தாலும் வேட்ஸ்வேதத்தின் Romantic தன்மையான கவிதையை விட இது ஆழமானது அதன் வரலாற்றுப் பண்பால். அஜித் சி. ஹேரத்தின் ‘நீ மூழ்கி இறந்த இடம்’ என்ற சிங்களக் கவிதைதையும் ஃப்லீமா ஐஹான் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ‘உற்றார் உறவென்று யாருமற்ற இடைச்சிறுவனின் பரிதாபகரமான சாவை விபரித்து மனத்தை நெகிழுச் செய்கிறது அக்கவிதை.

கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் மொழிபெயர்ப்புகளுடாகச் செய்யும் சேவை பாராட்டத்தக்கது. அவரது ‘அபிரிக்கக் கவிதை,’ ‘தென்னிலங்கைக் கவிதை’ ஆகிய இரண்டு மொழி பெயர்ப்பு நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. இந்த இதழில்

நிச்சர்ட் ரீவு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ‘மழை’ தென்னாபிரிக்கக் சிறுக்கதையை மொழிபெயர்த்துள்ளார். அத்தோடு இரண்டு மலையாளக் கவிதைகளையும் ஆங்கிலம் வழியாக மொழி யெர்த்துள்ளார். ‘மழை’ தென்னாபிரிக்க வாழ்க்கைப் பாணியையும் பிரச்சினைகளையும் அழகாகவே கொண்டு வந்துள்ளது. சியெனா என்ற பாத்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு கதை நகர்கிறது. சியெனாவின் கணவன் ஜோஸ்ப் அவளைக் கைவிட்டு விட்டு மியெனா என்ற பெண்ணோடு தொடர்பு கொள்கிறான். இதனால் மியெனாவின் காத வனுக்கும் ஜோஸ்புக்கும் இடையே சண்டை ஏற்படுகிறது. ஜோஸ்பை பொலிஸ் பிடித்துச் செல்கிறது. கணவனுக்காகக் காத்திருந்து, கணவன் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட என்ன செய்வது என்றியாது தவிக்கிறாள் சியெனா. அவள் கையறு நிலையை தனக்குச் சாதமாகப் பயன்படுத்தி அவளை ‘வளைக்கப் பார்க்கிறான், யூத இன்ததைச் சேர்ந்த ஃபிஷ் அன் சிப்ஸ் பலஸ் கடைக்காரன்’ சொலி. இங்கே கறுப்பர்களுக்கும் யூதர்களுக்குமிடையிலான குணநலவேறுபாடு பூடகமாக உணர்த்தப்படுகிறது. அவன் பிடியில் அகப்படாது மழையில் நடந்து செல்கிறாள் சியெனா. கதை சொல்லும் முறையும், கால இட வர்ணனை களும் மனத்தை ஈர்ப்பதாயுள்ளன. மலையாளக் கவிதை ஒன்று சங்கம்புழா சிருஷ்ணபிள்ளையினால் எழுதப்பட்டது. மற்றது சங்கர குருப்புவால் எழுதப்பட்டது. சோ.ப.வின் இரு மொழி -ஆங்கில தமிழ் - பாண்டித்தியம் அவர் மொழி பெயர்ப்புகளில் தெளிவாகவே புலப்படுகிறது.

இன்னுமொரு மொழிபெயர்ப்புச் சிறுக்கதை ‘மனநோய்’, மலையாளச் சிறுக்கதை, சி.ஐயப்பன் எழுதியது. அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பூடாக ஷாகரி தமிழக்கு கொண்டுவந்துள்ளார். கிருஷ்ணன் குட்டி என்ற தாழ்த்தப்பட்ட சாதிக்காரர் படிப்பினால் - ஆசிரியராகி அந்தஸ்தில் சற்று உயர்ந்திருப்பவர். சாதிக்குள்ளேயே திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் ஏதோ ‘உயர்’ மனப்பான்மையால் கிருஷ்ணன் குட்டியின் குடும்பத்தை ஒதுக்கிவைக்கும் மனைவியும், மகளும் என்ற பின்னணியில் கதைபின்னப்பட்டிருக்கிறது. அவன் சகோதரி ‘மனநோயாளி’ எனவைத்தியசாலைக்கு ஏற்றிச் செல்லப்படுகிறாள். அவளை ஆஸ்பத்திரியில் போய்ப்பார்ப்பதா, இல்லையா என்ற கிருஷ்ணன் குட்டியின் தவிப்பு, குழப்பங்களுடாக கதை மிக அழகாகவே செல்கிறது. அயலவன், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர், உயர்சாதிக்காரனான கிருஷ்ணன் குட்டியின் பள்ளித்தோழன் “கிருஷ்ணன் குட்டி உனக்குமா பைத் தியம்” என்று நக்கலாகக் கேட்டதை அவன் நினைவு கூர்வதோடு கதை முடிவடைகிறது. இந்தியச் சூழலில் சாதியமைப்பு ஆழமாகக் புரையோடிக்கிடக்கிறது என்பதை சி.ஐயப்பன் கலைத்துவமாக வெளிக்கொண்டுவந்துள்ளார்.

சகோதர பாசத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்ட தெனியானுடைய ‘வலியது,’ சாதிப்பிரச்சினை தொடர் பான க.சட்டநாதனின் ‘சடங்கு’ குப்பிமான் ஐ.சன்முக வின் ‘உயிரின் நடனம்’ என்பன என்னை ஏனோ ஈர்க்கவில்லை. தட்டையான மொழி நடையும் பார்த்துப் பார்த்துச் சலித்ததையே மீண்டும் பார்ப்பது போன்ற

உணர்வும் ஏனோ என்னிடம் ஏற்பட்டது. பல நல்ல சிறுக்கதைகளை இம் மூவரும் தந்திருந்தாலும் இந்தச் சிறுக்கதைகள் சோபிக்கவில்லை என்பதே என் எண்ணம். மருதம் கேதீஸ் இன் ‘ஓளவை தரு முகிலி’ சிறுக்கதை, சொல்லப்படும் முறையிலும் அதன் கருப்பொருளிலும் மிகவும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. எழுபத்தைந்து வயது ககப்பனுக்கும் பத்தொன்பது வயது மகஞுக்குமான ‘தலைமுறை’ இடைவெளி மிக அழகாக கலைத்துவமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்லறைக்குறிப்பு அவன் ஜூபத்து நான்கு வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டான் என்பதையும் ஜூந்து வருடங்களின் பின்னர் விவாகரத்து (மணமுறிவு) நேர்கின்றதென்பதையும், எழுபத்து ஜூந்து வயது வரை மகளோடு ஒரு வீட்டில் வசித்து மகள் அவளை விட்டுப்பிரிந்துசென்ற மறுநாள் இறந்துவிடுவதாகவும் காட்டுகிறது. “அவனது வாழ்வு அவனுக்கே ஒரு பெரும் புதிராக இருந்தது. அது அவனுக்கும் புரியவில்லை. அந்தப் புதிரை அவனால் விடுவித்துக்கொள்ளவும் முடியவில்லை. அவனையும் எவருக்கும் புரியவில்லை. புதிரை விடுவித்துக் கொள்ளும் எத்தன மொன்றின்போது அவன் ஒரு நாள் இறந்துபோனான். புதிரை உலகுக்கெனவிடுத்து” என்று கூறியபோது ‘வாழ்க்கைப் புதிரைப்’ பற்றிய அழகான கண்ணோட்டமாகவே இருக்கிறது. எனினும் ஒரு விடயம் எனக்குப் புரியவில்லை. 2023, 2028, 2044 என்ற எதிர்காலத்தை நடந்து முடிந்த கதைக்குள் எதற்காகக் கொண்டுவருகிறார். புதிருக்குப் புதிர் சேர்க்கும் நோக்கமாக இருக்கலாம். எனினும் ஏனோ அது எனக்குப் பொருத்தமாகத் தெரிய வில்லை. இந்தக் கதையைப் படித்து முடித்தபோது ஒரு நல்ல சிறுக்கதையைப் படித்து முடித்த நிறைவு எனக்கு ஏற்பட்டது.

இப்படியே முடிவற்றுச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். எனினும் ஏற்கெனவே சொல்லியவாறு எல்லாவற்றையும் விரைவாக்குவது சிரமமான காரியம். இந்த இதழ் பல சிறப்பான ஆக்கங்களையும், கட்டுரைகளையும் கொண்டுள்ளது. இதழ் அமைப்பு நேர்த்தியாக உள்ளது. எழுத்துப் பிழைகள் எதுவும் என் கண்களுக்குத் தட்டுப்படவில்லை. எனவே இவ்விதமூல வெளிக்கொண்டு வந்த திருமறைக் கலாமன்றத்தைப் பாராட்டுவதோடு இதனை நிறைவு செய்கிறேன்.

இ.ஐவாகாருண்யன் வட்டுக்கோட்டை

‘கலைமுகம்’ 50 ஆவது சிறப்பிதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். 252 பக்க இதழைக் கையில் எடுத்ததும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அக்குடன் அட்டை வடிவமைப்பு மிகவும் அழகாக அமைந்துள்ளது. ஈழத்து இலக்கிய இதழ்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் கலைமுகம் - 50 இதழ்கள்வரை வெளிவந்திருப்பது இதழின் வெற்றியாகும். இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ள பல படைப்புகள் இதழுக்கு வலுச்சேர்த்துள்ளன.

‘காலத்தை வென்ற நவயதார்த்தச் சினிமா கலைமுகம் 0 ஸ்பிரிள் - ஜென் - 2011 63

சித்தாந்தம்' கட்டுரையில் "The Bicycle Thieves" திரைப் படத்தின் காட்சிகளைப் பற்றிய விவரணத்தைப் படித்துக் கொண்டு செல்கையில் ஏற்பட்ட ஆர்வத்தொற்றலால் 'The Bicycle Thieves' இன் சில காட்சிகளை You tube இல் பார்த்தேன். மஜீத் மஜீதியின் திரைப்படங்கள் உள்ளிட்ட சில ஈரானியத் திரைப்படங்களும் மற்றும் பதேர் பாஞ்சாலி யுடனான சத்யஜித் ரேயின் முத்திரைப் படங்களுமே நினைவுக்கு வந்தன. கட்டுரையாசிரியர் இவ்விடயங்களையும் தொட்டுக் காட்டியிருந்தமை மிகுந்த மன்றிறை வைத் தந்ததுடன் அந்தக் கட்டுரைக்கு பூரணத்துவத்தையும் வழங்கியிருந்தது.

'யார் பண்டிதர்' என்ற நினைவுப் பகிரவில் "நான் பண்டிதருமில்லை, வித்துவானுமில்லை, புலவனுமில்லை. எனக்குப் பட்டமும் வேண்டாம், பதவியும் வேண்டாம், பாராட்டும் வேண்டாம் என்னைச் சம்மா விட்டாலே போதும்" என்ற வார்த்தைகள் கோடி பெறும். க. உமாமகேஸ் வரன் அவர்களின் இவ்வார்த்தைகள் ஒரிரு ஆக்கங்கள் வெளிவந்ததும் அல்லது ஒரு நூல் வெளிவந்ததும் தமக்குத் தாமே கிரீடங்கள் சூட்டிக் கொண்டு, ஊட்கங்களில் விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டு, அந்த விளம்பரங்களோடு இலக்கியம் பற்றிய நேர்காணல்களையும் வழங்கி தமது அரைகுறை ஞானத்தை உலகறியச் செய்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய 'இளைய' இலக்கியவாதிகளைச் சென்றடைய வேண்டும்.

'அங்குமிங்குமாய் இணையுங் கதைகள்' கட்டுரையைப் படித்தபோது 'அங்குமிங்கும் இணையும் கவிதைகள்' எனது நினைவுக்கு வந்தன. "ஒரு படைப்பு அனுபவ வெளிப் பாடாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது அடிப்படையானது. அது தனது சொந்த அனுபவமாக முதல் நிலை அனுபவமாக இருக்கலாம். அல்லது பிறகுக்கு நேர்ந்ததைக் கண்டோ கேட்டோ உள்வாங்கிய இரண்டாம் நிலை அனுபவமாகவும் இருக்கலாம். அதைப்போல வாசித்த ஒன்றின் அருட்டுணர் வில் எழுந்தாகவும் அமையலாம்." என்று அ. யேசுராசா குறிப்பிடுவது எல்லாப் படைப்பாளிகள் பொறுத்தும் உண்மையானதே. ஆனாலும் சில படைப்பாளிகள் இன் ஜொரு படைப்பாளியைப் பிரதி செய்ய முற்படும் நிலையை அன்றிருந்ததைவிடச் சுற்றுக் கூடுதலாகவே சமகாலத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழகக் கவிதைகளின் பிரதிபண்ணல்களோடு நூல்களை வெளி யிடும் சிலர், தமது படைப்பின் வறுமை நிலை அதுவென் பதை உணர்ந்து மேலும் மேலும் பிரதி பண்ணிக் கொண்டிருப்பதை நிறுத்துவதானது, எமது படைப்புலகத்திற்கு அவர்கள் செய்யும் புண்ணிய கருமாகும். இதைவிடப் பெறும் கொடுமை இக்கவிதைகளைப் போற்றிப் புகழும் விமர்சக விற்பனைர்கள். நிற்க, "இன்று எமது சமூகத்தில் காணப்படும் ஒரு கலை இலக்கிய வெறுமை அல்லது தேக்க நிலை இத்தகையதொரு போலித்தனத்தின் வெளிப்பாடோ என்று என்னத் தோன்றுகின்றது" என இரவிச்சந்திரன் கூறியிருப்பது, இன்று படைப்பாளிகளாக இருக்கும் சகலரும் முக்கியமாக 80 களின் பின்னர் எழுத்து உலகில் பிரவேசித்த சகலரும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். படைப்புகள் பற்றிய விமர்சனமென்பது காணக்கிடைக்காத

திரவியமொன்றாக மாறியுள்ள நிலையும் இன்றைய படைப்புகளின் தேக்க நிலைக்கும் வெறுமை நிலைக்கும் காரணமென்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தனது படைப்பைப் பற்றிய பாராட்டினையே பிறர் சொல்லக் கேட்க விரும்பும் நிலையில், நூல் விமர்சனங்கள் யாவும் வெறும் கண்துடைப்புகளாகவே அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தமக்கு வேண்டியவரது படைப்பின் உள்ளார்ந்த விடயங்கள் பெறும் குறைபாடுகளோடு காணப்பட்ட பொழுதும் அதனைத் தூக்கிப் பிடிக்கும் செயலால் இன்றைய நூல் விமர்சனங்கள் துதி பாடல்களாகவே அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. யாராவது அந்த நூல் பற்றிய உண்மையான கருத்தைக் கூற நேர்ந்தால் அப்படிக் கூறியவர் மீது பகைமை பாராட்டுவது தொடர்கிறது.

"1975 இற்குப் பின்னரான காலத்தின் இலக்கிய வழிப்பட்ட ஒரு குறிப்பி" கட்டுரையில் "யாழ்ப்பாணத்தில் எந்தக் தெருவில் போனாலும் எந்த ஒழுங்கைக்குள் இறங்கி னாலும் இடிவும் சிதைவும் அந்தரமான வெறுமையுமே தெரிகிறது" என்பது யுத்தக்ததால் சிதைக்கப்பட்ட எல்லா நிலத்தினதும் துயரமாகும். கட்டுரையில் "கிழக்கு தமிழ் முஸ்லிம் கலவரங்களையும் வன்முறைகளையும் சிங்களத் தரப்பினால் படுகொலைகளையும் சந்தித்தது. கொக்கட்டிச் சோலை, உடும்பன்குளம் படுகொலைகளும் ஏறாலுர், காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசல் கொலைகளும் இதற்கு உதாரணம்" என்று கருணாகரன் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் ஏறாலுர், காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசல் கொலைகள் சிங்கள வர்களால் செய்யப்படவில்லை என்பதை நினைவுட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழிலக்கியப் புலத்தில் முருகையனின் ஆளுமை யும் புலமைத்துவமும் - ஒரு நோக்கு, தோற்கருவிகளின் 'தாய்' பறை - பறை இசைக்கருவி மீதான ஒரு பார்வை, சிதம்பர நினைவுகள், அவதார் கனவில் உறையும் உலகம், சமுத்து சூத்து நூற் பதிப்புகள் - ஒரு பார்வை, தெருவெளி அரங்கு - மேற்கிளம்பும் விவாதங்கள், அழகியற் கல்வியில் சித்திரக் கல்வியின் வளர்நிலை - ஒரு நோக்கு மற்றும் குத்தோலிக்கர்களின் மரண வீடுகளில் பாடப்படும் ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் உள்ளிட்ட கட்டுரைகள் ஆழந்த வாசிப்புக் குரியவை.

அதிகமான படைப்புகளோடும் மிகுந்த உழைப்புக்கு மத்தியிலும் வெளிவந்திருக்கும் 50 ஆவது இதற்கு உண்மையாகவே 'சிறப்பிதழாகவே' காணப்படுகிறது.

மிக்க அன்புடன்
ஃபெல்ரீமாஜஹான்
மெல்சிரிப்பு

மிகுந்த சிரமத்துடன் பல்வகையான ஆக்கங்களைத் திரட்டி, அழகிய வடிவமைப்புடன், ஏராளமான பக்கங்களிலான ஜம்பதாவது இதழைச் சிறப்பிதழாக ('50 ஆவது சிறப்பிதழ்' எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது தவறு) வெளிக் கொண்டு வந்தமைக்கு முதலில் எனது பாராட்டுகள்.

‘மாலினோஸ்க்னா’ எழுதிய கவிதை நூல் மதிப் பீட்டுக் கட்டுரை கிளார்த்திய எண்ணங்களை முன்வைக்கவே இக்கடிதம்.

இரண்டு விடயங்கள் அக்கட்டுரையில் அழுத்தம் பெற்றுள்ளன.

அ) ஒரு படைப்பு “... ஏதோ அனுபவத் தொற்றலை ஏற்படுத்த வேண்டும். தொடர்ந்து மன நிறைவேத் தர வேண்டும்” என்பதில் அவருக்கு உடன் பாடில்லை.

ஆ) இத்தகைய அம்சங்களை ஏற்கும் பழைய வாசிப்புமுறையைக் கொண்டுள்ளவர்களே புதியமுறைப் படைப்புகள் ‘புரிவதில்லை’ எனப் படைப்பாளி மீது தாக்குதல் செய்கின்றனர் என்பது.

இக்கருத்துகளை ஒருவித மேதாவித்தனத்துடன் அவர் வெளிப்படுத்த முயல்கிறார். “... சொற்களின் நடுவில் அனுபவத் தொற்றலைக் காவித்திரிதல் போன்ற நிலைமை கள் அறியாமையால் ஏற்படும் மூழ்கிக் கிடப்புகள் என்பதை உணர்த தலைப்பட வேண்டும்” என்பதில் இது வெளிப்படுகிறது.

ஒரு படைப்பு அனுபவ வெளிப்பாடாகத்தானே இருக்க வேண்டும்!; படைப்பாளியின் அனுபவத்தை வாசிப்பில் பெறுவதே முதன்மையானது. அந்த அனுபவ வெளிப்பாடு வேறு தளங்களுக்கும் வாசகரைப் பயணிக்க வைக்கும் சாத்தியப்பாடுகளும் உண்டு. அந்த வாசிப்பு சந்தோஷத்தையும் - நிறைவையும் தரத்தான் வேண்டும். தனித்தன்மையான அனுபவவீச்சு இல்லையாயின் வெறும் கருத்துக் கொட்டல்களும், திட்டமிட்ட செயற்கைத் ‘தயாரிப்பு’களும் - பாசாங்கான எழுத்துக்களுந்தான் வெளிவரும் (இச்சிறப்பிதழிலுள்ள ‘ஓளவை தரு முகிலி’ சிறுக்கையிலும் ஒருவித பாசாங்கைக் காணமுடிகிறது). கவிதைக்கும்சரி புனைக்கதைகளுக்கும்சரி இவை பொருந்தும். ஒன்றின் பின் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட கடிதங்கள், அட்டவணைகள், கேள்வித் தாள் என்பனவாக வரும் “படைப்புகளில்” இப்பலவீனங்களைக் காணமுடிகிறது. நாளேடுகளில் வரும் குறிப்பிட்ட விடயத்தை மையப் படுத்திய வெவ்வேறு செய்தி நறுக்குகளை ஒன்றின் பின் ஒன்றாக இணைத்து, நூற்றுக்கணக்கான “படைப்புகளை” யாரும் தயாரிக்க முடியும்; இவற்றுக்கு அனுபவத்தாக்கம் தேவையில்லைத்தான்! ஆனால் இவையெல்லாவற்றுக்கும் “கலை மதிப்பை” வழங்கவேண்டுமா?

‘புரியாமை’ பற்றிய பிரச்சினை பழைய வாசிப்பு முறையினால்தான் வருகின்றதா? ‘படைப்பவர்’ எப்போ தும் தெளிவாகத்தான் தனது படைப்பை ஆக்கித் தருகி றாரா? சாதாரண வாசகரை விட்டாலும், பரந்த வாசிப்பனுபவமுள்ளவர்களுக்கும் ஏற்படும் ‘புரியாமையை’ வெறுமனே ஒதுக்கி விடலாமா? பகுதியாக விளங்கினாலும் முழுமையாகப் பார்க்கையில் மயக்கம் தருமொன்றை ஏற்கவேண்டுமா? தெளிவற்றுச் சிந்திக்கப் படும் எதுவும் தெளிவற்றதாய்த்தான் வெளிப்படுத்தப்படும். வெளிப்படையாகப் பேசுவது குறையுடையதென்று,

விடயத்தைப் பூதகப்படுத்துவதற்காக சொற்கள் முறுக்கப் படுகின்றன; இதனாலும் ‘புரியாமை’ ஏற்படுகின்றது; ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற முன்முடிவுடன் எழுதப்படும் கவிதை களில், குறிப்பான ஓர் அர்த்தத்தைத் தெளிவாய்க் காணமுடியாத அவலமும் நிகழ்கிறது. இத்தகைய கவிதைகளை எழுதும் கவிஞர் சிலரிடம் கேட்கும் வேளை களில், விளக்க முடியாத நிலையில் அவர்களிருப்பதையும் காணநேர்கிறது!

விடயத் தெளிவீனம் ஒருபுறமென்றால், மொழி நடைத் தவறுகள் இன்னொரு புறத்தில்! ‘வா’ என்று தலைப்ப இருக்கும்; ஆனால், ‘போ’ என்று உள்ளடக்கத்தில் கவிஞர் வெளிப்படுத்துவார்; ‘ஆட்டினை இழந்த இடையை நின் துக்கம்’ என்பது தலைப்பானால், ‘இடையை இழந்த ஆட்டின் துக்கம்’ என்று உள்ளடக்கத்தில் இருக்கும். இவ்வாறானால் ‘புரியாமை’ பற்றிய குழப்பம் வாசகருக்கு ஏற்படுவது இயல்புதானே!

“... இத்தொகுப்பில் கவனத்தைக் கோரும் கவிதைகளில் ஒன்றாகத் தான் கருதும் ‘இனம் தெரியாத சடலங்கள்’ என்ற கவிதையிலிருந்து, பின்வரும் வரிகள் கட்டுரையாளரால் தரப்பட்டுள்ளன.

“யாருடைய சடலங்கள் கடலில் மிதக்கிறதென்று சடலங்களுக்குத் தெரியாதது போலவே கடலில் மிதக்கும் சடலங்கள் யாருடையதென்று கடலுக்கும் தெரியாது”

மிதக்கிறதென்று - மிதக்கின்றனவென்று, யாருடையதென்று - யாருடையனவென்று வரவேண்டும். ஒருமை - பன்மைத் தவறுகளுடனுள்ள இக்கவிதையை “கவனத்தைக் கோரும் கவிதைகளில் ஒன்றாக” கட்டுரையாளர் மதிப்பிடுவது வேட்க்கையானது!; “...கவிதைகளுக்கான விமர்சனங்கள் பெரும்பாலும் வாழ்த்துப் பாக்கள் ஆகிவிடுகின்றன” என்ற கட்டுரையாளரின் வரி, இங்கு அவருக்கும் பொருந்திவருகின்றது!

ஒருமை - பன்மை மயக்கம் கட்டுரையில் வேறு இடங்களிலும் காணப்படுகிறது.

அ) “மிகச் சிறிய கவிதைதான். ஆனால் ஒன்றுக் கொன்று முரணான சொற்களால் தனது அர்த்தத்தை விரிக்கின்றன.” (விரிக்கின்றது)

ஆ) “மழையை மொழித்தல், முரண், காற்றின் திணறல், ஆற்றில் தாய்மரை, சுகந்தம் இப்படியாக நீரும் கவிதைத் தலைப்பின் பட்டியல் உள்ளே இருக்கின்றன.” (தலைப்புகளின், இருக்கின்றது)

மேலும் மகரந்தச் செயற்கை, படைப்புளர் என்று கட்டுரையாளர் எழுதுவதும் விநோதமாயிருக்கிறது!

‘பழைய வாசிப்புமறை’யுள்ளவர்கள்தான் இவற் றைத் தவறாகப் பார்க்கிறார்கள் என, மாலினோ ஸ்க்னா சொல்லவுங்கூடும்!

பயணி

யாழிப்பாணம்.

'கலைமுகம்' சஞ்சிகையின் 50ஆவது இதழை மிகுந்த பல நல்லம்சங்களை உள்ளடக்கிய சிறப்பிதழாக கண்ணுற்று மகிழ்ந்தேன்.

வரும், வரும் என்று மிக நீண்ட நாட்களாக காத்தி ருந்து மிகுந்த தாமதத்தின் பின்னர் வாசகர்களைப் பெரிதும் கவரும் வகையிலும், பாராட்டப்படும் விதத்திலும் இதழை வெளிக்கொணர்ந்தவர்களுக்கு எனது மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகள் எனப் பல அம்சங்களோடு அதிக பக்கங்களுடன் பொலிந்து விளங்குகின்றது மலர்.

அனைத்து அம்சங்களுக்குள்ளும் கவனத்தை அதிகம் ஈர்ப்பதாக அமைப்பை கட்டுரைகள்தான்.

சினிமா பற்றிய கேதாரநாதனுடைய கட்டுரையும், அவதார் பற்றிய கட்டுரைகளும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக கேதாரநாதனின் சினிமா பற்றிய கட்டுரைகள் நிச்சயமாக எல்லா சினிமா இரசிகர்களாலும் படிக்கப்பட வேண்டியவை. அவர் வேறு பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகை களிலும் கட்டுரைகளை எழுதி வருகிறார். நல்ல சினிமா பற்றிய விழிப்புணர்வை அவரது எழுத்துக்கள் தோற்று விக்கின்றன.

குறிப்பிட்ட சில சூத்திரங்கள் அல்லது சட்டகங்களை வைத்து சோலா பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற தற்கால சூழலில் அறிவுபூர்வமாகவும், கலாபூர்வமாகவும் அனுகப்பட வேண்டிய திரைப்படதைப்படுக்கள் பற்றி கேதாரநாதன் அழகாக எடுத்துச் சொல்கின்றார்.

இதுபோல் பல்வேறு துறைகள் பற்றியும் துறைசார் வல்லுனர்கள் தமது கருத்துக்களை மலரில் கட்டுரை களுடாக அழகுற வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். நாடகம், இலக்கியம், சூத்துக்கலை இவைகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் பயன்தரும் வகையில் அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கட்டுரைகளோடு ஒப்பிடுகையில் சிறுகதைகள் எல்லாம் தரமானவையாக அமைந்திராமை சிறிது மனக்கவலைதான். பொதுவாகவே சிறுகதைகள் - 'நல்ல தரமான சிறுகதைகள்' வெளிவருதல் இப்போதெல்லாம் மிகவும் அழுர்வமாகி விட்டது. வெறுமனே பக்கம் நிரப்பும் வெற்று சொற் சூட்டங்களே பரவலாகக் காணப்படும் சூழலில் கலைமுகத்தின் சிறுகதைகள் பல திருப்தி தருகின்றனவாக இருப்பதையும் சொல்ல வேண்டும். மருதம் கேதீஸ் தனக்கே உரித்தான் ஒரு நவீன பார்வையில் - மொழியில் தருகின்ற சிறுகதைகள் நன்றாக அமைகின்றன. 'ஒளவை தரு முகிலியும்' இந்த வகையில் பாராட்டப்பட வேண்டியதே. ஒரு விதத்தியாசமான வாசிப்பு அனுபவத்தைத் தருகின்ற வகையில் அமைந்திருக்கின்றன அவரது தற்கால எழுத்துக்கள்.

கவிதைகள் பொது நோக்கில் பாராட்டுக்குரிய வாசாக அமைகின்ற போதும், உயிரற்ற மொழியில் அமைந்த சொல்லடிக்குகளும் 'கவிதைகள்' என்ற பெயரில் பிரசரிக்கப்

படுவது மறு பரிசீலனைக்குரிய ஒரு விஷயம். பிரசரத்துக்கு ஆக்கங்களைத் தெரிவு செய்யும் போது குறிப்பிட்ட தரத்தில் ஆக்கங்கள் உள்ளனவா என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதுவே, சஞ்சிகையின் தரத்தைப் பேன உதவ முடியும்.

மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்கள் திருப்தியாக இருக்கின்றன. ஏனைய விடயங்களும் பாராட்டுக்குரிய வகையில் இருக்கின்றன.

ஓரே ஒரு கேள்வி இனிமேலாவது 'கலைமுகம்' இதழை காலதாமதமின்றி உரிய காலத்தில் வெளிவருவதற்கு ஆவன செய்ய மாட்டார்களா? பொறுப்பாசிரியரின் அயரா உழைப்பு என்கின்ற பெரும் பலமும், சூர்ந்த கவனிப்பு என்கின்ற பின் புலமும், வடிவமைப்பில் காட்டுகிற சிரத்தையும் காலந் தவறா வருகையுடன் இணையுமானால் 'கலைமுகம்' இன்னும் அழகுடன் சிறந்து பொலியும் என்பது எனது கருத்து.

என்றும் அன்புடன்
ரசிகன்

41, ராஜ லீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

'கலைமுகம்' 50 ஆம் இதழ் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

புதுமையில் பொலிந்து

நவீனக் கிளை பரப்பி

ஐம்பது இதழ்களும் பூ முகங்களையும் முன்

காட்டியிருப்பது சிறப்புக்குரியது.

தரமான ஆக்கங்களால் உயிர் பெற்று

கலைமுகம் கலக்கியிருக்கிறது.

இருபத்தைந்து கவிஞர்களின் கவிதைகள்

மூவரின் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள்

எண்மரின் சிறுகதைகள்

இருவரின் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள்

நால் மதிப்பீடு

வாழ்த்துக் கவிதைகள் என்று

திருப்புகிற பக்கமெல்லாம் தித்திப்பால் திணறுதித்து விட்டது

கலைமுகம்

பொறுப்பாசிரியருக்கு சிரந்தாழ்த்துகிறேன்.

ஆக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும்

ஆழம் அகலம் காட்டி நெஞ்சை கொள்ளள கொள்கின்றன.

த. ஜெயசீலன்

யாழ்ப்பாணம்

அன்புடையீர், வணக்கமும் நல்வாழ்த்துக்களும், எங்கள் நேசத்திற்குரிய கவிஞர் அனார் மூலம் 'கலைமுகம்' படிக்கக் கிடைத்தது பாக்கியுமே.

வரண்ட பாலையிலிருந்து ஒரு வாழிப்பான வாழைக்குட்டி வெடித்துக் கிளம்பியதைப்போல கலை முகம்...

இக்துணை சிறப்பாக கலைமுகத்தின் ஐம்பதாவது மலர் - இதன் பின்புலத்தில் உழைத்த அத்தனை கரங்களையும் சங்கையுடன் கண்மூடி நினைவு கொள்கிறேன்.

ஒரு ஐம்பதாண்டு கால வாசிப்பில் இன்னமூம் சிறுகதைகள் படிப்பதை நிறுத்தமுடியவில்லை. எழுதுவது பாரச்சிலுவையாகப் போய்விட்ட நிலையிலும் வாசிப்பு தான் இன்னமூம் உயிர்ப்பைத்தருகிறது, கடந்த பத்துப் பதினெந்தாண்டுகளாக சிறுகதை அதுவும் நமது கதைகளைப் படிப்பதென்பது பெரும்பாடாகப்போய் விட்டது.

இந்நிலையில்தான் மலரில் வெளிவந்த எம்மவர்களின் ஏழு கதைகளையும் படித்து முடித்தேன்.

கதைகளைப் படிப்பதற்கான ஒரு காத்திரமான முன்னுரைபோல் மதிப்பிற்குரிய நன்பர் அ. யேசுராசாவின் ‘அங்கும் இங்குமாய்’ அமைந்திருந்தது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வா?

அவருடைய பரந்துபட்ட வாசிப்பனுவத்தினாடாக அவர் எடுத்துக்காட்டும் கதைகளின் உள் உலகங்கள் நமது ஆழ்ந்த கவனிப்பைப் பெறுகிறது. அதனாலேயே நமது எண்ணத்திலும் கவனத்திலும் புகழ்பெற்ற படைப்பாளி களின் புகழ்பெற்ற படைப்புகளை மீண்டும் படித்துப் பார்க்கச் சொல்லாமல் சொல்கிறது. படைப்புக்குரியவர் பாக்யவான்களேயன்றி, பாவப்பட்டவர்களால்ல என்பேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தான் சொல்லப்போகும் விடயம் பற்றி கட்டுரையின் முகப்பிலேயே பெட்டிக்குள் அவர் சொல்லியுள்ள முறைமை மனங் கொள்ளத்தக்கது.

நீண்ட நாட்களுக்குப்பிறகு அவரின் ஏழுத்தை படிக்கும் யோகம்.

மற்றப்படி இதழில் வெளிவந்துள்ள ஏழு கதைகள் பற்றி -

தெணியானின் ‘வலியது’ - வாழ்வா? சாவா? காமமா? அம்மாவின் கோமா நிலையில் மகாத்மா கஸ்த்துரியாயை உறவுக்கழைத்தது - கதையைப் படித்து முடித்ததும் நினைவுக் கரையில் ‘சலசல்’த்தது.

என் அனுபவத்திலும் ‘காமம்’ மிகமிக வலியது தான். தெணியான் எப்படியோ? நான் ஜான்கிராமன் கட்சி.

அடுத்து மருதம் கேதீஸ் என்பவரின் ‘ஓளவை தரு முகிலி’ பிரமாண்டமான கல்வறைக் குறிப்புடன், அதுவும் 2044 இல் மயானங்களில் கல்வறைகள் கட்டுவதற்கு நிலப்பசிப் பூதங்கள் விட்டுவைக்குமா? கிழவனைப் போல நானும் ஓடினதுதான் மிச்சம். ஒரு தகப்பன், மகள் உறவை கதையாக எழுதுவதைவிடக் கட்டுரையாக எழுதியிருக்கலாம் ரொம்பக் கணதியாக இருந்திருக்கும் என நம்புகிறேன்.

நிர்மலன் என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ள ‘இடை வெளி’ மிகவும் சிறப்பாக வெளிவந்துள்ளது. இருபதாண்டுகள் சிங்களப் பிரதேசங்களில் கடமைபுரிந்த எனக்குள்ளும் இத்தகைய அனுபவங்கள் நிறைய உண்டு. கனகச்சிதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஒரே மூச்சில் கதையைப்படித்து முடித்தேன். ஒரு சமூக யதார்த்தம் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்பட்டி

ருக்கிறது.

அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

‘நாய்வெளி’ கதை கருணை ரவி என்பவரால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறு நாலுக்கான கதைவெளி இங்கு கதையாகியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் கதாசிரியர் உன்னிப்பாகப் பார்க்கிறார்.

(உ+ம்) வாங்கிய நாயை வீட்டில் கொண்டு போய்ப் பார்த்தாள். அது பெட்டை நாய், சண்முகத்தைத் திட்டி னாள், நாயைக் கலைத்தாள். போகவில்லை. காலால் உதைத் தாள். குழறியது. தடியால் அடித்தாள் வேலிப்பக்கம் ஒடியது.

கருணை ரவிக்கு நாவல் கைகவரும்.

மலரின் ஐந்தாவது கதையின் சொந்தக்காரர் கந்தர்மடம் தி. மயூரன். ‘எங்கிருந்தாலும் வாழ்க்’ - ஸ்ரீதீரின் நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம் படத்தின் பாடல்தான் நினைவுக்கு வந்தது. இரக்கமுள்ள கதை. சட்டநாதனின் ‘சடங்கு’ தரும் செய்திக்கு நேர்தெரான் கதை. ‘பரிகாரம்’ எனப் பெயரிட்டி ருந்தால் பல பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கும். கதைக்கு தலைப்பு மிக முக்கியம்.

அடுத்தகதை நண்பன் சட்டநாதனின் ‘சடங்கு’ கதை. கதையைப் படித்ததும் எனக்குத் தலை சுற்றியது. “என்ன கோதாரியடா? யாழ்ப்பாணம் இத்தனைக்குப் பிறகும் இதிலிருந்து விடுபடவில்லையா? 50கள்ல டானியலாக்களும் இத்தக்கானே செய்தவியள். இதப்போய் இந்த மனிசரும் எழுதியிருக்காரே.” என்மனம் ஒலிமிட்டது. வேணுமெண்டா இது ஒரு முன் நவீனத்துவக் கதையாக நமது மாண்புமிகு வாசகனுக்கு வழிகாட்டுவோம்.

அடுத்து ஆறாவது கதையை நண்பர் குப்பிமான் ஜி. சண்முகம் எழுதியுள்ளார். ‘உயிரின் நடனம்’.

யாரோ சிறுகதை பற்றிச் சொல்லும்போது ‘நாறு மீற்றர் ஓட்டப் பந்தயத்தின் தலைதெறித்த வேகம்’ என்றார்கள். ‘உயிரின் நடனம்’ அவ்வாறு தான் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

“கால்களைத் தூக்கித் தூக்கி, நெளிந்து வளைந்து நெளிந்து வளைந்து - மெல்லியகுரல் எழுப்பிக் கொண்டு... மீண்டும் மீண்டும், மீண்டும் மீண்டுமாய்...”

நாமும் அனுமானுடன் ஆடவேண்டும் போல்... ஒரு பரவசம் - பதறல் - நீண்ட இடைவெளிக்குப்பிறகு சிறப்பானதொரு கதையைப் படிக்கும் வாய்ப்பு கலைமுகம் மூலம் கிட்டியது.

கடைசிக்கதை ‘சலனம்’. உதயகுமார் எழுதியிருக்கிறார்.

அவள் பற்றிய கதை, தங்கவேல் மாமா பற்றிய கதை, ஊரவர் பற்றிய கதையென்று உள்ளடக்கத்தில் பல கூறுகள். படிக்கும் வாசகனுக்கு பலவழிகளிலும் தொந்தர வும் அலுப்பும் தரும். கதையில் ஒரு பெரும் பகுதியை நீக்கி இருக்கலாம்.

அந்த ஊரின் சில பெரியவர்கள் நினைப்பதுமண்டு-அதன்பிறகு - இப்ப ரிஷூசன் முடிந்து அவள் வருகிறாள். என்பதில் தொடர்ந்திருந்தால் - படிப்பவனுக்குக் கதை கூடுதல் உறவாகும் - நெருக்கமாகும்.

ஒரு சிறப்பான சமூகயதார்த்தம் சொல்லப்பட்ட முறையையால் சிதைவடைந்து போனது.

மொழிபெயர்ப்பு கதைகளில் சோ. புத்மநாதன் அவர்களின் 'மழை' அருமையாக மொழிமாற்றம் பெற்றுள்ளது. அமரர் புதுமைப் பித்தனின் 'மெளின் யுகத்திற்கு' நிகரான கதை. ஒரு உரையாடலின் போது வாசரா என்னிடம் சொன்னார். 'கலையென்பது மிகப்பெரியபோட்டி சிருஷ்டி' என்றார். அதை இந்தக்கதை மீண்டும் எனக்குச் சொல்லியது.

சி. ஜெயப்பனின் மலையாளக் கதை மலையாள, ஆங்கில, வழிமூலம் தமிழில் எட்டிப் பார்த்திருக்கிறது. குறிஞ்சிவேலன், சகுமாரன், குளச்சல் மு. யூசுப் போன்ற வர்களின் மலையாளக் கதைகளைத் தமிழில் படித்தவர் களுக்கு பெரும் ஏமாற்றம் தான்.

**எஸ்.எல்.எம்.ஹனீபா
ஹட்டமாவடி**

சமூகத்து இலக்கியத்தின் நிலை உயர்ந்த கலை இலக்கியத்தின் பன்முகமாய் நவீன இலக்கியத்தின் ஊற்றிடமாய் திருமறைக் கலாமன்றமதன் அரும்பணியாய் எழில் மிகு உருவ உள்ளடக்கம் கொண்டுவரும் கலைமுகமே காலம் தாழ்த்தாது வந்துவிடு கழகத்தின் வாழ்த்துக்கள்.

அகில இலங்கை
**இளங்கோ கழகத்தினர்
தென்புலோலி, யாழ்ப்பாணம்.**

காலம் பிந்தியேனும் 'கலைமுகத்தின்' பிரதிகளை மிக கவன ஈர்ப்புடன் வாசிக்க முடிகிறது.

சமூகத்தில் தொடர்ந்து வெளிவருகின்ற இலக்கிய இதழ்களில் சமூகத்து இலக்கியச் செல்நெறிக்கு கண்ணிமிக்க பங்களிப்புக்களை கலைமுகம் வழங்குகின்றது எனக் கூறுதல் பிழையன்று.

குறிப்பாக கலைமுகத்தின் நவீன இலக்கியப் பிரதிகள் நமக்கு இரசனைகளை சிறப்பாக வழங்குகின்றன. அதிலும் கலைமுகத்தில் கவிதைத்துறை பங்களிப்பு மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது.

இப்பொழுது சமூகத்தில் வெளிவருகின்ற இதழ்களில் மிக நவீன கவிதை மொழியை கலைமுகத்தில் மட்டுமே வாசிக்க முடிவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

**எல் வளைம் அக்ரம்
படிகள் பதிப்பகம்,
அனுராதபுரம்.**

✉

கலைமுகம் 50ஆவது இதழ் கண்டு வியந்தேன். நான் அறிந்தவரையில் சமூகத்தில் இப்படியொரு தரச் சிறப்புடன், வடிவமைப்புச் சிறப்புடன் சஞ்சிகையொன்றின் சிறப்பிதழ் இதற்கு முன்னர் வெளிவந்ததாக அறியில்லை. ஆழமான, அருமையான விடயங்களுடன் என்றென்றும் பேணிப் பாதுகாக்கத்தக்க இதழாக கலை முகத்தின் 50ஆவது இதழ் அமைந்துள்ளது. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அரங்க வெளிப்பாடுகளை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நேரில் பார்த்து அதிசயித்து நின்றுள்ளேன். அவற்றில் காணப்படும் நேர்த்தியையும், ஒழுங்கமைப்பையும் கலைமுகத்திலும் பார்க்க முடிகின்றது. சகல துறைகளிலும் நிபுணத்துவமிக்க கலைஞர்களைக்கொண்ட அமைப்பாக திருமறைக் கலாமன்றம் இம் மண்ணில் இயங்கி வருவது குறித்து நான் மகிழ்வடைகின்றேன். வாழ்த்துக்கள். தொடரட்டும் உங்கள் பணி.

**பு. இரட்னசிங்கம்
யாழ்ப்பாணம்**

**'நான் விலாசம்' நிகழ்வில்
கலைமுகம் அறியுமை**

திருமறைக் கலாமன்றத்தால் வெளியிடப்படுகின்ற 'கலைமுகம்' கலை, இலக்கிய சமூக இதழ் மற்றும் 'ஆற்றுகை' நாடக அரங்கியலுக்கான இதழ் ஆகியவற்றுக்கான அறிமுக நிகழ்வென்று 23.07.2009 வியாழக்கிழமை மாலை 3.30 மணியளவில் சுன்னாகம் பொது நூலகத்தில் இடம் பெற்றது. வலிகாமம் தெற்கு பிரதேசபை- சுன்னாகம் பொது நூலகம் ஆகியன வலி- தெற்கு பிரதேச வாசகர்வட்ட அனுசரணையுடன் நடத்திய 'நான் விலாசம்' நிகழ்விலேயே இவ் அறிமுக நிகழ்வு இடம் பெற்றது. இந்த நான் விலாச நிகழ்வு திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 'கலைமுகம்' மற்றும் 'ஆற்றுகை' சஞ்சிகைகளை அறிமுகப்படுத்தும் நிகழ்வாக சிறப்பாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

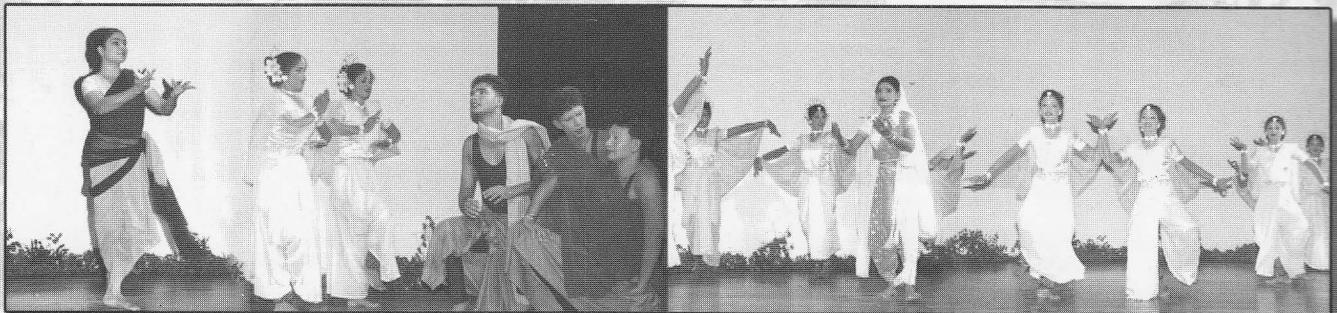
வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச செயலாளர் திருமதி ச. முருகேசன் தலைமையில் நடைபெற்ற இந் நிகழ்வில் 'கலைமுகம்' சஞ்சிகைக்கான அறிமுக உரையை கவிஞர் சித்தாந்தனும், 'ஆற்றுகை' சஞ்சிகைக்கான அறிமுக உரையை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு. சி.ஜெயசங்கரும் வழங்கினார்கள். பதிலுரையை 'கலை முகம்' சஞ்சிகையின் பொறுப்பாசிரியர் திரு. கி. செல்மர் எமில் வழங்கினார்.

இவ் அறிமுக விழாவோடு இணைந்ததாக நாடக அரங்கியல் நூல்களுக்கான கண்காட்சியும், திருமறைக் கலாமன்றத்தால் வெளியிடப்பட்ட நாடக நூல்கள் இறுவட்டுக் களின் விற்பனையும் இடம் பெற்றதுடன் சிறு நாடக நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றன. 2009 ஆம் ஆண்டுக்கான உள்ளுராட்சி வார நிகழ்வுகளின் ஓரம்சமாக இந் நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பஞ்சாகன்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஓவியக் கலை வட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் ‘முற்றவெளிக் கோடுகள்’ என்னும் ஓவியக் காட்சி ஜனவரி மாதம் 22,23,24 ஆகிய தீக்திகளில் மூன்று நாள்களுக்கு இல. 15, நக்கா வீதி, யாழ்ப்பாணம் என்னும் முகவரியில் அமைந்துள்ள திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலாமுற்ற வளாகத்தில் நடைபெற்று. 22ஆம் தீக்தி பி 4.00 மணிக்கு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இக் காட்சி ஏனைய இரு நாள்களும் தினமும் காலை 10.00 மணி முதல் மாலை 5.00 மணிவரை இடம்பெற்று. சமூகத்தில் ஓவிய இரசனையை ஏற்படுத்தும் முகமாகவும், ஓவியக்கலை மீதான ஈடுபாட்டை இளம் சமூகத்தினரிடையே அதீகரிக்கும் முகமாகவும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இக் காட்சியில் ஓவியக் கலை வட்ட அங்கத்தவர்களான என். ஜெயதீபன், ஆர். கிருபாகரன், என். வாகீஸ் ஆகியோரின் ஓவியங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் சிலவற்றைப் படத்தில் காணலாம். இக் காட்சியை பல நூற்றுக்கணக்கானோர் பார்வையிட்டிருந்தார்கள்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தயாரிப்பில் ‘வாணோர் விடு தூது’ என்னும் நாடக- நடன கலைப்படைப்பு 06. 03. 2011 ஞஷவிழருக்கிழமை மாலையில் 286. பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள மன்றத்தின் ‘கலைத்தூது கலையகத்தில்’ மேடையேற்றப்பட்டது. தூது சிற்றிலக்கியத்தின் சாயலைக்கொண்டு இயேக்கின் வாழ்வோடு தொர்புடைய விடயங்களை உள்ளக்கீசி நாடக ஆற்றுக்கையாக அமைந்த இப் படையிறந்தன எழுத்துரு, நெறியாள்கையை நீ. மரியசேவியர் அடிகளும், நடன அமைப்பை திருமதி சுதாசினி கரண்சனும் மேற்கொண்டார்கள். இவ்வாற்றுக்கையின் சில கட்சிகளைப் படத்தில் காணலாம்.

1991ஆம் ஆண்டு முதல் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் வென்வேறு காலப்பகுதிகளில் தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டு வந்த ‘அசோகா’ என்னும் வார்த்தைகளுற்ற நாடகம் கடந்த ஆண்டின் இறுதியில் மீளவும் தயாரிக்கப்பட்டு பல இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தமிழ்-சிங்களக் கலைஞர்கள் இணைந்து பங்கேற்ற ‘அசோகா’ நாடகம் பார்த தேசத்தின் பிரமிப்பு மிக்க பெரு மன்னனான அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றினைக் கூறும் ஆற்றுக்கையாகும். இவ் ஆற்றுக்கை 18.12.2010 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைத்தூது கலையகத்திலும், 19.12.2010 இல் வவனியாவில் நகர சபை மண்பத்திலும், 20.12.2010 இல் கொழுமில், பம்பலப்பிடிப் புதிய கதிரேசன் மண்பத்திலும், மேடையேற்றப்பட்டது. தொர்ந்து இவ்வாண்டிலும் 30.01.2011 இல் கொழுமில் மருதாணை எல்லீன்ஸ்டன் அரங்கிலும், பெர்வரி மாதம் 22 ஆம் 23 ஆம் தீக்திகளில் வட மாகாண கல்வி, பண்ணாட்டுவுல்கள் விளாயாட்டுத்துறை அமைச்சின் பண்ணாட்டுவுல்கள் திணைக்களம் யாழ். வீரிசங்கம் மண்பத்தில் நடத்தி ‘புலர்ந்து புது வசந்தம்’ நிகழ்வின் முதலைம் நாளில் சுருக்கீய வடிவமாகவும் மேடையேற்றப்பட்டது.

திருமறைக் கலாமன்றம் கலைத்தூது கலையகம் **KALAITHUTHU KALAIYAHAM**

286, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்

கலைநிகழ்ச்சிகள், கருத்துரங்குகள்,
வெளியீடு விழாக்கள், மாநாடுகள்,
விரிவுறைகள், பயிற்சிப் பட்டிறைகள்
மற்றும்

திருமணம் உப்பட மாங்கலகரமான
நிகழ்வுகள் அனைத்தீற்கும்
குறைந்த கட்டணத்தில்
கலைத்தூது கலையகத்தின்
உள்ளக அரங்கை வாடகைக்கு
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தொடர்புகளுக்கு: திருமறைக் கலாமன்றம் 238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 021 222 2393